લાલી ગાયન સંગ્રહ.

પ્રગટ કરનાર

આવૃત્તિ] રતનજી કાવસજી લાલી. [બીજી

ગોળવાલા ટ્યુશન ક્લાસીસ.

(સ્થાપના ૧૯૧૦.)

નીચલા ક્લાસો સવળ પડતે વખતે દરેક બાબતોનાં [illegible] તથા ક્લાસના [illegible] ગોઠવીને ચાલે છે.

(૧) મેટ્રીક્યુલેશન ક્લાસ, (૨) બીઝનેસ પ્રેપરેટરી ક્લાસ, (૩) તૈયારી બાબતોના વર્ગ, (૪) પ્રાઈવેટ ટ્યુશન ક્લાસો, (૫) નાઈટ ક્લાસ, (૬) [illegible] ક્લાસ, (૭) [illegible] ફ્રાન્સનો વર્ગ, (૮) ટેકનીકલ કોલેજની એન્ટ્રંસ એક્ઝામીનેશનનો વર્ગ (૯) [illegible] તથા જેનરલ કલચરના વર્ગો, વગેરે.

એરચ ફરામજી ગોળવાલા,

પ્રીન્સીપાલ તથા માલેક.

ઠેઠ [illegible] સામે, ફોર્ટ, મુંબઈ.

મી૦ એરચ ગોળવાલાનાં છપાયેલાં પુસ્તકો.

(1) Typical Errors in English Corrected. Re. 1/8.
(૨) The Perfect English Teacher, થોડા વખતમાં બહાર પડશે.
(૩) જરથુસ્તના ગાથા ગુજરાતી બેતમાં, [illegible] કિં. રૂ. [illegible]
(૪) જરથોસ્તીઓની [illegible] જીંદગી, [illegible] કિં. રૂ. [illegible]
(૫) [illegible] કિં. રૂ. [illegible]

મળવાનું ઠેકાણું—"[illegible]" [illegible]

ગોળવાલા ટ્યુશન [illegible]

[illegible]

આ પુસ્તકો દરેક ઘરમાં [illegible]

[illegible]

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

જેમાં

વખણાયલાં ઉર્દુ, ગુજરાતી પારસી સંસારી નાટકોનાં ગાયનો, તેમજ ઉસ્તાદી, ભકિત નીતીના ગાયનો, રેખતાઓ, ગઝલો, કબીરી પદો, વગેરે મલી ૭૨૦ ગાયનો, રાગ, તાલ સાથે આપવામાં આવ્યાં છે.

ભાગ પહેલો.

આવૃતી બીજી.

રચનાર તથા પ્રગટ કરનાર

રતનજી કાવસજી લાલી.

તે

પરશીયન મ્યુઝીક ગાઈડ, મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડ, લાલી ગાયન સંગ્રહ ભાગ પહેલો; લાલી ગાયન સંગ્રહ ભાગ બીજો વગેરેના કર્તા.

કી. રૂ. ૧॥.

ઈ૦ સ૦ ૧૯૨૭.

બીજી આવૃત્તિનો દિબાચો.

લાલી ગાયન સંગ્રહની પહેલી આવૃત્તિની એક હજાર નકલ થોડાજ વખત સફાચટ થઇ જવાથી આજ કેટલુંક થયું એની બીજી આવૃત્તિ બ્હાર પાડવાને અનેક દિશાઓમાંથી ચાલુ દબાણ થતું રહયું, અને તે માટે દેશ પરદેશથી અ કાગળો અને ઓર્ડરો ચાલુ મળતા રહયા. એવા ઓર્ડરોનો એક સારો જેવો જમે હાલ થવાથી મેં આ લોકપ્રિય સંગ્રહની બીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવાનું નકકી કર્યું

માત્ર થોડાજ વખતમાં પહેલી આવૃત્તિની તમામ નકલો ખપી ગઇ એજ બી આ સંગ્રહની લોકપ્રિયતાનો અચુક પુરાવો રજુ કરે છે. આપણાં શહેરમાં તો ગણ દુન્યાના લગભગ દરેક જુદા જુદા ભાગોમાંથી આ લાલી ગાયન સંગ્રહના એ ર્ડરો મળ્યા છે, જે એવા એક સરસ રીતે ચુંટી કાઢેલા મોટા સંગ્રહની આજ લાં વખતની જરૂર પુરવાર કરી આપે છે. પહેલી આવૃત્તિ બહાર પાડતી વેળાએ મ સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ ન હુતો કે માહરો એ સંગ્રહ શું પારસી, હિંદુ, મુસલમા દરેક કોમમાં એટલો બધો માનીતો થઇ પડશે, અને તેની ચાલુ માંગણીઓ થ રહેશે. માહરી એ સંગ્રહની કેટલીક નકલો પાંચથી દશ રૂપ્યે પણ લોકોએ ખુશી લીધી છે એવું માહરી જાણમાં આવ્યું છે. આ મુજબની માહરા એ સંગ્રહની થયલ પીછાણ માટે મને પોતાને ખરેજ ભાગ્યશાળી ગણું છું.

આ બીજી આવૃત્તિ પણ મેં પહેલાનાંજ ધોરણ ઉપર રચી છે, પરંતુ એ વળી અનેક સુધારાવધારા અને થોડાક આવકારદાયક ફેરફારો કીધા છે—ખાસ કરી નવા નાટકોના અનેક સારાં ગાયનોનો એમાં ખાસ ઉમેરો કીધો છે. માહરી ખા છે કે આ બીજી આવૃત્તિ ખુદ પહેલીના કરતાં પણ વધુ આવકારદાયક થઇ પડશે.

આ તબકકે માહુરા ભલા મિત્ર મરહુમ ભાઇ મેહેરજી મુખડવાલા જેવા એક નામ કિત ગાયણકારનાં અતિ જવાન વયે નીપજેલાં દુઃખદાયક મરણની ભારે દીલગીરી સા નોંધ લઉં છું, અને એ ભલા ભાઇને ગુરથમાનની શાંતી ઇચ્છુ છું. વળી માહરા ભ ખેરખાહ અને જાણીતા લોકપ્રિય ગાયનકાર મી૰ રૂસ્તમ બેસાન્યાનો તેઓ તરફ ની લાગણી અને કિંમતી મદદ તથા સુચના માટે ઉપકાર માનું છું. વળી મને જે માન પામેલા વેપારી ભાઇઓએ જાહેર ખબર આપી મદદ કીધી છે તેઓનો તેમ માહરાં કામમાં મને મદદ કરનાર ખંતીલા ભાઇ નવલ વ્હાડયાનો આભાર માનું છું.

વરે તે બારેહકલાલાનો બે કર જોડી ઉપકાર માની એટલીજ દોઆ કરૂં છું જેવી ફતેહ માહરા પહેલા પ્રયાસને મળી તેવીજ બીજી આવૃત્તિને પણ મળે.

લા૰ તાબેદાર સેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી

માલેક,

પરશ્યન મ્યુઝીક કલાસ

પહેલી આવૃત્તિનો દિબાચો.

સંગીતની શોખીન આલમ,

મારા પરશીયન મ્યુઝીક ક્લાસની સને ૧૯૧૨ માં સ્થાપના પછી એ-અદના માતાના માલેક તરીકે સંગીતના સાહિત્યમા મારી જે જે નમ્ર કોશેશો થઈ છે તેમાની એક આજ દીને તમો સનમુખ ધરતાં પ્રીય વાંચક મને ખુશાલી ઉપજે છે. મારે પેહેલી કોશેશ "પરશ્યન મ્યુઝીક ગાઇડ" નામનું એક પુસ્તક કે જે મેં સને ૧૯૧૩ મા બાહાર પાડ્યું હતું તેને કાંઇક અધીક ઉત્તેજન મલવાથી મારી બીજી કોશેશ "મોડલ મ્યુઝીક ગાઇડ" છેલ્લા સાલમાં બાહાર પાડી. એ બંને નોટેશન ગાઇડોની લોકપ્રીયતા એટલાજ ઉપરથી પુરવાર થઈ શકે કે હાલમાં તેની છપાવેલી હજારો નકલમાંથી માત્ર આંગલી ઉપર ગણાય એટલી નકલો બાકી છે. અલબતાં આ ફતેહ મેહેરબાન ખેરખાહ તમનેજ આભારી છે કે જેઓએ પુસ્તકો ખરીદી મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે, જે ઉત્તેજન મને આજનું આ મારૂં પુસ્તક પ્રગટ કરવાને મોટી મદદ સમાન થયું પડયુ છે. આ મારૂં ત્રીજું પુસ્તક "લાલી ગાયન સંગ્રહ" પ્રગટ કરવાનુ મેં જ્યારથી આરંભ્યું ત્યારથી મારા અને મારા વર્ગના શુભેચ્છકો તરફથી પ્રથમથીજ મોટું ઉત્તેજન મલ્યું અને તેની રૂએ આ જંગી સંગ્રહ મને આટલા નજીવા દામે બાહાર પાડવામાં સવલતા થઈ આ પુસ્તકમાં ગાયનની ચુંટણી કરવાનું કામ મેં મારી અદના શકિત પ્રમાણે અને જેમ મને યોગ્ય લાગ્યું તેમ જુદી જુદી ચોપડીઓમાંથી તેમજ જુદા જુદા નાટકોમાંથી કીધું છે અને એ મુજબ બધાં મલી જુદી જુદી લગભગ સઘલી રાગ રાગણીના ગાયનો તેના રાગ તાલ સહીત આપ્યા છે. ૭૦૦ ગાયનો તેની રાગણી અને તાલ સહીત ભેગા કરવું એ કાંઈ સેહેલ કામ નથી છતાં પણ ચોતરફની મદદથી હું જો તે કરવાને સામર્થવાન થયો હોઉં તો તે માટે હું પાક કીરતારનો આભાર માનું છું. આ પુસ્તકમાં ઉર્દુ તેમજ પારસી સંસારી નાટકોના, વળી કેટલાએક નીતી ભકિતનાં, તેમજ વળી કેટલાક હીન્દુસ્તાની રેખતા, ફારસી ગઝલો, કબીરી પદો, વીગેરેનો સમાવેશ કીધો છે કે જેથી આ પુસ્તક શું અદના ને આલા, નાના કે મોટા, હીન્દુ, મુસલમાન પારસી કુટું-બોમાં ઉપયોગી થઈ પડે એમ કંઇ પણ સંશય વીના માની શકાય. મી૦ હરશીનના કેટલાક પુસ્તકોમાંથી કેટલાક ગાયનો, ગોપાલ ગીતાવલી, દામોદર ગાયન સંગ્રહ, તથા જુદા જુદા નાટકોની ચોપડીઓમાંથી મેં જે ગાયનો લીધાં છે તે માટે એ સઘલાઓનો હું આભાર માનું છું. વળી હાલમાં કાગલના દુકાલના અઇયામમાં આવું એક પુસ્તક છપાવી પ્રગટ કરવાનું કેટલું મુશકેલ છે તે તો ચોપડી છપાવનારા દરેકને રોશન છે પણ તે છતાંબી આ મારી અદના કોશેશની આટલી મોટી સંખ્યામાં નકલો બાહાર પાડવાને હું શકિતવાન થયો છું તે માટે ભાગે મારા મેશના કદરદાન જાહેર ખબર આપનારા બાનુંઓને આભારી છે તેમજ વલી હજુ એ પુસ્તક બાહાર પડે તે આગમચ પોતાના મુબારક નામો નોંધાવી જેઓએ

મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓને પણ ઘણે નહીં ને થોડેક અશે આભારી લેખાય.

વળી કેટલીએક દીશાઓમાંથી કેટલાક બીનાઓ પાસે નોટેશન લખાવી ગાઇડો બાહાર પાડનારાઓ તરફથી કેરે મોઢા શું ભાવે તેમ તરેહવાર ટીકાના બાણો ઉડાડવામાં આવે છે અને વલી છેક એટલે સુધી કેહેવામાં આવે છે કે જે સંગીતની ચોપડી કાઢવામાં આવે છે તેની મુલ મતલબ પૈસા કમાવાની છે પણ તેમ કેહેનારાઓએ જાણવું જોઇએ કે, સુર્ય ઉપર ધુળ છાંટવાથી સુર્ય ઢંકાતો નથી તે મુજબ હમો જે કાંઈ હમારી શકિત મુજબ જે કાંઈ અદના કોશેશ કરીએ છીએ તેથી કરીને સંગીતની શોખીન આલમને માટે ઘણું નહી ને થોડુંએ કરતા હોઇશું અને તેવી વેલાએ આવી કોશેશોને ગોયા તોડીજ પાડવાનું કામ સ્વાર્થીઓ કરી રહ્યા છે તે જેટલું અફસોસકારક છે તેટલુંજ શરમને પાત્ર છે.

મારે આ તબકકે એક ઘણી અગત્યની ફરજ અદા કરવાની છે અને તે એ કે મારા એક ઉલટમંદ ખેરખાહ આપના જાણીતા કીરતનકાર મી० રૂસતમ ભેસાનીયા કે જેવોએ આ પુસ્તક પ્રગટ કરવાને શકિતવાન કરવામાં પોતાની હમેશની કારસાજીથી સમજન આપી મદદ કીધી છે તેથી એ ભાઇનો હું ઘણો આભારી થયો છું. તેમજ મારા એક મીત્ર રમુજી ગાયનકાર મી० મેહેરજી સુખડવાલાએ મને જોઇતી મદદ આપી છે તેમજ મારા મેલાવડાઓમાં ઉલટમંદ ભાગ ભજવે છે તે માટે હું એ ભાઇનો ઉપકાર માનું છું. તેમજ મારા પરશીયન મ્યુઝીક કલાસમાં મ્યુઝીકની તાલીમ લેતાં જે બાનુઓએ અને મારા મીત્રોએ મદદ કીધી છે તે સર્વનો આભાર માનું છું. છેવટે મારે હકતાલાનો મારૂં આ કામ પાર ઉતરીયું છે તે માટે હજારો હજાર હેસાન સહીત આ પુસ્તકો સંગીતની સેવામાં પેશ કરી જેના હાથમાં એ પડે તેવોને એટલીજ અરજ ગુજારૂં છું કે એમા જે કાંઈ સેજસાજ ખામીઓ યા છાપાના ભુતને લીધે થયેલી ભુલો માલમ પડે તો તે મોટા દીલથી અને રેહેમ નજરથી દરગુજર કરવી. ફરી એકવાર દરેક ખેરખાહનો આભાર માની એટલીજ દુવા ગુજારીશ કે તે પાક પરવરદેગારના હુકમથી સર્વ સુખી રેહે, આમીન!

લી० તાબેદાર સેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક, પરશીયન મ્યુઝીક કલાસ.

નં० ૧૪૧, જુના મોદીખાના
કોટ—મુંબઈ.

સાંકળીયું.

ઉર્દુ નાટકોના ગાયનો.

ગુજરાતી નાટકોના ગાયનો.

શુદ્ધિ પત્ર.

કેટલાંક ગાયનોમાં છાપાના ભુતને લીધે ભુલો થયલી છે, માટે પ્રથમ તે ભુલો આ શુદ્ધિ પત્રમાં જોઇ સુધારી લેવાની અરજ કરીએ છીએ.

પાનું	ગાયન	લીટી	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૨	૧	શરીકે લીયે.	શફકે લીયે
૧	૩	...	...	રાગ—કાલીંગડો
૧	૩	૬	યાર્બંદ	પાબંદ
૪	૧૪	૧	મન મતકી	મર મનકી
૫	૧૬	...	...	તાલ—દાદરો
૫	૧૮	રાગ	ભુથ કલ્યાણ	ભુપ કલ્યાણ
૭	૨૫	૧	તોરી બીયતકો સુનકો.	તોરી બીપતકો સુનકે
૮	૩૧	૧	તાલખમ	તાલખમે
૮	૩૩	૪	સમાજોને	સમા જાને
૧૧	૪૧	૨	તોરે સંગ નારી	તોરે સંગ નાહી
૧૧	૪૪	રાગ	વીલુ ધન્યાશ્રી	પીલુ ધનાશ્રી
૨૯	૧૧૪	૧	ગરીબોયે	ગરીબોપે
૩૩	૧૩૨	...	...	રાગ—અંગ્રેજી
૩૩	૧૩૪	...	તાલ—લાવણી	ભેરવી—ઠુમરી
૩૯	૧૫૬	...	તાલ—દાદરો	રાગ—અંગ્રેજી
૩૯	૧૫૮	...	...	રાગ—બેહાગ
૪૧	૧૬૭	...	...	રાગ—ભેરવી
૫૪	૨૧૪	૧	બેહેક બેહેડ થતો	બેહેક બેહેક થતો
૭૫	૨૯૫	૧	ફરી પીઠોમાં	ફરી પીડામાં
૮૩	૩૩૧	૪	ખુટની છોરી	ખુટની દોરી
૮૪	૩૩૫	૩	બગલાંની પાંખો	કાગડાની પાંખો
૯૧	૩૬૫	...	...	રાહ—ભોંતેરા સમજાયોરે
૯૨	૩૬૯	રાહ	Swance	Swanee
૯૩	૩૭૪	...	...	રાગ—ભેરવી
૯૪	૩૭૭	૧	નામ દઇને	નામ દઇએ
૧૧૦	૪૩૮	૫	બાંધો પાસે	બાંધો પાટો
૧૬૧	૬૬૮	૧, ૨, ૪, ૬, ૮, ૧૦	એરા રંજી દેઇ	ચેરા રંજીદેઇ

આ પુસ્તક નં. ૨૩૭, બજારગેટ સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ મધે આવેલા "ધી મોદી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ" મી૦ ફરામજી બેરામજી મોદીએ છાપ્યું છે, અને મી૦ રતનજી કાવસજી લાલીએ ૧૪૧, જુના મોદીખાના, કોટ, મુંબઈ મધેથી પ્રગટ કીધું છે.

બનામે ખુદા.

ઉર્દુ નાટકોના ગાયણો.

બાગે ઇરાન.

ગાયણો.

ગાયન ૧. રાગ યમન કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

તું અય ખાલીક સબકે; હમ પર હો મેહેરબા.
કર હમકો તું શાદાં, પુરે હો દીલકે અરમાં,
રહમત પર હરદમ નાજાં—
હમકો દુબાલા કર, અદનાસે આલા કર
દામન ફુલોંસે પ્યારે મૌલા તું હમારા ભર.—
તેરી પ્યારી શાન અય કાદીર સુબહાન,
જલ્વા તેરા હર જહરેમે પાયા, હર શએમે તુંહી નજર હય આયા
હર દીલકા તુંહી હય સચ્ચા, હાદી અય રાજદાં.—

ગાયન ૨. રાગ માંડ તાલ દાદરા.

બશરકો ચાહીએ શુકરે ખુદા શરીકે લીયે
મરીજ રૂહ નબઝકે કીસી દવાકે લીયે.—
મુકાબીલ આઇના રખકર સફાઇ કર દીલકી
અજીબ નુસખા હઓ યેહ કલ્બે બદ્દતુમાં કે લીયે.—
ગુનાહ કરનેસે પહેલે યેહ સોચ અય ગાફીલ
કે મય ફના કે લીયે હું ખુદા બકા કે લીયે.—

ગાયન ૩.

ન ભુલે ઇનસાં, રખે હરઆં,
અસલ હાલતકો ખુબ યાદ ઇસ દુન્યાંમે.
કીબ્રો તકબ્બોરસે સદા પાક રહે યેહ દીલ હરદમ,
તું મેહેલે પર રહેને પરભી, બર ગરીબોંકા દમ.—
જામ પીએ રંગી તો અપના, તુટા પ્યાલા યાદ રહે
ઇરપે રહે યા બંદ જીસ્સે, તુ દીલ શાદ રહે.—

ગાયન ૪.

હય ખાલીક મુતલક તુહી મુજપે હય મૌલા તેરે કરમ
નુર બારબાર જલ્વા તેરા, જીનો ઇન્સાં તાબે—

જ્યાંપ તેરા હય નામ, ઠામ જહાં ભરકે હય વાલી
મુજપે હય એસા તેરે કરમ અય ખાલીક.—

મહાભારત.

ગાયન ૫ — તાલ—લાવણી.

જગમે જો પ્રેગી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે ચાહત હય;
હર હાલતમે ગુન ગાવત હય, મન મોહન ભોગ ચહડાવત હય.
જો પ્રીતકી રીત મન એ ભગ્તિ, વોહ મિત હમારે કેહાવત હય.
જો ડાનાકે નામસે સહે સંકટ, આરામ વોહ કાનાસે પાવત હય,
વારી મયેવારી મયેવારી કનઇયાપે વારી,
દોનો હય તેરી દાશી, તું ગોકુળકા હય બાસી
નટવર ગીરધાર, મયેવારી, મયેવારી, મયેવારી, કનઇયા પે વારી.
જો ચાહત હય તુમ્હારી, વો ચાહત હય હમારી
તુંમ દોનો મેરી પ્યારી, તુંમ દોનો ભોલી ભાલી હો
હસ્તે ફુલોકી ડાલી હો મન મોહનકી મતવારી—હો
જાયે બલહારી મયવારી.

ગાયન ૬ — રાગ—આસાવરી તાલ—ખેમટો.

શામ પ્યારા હમારા હૃદયમે બસા—
ન્યારા ન્યારા હય સબસે મોરારી મોરા—
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે દીન રએન સદા
ગુન ગાવું. પ્યારી પ્યારી સુરતીયાં દીખાઇ મોહે
ભાઇ ભાઇ સુંદરીયાં શામ. ભાઇ મોહે.
જીયામે બસા ગોકુલ બાસી બંસીવાલા—શામ.

ગાયન ૭ — રાગ—ભીમપલાસ તાલ—ત્રીતાલ.

તોરી પ્રેમકી નજરીયાને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાંને મોહે બાંધ લીનો—તોરી
રૂઠકે હયે એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજહી જાગે
લાજ સાજ તોરી રખ્ખું સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર હરે કર મયે તોરે આગે
સમઝત મન ખેલ રચત સ્વાંમી હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય
મનમે બસે શ્યામ અંતર જામી હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય.
તનમન કુરબાંન કરૂં નિસપલ છીન ધ્યાન ધરૂં.
તોરી સદા સેવા કરૂં આસા હય મનકી
તન મન કુરબાંન કરૂં શ્યામ સુંદર
હા હાં હાં હાં હાં સચ્ચ હય.

ગાયન ૮ રાગ—ઝીંઝોટી તાલ—અધ્ધા.

પ્રેમ તત્વ સત્તા સકલ વ્યાપક રહી સંસાર
પ્રેમ સંધે સો હીલયેલ પરમ જ્યોતી કો પાર
પ્રેમસે બાંધલીયા મોહું ગોકુલોકી ગ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમે—બાંધલીયા.
બાંધા હૈ દાસીયોને ભોલે બીંજ બાસીઓને
મન મોહન ભોગ ચઢા થાલી ભર કાછમે—બાંધલીયા.
તોતેકો પઢવા કર શુતકાને બાંધલીયા
કુબ્જાને બાંધલીયા ફુલનકે હારમેં
ચાહતમે ઝુમકર વસ્રોકો તુમ કર
દ્રોપદીને બાંધલીયા તાગો કે તારમે—બાંધલીયા.

ગાયન ૯. રાગ—ભેરવી,—તાલ—દાદરા.

મદભરી હયે અંખીયાં તુમરી
સખી નયન એ તુમરે હય મત વારે
મનહર લીન છયા કો છીન
તીખી નજરીયાં બાનસી મારે—
ચીતવન અયસે હય જાદુ ભરે
તલવાર કટારીકા કામ કરે
એ રંગ હય ઇન નયનમે
ઘનશામ બને હય શામ તુમ્હારે—

ગાયન ૧૦. રાગ—ખમાચ—તાલ—દીપચંદી.

મન મીતકા છત લેં ઓઢી સતી વારે મોહન પર જો જાન સતી—મન
દિન રયન ઉસિકાહી નામ જપે, હર ગામ ઉસિકા ક્લામ કરે
જો ઉસકા મુખ્શા વોહી કામ કરે—મન
રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખી હર હરદમ એ ખ્યાલ બિચાર કરે
રહે સોહગી હી કોવકી ચીતવનસે ન નજરકો ઉઠાય કોર પનમે
સદા સેવા કરે તનમન ધનસે હર નારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નિસાર કરે—મન
બહુ મીઠા મધુર હય મીઠી મીસરી બહુ મીઠા પીના હય મીઠી પુરી
બહુ મીઠી મદક ધન દોલતકી, પર સબસે મધુર હય શ્યામ પતી.
સો જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે—મન

ગાયન ૧૧ રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

કાના એગી આવોરે, ક્યા કહું સાંવરે
અગ્નિ કી લાજ જગે

જો નહિ આવેગે દુશાશન ખિંચે મોરા ચીર
જો નહિ આવેગે ભગ્તોકે મનમે હોગી પીર
જો નહિ આવેગે પાછે પછતાના હોગા જીર

દોહરો.

ક્ષત્રી મિલકે ગાયકી ખિચ રહે હય ખાલ
ગૌરક્ષ કરની નથી તો કાહે ભય ગોપાલ
હે ધર્મ ધુરંધર ધાવોરે—ભગ્તિકી.

ગાયન ૧૨ રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
રે જૂઠી માયા. કે કારણ રત્નસો જન્મ ગવાંવે—કોઇ
કંચન કલસ હીરા મોતીસે, ચુની ચુની ભુવન બનાવે
તામે તત્ક્ષણ ગૃહી કાઢયો તોહે, એક પલ રહે ને ન પાવે—કોઇ
ઘરકી ત્રીયા કહે મયે સંગ ચલુંગી, સુત સુત ધન આવે
અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન મનસે ભુલાવે—કોઈ

ગાયન ૧૩ રાગ—પીલુ બરવા તાલ લાવણી.

ડગ મગ ડોલે તોરી નઇયા હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાયકો સજલે
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઇયા નાવ પુરાણી
ચલે ન સાથ કોઇ યે યહાંકી માયા હયં
એ કાલ વો હય જીસ્ને કાલકોભી ખાયા હય
ગઇ જો આયા નહિ ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે ભેદનેભી ગાયા હય—ડગમગ

ગાયન ૧૪. રાગ—બેહાગ તાલ લાવણી.

મન મતકી બલીહારી રે તીહારી
નટવર તુમ્હી, કહો બાત બીચારી
અરે હા હાંરે કાની યુધિષ્ઠિર ભયે કયું જુઆરી
રે મોરારી—મનમતકી
કહે પંડીત સમઝો અય મુર્ખો પ્રભુ ભગિત સુખકારી
સાગે ભગત દુઃખી ફિરે બનમેં પડિતકી કયું મતી મારી
રે મોરારી—મનમતકી
કરમનકી ગત ન્યારી ઓ સતી નારી
દેખો હૃદયમાં બાત બિચારી ઓ સતી નારી—કરમન
સુદન લોચત ત્રગકો દીયેં હયેં બન બન ફિરત દુઃખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંડીત ભયરે મીકારી—ઓરતી

મીઠે સુંદર સરોવર ભયેં હય સમનદર કર ગરો ખારી
બગલેકો રૂપ અનુપ દીયો હયેં, કોયલ કર ડારી કારી
ઓ સતી નારી—મનમતકી

શેરે કાબુલ.

યન ૧૫ રાગ કવ્વાલી.

રાહ દેખેંગે ન દુન્યાંસે ગુજરને વાલે.
હમતો જાતે હંય, કધર જાએ કધર જાનેવાલે.
એક તો હુસ્ન બલા ઉસ્પે બનાવત આફત.
ઘર બીંગા દેંગે. હેજારો કે સવરને વાલે.
હશ્રમે લુત્ફ હો ઉન્સે જો હો દોદો બાતે,
વોહ કહે કૌણ હો તુમ, હમ હય મરનેવાલે.
તેરે ગેસુએ પરેશાં નકરે સૌદાઇ,
સર ન હો જાય કીસીકે ચુહ બીખરને વાલે.

ન ૧૬.

કીસ્મતપે અપને શાકીર હર વકત તું રહાકર.
તકલીફમે રહેકર છુટે ખુદા કીયા ક—કીસ્મત
તાલીબ હો તું કરમ કા, દરગાહે યઝદીસે,
જાહીર બશર કે આગે અપના નમુદઆ કર—કીસ્મત
જો કુચ્છ કીયા હંય ઉન્હે, વોહ આપહી ભરેગા,
દુશ્મન કે અપને હકમે, મુતલક નબદ દુવા કર—કીસ્મત

યન ૧૭. રાગ કાલીંગડા તાલ ત્રીતાલ.

તું ધુનલે ધુનીયે અપની ધુન, પરાઇ ધુનીકા પાપ ન પુન.
તેરી રૂમે ચાર બીનોલે, સબસે પહેલે ઉનકો ચુન,
હીસાકા ગુનાહ કઠન ઘનેરા. લકડીમે જું લાગે ઘુન—
તારે નફસકો કસલે પહેલે, અલ્લાહુકી બજા તુન તુન,
સાંસકા તનકર તાના બાના, જામએ વહેદત તનપર ચુન—
અચ્છી તો તબ ધુનકી જાવે, સગરી તાત બાજે તુન તુન,
રૂપ તેરા તબ પીયાકો ભાવે, ગુગજો હસકી ગોઠે ચુન—

ન ૧૮ રાગ ભુથ કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

મૌલા તું સબકા તેરી શાન આલી આલી.
જાયે વારી નામપે તેરે, ધ્યાનપે તેરે
ફઝલો કરમ તેરા હુવા બાર બાર

પ્યારે હામી તું આલમ કે, કરલે નાઝીર અપની રહેમત
બારી ગેયું સાઇલ તાલીબ તેરે હય.

આજમશાહ

ગાયન ૧૯ રાગ—ધનાશ્રી તાલ લાવણી

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હએ આલા
દઓલત હશમત ખાતીર, ખાહ તું દેખ નીત ફુલે ચમન તેરા
શાહ મુનવર ન્યારા—શાહેવાલા
સબસે આલા હયે સુલતાન, જુગ જીવ તુ ઝીશાન
પુરા દીલકા હો અરમાન, તું દાના તું બીના તું દાતા તું શાહા
તું આલા તું બાલા સબકા પ્યારા, શાહા તું પરવર બરતર
અખતર અનવર અકસર સરવર હર ઘર ભરકા—શાહેવાલા

ગાયન ૨૦. રાગ—સીધુરો તાલ જલ્દ દાદરો.

શાદી રચા ઢોલ તું બજા અબ પીયારે દીલ નકુઠા
ઢોલ કયા મએ અભી નાંચે હસી જગાહ
અરે વાહરે તેરા મઓજમ આના શાદી હોતો દેવે હમે તું ક્યાં
અભી શીદી કરું જા જા લા લા લા તેરે સરપ સદા કરુંના રીદા
કોઈ ભલા હોગા કયો ના તુહી બતા યકી હોવે કયસે ભલી
તેરે સરકી કસમ ન કસમ ઝુટી ખાં ઝુટા તુ ન બના
દાવા ઝુટા તેરા તું હએ ઝુટા—શાદી

ગાયન ૨૧ રાગ—પુરીયા ગજલ તાલ પીસ્તો.

સંગે ગુરૂરતે મુઝે મીસમાર કર દીઆ
જઓ હરકો અકલો હોશકે બેકાર કર દીઆ—સંગે
જડ અપની અપને હાથસે કાટી હજાર હએર
તેજીએ તબાહને મુઝે તલવાર કર દીઆ—સંગે
અએ ચર્ખ તેરે જુલમકી આતશને સરબસર
દીલકો જલાકે ખાક કીઆ ખ્વાર કર દીઓ—સંગે

ગાયન ૨૨ રાગ—માંડ, તાલ ખીમટા દાદરા

જો કે લાગે નયના પડે નહિં ચએનાં જાની બીના મન મોહેના.
મન મોહેના લાગે કયા સોહેના—જો કે લાગે
ભઓંકી કટારીઓસે તીરછી નજરીઓસે દાતા બચાવોરે
જીઆ જનીઆં, મારી કટારી હયે ભારી જો મારી હો આરી
વો યારી કરે મોહેનાં પ્યારી મોહેના પ્યારી મોહેનાં—જો કે લાગે

જાદુએ જબલંગ દેહમે ચલે અઓર શીરે ઈનસાન
જો જાનીસે દુર હો, ઉએ વોદ કીયા બે જાન—જો કે લાગે

ગાયન ૨૩ રાગ—જંગલા ઝીઓટી ગજલ તાલ પીસ્તો.

ઓ ફકીરી વો અમીરી હઓસલા જાતા રહા
ક્યુ કેતુ બાકી રહી સબ કબદબા જાતા રહા—ઓ ફકીરી
અએશ દો દીન અઓર ગરીબી તીસ દીન મશહુર હએ
આગે ગમકે દર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા—ઓ ફકીરી
બાવફા માશુક કુદરત સાથ હએ જબસે મેરે
દીલસે શઓકે અઓશો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા—ઓ ફકીરી.

ગાયન ૨૪ રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ એમટો

બીરહા આલમાં જારે તન બદન કરે દિલકો ફિગાર—સાજના
પાપી પપીહા કાહે કરત હય શોરસે પાપીકી પુકાર—સાજનાં
કોયલ બાવરી સુર બીસરાવત વીરહમેગા ગાકે મીલ્હાર—સાજના

ખુદા દાદ.

ગાયન ૨૫ રાગ—પાહાડી જંગલા—તાલ એમટો.

દેખા દંગલકા કાયદા જગતમે દીલકો સતાએગા—દેખા
દેખી કંગાલોકી જાત, દસે જુતી ઉસે લાત
છોટોકો ગાલી સુનાએગા, આતે જાતે છોટોકો ગાલી સુનાએના—દેખા

ગાયન ૨૬ રાગ—સારંગ—તાલ ત્રીતાલ.

તોરી બીયતકો સુનકો વલ્લી હએલા હઓલા
ઉગાવે સીને સીને ડોલ રહા—તોરી
તુમરી મદદ કરૂ હાથ જોડકે દીલ બરીઆ
દીન રાત કરૂ બોલે સનનનનનનન જામ ઉગર—તોરી

ગાયન ૨૭ રાગ ઝીલા—તાલ એમટો.

ઝુક ઝુક પડેરે પાયો કુરછ ભારી
જરા થાંમ થામ થામ થામ થામ થામ થામ થામ અબ જાલરે—ઝુક
ક્યા તઆરે તું બોલના ક્યા ભેદ તું બોલના
તું જાલ મત તોડના તું ડોર મત છોડના
ક્યા દેખત ક્યા ચાહત, ક્યા તાકત
ક્યા વકત ચલા પાઘડી શીશીકી બાઝ—ઝુક

ગાયન ૨૮ રાગ—કાફી—તાલ ત્રીતાલ.

તોરા દાવર દાવર યાર શાહે
તું માલીક પ્યારા બાગકા બાદીકા નાદીર ગુલકી
કાલીકા નાદીર બાલીકા સેહે ગુલશન પ્યારા જાનો પ્યારા
તુ માલીક પ્યારા આંખો પ્યારા જાનો પ્યારા
નાદીર બરતર આસમાનકા તારા પ્યારા
દાદારકા સંસારકા પ્યારા—તોરે
મુઝ હાસીલ હજાસે કમાલ મોહે કોઇ કયા જાનેરે—મુઝે
બાંકી ફૂબન વીશે ટપકે જોબનવા,
ચંદાસા નાદીર જનજમાલ—મોહે કોઇ—મુઝે
માલીકને પઇસે પે પઇસા દીઆ હએ
દીલ હએ હમારા નેહાલ મોહે કોઇ મુઝે

ગાયન ૨૯ રાગ—જીલ્લો—તાલ કહેરવો.

તક તક દેખી સુંદરીઆં શાન
ગોરે ગોરે ગાલોપે તીલ ચમકાવે—તકતક
એકતો દેખી વાંકો આલી નજરીઆ
દુજે પાઇ મોગલીઆ શાન તીજે પાયા
વાંકી પધીઆમે તુરહા કયા જાદુ ડાલે સુગરીઆં શાંત—તકતક

ગાયન ૩૦ રાગ—જીલ્લો—તાલ-કહેરવો.

દીલાના કીયા મોલ યા જાદુ ડાલા
દીલાના કીઆજી ઠીકાના કીઆ મોલ યા જાદુ ડાલા—દીલાના
મનસા જવાનીકા નીકાલેરે મઇઆં
પએસા હથેલીમે લાના માઇ માઇ કયા જાદુ ડાલા.

ચન્દ્રા બકાવલી.

ગાયન ૩૧ રાગ—જીલ્લો. તાલ-કહેરવો.

ચન્દે મહેતાબ ડુબી ગન્દે નાલબમ આલઅમાન અલઅમાન
અલઅમાન અલઅમાન હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે
સરવરે બરતર અખતરે અનવર હુઇ બે જઓ હર ગસે અખતરપર
દીલબરે ઇંદર પરીમાહા સુન્દર પરીઓકી અફસર ગીરી કમતર પર
હમજાતો સે નાતા તોડા જીન્ના તોરસે મુહકો મુઢા કઓસા કમહુ રોકો
છોડા બે તુરોસે રીસ્તા જોડા હાએ હાએ હાએ—ચન્દે

ગાયન ૩૨ રાગ—છાયા ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.

જો તું સુન સમઝત સુન હમરી મોરી સખી જગએસા ન્યારાઓ
મહે પારા નજર આયા અગએસા કોઈ બજાર પાયા ખોલો પુરા
પુરા તોલો—જો તું
ચાંદ ન દેખા મગેને તો અગેસા ખાતી ખાતી હું મગે મગો
ગઢ જગમે અગેસા નહિ દીલચંદ શાના મોરે દેવો ગ્યાન કરૂં
ધ્યાન હું પગોજાન હગે ઇન્સાન કોઇ સુલતાન થાગીલમાન—જો તું

ગાયન ૩૩. રાગ—ભયેરવી-તાલ લાવણી.

કોઇ રૂપકી મરજી ક્યા જાને દુનીઆ મતલબ અપના જાને
જો ઉસપર બીપતા બીતી હયે વોહ જાને યા મોલા જાને—
જો મયે જાનું તું ક્યા જાને ફરમાયા ઇન્દર રાજાને
તુરી મે તુર સમા જોને આદમકો આદમપા જાને
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને—કોઇ

ગાયન ૩૪. રાગ—યમન કલ્યાણ-તાલ ત્રીતાલ.

ખુશ રહો ખુશ રહો જગો અગેશ મનાગો
રાજનમે બયઠો શુનભરી બાત સુનાગો—ખુશ.
ખુશ રહો પ્યારે મીત હમારે, રાજદુલારે જાગો, જગ આલારી
ઓર સરદારી, બરખુરદારી, પાગો ફલફુલવાડી પાગો—ખુશ
અગે સરવર દીલજાની, પ્યારે હર સુમરન શુન ગ્યાની પ્યારે
શુલરૂખ સુલક સાની પ્યારે હો તુંજકો સુલતાની પ્યારે—ખુશ.

જોહરી સાંપ.

ગાયન ૩૫. રાગ—કાફી-તાલ-ખીમટા.

હમ વારીયા બારી નબાદી અહે અરકબારીયાં
ફુલનમાલ ગલેમે ડાલતી કાહે ના ડાલતી કાહુના
રંગી ચોલીસે ગે જારીયાં નાગન અભાગનકી બારીયાં
પ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા.
બનકે બયરાગન બિસારીયાં
કારી કચારીયાં અશુકી આરીયાં
મોટી કરો ન ઇન્કી વારિયાં—હમ

ગાયન ૩૬. રાગ—બિહાગ-તાલ-ખીમટા.

કહું કાસે શરમકી હય બાત
મુશ્કિલસે કટતી હય રાત-નિગોડી
મોરી સુની હય બગીયાં માલીસે બાલી

ફુલે હય ફુલ ફુલ પાત–હારે મોરી
ગયા પહેલા જમાના અબ તો નિભાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત–મુઇ ચોલી ન અંગમે સમાત–

ગાયન ૩૭. રાગ—ખરવા–તાલ–લાવણી.

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમે વોહી આબાદ જગમે–નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાંકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરીયાદ જગમે—નાર
પાઇ જો કરકશા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમપત હો સારી બરબાદ જગમે–નાર

ગાયન ૩૮. તાલ મરાઠી–લાવણી જલ્દ દાદરે.

પ્યારી પ્યારી હાંરે મોહે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
અરસત પરસત હુ મન હરસે પીરકી દરશન કો મન તરસે
જીયા લલચાહે મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
ઉન્કે અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય વોહો
ઉન્કે કદમોંપે ફીદા હમદમોદમ સાજ હય વોહો
માલો જર હુસ્નો જવાનીમે મુઝે નાજ નહિ
જીન્કે દામાનસે લગી હું સબકો નાજ હય વોહો–અરસત

ગાયન ૩૯. રાગ–સીંધ ભેરવી–તાલ–કેરવો.

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા પ્યારારી–અબ્બા
ભુલે હુવેથે હમે અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા સારા સારારી એક મુદ્દતકા દુ:ખડા
રખ્ખેગા ઉસ્કત બહમ અબ સબ દુન્યા
દુન્યા ફીરતાથા મારા મારા મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા–દેખુંગી

ગાયન ૪૦. રાગ–અંગ્રેજી–તાલ કેરવો.

આહા ન ખુલા ન ખુલા ઝાસા મતલબકા ઢબકા
પાસાંયે સીધા તકદીરસે પડા
આહાહાહા ઉલટા સુલટા ચકમાં થા દુગલા પતલા પડા
પર ખાસા તકદીરસે લડા
આંખે લડાઉ દિલદારસે પૈસે ઉડાઉ બીમારસે
પાંચો હમે ધીમે શાને ખુદા હય પાનીપે આઇ ખાલાઇ હય.

ગાયન ૪૧. રાગ-પાહાડી છુટ્ટલા-તાલ-લાવણી.

ચલા જારે બેદર્દી સીપહીયાં હર જૈયાં વાહીયાં
તોર સંગ નારી બોલતી
ગરજૈયાં દુખદઇયાં હરજઇયાં વાહીયાં-તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો વાયેદા હમારા જુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મોકા જો પાતા પ્યારીકો મયે અપને ગરવા લગાત

અમૃત.

ગાયન ૪૨. રાગ-પીલુ તાલ કેરવો.

છયલા ન દો મોહે ગાલી મયના જો પાલી
મયે ફુલન કીસી ડાલીરે હું નાજો પાલી-છયલા.
છેડ છાંડ કે મગ મેં હુટો
ઔર કોઈ મતવાલી રે મયેં નાજો પાલી-છયલા

ગાયન ૪૩. રાગ-દરબારી કાન્હારા તાલ દાદરો.

અયસી રંગત કે કુબાન જો લાવે રંગે જવાની
રૂઇ જયસે ભુરે બાલ હો ભવરાલે
મનકી મનસા પુરી હાંગી યે કાલે--અંયસી
રહે રંગ યે શાહા જાવેદાં
લાગત જતનસે કબહુ નહિં જાગે—રંગ
કગવા કે પખવા અયસે હો કેસવા
દિલપર રહે નહિ ગમે સબાંબ—રંગ

ગાયન ૪૪. રાગ—પીલુ ધન્યાશ્રી તાલ દાદરા.

અય શાહે આલી દુદમાં અય દસ્તગીરે બે કસાં
બાગેવતન કે બાગમાં તું ફુલતા ફલતા રહે
કરતા હય વાલીદ કા રીહા, લેતા હય બચ્ચેકી દુવ
મશરિક સે મગરિબ તક સદા. સિક્કા તેરા ચલતા રહે
આયા યતિમી પર તરસ માસુમ કે ફર્યાદ રસ
જો હો તેરા બદખાહા બસ વો હાથ હી મલતા રહે
દીલસે હય અર્જે બન્દગી, અય કાતીલં શરમીંદગી
તેરા ચીરાગે જીન્દગી, લાખો બરસ જલતા રહે—આયા

ગાયન ૪૫ રાગ—અંગ્રેજી તાલ દાદરો.

સારી શેખી સારી આન તાન

અબતો હય જરૂર કોઇ દિનકી મહેમાન
મેરે આગે યુ કરે જબાન
કયા મજાલ હય કીસીકી
કયા કીસીકી જાન
જીના કયસા નામ ઓ નિશાણુ
ચાલસે ફરેબસે મિટાઉ બનકે આસમાન
પીકો તેરે કરકે બદગુમાન
ખાકમે મીલાંઉ એ વફાદારી—સારી

ગાયન ૪૬ રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખીમટા.

શાદમાં જાઓ જાઓ દીલદાર
આઓ મેરે છયલ દાર તેરે ગરએયાં બલજૈયાં ઓ સૈયાં—જાઓ
જીસ તેહસે જાતે હો મેરી જાન ફીર આના
જવુ પુસ્ત દિખાતે હો યુંહી રૂખભી દીખાના
વાં રખના મેરી યાદ કહી ભુલ ન જાના
સોજે ગમે ફુરકતસે મુઝે યાં ન જલાના

લયલા.

ગાયન ૪૭ રાગ-અંગ્રેજી-તાલ-કેરવો.

મય ચંચલ આફત હું ફીન્ના બડા સ્યાના બડા દાના
મય સીધા સાદા હું જીતન ઉતનો હું નખટ ફરજાના
બડા જંગી હું બડા સંગી હું વાહવા વોહ લટપટ રંગીહુ
મય ચાહું જીસસે બહેકાઉ કહી ભડકાઉ કહી સમઝાંઉ-મય
અંતર મંતર જંતર તંતર સારી ભરી બાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

ગાયન ૪૮ રાગ-પીલુ-બરવા-તાલ-ખીમટા.

ભરકે પીલાદે શરાબ યાર સાકીયાં
કોડે ફટકાર હું તોડે બરદાર હું ઘોડે સવાર હું
અયસી રંગીલી એજહો દીલ જીસ્સે સબકા તેજ હો
જુદું ભરાહો ચશ્મમે ઔર દીલમે યુ આમેજ હો
થોડીસી ઔર હય શીશેમે બાકીયા-ભરકે
મયે હોવે કુનજે બાગ હો સાકી હો માહવશ
કોઇ વાંહાં મુખીલ નહો બાદશ હીજાબકા
ગરદનમે હાથ ડાલકે વોહ શોખ એહીજાબ
લબસે લગાદે મેરે પીયાલા શરાબકા
શરાબ હો કબાબ હો ગેહ શેઅર હો ફીરા હીઆ-ભરે

ગાયન ૪૯. રાગ—અંગ્રેજી-તાલ-દાદરા

આબાદ રહો સદા શાદ રહો ભરપુર રહો મસરૂર રહો
શાદમાં રહો મગન મગન મોહન મોહનીયા
અબ જાઓ જરા કરો અયશ ભલા મીઘે ફતાહો જરૂર ચમન સદ
બદા નામ રહે બદા કામ રહે સદા જગત જુગતમાં
રહે સદા ખુશી ખુશી અમન ચમન યહાં—

ખાકી પુતલાં.

ગાયન ૫૦. તાલ લાવણી

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના
પ્યારે હરદમ રબસે ડરના અબ
બાર બાર નહિં આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના
પાક બન દીલ સાફરખ ઓર યાદ કર ગફ્ફારકી
ખાક હય બે બાક હય યેહ જીન્દગી દીન ચારકી—તપ
દિલપે જબ્ર કર બેઓ—સબ્ર નહિં આફતસે ગભરાના
રખ ભરોસા તું ખુદાપર રાહબર હયે ઇનસાનકા
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા—તપ
દિલકો થામ બચ કુચ્છ ખિયાલ કર ધોકેમે નહિં આના
ફંદા હયે યેહ તુજપે બન્દે જાલ હય શયતાનકા
મત ઉઝલતું ઇસ મે પ્યારે હય જરૂર ઇમાનકા—તપ

ગાયન ૫૧. તાલ કેહરવો.

ખલક હય સ્વપના કોઇ ન અપના ચેત અરે અનજાન
દુનીઆ હય એક ઘડીકા બજાર શામ પડે ઉઠ જાએગા—ખલક.
જબ તુ આયા થા જગતમે લોગ હસે તું રોયા
કરની અયસી કરકે ચલા જા પીછે હસે નહિં કોઇરે—ખલક

ગાયન ૫૨. તાલ ખેમટો.

મેરા જોબના સબસે નિરાલા હય
આસમાનકે કમરકા યેહ હાલા હય—મેરા
યેહ દીલકી કલીયાં ખીલ ગઇ સારી પ્યારેપે મયવારી
પ્યારે કે સદકે જાઉ હું નિસાર—મેરા
નકાબ મુંહસે ઉઠા દે અગર હમારા ચાન્દ
કિનારે ચર્ખસે કરને લગે કિનારા આન્દ

ઉઠા નકાબકે દીલ દેરસે તડપતા હય
દિખાદે હસને જહાં તાબકા ખુદારા ચાન્દ-મેરા

ગાયન ૫૩. રાગ—દરબારી કાહનડા–તાલ ત્રીતાલ.

બાદલ ઉસકે દેત હયે ખુરશ શજરકો આબ
ફાડાકશ ઇનશા બને હો ક્યું ઉસકા એતાબ
રહેમત મેરે રખકી જલ થલમે ભરી
વોહ મઓલા શખ્ક સબકા ન્યામત દેનેવાલા
શાનોવાલા પ્યારા હય
રાહીમ કર રાહીમ કરીમ તું હમારા શાકીર હય પુર અલમ નહિ
શાદ હયે બશર ફજલ તેરા હય કોસપર લુતફો કરમ નહિ–રહેમ

ગાયન ૫૪ રાગ માંડ તાલ ત્રીતાલ,

અય મવલા અરજી સુનકે ફ્રોઓરન જવાબ તુમ ભેજો
ઝીરમે ઇનકો શહેર તુને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહેરકા શાહ દીલ ઔર જાનથી એક મલકા
અકલથી દાનીશ વઝીર ઔર રહેમથા એક મુનસીફ-
નેકીથી લશ્કર ઇમાં ઉસ લશકરકા અફઝર
કુચ્છ દીનો તક સલતનત એ ચલી અગર અબતો—
સલતનકે સારે અફસર પડે મુસીબતમે—અય
બનકે દુસ્મન સલતનત પર બદીને કીયા ધાવા
શહેરકે સારે અફસરોકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોકો ઉન્કે ઓહદો પર રખ્ખા
સીપેહસાહાલારીપે કીના હવસકો એક મલકા
કોતવાલી પર હસદ ઔર જુલ્મકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
કયા કરૂં ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલા દો—અય

મુરીદે શક.

ગાયન ૫૫. તાલ—લાવણી.

ગાયા જો કુચ્છ વોહ જાને દો ઉસસે રખ્ખો જો હય બાકી
કહી અયસા ન હો જાયે નબાકીનબી રહે બાકી
કાહે ફયેલબાઝીમે ઝીન્દગી ગવાએ
ઝીન્દગી ગવાએ પ્યારે તનકો ઘુલાએ-કાહે
હીરે મોતી ચોસે ઝીન્દગી બડી મોલવાન હય યેહ

ફુલસે જુદા નાજુક ઈનસાંકી જાન હય ગેહ
બદીકે હવાંકે ઝોંકે ખિલાએ નાદાન કયું હયે
નહિ જાને ઝેરી હવા ગેહ મટ્ટીમે મીલાએ-કાહે

ગાયન ૫૬ રાગ-યમન કલીયાણ તાલ ધ્રુપત

જગવાલી તેહારી કરતારી કે વારી
ગુલકારી કુદરતકી હએ સગરો નરનારી—જગવાલી
લખત લખત તુમરો સાર ફુલ પાત ડાર ડાર
કોઇ ન પાયો ગુનકો પર હશ્ર જગત હારી-જગ
રાંમ ઝરોખેં બયઠકે સબકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તુ માતા તુ પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હએ વારા—જગવાલી

ગાયન ૫૭ રાગ—ભુપબીભાસ-તાલ એમટો.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઇયાં દુખાઓ નહી બહીયાં પકુ મએ પૈયાં પૈયાં
આહ બંગરીયા સબ તોરે ડરીયાં
કરો દેખોના લરકઇયાં કોઉ સખી જો સુન પૈયાં આ જઇયાં—છાંડો
ચુરીયાં મોરી ગેહ કર કાઇ દેખો દેખો તુમે રામ દોહાઇ
કાંપે હીયા જીયા ગેહ મન રસીયા કયા મન બસીયાં
આવોજી આવોજી ના તરસાઓ જી હએ બાંકી જનીયાં—

ગાયન ૫૮ રાગ—ભીમપલાસ તાલ—ખીમટો.

પ્યારીયાં વારીયાં દીલદારીયાં મોરી અખીયાં ગેહ આવો
પ્યારીયાં વારીયાં નારીયાં સારીયાં—પ્યારીયાં
મોરે સવરીયાં દેખો સુન્દરીયાં
જાકો પ્યારે તુંમ મીટાઓ રૂલાયો સતાયો જલાયો—પ્યારીયાં
દાતા જાકો માંનદે વાકો કૌન મીટાએ
રાંમ ખવૈયા જબ બને નઇયાં કૌન ડુબાયે—પ્યારીયાં

"ભુલ, ભુલઇયાં."

ગાયન ૫૯. રાગ-જેજેવેત તાલ ધ્રુપત.

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તુ પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાંજન બરનન ધન ધન--પ્યારા

હમરી ગત સંવાર અબ તુહી કીરપાનીધાન
નામ તેરો જગતનાથ દુઃખ ભંજન—પ્યારા

ગાયન ૬૦. રાગ—અંગ્રેજી તાલ દાદરો.

ચલો જંગ કરે ન દીરંગ કરેં, દીલ તંગ કરેં
મીલ ઢંગ કરેં સભી સંગ કરે, ચલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ગાત કરો સભી સંગ કરે—ચલો
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાંએં, યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાંએં, હાં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હય યાર, ઇધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસે હમ ફીરે

ગાયન ૬૧ રાગ—પહારી ગજલ—તાલ દાદરો.

બદ કીસમતીસે હો ગએ સામાં નએ નએ
હાસીલ કીએ હંય હશરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઆલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હંય બીયાબાં નએ નએ
કરતા હું કદ્ર અપને દીલે લખ્તકી
પએદા કીએ હંય લાઅલે બદખશાં નએ નએ

ગાયન ૬૨ રાગ—દેશ તાલ કેરબો.

છાંડ ચલે મન પરદેસી
બન બન ભટકત હાએ હાએ અબ કલગ ફીરકર આનાજી
છોડ નગર ઘર જોગ પાએ તો
હરસે ધયાન લગાના—છાંડ ચલે

ગાયન ૬૩ રાગ—સારંગ તાલ કેરબો.

હમે દમ દેકે સઓતન ઘર જાના
સઓતન ઘર જાના બયરન ઘર જાના—હમે દયમ

(શેઅર.)

છુરી કીસ લુત્ફસે ફીરી ગલેપર અપને બીસ્મીલકે
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેતી હાત કાતીલ કે
ઉલફતકા મજા જબ કોઈ મર જાએ તો જાએ.
એહ દદે સર અયસા હમ કે સર જાએ તો જાએ
તેરી ગલીકે સઓ સઓ ફેરે
તુમ ન રહો ચાહે રહે જમાના—હમે દમ

ગાયન ૬૪ — રાગ—સીંધ ભૈરવી તાલ અદ્ધા.

સુન પ્યારી મોહના બતીયાં હમરી દીલ જાનાસે લગાના
શરમાના કયું બલા
હય યે અખીયા પ્રેમ ચખીયાં સબ સખીયાં વારીયાં
હબ યેહ સારી છબ નીયારી સબ પીયારી પીયારીયાં

ગાયન ૬૫ — રાગ—કલીઆણ તાલ અરદ્ધો.

જાઓજી જાઓ ન નખરે દીખાઓ લો બીચકોરી જાન
બેચારી કયસી હયગી નન્ની ભોલી ભાલી
અયસે દેહમ હામમે લાનેવાલે દેખે ભાલે
હમનહી હરગીજ જાનેવાલે, બનતી હોજી કયું નાદાન
બરબાદ નકર નાશાદ નકર આજાદ જો વોહ એજાજમે હય
જલ્લાદ નહો સૈયાદ નહો બેદાદ યેહ કયું અંદાજમે હય

ગાયન ૬૬ — રાગ—કાલીંગડો—તાલ હીંચ.

જો પીયા આયેના મોસે સહા દુખ જાયેના
છીયા જાયે જરાયે સતાયે હીયા—પીયા
મુજકો માઅલુમ નથા પહેલે લગાના દીલકા
મેરે પહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દીલકા
યાદ આતા હએ ખુગીકા વોહ જમાના દીલકા
અબતો મુસ્કીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા
જાન લેજાતા હએ કમબખ્ત એહ જાના દીલકા
સુખ પાયેના, ગમ જાએના, કુછ ભાએના—પીયા

ગાયન ૬૭. — રાગ—ખમાચ તાલ અદ્ધા.

મય બાજ આઇ દીલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીયો છયલા બહાનેસે—મય બાજ આઇ
આજ ફીર અપના ગયા વકત મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઇ આશકે નાશાદઆયા
દીલ ચુરાનેકો વોહી બાનીયે બેદાદ આયા
મયતો અઇયારીમી વોહ મેરાભી ઉસ્તાદ આયા
મીલનેકો આઇ શુઇયાં સાજનકો લાઇ
લગી મેરી મેહનત ઠીકાનેસે—મય બાજ આઇ

નુરાની મોતી.

ગાયન ૬૮. રાગ—ધનાશ્રી તાલ દાદરો.

મુજ ઇન્દગીએ જારકો હશરતોને મીટા દીયા
બેરહમ બાગબાનને, દામને ગુલ છુરા દીયા—
દીલસે જો દીલ જુદા કીયા, હાય ફલક યેહ કયા કીયા
ગોદકે મેરે પાલેકો મુજસે યું જુદા કીયા—
જાવો સીધારો મેરી જાન, ઇશ્વર હો તુજપે મહેરબાન
બીછડે હુવે મીલેંગે ફીર, કીસ્મતને ગર મીલ દીયા—

ગાયન ૬૯.

હય આશકા બાપ, નીરાશકી માં, દુન્યાંમેં
હો તેકી બહેન, મુસીબતકા દોસ્ત, દુન્યાંમે
જોરૂં હો સાથ, પૈસા રહે ગાંઠ, દુન્યાંમેં
જાગે સો પાએ, સોએસો ગંવાએ, દુન્યાંમેં

ગાયન ૭૦.

ઇસ સંસારમે, સકલ કાલકા બીછા હય ફંદા,
મતલબકા જાન બંદા.
નામ ધામ હય નશ્વર માયા, દેહરૂપ સબ ગંદા
સત્ય નામકા સાથ છોડે
ભજન પ્રભુકા તુ કરલે ગાય પ્યારે—

ગાયન ૭૧.

સમય સબ યુંહી બીતા જાય
આવેગા સંગ કૌણ હમારે, જાવે સો આ જાય,
છોટા બજરા સજા હમારા હીલતા દુલતા જાય
જુઇ ચમેલીકે હારોંકા હીલના રહા લુભાય
ફહરાતી રેશમી પતાકા ધીમી હવા સુહાય.
પશ્ચીમ કા આકાશ દેખીયે, સધ્યા કાળ સમાય
નદીયાં ભીતર બાલમ બજરા હીલતા દુલતા જાય.

હરીશ્ચંદ્ર.

ગાયન ૭૨. રાગ-યમન કલ્યાણ-તાલ ત્રીતાલ.

જય જય ઇંદ્રાસન પતી ગ્યાની, જય સુરપતી રાની ઇંદ્રાની
રસિયા રસ ખાની, આગમ જાની, દાતી, સાહસ અભિમાની-જય.

સુરજન પદ, સંગી સુખદાની દુરજન મંદ ભંગી દુખ હાની
ભગતી ભગવાની, ગંધર્વોની ગાતી તુમદર તાદાની
તોરી, મુલતાની, કાફી, ધાની, રંભા મેનકા પટરાની–જય.
કરૂણાકે સાગર, ગુણકે આગર, નટવર નાગર નીરમાની–જય.
બાદલ બિજલી, બર્ખા પાની પાઇ સબ પર હય પરધાની
હુએ પાનીસે આબાદાની ઝન નન ઝન ઝન ઝન
નારદ, સારદ મુની સયલાની, મહીમાં સબને હુએ પહેચાની.
ઇશ્વિર ધ્યાની, સુરનર માની જસકે જનની જનેદાની
ઝન નન ઝન ઝન ઝન, સન નન સન સન સન છનનન છન છન છન–જય.

ગાયન ૭૩ — રાગ—જંગલો તાલ લાવણી.

મન મયલ મીટે તન તેજ બડે હે રંગ ભંગકા લોટા
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે આજાર રમે નવ હાથ બડે જી છોટા
તન સાફ મન સાફ હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
લે કંદ દુધમે ઘોલા તો ભાંગ બના અનમોલા
કર પાર ભાંગકા ગોલા હરબાર બોલ બમ ભોલા
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ ચડા લે ભંગ જમાલે રંગ
નીશ લે ઢંગ દીખાંડે જંગી કુંડી સોટા—મન.

ગાયન ૭૪ — રાગ—પાહાડી જીંઝોટી-તાલ-દાદરો.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આએ
ઇસ્સે કયા બડકે હુએ બ્હો આપકે ગર કામ આએ
આજ હય કલ નહી યહે દોઉલતે દુન્યા કયા હુએ
યહિ બિહતર હુએ કે સબકે મેરા જર કામ આએ
ખાલે ઔર માસભી કામ આતે હુએ હયેવાનોંકે
હઅફ ઇનસાંન ન ઇનસાંન કે ગર કામ આએ
પાંવ ખિદમતસે કભી આપકે હટનેકે નહી
કાટ લો શોકસે મેરા જે યહે સર કામ આએ—મેરે

ગાયન ૭૫ — રાગ—ગારા તાલ લાવણી.

રાત યક સપના મએને બદ ગએ પ્યારે આજ દેખા
જા પોહોંચી મએ એક દેસમે હાય રાજન
દુર હો જાતે ઉસકા રાજ દેખા
જાતે ઉસકા તાજ દેખા લુટ જાતે સબ સાજ દેખા
સુખ પર પરતે ગાજ દેખા—સપના.

રાજ તારાજ દેખા તાજ મુહતાજ દેખા
રાજકે રાજાકો આફતમે એએ સરતાજ દેખા—જા

ગાયન ૭૬ રાગ—જીલ્લો તાલ-લાવણી

ઇસ પાપી જગમે ધન વએ એએસે ધર્મી ઇનસાનકો
ઇસ ધર્મકો જીસને દોલત ધનકો છોડા
છત્રો સીંહાસનકો છોડા દુન્યાકે દામનકો છોડા
લેકીન નહી સતપનકો છોડા
સરપર ખેલા સંકટ જેલા રખ્ખા હએ ઇમાંનકો ઇમાંનકો
અબ રચકે દીગર ઢબ કોઇ ભારી દુખ ડાલું અબ કોઇ
નીકલે જીસ્સે મતલબ કોઇ મુજકોભી માને સબ કોઇ
ઇઠ્ઠાસનમે દાવા કરકે જો આયા સો પુરા કરકે
બાજી જીતુ કીરતી પાઉ રખ્ખુ અમને આનકો ભએઆનકો.

ગાયન ૭૭ રાગ—જંગલો તાલ-લાવણી.

પ્યારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જાનેકી;
ઇશવર ઇચ્છા એએસી હએ તો લાગે કોન ઉપાય
ફેર ખુદા જો મીલના હો તો ફીર મીલુંગી આય.—પ્યારા હમારા
પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુજ બીન પાનેકી
દોલત સમ્મત અનધન લક્ષમી તનમન જીવન જાએ.
નાર જો તુમસી હો નારી તો કએસે જીના ભાય—પ્યારા હમારી,
પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી
સતપત જાતે દુ ન તુમારા દેદુ આપની જાન
સત્યપતી રહયો પીયુ પ્યારે બીનતી મોરી માન—પ્યારા હમારા

હુરે—અરબ.

ગાયન ૭૮. રાગ—કાફી—તાલ દીપચંદી.

તુહી જગતકા સજન રખવારા,
રબ તુ મેરા સહારા તુજબીન જાઉં કહાં?
તોરી ચાહતમે બાવરી ભઇ, દરસ દે અય પીયા!
હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા, ગુલકારી તેરી ખીલી;
હર દિલમે તેરી હય રંગત નઇ,
જલ થલ મે પ્યારે હય તુહી તુહી.—રબ તુ

રાગ—ભૈરવી—તાલ લાવણી.

નીગેહદારે જમાં તું હુએ મકીને લા મકાં તુ હુએ
અનીસે કુન્સોજાં તું હુએ અયાં તું હુએ નેહાં તુ હુએ;
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક
કરીશ્મા સાઝએ ગુલ તુ હય બુલ બુલકી ફુગાં તું હુએ.
અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની બીગેગન બનીરે—અપને
કભી તુ હય સનમખાનેમેં ગાહે તુ હરમમેં હુએ,
કભી ના કુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હુએ;
એહી શામો સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શએદા,
કીસીકા ગમ સુજે કયા જગકે મુજપર મેહરબાં તું હુએ—અપને.

રાગ—માંડ—તાલ દાદરો.

મેરો મન લાગોજી,
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમેં;—મેરો
સાંઇ મેરા બનકે બએપારી જગકા કરે બએપાર,
બીન તરાજુ ઔર બીન પલ્લેકે તોલત હય સંસાર—મેરો
સાંઇ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કારન હય મંજધાર,
બીન બાદબાં ઓ બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર;—મેરો

રાગ—માંડ—તાલ દાદરો.

પાયા હમને ભેદરે ભજો હરકા નામ.
દીલ ઉજડા અમથાન થા એબ તક છીસમે રહા અંધેર;
દીપક બન કરકે ઉજીઆલા તુને દીયા હુએ ચૌફેર;--ભજો
દુખીયાથી હમ જનમસે પ્યારી તુને દીયા હુએ ચયન;
સાંઇકે જપ તપમે હમારી કટેગી અબ દીન રએન.

રાગ—કાલીંગડો—તાલ લાવણી.

અરે તું પવનકે પંખી કુચરા કલ આનમે ઉડ જાએગા
સુન્દર તનકો જાના તુને શાથી હુએ મેરા સચ્ચા,
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને? કાયા મટકા કચ્ચા રે તુ
ઇનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા:
જો ફુલ ડાલીપે ખીલા, કુછ અરસેમે મુરઝાયા,
આફતાબ સુબોહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા;
સુન્દર તનકો જાના તુને બોહુકા એક ટાપા:
ગફલતમેં કયુ પડા દીવાને? બદલીકી એક છાયા—રે તુ

ગાયન ૮૩ રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

પીતકા વાઅદા કરકે પીયા મોસે પીત નીભાના છોડ દીયા ?
મેહેરકી અખીયાં ફેર લઇ દમ દમકા આના છોડ દીયા ?
જરા દરસ દીખાકર બોલ સજન તેરે બોલપે વારં મય તનમન,
ઇસ આસમે ખોયા સબ જોબન ક્યું દરસ દીખાના છોડ દીયા ?
તનમનમેં લગાકર અગની પીયા હો દેસસે જા પરદેસ બસે,
મોરે મનકી એહ અગની કયણી બુઝે મોસે આંખ મીલાના છોડ દીયા ?

ગાયન ૮૪ રાગ—માંડ તાલ લાવણી

લાખ બાતકી એક બાત દીલમેં રખલે,
પરધનકો પત્થર તુ સમઝે પરનારી મા બહેને જાને;
મનકો કર બસમેં,—લાખ બાત
ખોટસે તુ ખુદકો બચાલે હિસો હવસ દિલસે તુ મીટાદે;
પાલનહારકી બંન્દગીમે તનમનકો લગાદે,
જીસ્સે દુન્યા તુ ઝીતે મનકો કર બસમે—લાખ બાત

ભોલા શીકાર.

ગાયન ૮૫ રાગ—ગોડ સારંગ તાલ દાદરો

ફરયાદ કીસે સુનાએ રે
જુલ્મ ઓ બીપતવા ગુજારે પીયારે લાડલેપે
બાપ આપ હોકે નીરદઇ.
રાજા લુટે ગર પ્રજાજનકો કૌન સહારે જાય ?
કયચે બન આએ ?
ભાઇ એયે બહનકો બતાવો ભલા કયુંકર છુડાને
બચાને કૌન ધાએ ?
જગમે ઉલટી રીતી નીતી અયસી ધતીયાં ન માને જીયરવા.

ગાયન ૮૬ રાગ— ભેરવી તાલ લાવણી.

બાપ બને જબ સાંપ કહો ફીર કૌન રહેગા પાસ હાં
સાથ રહે કયસે નમાજી શરાબી ?
પાસ બસે નહીં નેક ઓર પાપી.
રહે ન કોઇ જહાં હો ખરાબી,
યાર અગર રહે કોલ યેહ હાં

ગાયન ૮૭ રાગ-ભીમ પલાસ તાલ ખેમટો.

ગઇ અગલે જમાનેકી બાત;
અબ તો હવા ફેશનકી ફએલી દીનરાત.

ઓીકે પએરોમે ડાસનકે સુટ;
બાલ ખુલ્લે લાગે જએસે ભુત.
સાડી ચોલીકે બદલે ગૌન ઓર પોલકા;
નઇ રોશનીકી હુએ એક કરામત.

ગાયન ૮૮ — રાગ ભીમપલાસ તાલ ત્રીતાલ,

બીગડી બાત બને નહીં લાંખો કરે ક્યા હોએ ?
દીલડા બીગડે દુધકો મથે ન માખન હોએ.
કયસે કયસે પ્યારે પીયુકો મનાઉં—હારી
સબ ઉપાય કરત બીનતી કરત થકત જીયા અકુલાએ
મન હરના એ પીયરવાં આવો વર્ના જાન દુ ગંવા
હાએ કયસી કરું કરતાર મોરા બીછડ ગયા દીલદાર
ભઇ હું ઉદાસ બની હું નીરાસ યેક તોરી આસ.

ગાયન ૮૯ — રાગ—ભૈરવી તાલ—લાવણી.

સાંપકો દુધ પીલાકે ઉછેર દો ડંખ વોહ મારે બગૈર ન ચુકે.
દુર્જનકો સરપે ગો બીઠાય ગારી દીયે બીન કુબહુ ન ચુકે.
બ્યાજકો અરકે ક્યુરમેં સીંચ દો બાસ કભી ખુશબુ નહીં દેવે
આસ નહી રખીયે બદમાશસે, ઘાત કીયે બીન કબહુ ન ચુકે.

મીઠાં ઝહેર

ગાયન ૯૦. — રાગ-પીલુ તાલ કેરવો.

મનમોહન તોરે નયના અંજન રસીલે
નિરભયયાનિપટ રસીલે—નયનાં
મદ મતવાલે પ્રેમકે પ્યાલે
કહરહે પીલે પીલે પીલે
મટકીલે- ચટકીલે ખટકીલે—તોરે નયનાં

ગાયન ૯૧. — રાગ—પહાડી-તાલ-લાવણી.

અટારિયોંપે ગિરે કબુતર આધી રાત
સુન બાબો મેરી હમ તુમ કરેં દોદો બાત
નહીં નહીરે દિવરા ભાઇ તેરા જાગે સારી રાત
ખેંચ લાયા હય ભલા કૌન સરે બામ મુઝે
લોગ કરતે હયેં તો કિસ નામસે બદનામ મુઝે
રાતકે વકત હમે પાઉઓ છુપકર આના
આપ હી સોચલેં હય આપસે ક્યા કામ મુઝે

ગાયન ૯૨. રાગ—સોરઠ-તાલ-લાવણી.

લગે યે નયન મોરે શરમાન લગન યે બુરી લગીરે
અચાનક ઘાયલ ભઇ નાહાન જીગરમેં છુરી લગીરે,
નીંદ નયનોંકી ભગીરે, બહરો અનજંગી જગીરે
હોહી દીન પહલે ગતિ મોરે મનકી હાં-યે ન થી
મોરે બદનમેં કસક મદનકી હાં-યે ન થી
જોબન હુય બલવાન-લગે
પતલી કમર ઇતની ન થી યે નયન મતવાલે ન થે
હાં પાસ ઇન્કે કુન્દ છુરીયાં થી મગર ભાલે ન થે
યે રસિયાંથી બે બટી જહરી ન થે કાલે ન થે
પલકેં ભવે જો કુન્છગી થે આફત કે પર કાલે ન થે
બને અબ ખાંસે તીર કમાન—

હાસાન.

ગાયન ૯૩ રાગ—કાલીંગડા.

મયેં હું હજાર જાનસે મઓલાકો નામપે ફીદા
લગેલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા-મયેં હું૦
જાનો માલસે નીસાર હું મયે યારપે સદા,
ચમક રહા સહર શામ નુર જુલજલાલકા-મયેં હું૦
ક્યાહી સબજા જાર હયે શાને કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જીગર જાન હાલ આશકાર હયે-મયેં હું૦

ગાયન ૯૪ રાગ—લલીત-તાલ સુલફાગ.

દાયંમ ડરના તુ નાહાની દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરતા, અજી દમ ભરે ભલા યાર બીન ક્યા હમ—દાયંમ
ભલે દમ બુરે દમ વહીં ચલના રે,
ઇતના જાનના દારે ફાંનીમે સારે ફાન્ની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખારંગ, જાનમે કરત ફીરત ગરમાઇ.
જો કોઇ શાદી નાશાદી-આબાદીમે પકડે હરસે.
ધ્યાન, સબહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તોસે
રાજી રહે માલીક-દાયંમ૦

ગાયન ૯૫ રાગ—કાહાનરો તાલ ત્રીતાલ.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબહાન
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન

હુ બંદા તેરા આશકે જાર
તેરી યાદમે માદ ઔર અસ્કબાર
તેરી રાહમે જાનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર
અએ શહેનશાહે હર દો જહાંન
રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન અમાંન તુ હામાંન૦

ગાયન ૯૬ રાગ—જીલ્લા તાલ-લાવણી.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ
ઇસિ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર.
દુનીયાંમે મુજસા કોઇ નહીં નાશાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો.
હાય મયેં પએદા હોતેહી મર જાતીબે સામાંન,
ગેહ દુખડા ક્યું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન.
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
શેર કોઇ ખાએ મુજેહ યા કોઇ ડાલે માર,
છુટું ઇસ જંગલસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
ગેહ બનકી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય કોઇ સુનો.

ગાયન ૯૭ રાગ—કાહાન્ડો તાલ ત્રીતાલ.

ગુનભરી ધુન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ન અંએઠી કર—ગુન ભરી.
જાનકે તુ અંનજાંન બને ક્યું જાન અએ જાંની ક્યું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયે દાના સારે—ગુન ભરી.

ગાયન ૯૮. રાગ—જીલ્લા—તાલ દાદરો.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલન કર.
નેકી બદી દોનોં હયેં પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફલે—ચલંન કર.

ગાયન ૯૯ રાગ—તીલંગ-—તાલ પંજાબી.

ગુંઘયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઇ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઘયાંસે.
બંદી અએસી ગાઇ નાચી મન હર લીનો,
નઇ નઇ ફબંન દીખાએ—ગુઇયાંસે.

રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનમબ પાએ—ગુઇયાંસે.

ગાયન ૧૦૦. રાગ—માલકોષ—તાલ દીપચંદી.

કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ
તેરા નામ રહેમાન હંય ઔર રહીમ—કરમ.
તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હંય
જેહાંમે નુમાયા તેરી શાન હંય—કરમ.
ફના હોનેવાલા હંય સબ કારોબાર
રહે નુર તેરા સદા આશકાર—કરમ.

હમારાદીન.

ગાયન ૧૦૧. રાગ—કલીયાન

તું કરીમ તુ રહીમ, સકલ જગત તોરી કુદરત મૌલા માને
ખાલીક, રાઝક, માલીક તોહે જાને.
તોરી આસ હમકો, જીન્નો ઇન્સ સારે મલાએકાકે વાલી
તુંહી હર ધરમે હય સદફો ગૌહરમે હય
શજરો હજરમે હય અફગાંકે બરમે હય—તું કરીમ.

ગાયન ૧૦૨.

આંખોમે બસ રહા હય હર લહેજા નુર ઉસકા,
આલમમે જાબજા હય સારા જહુર ઉસકા.
હરેક શયમે જલવે મૌજુદ હય ઉસીકે,
અયસી કહાં હય આંખે દેખે જો નુર ઉસકા.
ઇસ્લામહીકી અફગાંએ સબ ઇનાયતે હય,
હાંસીલ હુવા ઇસ્સે મુજકો હુજુર ઉસકા.

ગાયન ૧૦૩. ગઝલ.

તેવર બદલ ગએ હંય બેદર્દ બેવફાકે,
ગુજરા નવોહ ઇધરસે દેખા ન આંખ ઉઠાકે.
અયસા જો જાનતે હમ, તો પ્યાર નહિ કરતે,
પચતા રહે હંય અબ તો ઝાલીમસે દીલ લગાકે
હમને બતા દીયા થા અંજામે ઇશ્ક અફગાં,
ફીર જાન કર ફસે કયું ફંદેમે ઇસ બલાકે.

ગાયન ૧૦૪.

કાહે બલમાં રૂઠ ગયેહો, હમતો પ્યારે દાસ તેહારે,
મારો નજરકી કારી કટારી, જરણ લગાના હીરદેયે ભારી
તુમ તો પીયા હો શીકારી.

ગાયન ૧૦૫ **રાગ—જીલા કલિયાન.**

ભલા, ભલા, ભલા, હો તેરા નિત ભલા,
ફકીર મિલકે સારે તુઝકો દેતે હંય દોઆ—ભલા.
સુન એક સુનાંતે હંય અય શંઝા તુઝકો હમ ખબર,
હંય બાલ યોયક એક સિયાલેમે જો નામેવર—ભલા.
ઉસીકી બેટી હય હસીનો મ્હા જબીંન કીર,
મગર વ્હો તેરે દાંમે જુલ્ફમે હુવી અસીર—ભલા.
વ્હો સાદીક આશક હય તેરી, હો ઉસપ તુ નિસાર,
જમાનેમેં તો નાંમ દોનોકા હો બરકરાર—ભલા.
લે દેખ શક્લ ઉસકી, જલ્દ ખો દે અપને હોશ,
તો જીસ્ત તુઝકો ઇશ્કકા મુબારક હોવે જોશ—ભલા.

ગાયન ૧૦૬. **રાગ—કલિયાન ઠુંમરી.**

ચુંન ચુંન કલિયાં, ધડિયાં, ટલિયાં—સૈયાં ન આઓ મંય તલમલિયાં—ચુંન.
ઘરમાં નહીં લાગે જીયરા—સયરે ચમનકો હમ ચલિયાં,
કુલોમેંભી વાકી બાસ ન આઈ,—હાત બહોતભી હમ મલિયાં—ચુંન.
સગરે બગીચેમે સખિયન મિલકે,—કરતી હંય અબ રંગ રલિયાં,
સબસે એકેકી કયું ન વ્હો હોવે,—બિરહ અગનસે જો જલિયાં—ચુંન.

ગાયન ૧૦૭ **રાગ—દેસ—ઠુંમરી.**

છોડ મોહે ઔરસે કયું યારી કરી હીરને—છોડ.
પીતમકે લાયક મંય થા ઇસકે,
રીત સબ જગસે કયું ન્યારી કરી હીરને—છોડ.
વાકે ચચાકા હું પુત છાંદ મોહે,
પીત રાહ ચલતેકી પ્યારી કરી હરીને—છોડ.
બનકે ફકીર મંય માંગ લાઉં પકવાન,
ભેજને જો ઉસકે તૈયારી કરી હીરને—
પીતાકો ફિર ઉસકે લાકે દિખાઉં,
ગઉ ચરાનેવાલેસે દિલદારી કરી હીરને—છોડ

ગાગન ૧૦૮ **રાગ—બરહન્સ-ગજલ.**

હો તેરા ભલા, તેરા ભલા અય મેરે દાતા,

ભુકા હય ફકીર, અય ધસે તું કુચ્છ હય ખિલાતા-હો.
દે વાસ્તે અલ્લાહકે, કુચ્છ ખાના સુઝે તુ,
કર નેકી, કે હક નેકીકા જાએ નહીં જાતા-હે.

ગાયન ૧૦૯ રાગ—બિલાવલ—ગજલ

મરીજે ઇશ્કકો હોગી શફા કૈસી,—
તણીઓં કર રહે હો તુમ દવા કૈસી—મરીજે.
ચમનસે આશિયાં બુલબુલકા ફેંકા દુર.
યહેં ટીય અય બાગબા તુને જફા કૈસી ?—મરીજે.
ન કહેતીથી તું મત પડ ઇશ્કકે પાલે,
અય દિલ તુને સુસીબત કયું સહા કૈસી ?—મરીજે.
પિદર સયદાસે ગેરી કરતા હય શાદી,
હો બુલબુલ જાગ પર કહિયે ફિદા કૈસી ?—મરીજે.
અય રાંઝા તુઝસે મિલનેકી તો સદ અફસોસ,
સમન શુરત નિકાલેગા ખુદા કૈસી—મરીજે.

ગાયન ૧૧૦ જીલા—ગજલ.

પિદર વ્હો માહકે શાયાં હય, યહે કલામ નહીં,
જો શાહે હુસ્ન હેય કહના ઉસે ગુલામ નહીં-પિદર.
હય એક મરતબા, શાહો ગદાકા ઉલફતમે,
કિયા તુમને સરરએ યુસુફ ન્હાંડા તમામ નહીં—પીદર.
કહો થા કિસ લિયે માહમુદશાહ, ગુલામે અયાજ ?
કયા લાખો મીસલે અયાજ, ઉસકે યે ગુલામ નહીં ?-પિદર.

કોમી દીલેર.

ગાયન ૧૧૧. જીલા.

હેત્યા માંગો તુમ અર્જ ગેહ ખુદાસે, પુરી હો જલ્દ અપની મુરાદે
મોહલ્લેમે હરરોજ નએ ઝગડે ઉડે, છુરી ચલે ઉડે લાઠી ગલીઓંમે
કોઇ ફંદેમે આયે, ઔર દાવે બઢે, ખાએ પીએ ખુબ ઉડે ચયન દીનરાત.
કોઇ ફાંસીયે લતકે બ્લાસે, કોઇ જાએ પુલીસમે અદાસે,
ચાલે ખર તુંગ બઢ કર હવાસે, મય નહીં ચુકુંગા મોકો દગાસે

ગાયન ૧૧૨ ગજલ.

કાફીરોંસે મુજે કુચ્છ ખાહીસે તાજીર નહિ
ખુદ ગલા કાટલું પર હાતમે શમશીર નહિ
હાય બચપનકી યતીમીને મુજે લુટ લીયા

મેરી આંખો મેલી, મા આપકી તસ્વીર નહિ
જાયન્ન જુલ્મ કે સીકકે હય તેરે અય ઝાલીમ
કૌનસા દીલ હય કે જીસ દીલમે તેરા તીર નહિં.

ગાયન ૧૧૩.

સદાકતકી હમકો જરૂરત નહિ હય
મુરવ્વત કી હમને હીમાકત નહિં હય.
હમારે પેશેમે યેહ ખુબીયાં હય.
કે ઇમાનકી ઇસિમે ઇજ્જત નહિ હય.
જહાં બરકે પેશોસે યેહ પેશા અચ્છા
વીકાલત ન હોતો અદાલત નહિં હય.

ગાયન ૧૧૪.

મહેરબાની જો ગરીબોંપે કીયા કરતે હય.
રોશન ઉન્કેહી સદા નામ હુવા કરતે હય.
ખુદ બીગડ જાતે હય ઐારોંકો બનાનેકે લીયે
એક યેહી કામ હય જો મર્દે ખુદા કરતા હંય.
દર્દ કયા ચીજ હય હોતે હય જો ઇસસે વાકીફ
મરજે દીલકી વોહી લોગ દવા કરતે હય.
અયસે હમદર્દ કહો મીલતે હંય હમકો નાજાં
જખ્મ ખાતે હય મગર ફીરભી હંસા કરતે હંય.

પયામે હક.

ગાયન ૧૧૫.

દિલ ફરિસ્તો કે સંભાલે સે સંભાલે ન ગયે
કૌન કહતા હય ફલક પરમેરે નાલે ન ગયે
આસમાં જયસે વતનમે હય નિકાલા હમકો
ઉસ તરહસે કભી અરમાંન નિકાલે ન ગયે.
ચર્ખસે શિક્વારકી ઓસે શિકાયત કૈસી
કૌમસેભી મેરે બચ્ચે તો સંભાળે ન ગયે

ગાયન ૧૧૬

ગઝલ.

સિતમ હરદમ નએ હમપર સિતમ ઇજાદ કરતે હય
બદે બેદર્દ હય જાલિમ બડી બેદાદ કરતે હંય
ન મજલુમોંકી આહો લો સમેટો સબ મત ઠનકો
ફરિશતે કાંપ ઉઠતે હંય જે જબ ફરયાદ કરતે હંય

ખુદાકી બરકતે ના છીલકો ઉન આસુદા હાલોપર
મુસીબતમેં હર એક એકસકી જો ઇમદાદ કરતે હય

ગાયન ૧૧૭

હમ કયા હય યે રૂસાતે રૌશન જહાંનપર હય.
એહેસાં હમારે લાખો હિંદુસ્તાન પર હય
કહેતે હય જીનકો તારે આહોંકે હય શરારે.
પહેલેથે અપને દીલમેં અબ આસમાનપર હય.
મરહબ કે સરકો તોદા ખબર મીટાકે છોડા.
અબ તક હમારે કીસ્સે સબકી જબાન પર હય.

ગાયન ૧૧૮

હમ તો બિસમિલ હુવા નિગાહે દિલબરકે
હસીન કૌલ કિયા કરતે હય મુકરતે હય
ઓર આશિક ઉનકે કહેકા યકીન કરતે હય
તુમ્હારી ચાહમેં જો જાનસે ગુજરતે હય
તુમ્હારે ઇશ્કમેં જો જાનો દીલસે મરતે હય
ઉનકે મરકદ બને સંગે મરમરકે—હમતો

હવસકી પુતલી.

કવ્વાલી–ધુન.

ગાયન ૧૧૯

ગોરકર મદદે સુકાબીલ બનકે ટુકરા જાયગા
અપની મગરૂરીકી ચકકીમેં તુ પીસા જાયગા
હદસે બઢકર બોલનેકા સોચ લે અંજામભી
યાદ રખ ઇસ મારકેમેં મુંહકી તુ ખા જાયગા
ફયસલા ઇમાનકા હય જાન પત્થરકી લકીર
ઇમિતેહાંમેં હોકે તુના કામ પચતા જાયગા.

ગાયન ૧૨૦

પીલો પીલો યે હય બાદ એ ખુશ ગવાર
મજા જનનતકા દેતી હય ઇસકી બહાર
કટર ઝુકાદો સાકીએ ખુશ બૂ શરાબકા
જીસકે નશેમેં દુર હો પરદા હીજાબકા
નશએ પીરી મે દેગા જવાનીકા ઇસકા ખુમાર

ગાયન ૧૨૧.

નહિ આએ મોરે સઇયાં કાસે કહું બીપતા જનીયાં
બરસ બરસ મોરે નયન તરસ ગએ
ચૈન પડત નહિ દીન રતીયાં.

ગાયન ૧૨૨

પીલાદે સાકી મય ઇશકી
હોને ન પાએ કીસી બાદા કશસે
અબ મુજકો કોઇના ચાકી
ગરદીશમે આજ દઉ એ જામે શરાબ હો
પીકર પીલાકર પીલાંદે લુઢાદે
જો હો સુરાહીમે બાકી.

ગોરખધન્દા.

ગાયન ૧૨૩. રાહ- કલ્યાણ.

તુહી પરવર તુહી સરવર કાદિર સતાર તું નાદિર ગફ્ફાર તું દાના યે સોઆમકા—
તું જગકા માળી વાળી તુહી તુહી આલી અફસર હૈ અક્વામકા—તુહી
મદદગાર ગમગુસાર કુદરતવાળા તુર હૈ સબજહુર હૈ તેરે નામકા—તુહી

ગાયન ૧૨૪ રાહ—સોહેની

બિન્તી સુન પ્રભુ હમારી, તુંઝ બિન નાહી અપના કાસે કહે બિખારી—બિન્તી
છાઇ અતિ હિ બિપદ મુઝપર, સંકટ સબ હરો બિપદ હર.
સુન્ની હોગી યા બારી, મેરી આહોજારી બિન્તી.

ગાયન ૧૨૫. રાહ—આશાવરી

ખુદા યા તુઝપર મૈં કુરબાન, તુહી મોરા, ભરોસા હૈ મુઝે તોરાહી તોરા,
ગમ જદોંકા હૈ તુંહી સુબહાન, ખુદાયા ભેવરમે નૈયા હૈ તુહી ખેવા હાય-હાય-મોલા.
કુમ્છત બનેત ચારા યારા, ફુટ ગયા હૈ બાદબાન
ચારોં ઓર બરપા તુફાન—ખોદાયા.

ગાયન ૧૨૬.

હીરામન બોલ બોલ, હર ભજ મુખ ખોલ ખોલ
મધુર ફુલફૂલ બનમેં દેખ નહો ડાલાડોલ—હીરામન
સદા બોલકે મીઠી બાની અભિમાની તુરટ નિત રામ નામકો
બાદત નહીં ઇસ ટેંટેંસે કુછ મોલ—હીરા મન

ખુદાકી બરકતે ના જીલકો ઉન આસુદા હાલીપર
મુસીબતમેં હર એક એકસકી જો ઇમદાદ કરતે હંય.

ગાયન ૧૧૭

હમ કયા હય યે ફસાને રૌશન જહાંનપર હંય.
એહેસાં હમારે લાખો હિંદુસ્તાન પર હંય
કહેતે હંય જીનકો તારે આહોંકે હંય શરારે.
પહેલેથે અપને દીલમેં અબ આસમાનપર હંય.
મરહબ કે સરકો તોડા ખબર સીટાંકે છોડા.
અબ તક હમારે કીસ્સે સબકી જબાન પર હંય.

ગાયન ૧૧૮

હમ તો બિસમિલ હુવા નિગાંહે દિલબરકે
હસીન કૌલ કિયા કરતે હંય મુકરતે હંય
ઓર આશિક ઉન્કે કહેકા યકીન કરતે હંય
તુમ્હારી ચાહમેં જો જાનસે ગુજરતે હંય
તુમ્હારે ઇશ્કમેં જો જાતો દલસે મરતે હંય
ઉન્કે મરકદ બનેંગે સંગે મરમરકે—હમતો

હવસકી પુતલી.

કવ્વાલી–ધુન.

ગાયન ૧૧૯

ગોરકર મદદે મુકાબીલ બનકે ટુકરા જાયગા
અપની મગરરીકી ચક્કીમેં તુ પીસા જાયગા
હદસે બઢકર બોલનેકા સોચ લે અંજામભી
યાદ રખ ઇસ મારકેમેં સુંહકી તુ ખા જાયગા
ફયસલા ઇમાનકા હય જાન પત્થરકી લકીર
ઇમિતેહામે હોકે તુના કામ પચતા જાયગા.

ગાયન ૧૨૦

પીલો પીલો યે હય બાદ એ ખુશ ગવાર
મજા જનનતકા દેતી હય ઇસકી બહાર
કટર ઝુકાદો સાકીએ ખુશ બૂ શરાબકા
જીસકે નશેમે દુર હો પરદા હીજાબકા
નશએ પીરી મે દેગા જવાનીકા ઇસકા ખુમાર

ગાયન ૧૨૧.

નહિ આએ મોરે સઇયાં કાસે કહું બીપતા જનીયાં
બરસ બરસ મોરે નયન તરસ ગએ
ચેન પડત નહિ દીન રતીયાં.

ગાયન ૧૨૨

પીલાદે સાકી મય ઇશકી
હોને ન પાએ કીસી બાદા કશસે
અબ મુજકો કોઇના ચાકી
ગરદીશમે આજ દઉ એ જામે શરાબ હો
પીકર પીલાકર પીલાંદે લુટાદે
જો હો સુરાહીમે બાકી.

ગોરખધન્દા.

ગાયન ૧૨૩. રાહ– કલ્યાણ.

તુહી પરવર તુહી સરવર કાદિર સતાર તું નાદિર ગફાર તું દાના ખાસોઆમકા—
તું જગકા માળી વાળી તુહી તુહી આલી અફસર હૈ અકવામકા—તુહી
મદદગાર ગમગુસાર કુદરતવાળા તુર હૈ સબજહુર હૈ તેરે નામકા—તુહી

ગાયન ૧૨૪ રાહ—સોહેની

બિન્તી સુન પ્રભુ હમારી, તુંઝ બિન નાહી અપના કાસે કહે બિખારી—બિન્તી
છાઇ અતિ હિ બિપદ મુઝપર, સંકટ સબ હરો બિપદ હર.
સુન્ની હોગી યા બારી, મેરી આહોજારી બિન્તી.

ગાયન ૧૨૫. રાહ—આશાવરી

ખુદા યા તુઝપર મૈં કુરબાન, તુહી મેરા, ભરોસા હૈ મુઝે તેરાહી તેરા,
ગમ જહેકા હૈ તુંહી સુબહાન, ખુદાયા ભેવરમે નૈયા હૈ તુહી ખેવા હાય–હાય–મૌલા.
કુચ્છત બનત ચારા યારા, ફટ ગયા હૈ બાદબાન
ચારોં ઓર બરપા તુફાન—ખોદાયા.

ગાયન ૧૨૬.

હીરામન બોલ બોલ, હર ભજ મુખ બોલ બોલ
મધુર ફુલફલ બનમેં દેખ નહો ડાલાડોલ—હીરામન
સદા બોલકે મીઠી બાની અભિમાની તુરટ નિત રામ નામકો
બાદત નહીં ઇસ ટેંટેંસે કુછ મોલ—હીરા મન

ગાયન ૧૨૭ રાહ—અગ્રેજી.

મુઝુવીસુ તેરા કરના ન મુઝસે યહ નખરા
અરે ઓ વેદુમકી ભૈંસ નહી મૈં તેરા ભૈંસા
લડા ગઈ તુઝકો ભી ઔર હવા દિલસે ઉતરી જુરવા
દિલમે શરમા કિસકી જુરવા શૌહર હૈ કૌન તેરા
તુ તુ તુ ઓ બદખસલત બદખુ
તુ તુ તુ બસ લાનત હૈ એસી બાતો પર થુ થુ થુ
ક્યા હૈ મુઝમે બદ ખુ
ઇસ અસમત પર ઇસ હસરત પર હૈ થુ થુ થુ

ખુને નાહક.

ગાયન ૧૨૮. રાગ—કેદાર—ત્રીતાલ.

દાવર, દાતાર, કાદીર, સત્તાર, દાતાર આલા, કેબાર,
ગફ્ફાર જબ્બાર, એ તોરી, ગુલકારી, પે વારી, બલહારી.
આલમ પર, સરદારી, કાયમ કી, કીરતારી તાપર વારી
પતીત તારે, લાખો, રબ, શરમ ધરમ રાખો,
બીનીતી તોરી, હાં, કરત મીલ નર નારી—દાવર

ગાયન ૧૨૯. રાગ-દેશ-તાલ-કેરબો.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે ઐહે પીયારી,
બાગ જગેહે સોહાગ રાગ ગૈહે.
બાર બાર હો નીસાર જાન દુંગી વારવાર
ફીર, હમકો, તુમ, જાઓગી ભુલ, તુમ બનકે ગુલ, જાઓગી ફુલ.
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લેહે—આજ

ગાયન ૧૩૦. રાગ-સોરઠ પીલુ તાલ કેરબો.

મોહનીયાં પ્યારી, સતમનસે મીલાવો,
જો ચાહો, જો માંગો, વોહી મોસે પાવો
એહ મુંહ કાલા ઔર મસાલા જાકે ખુશ્કા ખાવો.
મય જલા હું ઇશ્કમે તુમ ઔર ન આગ લગાવો,
જનમ એહ ગુન માનુ બીનતી સદા મય કરૂં, દેખકે જરત મોરા જીયરા,
ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટહલો જાવો
મત મોંહ ચાન્દકો ગહન લગાવોજી
બનકે બબ્તી યું નહી ફુલકપે ખાક ઉડાવોજી.
મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન યેહ સુનાવો.

શરીફ બદમાશ.

ગાયન ૧૩૧ રાગ—કેદાર તાલ—ત્રીતાલ.

તું કરીમ તું રહીમ દાતા સબ જગકા હય;
દુશમનસે ન ડરના જો ગમન હય તુજ પર આધાર—તું
તું હમરા કીરપાનીધાન ચાહે તાર ચાહે માર—તું.

ગાયન ૧૩૨

શાદ રહો આબાદ રહો તુમ કીસમતકા ચમકે તારા
ભરપુર રહો મસરુર રહો ફીર આન મીલે હંય આ વારા
અલ્લાકો સોંપા પ્યારે જાયગમ શાદ રહો તુમ હરદમ હરદમ—

ગાયન ૧૩૩

કરીમ રહીમ તું કરમ કર
મોપે કીરપાકી તું કર કર નેકી નજર—મોહે બચાલે વાલી કરીમ—
સીવા તેરે બીના કોઇ ન મેરા તો દુનીયા દીનમેં આધાર મેરા—

ગાયન ૧૩૪ તાલ—લાવણી.

ચલે પરદેશીયા અપને દેશ,
કુસ ઉજડે અસથાનમે હમને સુખસે કાટા જોગ
પંછી પખેરુ ને ગાગાકે મનકા ખોયા સોગ.
ધરતીને સુખનીંદ સુલાઇ ઉતે પાયા ચયન
જાગ તું દીપક બન ગએ તો કરી કટ ગઇ રયન—

વિરાટ—પર્વ.

ગાયન ૧૩૫. રાગ—કાનરા-તાલ-લાવણી.

મુખ્ય ઉદ્દેશ તેરા જો હય વાહ પુરા હોગા,
પ્રાન જબતક હય મેરા, તુજપે ન હમલા હોગા.—મુખ્ય
મુઝે દેકે તુમને નસલ્લીયાં મેરા હોસલા જો બઢા દીયા
મેરા મહેરબાનીસે આપને મેરે રંજને ગમકો ઘટા દીયા.—મુખ્ય
તેરે સંકટકા મય ગરદનસે બદલા લુંગી,
હય જહાં ધુપ વહાં દેખના સાયા હોગા.—મુખ્ય

ગાયન ૧૩૬ રાગ—ભજન—તાલ લાવણી.

કથા માયા કોઇકી નાહીં બઇ, સબ કહેતે હય આપની આપની,
સત્ય જુગમે હરીશ્ચંદ્ર ભયે રાજા સત્યકા ધની.

એક સત્યકે કારને ઉનેહ કાયા બેચ દહી!—સબ
ત્રેતામે રાવન ભગો રાજા કંચન કોટ સહી,
એક લક્ષ પુત્ર, સવા લાખ ન્નાતી, વાકો લકડી નાહી મીલી!—સબ
પ્રાન વાયુ જબ ઉડ ગયા તનસે, માયાબી મીટ ગઇ,
ઇસ દુનીયામે વોહી નર ભુલા, જીસને કાયા અપની કહી!—સબ

રાગ—કાલીંગડો. તાલ લાવણી

ગાયન ૧૩૭

જાગો જાગો મુસાફર રાત થોડી હય,
તુમને પુંજી સફરકી ક્યા ક્યા જોડી હય?—જાગો
તીન દીનકી જીન્દગી હય યેહ જયસે સ્વપ્ન વિલાસ,
ઉસમે બાગ લગાકર અગોર રીર, ફલ ચાખનકી આસ?—જાગો
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહીં,
જોર જુલુમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગકે માંહી;—જાગો
મૃત્યુ લોગકે બીચ તજરબા તુરત દીખાવે,
જો નર કરે ગુમાન વોહી નર ધોકા ખાવે.—જાગો
શ્વાસ ચલીત, આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ,
ચલાચલીકે વકતમે ભાઇ ભલાભલી કર લે!—જાગો

રામલીલા.

રાગ—ચઇતી દાદરા.

ગાયન ૧૩૮.

રાજ પુત્રિ આજ સુગમ બન બિહાર દેખિયે,
રંગ રંગ, ઢંગ ઢંગકી બહાર દેખિયે.
કહિં બેલા, અલબેલા, કહિં મદન બાન છેલા,
કહિં રાયબેલ સુમન પર નિસાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.
ફુલે બાગ બિલાસ બન આયે રાજ બસંત,
બરસે પાવસ મેઘસે, શોભા રંગ અનંત
કેતકી, ગુલાબ ઔર રતન, જાત માલ સ્ત્રી
ભાંત ભાંત રૂપકે સિંગાર દેખિયે—રાજ પુત્રિ.

રાગ—જંગલા-ગત.

ગાયન ૧૩૯.

અરી પ્યારી! બિન દરસન પલ કલ મનકો ન ભાયે.
તન, મન, જીવન, ચક્ષન ફબન પર; જાયે લુભાયે—અરી પ્યારી.
તન, મન, જીવન, ચક્ષન ફબન પર; જાયે લુભાયે, સજન સોહન બિન જાયે,
કભી ના રતન, ધન, કંચન, અન, ધન, સજન સોહન બિન ભાયે,
યહે બન, મધુબન, કુંજન, બનબન.

ધન, મોહન, ધન, સજ, ધન ધન, જોબન ચમન ખિલાયે,
મન ભાયે, ધન પાયે.—અરી પ્યારી !

દોહરા.

રંગ રાસમેં રસ ભરે, મુખ દેખે સુખ આય,
રૂપ મનોહર મન હરે, ચિત ચિન્તા મિટ જાય—અરી પ્યારી.

ગાયન ૧૪૦. રાગ—માંડ-લાવણી.

પીતમ પદ પંકજ પ્રાન આધાર,
મોરા રસિયા રાજ કુંમાર—પીતમ
મનકી શોભા આન રતનસે, તન શોભા સિંગાર,
બન પાયે રસ રંગ ફુલનસે, પ્રાન પતીસે નાર—પીતમ.
પ્રેમ રતન ધન, પ્રેમ સુહાવન, પ્રેમ અચલ નિસ્તાર,
પ્રેમ પિયાકો, હાર હિયાકો, સુખ સમ્પત સંસાર—પીતમ.

ગાયન ૧૪૧. રાગ-કલ્યાન-ચતરંગ.

ધન ધન શુભ ઘડી આઇ લગનકી
આઇ હય લગનકી, છાઈ હય મગનકી
નીકી આન સુહાઇ સુગનકી—ધન.
મચી મચી બરી ધુમ, બરી ધુમ,
રચી રહસ ઝુમ, છન નન નન ઝુમ,
મીઠી તાન સુનાઇ સુગનકી—ધન.

ગાયન ૧૪૨ રાગ-કાલિંગરા-કહેરવા.

ત્યાગ કરો માયા, તજો સંસાર
તજો સંસાર, ભજો કરતાર—ત્યાગ.
સંગ ન આયે, સાથ ન જાયે;
ઝુટ હય સૌદા યેહ ઝુટા બાઝાર—ત્યાગ.
અંતકો ટુટે, દેહ યેહ છુટે,
કાંચકી કાયાસે રહના હુશીયાર—ત્યાગ.

ગાયન ૧૪૩ રાગ-ભુપ-ઠુમરી.

મરજી ગોસૈયાંકી, જો હો સોઇ કરીયેજી—મરજી.
માથે ચડાકે, સીસ નવાકે વાકિ ટેક ચિત ધરિયેજી—મરજી.
આલમ સારા, હરસે હારા, ઉસકા ચારા, સબસે ન્યારા,
કોઇ મારા, કોઇ તારા—મરજી.

ગાયન ૧૪૪. રાગ—કલ્યાન.

આયે નહીં કોઇ સાર જગતમેં

વાહજી વાહ મીયાં, આહજી આહ મીયાં વાહ મીયાં
વાહ મીયાં વાહ મીયાં ક્યસી નીરાલી નીકાલી એ ચાલ.

રાગ—બીહાગ તાલ ખેમટો.

ગાયન ૧૫૨.

દીલજાની મેરે મેરી તુને ખબરભી ન જાની
અબ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
નજર આવો સૈયાં નજરાવો સૈયાં જાની દીલભર.
જો ચમનસે ગુજરે તું અબ સબા
તો યેહ કહેનાં ખુલ ખુલે જારસે
કે ખીજાકાં દીનભી હય સામને
ન લગાના દીલકો બહારસે—દીલજાની

રાગ—સીંધ-ભેરવી-તાલ-દાદરો-કેરબો.

ગાયન ૧૫૩.

તુમેહ દુંગા મયે વાંકી ખબરયા જાન
મુઝે દેદો એ પ્યારી સુંદરીયા જાન, પ્યારી ચંચલ
હય ન્યારી ન્યારી છલબલ, અયે જારે મુહે ચલચલ
ન ગુલામકા કામકુ—તુમેહ.
અફસર કામ કરેગા, ખુસ અનજામ કરેગા,
બસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીંકા,
ચુપનાં કામ કહી તું કર બદનામ નહી તું
હય નોકર, બરતર, અફસર, તુજપર, બદતર
અજખર, અફસર, હમપર—દુંગા મયે.

રાગ—સીંધ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

ગાયન ૧૫૪.

ખુદાયા સરપર ક્યા તુફાન હુવા ધર છુટકર સરગરદાન.
ભરોસા તુજપર હય હરઆં તું હય સુબહાં અયયઝદાન.
હાં તું પ્યારા જગકા હય સુલતાન ચલી અબજાન.
સરવર, બરતર ખાલીક અકબર દાવર સબકા
કમતર બંદા સરગરદા સુબહાં કર દરમાંન
બાર બાર બેશુમાર હાલે જાર પરહો મેહેરબાંન

રાગ—ખમાચ તાલ—ખેમટો દાદરો.

ગાયન ૧૫૫

વાંકી ખબરીયાં ન પાઇ મોરી ગુઇયાં
મય હારી મય હારી મય હારી હાય જાન જાન
... પાસા મેરી જાન ઢુંડા સારા નદી નાલા હયરાન.

ઇધર ઉધર ડગર ડગર નજર કરત હું હલકાંન
દુશવાર થા દુશવાર થા દુશવાર થા મેહરબાન—વાંકી.

બજમે પ્યાની.

ગાયન ૧૫૬. તાલ—દાદરો

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે ગુલ હજાર
સભીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે બારદાર
ઇદકી યાર આઇ બહાર ગલેમે ડાલે ફુલોંકે હાર
નીસાર નીસાર હંય જાને હજાર યા ખુદા યા ખુદા
પ્યારા પ્યારા તેરા હય ઇસરાર બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૧૫૭. રાગ—બીહાર—તાલ દાદરો.

ન છોડોરે મતવાલો મદવા પીયો પીયો
યારો પીયો સારો પીયો પ્યારો પીયો
જી લુભાંએં જોર પાએં ખાએં ગાએં રંગ લાએં
મદવા ભરેં કોરે કોરે ફુલડે લાવો પીએ હમ લાઓ પીએં પીયો
સાકી શરાબ દેદે દેના પડેગા તુજકો
દુના સવાબ હોગા દેંગે દોઆએં તુજકો
આયા ખુમાર દે દો ઉધાર જીયો જીયો.

ગાયન ૧૫૮

મય કપસે સુનાઉં જગકી ગતવા
મુરખ લોગવા અચ્છી લગન બાલીરે
જોબન યહી કારનરૂપ પાવોગે મીલી છબીલી કોનો શાહ.
નનંદ દેરનીગાં જીઠનીયાં કરેંગી આંખો તારા.

ગાયન ૧૫૯. રાગ-બરવા-તાલ-લાવણી.

પ્યારે પરદેશ ન જાવોરે ઓ—સાજના
નયનાં બીન પ્યારે તજકર ધીર મોરે નીર બહાવે
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન પ્યારે દુ:ખ દે ન પલપલીયાં
હમ નીસદીન તન જલીયાં કરેં છીન છીન તલમલીયાં
બેકરાર હું ન જાર હું નીસાર હું
મેહેરબાન તું બાર બારકર મીલકર રંગરલીયાં

ખુરશેદ હસીના.

ગાયન ૧૬૦ **ચમન-કલ્યાણ—તાલ-ત્રીતાલ.**

યજદાંકી રહે મેહેરબાનીયાં કરમ સેતરે આલમ,
આલમ હરદમ પાતાહયે શાદમાનીયાં—યજદાંકી.
તેરી સબસે આલાશાન અયે સુલતાન
તું લાસાની હયે તું ગ્યાની જાવેદાની સબ
હયે ફાની પએછાંનીયાં—યજદાંકી.
આલમકા તું પાલનહારા હીરદે અંદર ભાવે,
તું પ્યારા સબ ગુનીયનમે ગુની હએ ન્યારા
બરતર તેરી શાન અયે કાદીર સુભહાન,
તું હયે બાલા સબસે આલા ભેદોવાલા
બારીતાઅલા કુદરતવાલા—યજદાંકી.

ગાયન ૧૬૧ **રાગ—જીલ્લા-તાલ-કેરવો.**

ઓહો મન મોહેના તેરી છુમ છુમ ચાલ—ઓહો.
હાથોમે હએ પએમાંના મતવારી તોરી ચાલ,
મદુવા ભરકે દે ગઇ બજાતી ચલી તાલ—ઓહો.
મતવારે તોરે નએનાં અઓર ગોરે ગોરે ગાલ,
તોરા બાલા જોબનાં ઉમરીયાં ચઓદા સાલ
મોરે દબરીખાંન તોરી તઓદ હયે પખાલ,
અહા મેરે તોદીલે; ઇસ કુપ્પેકા સમ્હાલ
અપની સુરત ભુલ ગએ રંડીપે ગીરી રાલ—ઓહો.

ગાયન ૧૬૨ **રાગ—દરબારી કહાન્ડરા.**

ભાવે તેરા ભોર ભએ રાગ,
ગુનીયન ગાવે ગુની પએછાંને—ભાવે.
રસ ભરી તાંન મોહત નીત જાન,
ગાના ભેદ ન હરકો જાને—ભાવે.

ગાયન ૧૬૩. **રાગ—અંગ્રેજી—તાલ દાદરો.**

શાદમાં નજાવે શાદ હો સદા શાદીયાં કરે જાવે
ફતાહ પાકે આવે હોવે વદા ફજલે ખુદા હાગી
તેરા શુબ્હા સામ હએ એ દોઆ જા જા શાદ
અફસરી સરવરી શાદ રહેનાં દે ખુદા તુઝે તુ
જાંહાં હોજવા શાદમાં કભી ન રહેને પાવે દુખો,
ભરા વોહ ખુદા વોહ ખુદા હો તેરા રહેનુમાં તુ,
સદા હયે દોઆ હયે દોઆ સુદઆ દીલકા.
પા અબતુ જા ફતાહ પા પાકે આજાજા-શાદમાં

અસીરે હિર્સ.

ગાયન ૧૬૪. રાગ-કલીઆણ-ત્રીતાલ.

દીનાનાથ મોરે કુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નેયાસો
ભયકે, ભવરનસે ઉધ્ધારો-કરદોપાર ભવપાર મટતારો—તારો.
તુમરોહી નાંમ નીસદીન સુરતકો જગમગ કાંમ
તુમહી દયાકે ધાંમ છયામેં હએ દાંમ
તોકો તજે ડુબે સાગર મે સંસાર
જાવે નહી પાર રહે મઝધાર રોવે નીરધાર
તોરી લીલા જો કોઇ ભુલા વાકો નહી ઠાર
દરશ કો સંભારો—તારો.

ગાયન ૧૬૫

બાહાર આઇ હએ હરશુ રંગ રલીયોંકા જમાના હયે
જબાંપર બુલબુલોંકે શાદીયે શુલકા તરાના હયે
ચમક દેતે હંય કયા પાનીકે કતરે સુબ્હા ગેસનમે
ટીપી હંય મોતીયોંકી ઝાલરેં સહેરા કે દામનમે
મુંજૈયન ફુલ જમીનો કોઇ દરસે મખમલીસે હય
સદા આતી હય મુબારક બાદકી હરદર કલીસે હય.

ગાયન ૧૬૬. રાગ—સાંડ.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલબેલી
લોચન રસ માતી ટોલે નયન ન અમરત રસ ઘોલે
સંગમાં બન મંડલ બેલી—આલી—
એકનો નયના મદ ભરે દુજે અંજન સાર
એ બોરી કંઇ દેતે હય મતવારતી હતીઆર.
બહાદા શાનો વાલી ઓહોહો બોલી બાલી
બેલસી હએ નાર નવેલી—ચલતી

ગાયન ૧૬૭.

ચલો ગુઠયાં ઠૂમક ચાલ જહીયાં સજન તોરે આયેંગે
એજી આએગે સજન તોરે આયેંગે—ચલો.
એજી આએગે ગર ગુમનએંગે
દીલભરકી કસમ દસ સરકી કસમ દાં
જાઓ લાઓ દીલરૂબા મનહર લાવો
નયન મીલાઓ બચન સુનાઓ
બીપન મીટાઓ—સજન.

ગાયન ૧૬૮. રાગ—સોરઠ—તાલ ખીમટા.

અમ્મા મુઝે અચ્છી સી ટોપી મંગાદે
ટોપી મંગાદે ઘોડા દીલાદે સીલાદે
ગાડીમે લેકુગા ઘોડેપે બયઠુગા હાંકુગાં ક્ચ ક્ચ હુ હુ હુ
આહીસ્તા આહીસ્તા આહીસ્તા બસ
થમ થમ થમ અમ્મા મુઝે છોટીસી બંદુક લાદે.
બંદુક લાદે ભાલા મંગાદે તીરોકમાન દીલાદે
તોપોકો છોડુગા કીલેકો તોડુગા
ગોલા ચલાઉંગા ધ ર ર ર ર ધુડીમ
ઝટપટ હોં ઝટપટ હો ફયર ધ ર ર ર ર ધુમ ધસ

ગાયન ૧૬૯ રાગ—કલીયાણ—તાલ દાદરો.

ખોલો ખોલો સાવરીયાં પ્યારે નજરીયાં પર વારી
કહેદો કહેદો જોહો મોહેવીર ભય હો તકસીર—
હમ નહી બોલે તુમ્હી સમજલો હો જો તકસીર
સજા મઝે દુગા તુમહે ઓર તુમ કબુલ કરો
વોહ કયા સજા હએ સનમ મુતલક ન ભુલ કરો
ઇધર કે ઉધર કે—બસ ઠીક.

ગાયન ૧૭૦ રાગ—પીલુ-તાલ ખેમટો.

હાએ મુઝે દર્દ જીગર ને સતાયા મેરા પ્યારા
નહી દીલ આરા નહી કોઈ ચારા નહી હયે ખુદાયા
કુગાંમે આહમે ફરીયાદમે શેવનમે નાલેમેં
સુનાઉ દરદે દીલ તાકત અગર હોસુન્ને વાલેમે
ક્બાએ સીખ હયે હમ કરવટે હરસુ બદલતે હયે
જો જલ ઉઠતા હએ ગેહ પહેલું તો વો પહેલુ બદલતે હયે
અહેલે ખેદાદમીલા દીલકા ઉસ્તાદ મીલા
પુરા સૈયાદ મીલા સખ્ત જલ્લાદ મીલા
સાંસ દેખી તને બીસમીલ જો આતે જાતે
ઓર ચરકા દીયા જલ્લાદને આતે જાતે
હાય જાલીમ ને રહેમ ન ખાયા—હાએ

ગાયન ૧૭૧ રાગ—બેહાગ તાલ ખેમતા.

જવાં દુલાહપે હમએ નીસાર—સુવે ખુસટપે
હું ગઓ નીસાર-તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.
અંધીકાની જોડી બની મજેદાર અંધીકાની જોડી બની મજેદાર

શાદી કરૂંગા ઘોડે ચડ્હુંગા ફીરના કરૂ તકરાર—
મુઝે આલી બના દે બુંદે મંગાદે સાડી દીલાદે તું ચોલીકે સાથ
તુઝે બાલી બનાદુ બુંદે મંગાદુ ઝુતા ગઠાદુ મએ મોચીકે હાથ—
અભી લાઉ, અભી લાઉ, અભી લાઉ જાન
શાદીકા કરો એકરાર—તેરીમેરી

ગાયન ૧૭૨. રાગ—બરવા—તાલ—ખેમટા.

મેરી જાની શરાબ અર્ગવાની શરાબ આજા તુઝે ડાલુ પેટમે
જી મેરા આયા હએ તેરી લપેટમે—જાની
ગોલે પાસીંદે મંગાદે પલેટમે તુજકો પીઉગા લેમેલેટમે
યારો ખતા મુસાફ કરો મએનશેમે હું
શીશેમે મય હએ મએમે નશા મએ નશેમે હુ
યુ કહેતે હીમાકતબેગ સુંનો મેરે ભાઇ—તુમ એયકે
ધર પીં જાઓ નહોગર પાઇ
ચુકો ન યારો અલસેટમે—જાની.

ગાયન ૧૭૩ રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

મન ધીર ધરો મોરી સજની—હાં ધીર ધરો મોરી સજની—
દીન રયન જપત પીયુ ભજનીરે
હાં ધીર ધરો મોરી સજની
રો રો કે ફટતી છતીયાં ભઇ કયરી હાંય સુરતીયાં
તોહુ ચયન નહી દીન રજની હાં ધીર ધરો-મોરી
તેહારી જારી મોરી પ્યારી સુંન સુન ઉઠત હયે પીર
દુખ સાગરસે પ્યારી તોરી નૈયાં હાના લગઇ હએ તીર

ખુબસુરત બલા.

ગાયન ૧૭૪ રાગ—દરબારી કહાન્રા—તાલ—દાદરા.

જલથલમેં તોહે પલપલમેં તોહે દાતા બીધાતા બખાને હય
પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
છુપાલે દામને રહેમતમેં ઇન ગુનાહોંકો
ઇલાહી તુજકો ગફુરૂર રહીમ કહેતે હય
કહીં કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે
યેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કહેતે હય
કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીગન આવે હય—જલ.

ગાયન ૧૭૫ રાગ—અંગ્રેજી-તાલ-દાદરા.

Now let me alone, though I know you won't,
I know you won't, I know you won't,
Now let me alone though I know you w'ont
impudent Barney O'hea
It makes me outragious, when you are so contagious,
You'd better look out for the stout corney creagh
He is the boy, that believes I am his joy
So you'd better behave yourself, Barney Ohea
impudent Barney None of your Blarney
impuent Barney O'hea.

ગાયન ૧૭૬. રાગ—છાયા—તાલ—દાદરા.

બાદે બહાર આઇ હોને નીસાર આઇ
કરતી હય બુલબુલેં શોર પ્યારી નીગાર આઇ—છાઇ
હર ગુલપે હય લાલી ખુશબુઆ મતવાલી જુંમે હય ડાલી
ફુલોંકી મહકસે છુયા સાફ કરો દીલ દીલ મીલ સંગ
ફુલોંકી ફુબન ચલત પવન-હરગુલપે
તુમપર બલહારી, સખીયાં સારી વારેં છુયરવા
હરવા ગલેમેં ડાલે દોહરા—
સુંદરવા છુયરવા ગુલશન તુજપે વારે—હરગુલપે૦

ગાયન ૧૭૭ રાગ—બરવા-તાલ—એમટા.

હારે ગોરી ચાલો ન હારો અકેલી અલબેલી
દેખો બારાસા જોબનાના લુટે ન કોઉ નવેલી અલબેલી—હારે
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો ચય જાવો
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાયા બતાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમસે ગુઇયાં શાર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયાં કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત, ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં—ચાલો.

ગાયન ૧૭૮. તાલ—ખીમટા—લાવણી-દાદરા.

ચલે ઇશ્કમેં આરે, જીગરપર દોધારે
ચયન આસકકો દમભર કયું કર હો
મુસીબત ઝેલી બલાસર લેલી
તબીઅત ખેલી પહેન ગયે લઅેલી ભજે ઇશ્કકો

પ્રેમ પીયાલા જાન તુમ દીનો મત હમારી બઓરાઇ
હીરદે બાંન નયનનકે લાગે સુધબુધ સબ બીસરાઇ
પ્યારી પ્યારી બતીયાં કરત, ઘતીયાં તજોછ છતીયાં
લાગોછ, પ્યારે તોરે વારી વારી=ઇસ્કમેં.

ગાયન ૧૭૯ રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખીમટો.

હાંરે કોઇ બાંકો સીપઇયા લુભાએ ગયો—હાંરે
હાંરે મોહે છયા હયામે સમાએ ગયો—હાંરે
તનમન બારા જોબન પ્યારી કૂબન વારૂં છયરવા
સૈયાં દીવાની બનાએકે સોહાગએકે રીઝાએ ગયો—હાંરે
કોઉ ઓર કુચ્છ સુઝત નાહી અયસી ઝલક દીખાએ
આએ બસે નયનનપે મોરે રાખું પલક છુપાએ
અબતો હય ધ્યાન યેહી ઉનપર કુરબાન ગઇ, તન મન ધન
વાર દઇ—છયલા મોરે મન ભાએ ગયો—હાંરે

ખાબે હસ્તી.

ગાયન ૧૮૦ રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.

હાંરે સૈયાં મય ગરવા ડારૂં બૈયાં સતાવો નાહી મહેકા
પીયા પ્યારે સઓતનપે જાઓ વારી
મોહે બીરહાકી મારોના કટારી
કટારી મોહે સૈયાં ન મારો મોરે સૈયાં
પલપલીયાં, તલમલીયાં, બેકલીયાં, હો રહીયાં—હાંરે
સૈયાકી છૈયાં મયતો ચયન કરૂંગી બનકે દુલહન મનભાએ
મોહે કછુ ન સોહએ બીન પીયા છયા જાએ
છ જલાએ, કલપાએ, તરસાએ, તડપાએ—હાંરે

ગાયન ૧૮૧. રાગ—ભેરવી—તાલ દાદરા.

કીરદેગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
રોજગાર કારોબાર પર હય એખતીયાર
ખાકસાર ખારજાર હમ હય ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો ઝુકાએં
અલમ સીતમ કદમ કદમ થા હમપે દમબદમ
કરીમ કરમસે ગમ તેરે અદમ હંય અબબદમ
અમનચમન હય દીલ મગન હંય સરકો કરને ખમ
તેરે આગે સરકો ઝુકાએ—

ગાયન ૧૮૨ રાગ—બીહાગ તાલ લાવણી.

પખના હોતો ઉડ સકુ ઔર એ પંખ ઉડા ના જાએ
બીધના અયસી બાત કરે કે પંખ દે લગાએ
ચીડીયા બનકે મએ ઉડ જાઉં, કોયલીઆં બન બારી
બન બન દુખીયારી કુકુ અહીયેન કર જીયરા ફુંકુ
અંગમાં દુખ અગીયન ઝોકું
એકલ મતવારી ડોલું અપના દુખ કાસે બોલું
બીરહા બીખ હીરદે ઘોલું—

ગાયન ૧૮૩. રાગ—ભૈરવી-તાલ-ખેમટા.

જીગરકી આગ બુઝે જીસમે જલ્દ વોહ શએલા
લગાકે બરફમે સાકી સુરા હીસે મયલા
પીલે પીલે રંગીલે યેહ જામ જામ જામ
થોડી બરદ્દ ઇસમે ડાલો ડાલી હય નેકનામ
શરાબ પીના હય નેક કરીના
સમઝતે ઇસકો હય દાના બીના—પીલે

ખુરશીદે જરનીગાર.

ગાયન ૧૮૪. રાગ—બરવા તાલ—કેરબા.

ફરમાઓ શરમાઓ નહી અબ હજરત સરવર હાં,
કોન હય વોહ તુમને જીસપર તનમન ડારા વાર,
ફંસકે દામે ઇસ્કમે અબ ઝુટના હય દુશવાર,
ઘર છુટા દર છુટા હયરાન હો બનબન જાનસે હરદમ પુરગમ દીનરતીયાં
ઝેરવાલે આંપ થે ક્યું અતે નહી કો જાર,
દુખ ઝેલે, સુખ ઝેલે, હય જોર કીવર અબ શોર હય
જીસપર બહઉ બહડકર ખતીયાં.

ગાયન ૧૮૫. રાહ—અંગ્રેજી.

આલમમે હય ખુબી સારી પયસેકી, બાબામાઇ બેટા જોરૂ પ્યારી પયસેકી
જીલ્લતદારી ઇજ્જતદારી પયસેકી, જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના, જયસે પાના, દુઃખ ઉઠાના, સુખ ઉડાના
સર કટાના, જીસે જાના, તબ હો આના પયસેકા
ફ્યસી ખારી, ઓ લાચારી, ખીદમતગારી, તાબેદારી,
સબ્રો મક્કારીસે, કમાના પયસેકા.
અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા,

દેખાભાલા સબઝેવાલા વોહ દીવાના પયસેકા.
છોટામોટા, સચ્ચા ખોટા, ગ્રાલુગોટા, થાલી લોટા,
કુડીસોટા પીના ખાના પયસેકા.

ગાયન ૧૮૬ — લુચ્ચા લવજી એ—રાહ

મુબારક હો શાહા જશને મલકાના મુબારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એહ પયમાના મુબારક હો
દુબારા હય ગુલીસ્તાંમે બહાર આના મુબારક હો
ખુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુબારક હો

(કોરસ)

બીન શહેનશાહીથી બરબાદી અબ હય શાદી ઘર આબાદ,
હય માદપારા અંજુમન આરા કયદે જાહુસે આઝાદ

બરોજે હકસે ફીરોઝ હો નૌરોઝ સુલતાંકો
ઝલાહી જાવેદાની અવ્વલ રોઝ આના મુબારક હો.
મચી હય ધુમ એહ હરસુ જહાંમે જાને આલમકો
તીલસ્મે સેહરો જાદુપર ફ્તેહ પાના મુબારક હો.

શહીદે નાઝ.

ગાયન ૧૮૭ — રાગ—ઝીંઝોટી—તાલ લાવણી.

તુમસે લાગી નજરીયા હમારીરે,
વાયદે પે તુમ ન આયે તો કુચ્છ હમ ન મર ગયે
કહેનેકો બાત રહે ગઇ ઔર દીન ગુજર ગયે
ફુલે ફલે ન આકે ગુલીસ્તાને દહરમે
હમ વોહ શજર હય આગસે જો સમર ગયે
કયું ન લીની ખબરીયાં હમારીરે—તુમસે
કારે નયનોને ટોનવા ડાલારે મન હર લે ગઇ છબઆલા
વાહ કયા ગાતી હોબીબી નીરાલારે તેરે નખરે મેં ગરમ મસાલા
આવો સાંવરીયા મોરી સેજરીયાં બીતી જાતી ઉમરીયાં હમારીરે—તુમસે

ગાયન ૧૮૮ — રાગ-કાલીંગડો તાલ-લાવણી.

મોહે રેતીમેં બંગલા બનાદે, ફીરોરી લાલ—રેતીમેં
બંગલા બનાદે ધુની રમાદે, ભરભરકે ચીલમ પીલાદે—ફીરોરી
મારા જો હમ ચીલમસે શરારે નીકલ પડે
એક બુર્જે આતસીસે સીતારે નીકલ પડે
ભંગ ઘુટાદે, સુલફા બનાદે, અફયુનકી ગુસકી પીલાદે—ફીરોરી
હરકી બોટલ મંગાદે ફીરોરી લાલ—

બાતોમે લાને આએ ઘાતોમે પાને આએ
પુરે નાદાન અપની નાદાની દીખલાને આએ
આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આયા કયસા
દરીયામે ડાલનેદો જાય પાની જાના કયસા
ફીરતે હો ઘેરેઘેરે કરતે હો હેરે ફેરે
આતે હો મેરે ડેરે જાતે હો બનકે ચેરે
જાય બંદે અયસે ફંદે ગોરખ ધન્દે દેખે ચંદે
ક્યા હમકો સીખલાને આએ

(ગોપીચંદ)

ગાયન ૧૯૮. રાગ—સીંધ કાફી તાલ ખેમટો.

મોરે અગન લાગી મનવા, દીલદાર, ઝાર, હાભરે સુખકો તરસકે—
દુખ તો કટ જાય નાહી, ઝેહર પીયુંગી કહેર સહુંગી તનકે જો છર્યાં બડે
આય કહીબી તન મન સબપે દમ કરુંગી—મોરે

(દોહરો)

આરી જક ઉસકા પયદા કર દીયા કાલીબને જબ દમ દે દીયા
અપને જમાનેમેં હરેકકો પૈસે ઔર દમ દે દીયા
લેકીન મુકદરને હમારે આબોદાના માગા જબ
પીનેકો આંસું દીયે ઔર ખાનેકો ગમ દે દીયા—તનકે જો.

(નુરજહાન)

ગાયન ૧૯૯. રાગ—ભેરવી.

જાગો અલબેલી શહાઝાદી રશકે હુર જાગો
દેખો ફયલા હય ગુલશનમે કયસા નુર જાગો—જાગો
ઉઠયે હુર ઉઠયે હુર બીતી રાત તારે
સારે ડુબે આસમાનમે, નીકલી ધુપ આનમેં
ફુલે ફુલ શાનમે, બુલબુલ મસ્ત ધ્યાનમેં
કયસા ભાયો જી લહરાયો નરગીશ બેલા આયા શબ્બો—

(તલેસ્માતે ગુલ)

ગાયન ૨૦૦. રાગ—પીલુ.

ચાહે કીસીકા ગર તું બુરા, વોહ બુરાઇ હય તેરી બુરાઇ હય,
યા બની આદમ જીસ્ને બદીકી, આગે ઉસ્કો આઇ હય.—
બીજ તું જયસા બોવેગા, બસ ઝાડબી વયસા હોવેગા,
નેકી મીઠા ફલ હય, બુરાઇસે કડવા ફલ પાવેગા—
દુન્યા હય એક મીસ્લે સહરા, ઇસમે જો મુસાફીર આકે રહા,
ઠયરા એક યા દો દીન આખીર કુચ કી ઠયરાઇ હય—
કીસકી બદી જો તું ચહાય, તેરેહી બસ વોહ આગે આય,
રખના એહ ખુબ યાદ તું, બદકા હય ઇન્તેકામ બદ હય.

(હાતમ તાઇ)

ગુજરાતી નાટકોના ગાયણો.

પાકજાતપરીન.

ગાયન ૨૦૧. રાગ—કલ્યાન—તાલ—ત્રીતાલ.

દાદાર ઓ દાવર ખાવર
સરવર, પરવર, દાતા, દાની,
ખાલિક, માલીક, અકબર
યજદાન પાક તું, માલેક ખાક હું
ચરણે, શરણે, મન રહે તુંજને—યજદાન
પાપો તું કાપજે, નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે, માફ તું મુજને—યજદાન.

ગાયન ૨૦૨ રાગ—માંડ.

કરમ પુરાં છે તે ઓરતનાં પતી જેનો છે યતી છંડી
સત સંગનો ભંગ નશ્ચય કરશે, તે નરતી છે મતી ગંદી—કરમ
સઉ સુખમાં પતી સુખ પામે જે, તે ભાગ્યવંતી છે બંદી
વ્હેમ પુરો જે. રાખે છે સ્વામી, નજર કરે છે શકમંદી
તે ઘરની ખરેખરી બરબાદી, તે ઘરમાં હરદમ મંદી—કરમ

ગાયન ૨૦૩. રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

ખરે તારે ખુદાતાલા જગતમાં સતપન જે નીત રાખે
જુઠ હારે મતીવાલા, આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નિતીને દરીયે, નાવ જદીની, છલ કપટ મલી હારે.
નહિ તારે, રસીલી છબીલી, કપટમાં ગુલ્તાન મન, તજી નાખે
વાવો તેવું પામશો જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરની નેકીની છે જીત—ખરે

ગાયન ૨૦૪. તાલ—લાવણી.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી, જે પ્રીતીમાં છે સારી—ખરી
નીતી વનાની નાર નઠારી, જે જગમાં તમામ અકારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી જે નીતીમાં છે સારી—ખરી
દાદગર રૂડાં કરે હર નારના ભુડાં ચલન
નામના ઘરમાં થશે, ને ગામમાં સૌ જન મગન
ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
જે હિતથી રાખે યારી, જે ચિતથી રાખે યારી—ખરી.

રાગ—ભેરવી.

ગાયન ૨૦૫.

આશા માહરી છે પરી,
માન, માન, યનદાન તું પરી—આશા
દાદ મ્હારી, લઇ દે યારી, હંગપરતું દુઃખ દે તાલી
રંજ કાપી, ગંજ આપી, કર સુખી તુ પર જરથી ભરી
માગુ હું કરગરી, માન, માન, યનદાન તું જરી—આશા

રાગ—કાફી.

ગાયન ૨૦૬.

લઇ નામ ખુદા નામ સઉ થામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ.
તે વન માયા લાગે આકારી, તે વન સઉના કામ
જગ માયામાં વસ જો થયો તો તે છે સંકટ ધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ.

ગામરેની ગોરી.

" જગત સારી પ્રભુ તુંજ બલીહારીરે "—એ રાહ.

ગાયન ૨૦૭

ઓ જગતવાલી ! સઉ તુંજ બલીહારીરે—ઓ જગત.
દીપે ખુબી ખુબ જગતમાં નીત તારી રે ન્યારી—ઓ જગત.
નહિ સેહજ રજની કુદરત તેં સરજાવી રે
કહી ગરજ ગજને રજને તેં ફરમાવીરે,
ભરી હીત રીત કરી જગ તેં જારીરે જારી !—ઓ જગત.
પશુ પંખી જીવજંત ને નર નારી રે
તુને ડગલે પગલે જગમે છે ઉપકારી રે
ભજે નામ કામ, રચના છે ન્યારી રે ન્યારી—ઓ જગત.

રાગ—ભેરવી—ગત.

ગાયન ૨૦૮

હાય, હાય, માએ કાંય તુ ગઇ વિસારી
નીરાધારી છોડી તારી બેટી પ્યારી—હાય.
માય, માય, હું પુકારી, હાય હાય કર જારી
મેલી મુજને માદર મારી, સીધી જન્નતમે સિધારી
સખ્ખે સુતી ફુલવારી, સુખાયારી થઇ ભારી
હું તો રહી દુઃખયારી, માદર મારી માદર, પ્યારી
એકરારીની કટારી કટારી હૈયું નાખે ફારી ?—હાય.

ગાયન ૨૦૯ — તાલ—લાવણી.

હું તો ગામરેની ગોરી, કે હું તો ગામરેની ગોરી
નાજ અદા અંદાજ ભરી છેઉં ગામરયન ભોરી—કે હું તો.
મેં ટેંકરાઇ હેંકરાઇ આજ લગન નહિ જાની
હું એસકાઇ મેસકાઇ કાજ નથી રે દીવાની
અહિ સાદઇમાં રહી રાજ કરૂં જેમ રાણી
નહિ સુખીયારી થોરી રે કે હું નહિ સુખીયારી થોરી—નાજ.
કંઇ છાસ દહી, દુધ, ઘી, ખીચરી ને ભાજી
વળી વાલ વટેણા તરતરકારી તાજી
અમે દાલ રોટલી ખાઇએ ખુશી થઇ ઝાઝી
સઉ પતરાજી છોરી રે અમે સઉ પતરાજી છોરી—નાજ.

ગાયન ૨૧૦ — સારી પૈસેકી બહાર—એ રાહ.

સઉ પઇસાનો બાહાર પઇસાનો કારોબાર
પઇસાનો પ્યાર, પઇસાથી યાર, પઇસે સઉ તાબેદાર
ગમાર હો યા ચમાર, ખુબખ બી બેસુમાર
પણ પઇસા ચાર, જો ગાંઠે યાર, તો કહેશે ઇજ્જતદાર ?

(કોરસ.)

પઇસા પર સૌનો ચાહ ફકીર હો યા શાહ
પઇસા પઇસા પઇસાની વાહુ વાહ
હોય ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર
છે સરબસર તે બેકદર નફરથી નબેહતર
હોય ધોબી કે હજામ પણ પાસે હોય જો દામ
તે બેલગામને ખાસો આમ સો સો કરે સલાંમ

ગાયન ૨૧૧ — રાગ—અંગ્રેજી.

તું ચાહે રબને બંદા ગર, તો ધર નેકીનું દીલમાં કર,
ને નેકીનો દમ હરદમ ભર ના ગાફીલ બન તું બેખબર ?
ના નેકીકર તું દમ ભર કમ છે નેકીમાં તે રબનો દમ,
ના કામ આવે કો હમદમ ગા નેકીના ગુણ દમબદમ ?

(કોરસ)

છન નન છન છુમ છનુમ, છન નન છન છુમ છનુમ,
છન નન છન છુમ છનુમ, છન નન છન છુમ છનુમ.

ગાયન ૨૧૨ — કાબુલમ કાબુલમ—એ રાહ.

ફારરમ ? ફારરમ ? ચક્કર ફેરેમ ? મેમાંન ચોરેમ ?
ખાચના બેતકા ખુરદા બેરેમ ? બેટકા ભુકકા થઇ ગીયેમ

આજને આજે નવા બનાઉં—હારૂમ.
ક્યમે દિલમ શેતુન આરૂમ, દેટકા મારૅમ ગેરમાં ગેરૅમ.
બેથ બેથ થમામ કીધાં નેરૂમ, ભોગી સુથી ગેઇ હારૂમ,
આજને આજે નવા બનાઉં—હારૂમ.

ગાયન ૨૧૩. જોગુ જોગુ કોલાપુર શેહેર—એ રાહ.

તમો સાંભલોની સંતસુજાણ કલજુગ આવેરે
તમો દેખો દુન્યાના દુરાચ્યુ કલજુગ આવેરે
કોઇ કોઇ ઘરની વહુ દીકરી તે નહિ કરવાનું કરશેરે.
સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે ને માથે ઉઘારે ફરશેરે—કલજુગ.
વહુ સાસુનો ઝગડો રે થશે ને દીકરો જોઇને હસશેરે
સાસરીયાં બાર પાલશે ને માબાપ ખસતાં કરશેરે—કલજુગ.

ગાયન ૨૧૪. એ એ રંગી—એ રાહ.

રંગ બેરંગી તુરો હું કરશ સરસ બોહેક બેહેદ થતો
મધમધતો અતીશય ફુલતાજા વિણી લાવી—રંગ બેરંગી.
ફુલ છે ફુલ આવી રંગ બેરંગી હર હર રંગના મનગમતાં
મોગરા, ગુલાબ, જાઇ, જુઇ, ચંપેલી, નવરંગોએ દીએ મન બહેલાવી.

ગાયન ૨૧૫. ભુચ્ચા લવજી ગો—રાહ

રચી બાજી હિલાસાજી મે છગ્ગાની આસામાં
થયો રાજી, હું તો ગાજી, ખરી તારીર છે પાસામાં.

(કોરસ.)

ગુલપો રમતાં બાજી જમતાં, અંતે હાથે ચહડયો દાવ.
ગડબડ કરતાં, પાસા ફરતાં, બદલાયા બસ તરીયા પાંવ
મતી બાજી, અરે પાજી, થઈ તારીજ અંતે હાર.
હસાવીને, ફસાવીને, કીધો દાગો તો પડયા બાર (કોરસ)
મિટાવી મેં, હટાવી મેં, ગરીબીની બુરી ચુંગાલ
કિધો જ્યારે, દગો ત્યારે, થયો જરથી હું માલા માલ (કોરસ)

ગાયન ૨૧૬ Sweet home.

Mid Pleasures and palaces though we may roam;
Be it ever so humble there's no place like home;
A charm from the skies seems to hallow us there,
Which, seek through the world is not met with
else where

Chorus.

Home, Home sweet sweet Home
There's no place like Home,
There's no place like Home ?

માસીનો માકો.

ગાયન ૨૧૭.

મુરખ ન સમજે સત--પ્રેમ મોજ
છે સૌથી મીઠી જામ મ્હોબતી
પીવો પ્યારા રોજ રોજ—
સરસ પદ સુપ્રીત જરૂર બખશશે
અર્પણ બસ દિલે ખુશ થઇ કરશે
મ્હોબ્બત ઝટ પરખી થઈ ખુબ દિલસોજ--મુરખ
કબુતરના માળામાં તેમજ સીંહ ગુફામાં દેખો
કુલ કુદરતમાંથી લેખો
જે જન સતપ્રીત ન પિછાણે જે એની ખુબી નહિ જાણે
ત્હેને પશુથી બદતર માને કુલ દુન્યા શીરોજ—મુરખ

ગાયન ૨૧૮ રાગ—માંડ.

પ્યારા પૈસા ? પૈસા ? તુજ બલીહારી ખરીરે.
તું સાચો નીમ ખુદા હારે તુજ પર છે સર્વે શીદા
જગસરદારી હરી રે—પ્યારા
પૈસે આઇ પૈસે બાઇ-પૈસે સર્વે સગાઇ
પૈસા ને સઉ માનપાનને-પૈસે મોજ સવાઇ
પૈસાએ જોની-સઘલી ન્યામત હાજર ધરીરે-પ્યારા
પૈસે પાપો પૈસે આપો—ઇજ્જતની કુલખાણુ
પૈસો ખુરો ચશમચોર છે—પૈસો એ ઇમાન
પોતાના મારે હાય જીવતાંજીવત મરીરે—પ્યારા.

ગાયન ૨૧૯. રાગ--માંડ—તાલ દાદરો.

મનનો રસ્યો મનમાં વસ્યો છે એક
તે છે લાડલો ખચીત પ્યારો નેક--મનનો.
હું તો દાસી થઇ ચુકી છું, નાથ ખરો તે યાર
મુજ કરતું પણ ચુમીને વેક અરે મન વેક—મનનો
ના ધીર કર, જલ્દી કર, માની લે. જાની લે,
તનમન ધન કર અર્પણ નમીને—મનનો
સ્વામી તું નાદાન છું, ને છું બાલા અવતાર

અમાનીને લાજ દેજે, સાથ અનેક વિવેક—મનનો
ભવ સાગર તું હાથ ઝાલી, કરજે પેલે પાર
મનની ઇચ્છા પુરન કરજે "રોસન" રાખી ટેક—મનનો

ગાયન ૨૨૦ રાગ—અંગ્રેજી.

પુરી ગડબડ સડબડ ગડબડ જામી આજે મેક
આહા? વાહવા? જી અરે વાહવા?
સંધા ફસ્યા, બન્દા હસ્યા, બન્યા એકે એક
ઠીક થઇ માસી, અચ્છી ખાસી રાખી માહરે ટેક
અરે હા? વ્હાં? વ્હાં? અરે રંગ છે ખરો
અરે હાં હાં હાં અરે ઢંગ છે ખરો
અરે વ્હા? મેક વ્હા? તું તો નંગ છે ખરો.
અરે રંગ છે, જંગ છે હા હા હા.

ગાયન ૨૨૧. રાગ—અંગ્રેજી.

છઇએ અમે જરથોસ્તી–રે માજહબસ્તી નેક
કુલ જહાન સાથે દોસ્તી–રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક
મુઠ્ઠીજ ભર આ ટોળો–સઉ ઇલમનો સણગાર,
રે બોલ બાલા બોલો તેની સઉ નર ને નાર.

(કોરસ.)

ઓ તોખમે કયાની ઓ જગ મશહુર
ઓ સૌ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર
કાયમ રહી જાલવજે શુભ તુજ જોમ
આબાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ
ખ્હોલી શખાવત હાથે દેખે જગત–ઝાહેર
બહુ ચંચલાઇ સાથે–સઉ વાતમાં માહેર
ગુઝરી જફાઓ ભારી–તોપણ ન છોડયો ધર્મ
તેથી મળી રખયારી–એજ ખરો ભર્મ.

ધરતી કંપ.

ગાયન ૨૨૨. રાગ—કલ્યાણ—તાલ—ત્રીતાલ.

જમાનાની રસમે ચાલી માલો જર ખોવો રે
ધનીને ચહડાવો થેલી કન્યાઓ રહે—
વરરાજાને પૈસા ઝાંસો તો દીકરી સુખ જોએ
મારી કાની, કરો ગ્યાની, પઇસા આપવા, આનાકાની
એવાં દાંમીથી છે હાની, ધનીજીને પાવો પાની
ધનીજી ચીચોડાવાલા હોએ—

ગાયન ૨૨૩. તાલ—ખેમટો.

ઓ લેડી આયમ નોટ ગોન એફ્રેનડર
કોનટ્રરી આઇ લવ તુ યુ રેનકર
ઓ ટેનડર ફેમીનાઇન જેનડર
ઇફ ફાધર વીલ સેનડ હર આઇલ એન્ડ હર
ફાધર છે સેનડર તો હું છું એતેનડર
માની યકીન કર સમજી બરાબર
ઉભો છે સાંમો ખરા દિલનો વેન્ડર ટેનડર જેનડર
યુ યુ મધરડા જરા તો ખુદાથી ડર
ટેમપરેચર જોઇ આઇ વીલ મેન્ડ હર
બરાબર સરાસર આય વર પર તું મર
નહિ બીજો નર, ગબ્બર જબ્બર જાઇ સવાબે જીગર ભર

ગાયન ૨૨૪. રાગ—લલીત-તાલ-ઝપતાલ.

તુંજ તુજ વ્હાલા જાન, પ્રેમીના ખરા છો પ્રાણ
પત્ર સદેશો લાવે સુખમાં મને ડોલાવે
પ્યારા તારી યાદે માહરી કરતી સદા ધનીવારી
રબ રાખે સદા સાથે ધારૂં હું તારૂં ધ્યાંન
આવો પ્યારા આ હૃદયમાં તુંને છુપાવી રાખું
જાની જાન જાને વારૂં પ્રેમ રસ મજા ચાખું
સતી નારી હું છું તારી બીજાને નહિ ઝાંખું
પ્યારો આશક રડતી ભામની જુલી શાંન

ગાયન ૨૨૫. રાગ-માંડ-તાલ-હીંચ.

જાનો જીગર આવ્યો
મોતીડે વધાવુ પ્રેમ રસ પાવું—જાનો
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જાન મને તમારી બનાવો
પ્રેમ પીયાલો જહેરનો સમજે સહુ સંસાર
અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડો પાર—મોતીડે.

ગાયન ૨૨૬ રાગ—ભેરવી તાલ-લાવણી.

સાચા જીગરપર રાખો ભરોસો
એ છે કસોટી પ્રેમીની વ્હેમોથી ફરે કરી મન સાચું
રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ—સાચાં
વ્હેમી બનાવી પાપી મને કીધો

મનની સફાઇઓએ ઉગારી મને લીધો.
મારી ખરા દિલની બક્ષો જા
જો કદી ખોટો દોષ વ્હેમોથી તને દીધો—સાચાં.

ગાયન ૨૨૭ રાગ-કાલીંગડો-તાલ-ખેમટો.

આ આ દુન્યા છે જુનો બટારો રે
ભાઇ, તેને ભેજાના દહીથી સુધારો
કઇ યુકતી ભરી કલટીવેટીંગ કરી,
માહરા જેવા સુધારા વધારો—આ આ
ધાઘરીઓ જામો છે એક એબ 'શુમા નગી હાંની'
કરૂ સુધારો તેમાં હું હવે જરૂર જાતી
બ્યુટીફુલ લેડીઓને લાવું હવે સ્કેટીંગ પર
કરૂં સુધારો હવે જલદી લવ મેકીંગ પર
નવા યુનીફોર્મથી ફેરની કોમ લાવું એ ફેશન જગત પાર—આ આ.

ગાયન ૨૨૮ રાગ—જીલ્લા—તાલ લાવણી.

નાંખી મને પ્રેમની તે દોરી દીન્યાર વ્હાલા
નાંખી મને પ્રેમની તે દોરી
પ્રેમ પીયાલો પાઇ દીલ લીધુ ચોરી—દીન્યાર
તમો ફરહાદ બનશો હું શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હું ચકોરી—દીન્યાર.
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તું જ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઇ પરનાર
તેવા નરને નરકનો છેવટ છે અધીકાર—તમો.

ગાયન ૨૨૯ તાલ—દીપચંદી.

આયોરે આયો હું પરણીને આયો
પંનદર મણનું બકરૂં હું લાવ્યો
તુ એને પરણ્યો નહિ તે આંધી બન્યા બાપ.
તુ એને પરણ્યો નહિં તે ખાધી બન્યા બાપ
તુ એને પરણ્યો નહિં તે ખાધી બચ્ચા ચાપ—આયો.
આયુ કાચુ કુમરૂં બકરૂં જોઇ મારી વરસોની ગઇ તાપ—આયો.
કહાં ફેની, કહાં લેવડી, કહાં કોદી, કાંદ ગુલ,
હું તારી પર મરૂં મરૂં મારા બેસાસુર-ગુલગુલ—આયો.

શીરીજી ગાયન.

ગાયન ૨૩૦ — **રાગ—બરહંસ—ગરબી.**

પતિવણ જગમાં જિવતર ખોટું જુઠો સઉ આધારરે—
પશુ પક્ષી સહું જીવજનતુના જોખ કરી અપારરે—
જગત વસાવી સકલ જોડથી રાજી છે કરતારરે,
જ્યું દેખું ત્યાં પ્રેમ ગાંઠથી બાંધ્યાં છે નરનારરે—
તેમ એજ રબની ન હોત તો જોડ ન કરતે ત્યારરે,
જિવતી શું પણ નજીવી ચીજમાં—જોડાંનો છે પ્યારરે—
જેમ જડત વણ રતન ન શોભે—હાથા વણ હથીયારરે!

ગાયન ૨૩૧ — **રાગ—કાફી ઠુમરી.**

જનમી શું આ જગતમાં—દીવાની
દુખનાં ઢગમાં—પડી પડી નીત રડી રડી મરવા
રે હો ખુદા શું હું બંદીખાને
નિત નિત રડયા કરૂં—ડરથી ડરૂં તડ્ડી મરૂં
આવ આવરે વ્હાલા ભાઈ—મારી મદદે તું
નહિ તો જિવપર આવી માથું પટકી નાખીશ હું.

ગાયન ૨૩૨. — **રાગ—ભેરવી—પદ.**

શુકર કરૂં હું લાખ લાખ નિત તારા હો જગવાલી
માનું તારા હુકમ જિગરથી નેક ચાલ હું ચાલીરે
તમ વણ ખાલીક એ જગ માલીક કુલ દુન્યા છે ખાલી
જ્યાં દેખું ત્યાં તમ ઝમકો સકલ જગતને પાલીરે
દુખીયારીનાં દુખને હરવા ટાલી છે જંજાલી
સુખનો સુરજ તમે ઉગાડયો કાપી દુખ નિશ કાલીરે
બંદીખાને રડતાં રડતાં ફૂલી આંખે લાલી
પાર ઉતારી તે દુખથી ને સુજ હાથોને ઝાલીરે.

ગાયન ૨૩૩ — **રાગ—અંગ્રેજી.**

નેક ખસલત માનવી નીત્ય સુખ સમ જાનવી
પાપ ખટપટ માનવી લેતો ના તું માથે
મુર્ખ પરધન ખાઇને પાપ ગુણનીત ગાઇને
સાથ પર દુખ ચાહીઇને જશે ખાલી હાથે
ફિક્ર કર બદખોજની સત્ય સદ્ગુણ ખોજની
માન અરજ શીરીજની લેજે નેકી સાથે.

ગાયન ૨૩૪. રાગ–કાફી–ગજલ.

ખુદા કરે ન કોઇને ખુશી પતી મલે
ફુલુ નહિ ફસાય કોઇ આ દુખો તળે—
સહુ સુખો ન કામના વિના રડો ઘણી
પડે હજાર આફતો છતેજ તે ભળે—
ફના સહુ સુખો થશે સ્ત્રીનીજ હાયથી
દુવા કરે ખુશી થઇ બલા બધી ટળે—
કુંવારિ જીવતાં સુધી ભલે પડી રહે
સગાં સ્નેહી તે થકી ન તેટલાં બળે—
અનાથ બાપડી જઇ કહાં દુખો રડે
અરે ખુદા શિવાય કોણ દાદ સાંભલે—

ગાયન ૨૩૫ રાગ–પીલુ–ધનાશ્રી.

જગતમાં કેમ જનમ તરીયે—ટેક
ભાઇ ભવજ યા માય બાપથી અદભુત થઇ ડરીયે—જગતમાં
ફોકટ લાલચ પર એ માનવ ખુશઇ નહિ કરીએ—જગતમાં
દુઃખ અનહદ છે, શાવકી મોતનાં ભલું હવે મરીયે—જગતમાં
ફરેબે આધીન બાપ બીચારા ફસે દુઃખ દરીએ—જગતમાં
હા ! ઉગામી વીણવું ઇશને હરી દુઃખ હરીયે—જગતમાં

ગાયન ૨૩૬. રાગ—કાફી જીલ્લા ગઝલ.

જિવે તુ જ્યાં સુધી સાચી સદા મહોબત કરી લે
ભલો આશક બની પ્રિતની ગલીની રાહ ખરીલે—
બતીપર થઇ ફીદા કેવાં પતંગને જો બળે છે.
અયે ગાફેલ તું જિવતાં જિવત તેમજ મરીલે—
ચકોરો ચંદ્રપર આશક બની તનને પછાડે
ભમર જેવો કમલપર તેહવો તું પણ કરીલે—
મઝા જે ઇશ્કમાં છે બહેસતમાં પણ નહિ હોતી
ભરી જામે મહોબ્બત હોંશથી હોઠ પર ધરી લે—

ગાયન ૨૩૭. રાગ–ભૈરવી પદ.

માશુક દરદ શું જાને જીગરની અરજત માનેરે—
મુજ આંસુની નદી વહે છે આજ ઇશ્ક મેદાનેરે—
દિલની નાવ મહોબ્બત દરીયે ડુબે છે તોફાનેરે—
તનમન શાન્તી મુદતમાં છીનવી લીધી એ ઇમાનીરે—
વિના વિનાચારે કપટીને દીલ દીધું મેં નાદાનેરે—

જોઇ હાલ આ કદર અમારી ખાધી ખુદ શયતાનેરે-
પણ કાતીલ આ આગ ન બુઝે લાગી જિગર મેકાનેરે—

માઝન્દ્રાન.

ગાયન ૨૩૮ રાગ—બરવા-તાલ—ખેમટો.

ચેતી ચેતીલે માનવી દેતો ના દીલ તારૂં કોઇને—
મોહબત છે જાલ પુરી, મહેનત જંજાલ પુરી.
કરશે બેતાલ બધું ખોઇને—ચેતી.
પ્રેમીના બાણુથી વીંધાઇ ગઇ દીલની કલી
મીઠી પમરાત તજી પલમાં ઝુલી ગઇ તે જલી
જલતાં જલતાં બી વળી, બાંધી કાંઈ આશ-ભલી
મીઠાં મોહબતનાં મીઠાં મધ ચડી થઇ બેકલી
ગુલશનનો બહાર ગયો હાય ખીઝાં આવી મલી
દીલે પોકાર કીધો હાય નહિ આશ ફલી—ચેતી

ગાયન ૨૩૯ રાગ—પીલુ બરવા તાલ ત્રીતાલ.

છે ઘરનો ઉદયોગ આ સણગાર,
હેંકરાઇ ટેંકરાઇ ફોકટ સમજો એમાં નવ કોઇ સાર—છે
હસતાં રમતાં કામકાજ કરતાં તબીયત રહે તેજદાર
જાતે હાથે ઉદયોગ સાથે શોભી રહે સંસાર
એમાં માનું શરમાવાનું ? રાજી રહે કીરતાર
(શાખી.)
દીકરી વહુ કે બેન સઉ, કીમ્મત ખરી અંકાય છે
હયરત જો હોય ઉદયોગ તો, ઘર.સાસરે શોભાય છે—એમાં

ગાયન ૨૪૦. રાગ—બેહાગ—તાલ ત્રીતાલ.

મનનું ધાર્યું નવ થાએ, ઉલત સુલત ઘડીઘડી બદલાયે
હાથ રેખાઓ કેમ છેકાયે—મનનું
કર તું વિચારો, લાખ હઝારો, પાર ઉતારે જન્મ દેનારો
સરજત રંગત સાફ દેખાયે—મનનું
જગદાતાની ખુબી છે સઘલે ડગલે પગલે ઢગલે ઢગલે
કીસમત હયરત કેમ ધોવાય—મનનું

ગાયન ૨૪૧. રાહ-(સઉથી સારો દેશ હમારો વાહલો હીંદુસ્તાન)

સઉથી સારી દીકરી મારી મીઠી માઝનદાન
જીદી ઘણી નાદાન, ઘડીકમાં ધુમ કરે તુફાન

ઘડીકમાં વાલીદે મોહકાણુ—મારી મીઠી માઝનદ્વાન
લડે તપી જઈ વા સાથેખી થઈ જઇ બસ મસ્તાન
અરે એ ઓરત છે પણ તોબી હીમતમાં પહેલવાન
પીદરનું નામ અને નીશાન, ધુજે સઉ માટીડા બલવાન
ખમીરે ખાનદાન અયોરતાન—મારી મીઠી માઝનદ્વાન

ગાયન ૨૪૨. રાહ-(મારી બહેનો સ્વરાજ લેવુ સહેલ છે)

લઇને કાચની કોટલી, સમજોની વાતબી આટલી
મારી બાટલી આવરદા એતું નામ છે—લઇને.
બ્રેન્ડીની બલીહારી ને વ્હીસ્કીની ખુમારી
જોન હેગ, કાર્લટન, બ્લેક એન્ડ વાઇટની લેઝઝત યારો ભારી—
પેટમાં થોડો પડતાં અરીઅલ છાણાંને હસાવે
જાસ્તી પરતાં ગોલ ગોલ ફરતાં ઠનક ઠનક નચાવે—મારી બાટલી
(વાહરે મારી બાટલી, તું જાડી હોય કે પાટલી)
તુને ચાહે રાજા ભીખારી, તારા વગર આંખ અંધારી—મારી બાટલી.

ગાયન ૨૪૩ રાગ—આસાવરી—તાલ ખેમટો.

(સાખી)

ધનનાં ઢગલા ધુલ ગણો જરની સહુ તકરાર.
પાપી પૈસાથી ભલી મુફલેસી લાખ વાર

સાર રહયો શામાં સજ્જનો સંસારમાં?
પૈસા પૈસા મતલબના અહેભારમાં—સાર
પાપી એવા પૈસામાં લોકો બહુ લપતાયા,
ઘેરે ઘેરે એના ઝગડાઓ સંભલાયા
જાનો બહુ ગુમાયા, નીર્દોશોબી રેહસાયા,
પૈસા પૈસા કાળા કારોબારમાં—સાર.

(સાખી.)

હોય ગરીબી પાપતો, ખુદાબી કરશે માફ
દેજો હક હકદારનો, હયરત, વાત એ સાફ.

ગાયન ૨૪૪. રાગ—ભૈરવી.

ભેદ તારો ન કોઇથી પરખાય, લાખ કોશીશ થાય સઉ હેફટ જાય
દીધો ગુલાબને શોભીત રંગ તે ખુશબુઇ સઘળે ફેલાય
કાંય અરે તેને કાંટો દીધા, વળી કાંટાથી આંગળી કપાય—

શેઆર.

રાજ કરે કોઇ મુર્ખો, ભીખ માંગે પંડીત
સાચ્ચાંઓની હાર છે, જુઠ્ઠાની થાય જીત—

જુવો જનમતાં બાળને, આ કેવો અન્યાય
હયરત તેને જન્મથીજ, અંધ બનાવ્યું કાંય ?—લાખ.

ગાયન ૨૪૫. રાગ—ભીમપલાસ.

ગાવો સહુ ખુશબખ્તીના ગીત.
શ્વાવે બદી સેન્જવાર કદી, આખર નેકીની જીત
નય્યત સારી હોય તમારી, શખે પરવર પ્રીત—ગાવો
સુખમાં રાજી દુખમાં રાજી બંદગીમાં ધરે ચીત
પ્રાણ તજે નવ પતીવ્રત છોડે, નારીની એજ રીત—ગાવો
લડવું વઢવું નહિ કોઇ જાણે, તે ઘરબાર નચીંત
સંપતી સંતતી સુખ આબાદી પામે હયરત નીત—ગાવો.

" મેહેલ્લી—મદારી."

ગાયન ૨૪૬ રાગ—દેશ.

મીઠી લાગી મોહેની તારી રશ મધ ભરી
ઓ મારી જાંની સ્યાણી રાણી ઓ પ્યારી દીલજાંન—મીઠી
મોહન વન મોહેની મોહેની વન મોહન
કેમ મોહન વન મોહેની રહે
જોબન વન જતંન જતન વન જોબન
કેમ જોબન વન જતન રહે—મીઠી.

ગાયન ૨૪૭ રાગ—કાફી

તુંજ નયના મદભર જોઇ લાગોરે બાણ
પ્રેમનો દીલજાંન ગોરૂં ગોરૂં તુંજ અંગ
નવરંગ ઢંગ સંગે મારી પ્રીત તાણ—તુંજ.
ચંદ સમાન તારી મોહની સુરત
ચમક ઝમક જોઇ જાયરે પ્રાણ—તુંજ.

ગાયન ૨૪૮. રાગ—જીલ્લા સીંધ

કેમ સમજાઉં તને ધીર ધીર પ્યારા
માની કહેણ મારૂં કર ડર પ્યારા—કેમ
મનને મારીને મનાવો માયાએ રે
સંભાળીને ગુસ્સાને તમ શમ્ર ધર પ્યારા—કેમ

કલંગી—ગોરી.

ગાયન ૨૪૯

દુન્યા દગાબાજ મોહબત જુઠી જરની બલીહારી આજ
જગતમાં પઇસો ચલાવે રાજ—દુન્યા
જ્યારે હતી દોલત પાસ દોસ્તો હતા સઉ ગુલામ
નીત્ય હસી હસી કરે નમી નમીને સલામ
જવે દોલત છોડી ગયા બનીને નીમકહરામ
ખોટી છે માયા મોહબત સંસારે સગા સ્નેહી સઉ સાથ
જર વંત નહીં કોઇ પુછે આજ—દુન્યા

રાગ—પીલુ.

ગાયન ૨૫૦

પ્રીતીએ ભજી ભઝન રીઝવો હર નીશ દીન
જાણો જુઠી છે માયા કાચી કાયા જર જોબન—પ્રીતીએ
સૃષ્ટી ગગન સુર્ય ચંદ્ર જલ હલી મલી
કરે નીત્ય નમન હરને નમી નમી
યાદ તુંરી તારી ભુલે નવ પલ છીન—પ્રીતીએ
મારૂં મારૂં ના કર માનવી તપાસી તારી કાય
કર તું કામો રૂડાં જગમે પાછલ નવ પસ્તાય
ખુદાને ખુદ પસંદ નેક કામ તજીને ચાલ બંદીનું ધામ—જાંણો

રાગ—માંડ.

ગાયન ૨૫૧

સાચી પ્રીતી જોઇ હરખાએ મન પ્યારા—સાચી
મોહબતી જામો તારી સમાવી દીલમાં મારી
બની તુંજ પ્યારમાં દીવાની મારા સાવરા—સાચી
વચન સત આપું ફરી પ્રીતમાં રહું ખરી
બની તુંજ દાસી કરૂં સેવા તારી સાવરા—સાચી

રાગ—ભેરવી.

ગાયન ૨૫૨.

જોઇ વફાદારી તારી—મારો જીવ હરખાય
પ્યારી જીવ હરખાય—મારૂં મન મલકાય—જોઇ
પ્રીત જોઇ ખરી મન લીધું હરી
હરખે ગજ ગજ છાતી ફુલાય—પ્યારી.
કર તુંજ ધરી આપું કોલ કરી
યાદ પ્યારી તુંજ નહીં ભુલાય—પ્યારી

રાગ—પીલુ કહારવા

ગાયન ૨૫૩

બની ઘેલો ભમું તારી પ્રીતમાંરે
નીત રસે આ મન તારા ચીતમાંરે

ગાઉં ગીતો પ્યારી તારી ટીનનારે
બોલી બટક બોલી તારી—લાગે મીઠી મીઠી પ્યારી—અની
જાઉં ગામે છંજન મારી-કરવા લગનની તૈયારી
વરઘોડો કરૂં બહુ ભારી-ગામમાં તારીફ થાય મારી—અની
પેરૂંડ પેમલીને કછ્છની છારી
લોક કેછે ઉકરીઆની આની જબરી ભારી—અની
ગામે જાઇ પીવડ તારી—ખાવઠ છીકે છોટા બારી
છાયે પેમલીને પછવારી—નાચી કુદી ગજાડ વારી—અની
દારૂ દીવાના પીએ દાના પીએ તારી
આદીના હુશ્ર જેવી ખુબી ગુણકારી—અની

ગાયન ૨૫૪. રાગ—કાફી—હોરી

ખ્યાલ પીયાનો રીઝાવે—દરપે મન નિંદ ન આવે—ખ્યાલ
ભમે મન નીશદીન પીઉના વીચારે અનકુલ જલ નહીં ભાવે
મધ ભરી મુરત શોભામણી સુરત સુરત મીઠી મુરત
દરપલે દરખાવે સ્વપનામાં દરદમ ચમકાવે—ખ્યાલ

ગાયન ૨૫૫ રાગ-છલ્લા-ગારા.

લાગીરે મારી જાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
મોહક મુખડો-ચાંલ્લો કુકરોરે
જોતાં લાગી પ્રેમી તાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
ગાલો ગોલાબી-હોઠોપે લાલીરે
નયનોએ મારી તેછ બાનરે નજરીઆં--તારીરે—લાગીરે.

ધરમી ગુનેહગાર.

ગાયન ૨૫૬. રાગ—કલ્યાણ—તાલ—ત્રીતાલ.

ખુદાયા રહેમત તુજની ભારી—ન્યારી પ્યારી ને ગુણકારી,
દયાનોજ ભંડાર—તું છે ભારી,
બંદાઓના દુઃખો સા-દે છે નીવારી-ખુદાયા
ભલાં મનને સુખન કામથી-મીનો જહાન એનો પીછાણી,
ચમક પીછાણો મહાં ચઝકાંની-કાની સર્વે ધુમધામ સંસારી-ખુદાયા.

ગાયન ૨૫૭. રાગ-સારંગ.

ગાઇ ભજન હર મનને બહેલાવું—ગાઇ
હર મીલે તો મનોં વારી જાઉં;-ગાઇ.

સૃષ્ટી ગગનનો તુંઇ રચનાર—પાપ, દુઃખનો તુંઇ ટાળનાર,
શોજી રજાકનો તું બક્ષનહાર-નિત્ય હું પાક હેડે સમાવુ—ગાઇ.

રાગ—કાલીંગડો.

ગાયન ૨૫૮.

મુર્ખ નાર કબુલે લગનનો કરાર—મુર્ખ.
ભેડી શાદીની ઠોકીને થાય તે ખુવાર.
સંગ દીલ મરદ છે, પણુવું ગજબ છે,
જહેરી શાદીનો સંસાર—મુર્ખ
ધીટકાર લગનપર, સંસાર સંબંધપર,
શાદી બલા છે હજાર. હાંરે બ્હેનો શાદી બલા છે હજાર
નારી સરદારી કરવા અહિં સંસારી,
સરજી ખુદાએ ગુલામ છે ભરથાર—મુર્ખ.

રાગ-જોનપુરી

ગાયન ૨૫૯

અરમાન દીલનો બજા લાવું આજે—અરમાન
ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુજારી
થાઉં થાઉં હું ખુદાની પુંજારી—અરમાન.
દીલથી ભુલાઉં, આ જુઠી મોહોબત,
કરૂં નેકીની સાથે તારણુ આજે-અરમાન

રાગ—ભૈરવી.

ગાયન ૨૬૦.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો, ખુદા છે હર જગે આશકાર.
બલાઓનો દમ આવે જહાર, તું છે વાલી તું છે દાતાર—ચમત્કાર
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુઠી.
જો રહેશે તો સદા રહેશે, મહાન પઝદાંપર કુલ આધાર—ચમત્કાર
ભજી લે બસ તું ઇશ્વરને, કજા સરપર ઉભેલી છે,
ચમકાવશે જહાર શમશીર તે, ફના થાશે કુલ આધાર—ચમત્કાર

રાગ-આશાવરી.

ગાયન ૨૬૧

શરમા જીવડા તું નાચીજ, ફસેકાં મોહની જાલમાં,
ખરે તું કંગાલ થાએ-હસી ફસે વબાલમાં—શરમ
મીનોઇ દુનિયા, વતન તારૂં, જીવડા તારી આસરા નાહીં
આખરે કીડા કબનો કાપે. દોરી આ ખાકી હસ્તીની—શરમા.
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર, કર્મ તારાંનો હિસાબ આપે
ખાક ધુલ ચાટી સર તુ ફોડે, મજુરી કરશે નર્કની—શરમા.
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુને તુર ખુદાઇ કાં ગુમાવ્યું,
સ્વર્ગ પરસ્તીમાં તેં ખોઇ ચાવી, મહાન ગેબી હસ્તીની-ખરે તું

ગાયન ૨૬૨. રાગ—પીલુ તાલ લાવણી.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જાલ
ઘેલી ઘેલી સમજે વ્હાલ ઘેલી ઘેલી સમજે.
પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજે
કદર કરીને પ્રીતજ સાચી વ્હાલા મુજપર કરજે—જાલ
સદા ફેટીને મનમાં સમાવી યાદ તેની સાચવજે
ભવસાગરમાં તમ વ્હાલીને સુખ સંપજથી ફેરવજે—જાલ

ગાયન ૨૬૩ રાગ—સારંગ તાલ—લાવણી.

તન મન અરપુ છું મુજ દીલથી માની લેજો ખરા કગરથી
હું તો છું એક દાસી તમારી તેના વાલી તમો મારા જાની
વાલી વગર તો વ્હાલા તમારી જાલી ઝુરી ઝુરી જાય—તનમન
પ્રેમ બગીચો પ્યારો પ્યારો-તેના માલી તમો ઓ વ્હાલા
માલી અગર જો જાએ ચાલી તો બગીચો કરમાઇ જાય—તનમન

ગાયન ૨૬૪ રાગ—ધનાસરી—તાલ—દાદરો.

છોરો વ્હાલા લખ એ જો ભારી છે ખોહારી તો
દારૂની મોહબત બરી બુરી વ્હાલા સમજો
નતીજો નથી જો સિવા તમામ બેજારી તો—છોરો
પાયમાલી વગર જો અંજામ દીગર છે નથી
પરેશાની પશેમાનીની હયરાની બારી—છોરો.
દારૂડીયા આખર વ્હાલા વગર મોહતે મરવાના
મરે ત્યારે દોજખની બારી છે ઉઘારી જો—છોરો.

ગાયન ૨૬૫. રાગ—અંગ્રેજી

ઓ નાદાન તાહરૂં ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણી
દુર દુર અમથી મનથી ના ફુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગરૂરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
દરયુત એ સરકશી તાહરી હવા થઈ જવાની છે
અદના ગીયા આલા ગીયા તો તું શું ટકવાની છે
તુંબી મગરૂર જોનાં જોનાં ગોર દમમાં મરવાની છે
તાહરૂં નાન બદ ગુમાન હું સુલાંઉ હું પીસડાઉં
એ છે બસ દીલનો અરમાન, એ તુંદી તાહરી—ઓ સરકસ.

ગરજી ગદા પામે જો મેહર કીસમતની,
એક વખ્ત દુખેલો, દુખો સૌ દફા થઇ જાય !—મીટાવી.

ગાયન ૨૭૩. રાગ—કાફી જીલ્લા.

ગુલખુલ ભમે ગુંગુણ ફુલ ડાલી !
નવરંગ, ઢંગ-ઢંગ સંગ-સંગ-સંગ-સંગ,
ગુલજારમાં ચક્ચારમાં ફુલ બહારમાં—બુલ.
ખીલી ગુલાબી કલી નવરંગ સાથે મલી ખુશબો બહેકે ભલી.
ખુબ ડોલે—ખુશ બોલે—સુખ ખોલે,
બસ, શીરી જબાને સહી સુખન કે કહી,
રમતમાં રહી; રીઝાવે આલી !—બુલ.

ગાયન ૨૭૪ રાગ—આશાવરી.

દુખથી બની દીવાની, આજ આએ ઘેર ગમી,
મોહેતમી રહી રમી, ચાર તરફ દમી દમી !—બની.
મુજ માયજી અરે, અરે મુજ માયજી અરે,
મુજ માયજી અરે, તુંજ જુદાઇથી ઝુરી ઝુરી બીછાણેરે !
ભાઇ છે ખબર શું તને—ઘરમાં બીના સું બને !
અરે તું તો તોહમતે દેશવટે ભમી ભમી !—બની.

ગાયન ૨૭૫. રાગ—ભુપ—ઠુમરી.

કલજુગની બાજી—ના દેખી થા રાજી—કલજુગની.
મુજ દીલ ગયું દાઝી—કલજુગની.
અંધાધુનધી કોટવાલ ને કાંણો છે કાજી
ખાઇ ગધેડા મસ્ત બને ને દુબલો છે ગાજી !—કલજુગની
રાસ્ત કહે તે રવડે—મતલબ પાર કરે પાજી,
આંખ છતે આંધાં ગઇ કહેશે જુઠાંને હાજી !—કલજુગની.

ગાયન ૨૭૬ રાગ—જંગલો ઠુમરી.

રે દુ:ખ કહાં કહું જઇ રોઇ,
રે ગમખાર રહયું નહી કોઇ !—રે દુ:ખ
સ્વપને સરીખુ સહુ મેં દીઠું,
માત પીતા સુખ સાંધન સાથે દોલત પણ ખોઇ !—રે દુ:ખ.
પડી અટુલી, સુધબુધ ભુલી,
આ સંકટ, ઓ, ખુદા ! હવે હું કેમ સકું જોઇ !—રે દુ:ખ.

ગાયન ૨૭૭ રાગ—માંડ—ગરબી.

જગમાં ગુમાવ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહિ કરી;
સુખની સુગન્ધી છે ભરી આ ફુલમાં ખરી!—જગમાં.
આય જગતના બાગમાં સુંદર એકજ ફુલ
પમરે છે તે સ્વર્ગમાં, છે પાતાળે મુળ:
કરમાય છે તે નહિ કદી નહિ જાય છે મરી!—જગમાં.
અતી મેઘે સડસે નહિ, જળ વીણુ નહિ કરમાય;
અતી પઝડી ન તોડશે, અતી સુરજે ન સુકાય,
લાખો જુગો તો વહી ગયા પણ તે રહયું હરી:—જગમાં

ગાયન ૨૭૮. રાગ—ચમન કલ્યાણ.

પ્રિત કરવી છે સેહેલ ઘણી, પણ નિભાવ બહુ મુશ્કિલ,
સાચ નિભે જો અંત તલક તો દેજે તારૂં દિલ!—પ્રિત.
પંચ તજીને જિવતાં જીવત સુત મરવું પરસે,
એ સઘળું જો સહન કરે તો થાસે તું કામીલ!—પ્રિત.
સેજ બિછાવી કાંટાની તે પર પડવું પરસે,
અમૃત પાણી પીવું પરસે વળી ઝેર કાતિલ!—પ્રિત.

ગાયન ૨૭૯ રાગ—અંગ્રેજી.

હવે આ તાલ ખરી બેઠી, જુઓ ખાનાખરાબીમાં,
થયો આબાદ અરે હું તો, હસદની પુર શરાબીમાં!

(કોરસ)

બચ્ચા લવજી, લુચ્ચા લવજી, અને મારી બુનજસે ખાસ.
સુખથી ગબડી, દુઃખમાં સબડી, અચમુચ બનેસે સત્યાનાસ!
જરામાં આગ હવે સળગી, કપટ ભડકું ભસમ કરસે.
સુખો આરામો સહુ સાથે, અરે બચ્ચા બલી મરશે!—કોરસ.
થયો હરંઝુત અરે તોબી, નહિ બીહીશે અહી બંદો,
નવી કંઇ તાલ તલાવતથી ફરી નાંખુ હવે ફંદો—કોરસ.

ખાનદાની ખુની.

ગાયન ૨૮૦. રાગ—કહાનડો—આસાવરી.

હરી ગીત ગાઉં ગુણીઅલ તારા—હરીગીત
નીશદીન હું ભજું દાવર મારા—હરીગીત
ઝાહીર નાઝીર, પૃથ્વી પાતાળે હાઝીર
કાયમ દાયમ, પાલનહારા—હરીગીત

(શએર.)

ગોહરને પત્થર કરે તું બદતર તે બરતર,
બેઝરને જરદાર કરે તું જરદારને બેઝર—ઝાહીર.

રાગ—અંગ્રેજી.

ગાયન ૨૮૧

ખલક ફલકમાં, કુલે જગતમાં, મારા જેવો નહી શુરો,
ફંદ ફરેબમાં, ચીલ ઝડપમાં, ઠગબાજીમાં હું પુરો

(કોરસ.)

છે મન મોહીત મારૂં, ચંચલ પઇસાને સારૂં,
હોય બાપની તો નહી હારૂં, પઇસાને ખાતર મારૂં
ઉલટાપ હઝારો આપુ, ગરજવાં હજારો કાપુ
દોરીઆં ખાતર હજારો ધર ઘોલે દીવસે બારૂં—છે મન

રાગ—માંડ.

ગાયન ૨૮૨.

બઇરાં બધામાં કાંય પછાત હાંરે કહોની સ્યાણા,
કારપોરેશનનું કાંય ન કરીએ માહત બોલો ખુઓરગ દાતા—બઇરાં
પારલામેન્ટ કાં ન ભરીએ મરદોથી કાંએ ડરીએ
જડજની નહી કાંય થઇએ, જે. પી. નહી કાંએ બનીએ.
મરદોને સ્યાન દઇએ, મરદોને સ્યાન દઇએ—બઇરાં

રાગ—અંગ્રેજી.

ગાયન ૨૮૩.

એવરી એવરી લઇ ચાંગલો, સેસ ધી લારડુસ ડી જાંગલો
ગ્રેટ નેપોલ્યનની માંગલો, એન્ડ એવરાલા ચેમપીઅન સાંગલો.

(કોરસ.)

ઇફ યોર હેડ ઇઝ એકીંગ ઓર સફરીંગ ફરોમ ફીવર
ઇફ યોર લેગ ઇઝ શેકીંગ બાઇ ડ્રાઉનીંગ ઇન રીવર
ઇફ યોર બ્રેન મીસટેકીંગ, ઓર કમ્પલેનીંગ લીવર,
ડોન્ચ યુ સ્ટોપ ફરોમ ટેકીંગ, એવરી ઓર લીકર—એવરી.

રાગ—આસાવરી.

ગાયન ૨૮૪

ઓ કુલ જહાનના વાલી, મારો બેડો પાર ઉતાર,
દુઃખ દરીઆમાં પીશાતી ડુબે, દાતા તું ઉગાર—ઓ૦

(શએર.)

માયા છે મીથ્યા સગી, ન સગો છે આ સંસાર.
એક સગો છે તું જરૂર, સગાએ સરજનહાર—ઓ૦

ગાયન ૨૮૫ રાગ—પીલુ-કવાલી ગઝલ.

ગીયો બ્હાલો ફરશે કે નહી જીગરની આશ ફલશે કે નહી
તે બેહસ્ત મારૂં મલશે કે નહીં સીતમપર સુખ ઢલશે કે નહી
જોબનની ડાલ કરમાય મારી રખેવાલી કર માલી તું,
અરે મારી ઝુમતી કલી ફરી પાછી ખીલશે કે નહીં—ગીયો
રાત મારી રડે કાલી વીના ચાંદણી ઓ મારી તું
અરે ચાંદણી, તારી રોશની ફરી પાછી પ્રકાશશે (કે) નહી—ગીયો

ગાયન ૨૮૬. રાગ-અંગ્રેજી.

કરતુકી-કોરગો હું છું ઝેરી કાલો શયતાન
છલ ફરેબ ફાંસા ઝાંસાથી લુટું સારી જહાન
હવસી—હયવાન હું એક જાહેર સુરેદ ઇનસાન
ખાનદાની—ખુની કહેવાઉં જાણો મારી પીછાણ

(કોરસ)

કલમા કલામ હું મોંહપર રાખી બેઉ હાથે કરૂં સલામ
બગલો ભગત બનીને હું, કોતરી ખાઉં કાલજું તમામ

ગાયન ૨૮૭ રાગ ભેરવી.

ભાવ ભજ ભુંવનમાં ભવ તરીયેં નેકીને દરીએ, બદી હરીએ,
સાથે મલી સર ખાલીકના સીજદામાં ધરીએ. પ્રભુ ભજીએ, શુકર કરીએ
સંગ રંગ અનંત ઉમંગ લઈ ઉડાવો આજ,
કે સદગુણી બ્રોટીશોનું છે આપણે માથે તાજ.
અમર તપો ઓ જ્યોર્જ ધી ફીફ્થ હંમેશ તારૂં રાજ
કાયમ દાયમ તારો રહે, કુટુંબ કબીલો સાજ—ભાવ૦

ગાયન ૨૮૮ રાગ—ભેરવી ગઝલ.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય.
કરમના ભેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.—જનમ
ખુદાની નેક ખુબીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું.
કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ
ધીરજથી જો સમજશો સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર
ફરે છે કાંય દીવસ ને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ
હરીનો સાથ જેને કરીઓ કહે "દારાં" તે ભવ તર્યો
થવાનું જે હશે તે થાય થોભાવી ને શકે નહીં કોય—જનમ

ગાયન ૨૮૯. રાગ—કાલીંગડા.

કાયમ રહી જરથોસ્તીઓ જરથોસ્ત નામ સફલ કરો,
રહો આજદીઆસની તમો, મઝહબ ઉપર ઉસ્તવાર—કાયમ૦
કરો જાન ફીદા, કરો માલ ફીદા, રહી મુસ્તકીમ દીનપર ક્યાની નરો.
ભલે જરખી ઘટે યા સરખી કટે, ધરમ ખાતર મરો—કાયમ૦

સીવીલ મેરેજ.

ગાયન ૨૯૦. રાગ—કલ્યાણ.

નેકી કમાઇ જહાનમાંથી જવાનું છે
કાયમનું કોણુ અહીં રહેવાનું છે
ઝંદગી હરનીસ રબની કરજો, દીલથી તેની યાદ તમ ધરજો
નીત્ય અશોઇયે કદમ ભરજો, શીરાઝગર પાક રબપે મરજો.

ગાયન ૨૯૧. કાના બાંસલી બજાઇ ધીરે ધીરે—રાહ.

હો મુબારક, હો મુબારક, હો મુબારક, હો મુબારક
શાદી રામશની ઘરે તમ, જમો હરદમ હો મુબારક
રહી ખુશી ને શાદ, રબની લઇ યાદ
કર સફલ યઝદાં મુબારક, હો મુબારક, હો મુબારક.

ગાયન ૨૯૨.

આ તન રંગ પતંગ શીરાઝગર, ના ફુગરો તું કાયાપર
જીંદી ઇન્સાન કાં જોય સ્વપનો, નહિ પુગવાનું કાયમ જર—
ચાર દીનની ચાંદની પછીથી અંધકારનો કંઇ ખ્યાલ કર
શાંતી દેનાર તે રહેબર.

ગાયન ૨૯૩ તાલ લાવણી.

અર્પણુ કરીએ આજ તન મન, અશો શરોશ હમને મદદ કરજો
હમદીનોની પક્ષે સદા રહેજો—અશો શરોશ.
ગાય ગરીબોનો પલનહાર તું, દુન્યાંનો તું આધાર
તુને આરાધનાર દુખો ન જુવે, શાંતીનો તું દેનાર—અશો.
કુલે જહાનનો મુસ્કીલ આસાન તું, નામ જપું દીન રયન
ઝંદગી તુંજ વીન ખાકી જીવડાં ને, પડે નહિ બસ ચયન—અશો
માંગે શીરાઝગર જાનો જીગરથી, હરદમ લઇ તુંજ યાદ
સેતાયશ તારીમાં રહી હું મશગુલ, કર હું દીલદુ શાદ—અશો.

ગાયન ૨૯૪ રાગ—માંડ.

સુધારામાં પછડાશો નાહિ જરી, વેલા વહી ગઇ ન આવશે ફરી—
ફેશન પર નાહક કાં જાવો મરી, વેલા વહી ગઇ ન આવશે ફરી
કુબાદી દિની રસ્મ ગીવાઓ, શીખી પશ્ચીમનું તોફાન
વેલાતી વેહ્જમાં તણાઈ તુટીને, આખર કીધું નુકસાન—સુધારા
શીવીલ મેરેજનું પસાર થયું બીલ, જુદીન લગન ને કાજ
પરણવા નીકલી પારસીની પોરી, ક્રીશ્ચીયન ડોકટરને આજ—સુધારા
ચેતો દીકરીઓ આંખો બસ ખોલી, ખાવો કાં ગોતું ખાલી
જુદીન લગનમાં વચન શીરોઝગર, પરણી આખર પસ્તાઇ.—સુધારા

ગાયન ૨૯૫. થઈ પ્રેમ વશ પાતલીયા—રાહ.

ખરે કહાં ફસી પીડામાં, કરો સફલ મનની આશ રબ—ખરે.
લીલી નસીબની અવતરી હું નર ને બદલે નાર
રબ પાર શીરોઝગર ઉતાર, કરી હરકત દુખનો નાશ રબ—ખરે.

ફાંકડો ફીતુરી.

ગાયન ૨૯૬. રાગ—કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ હ્રદયમાં—ખુબી
જાને ભેદ નહીં જોશે કદી કોઇ
પ્રબલ હું કુમત ત્હારી
મ્હારી લાજ રાખો આજ દીન જગતના માલિક—ખુબી

ગાયન ૨૯૭. રાગ—પીલુ—લાવણી.

યાદ રાખી ચીતમાં દીલ જાની
ના જાઓ તછને સુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજો છેરે—યાદ
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર ગાહરા
દાદગર આપે તુને યારી—ના જાવો
જુદાઇની આગે વ્હાલા દુઃખ દીલ લાગેરે
અકલાવી દીધી મને બારી—ના જાવો.

ગાયન ૨૯૮ રાગ—પીલુ તાલ—દાદરો.

જોઇ જગત જોઇ દુનીયા જોયો કારોબારરે
આંખો બંધ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે—જોઇ

યત્ન ચુકતીને અંગ બળે બસ ભરો એનાનો ચારરે—જોઇ.
પાસા એવા ફેંકીયે કે પડે સદા પચોબારરે—જોઇ.
સુખ દુઃખની હસ્તી કેવી એ ખ્યાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરો ને કરો દુઃખને જેર—જોઇ.

ગાયન ૨૯૯ રાગ—આસાવરી સારંગ—તાલ ખેમટો.

નેકી ન છોડ નેક નામરે
ભલાનો નેઠ અન્જામ થાયે નાસ થાયે નામ દામ કામરે
થઇને શાદ રખને યાદ કરીલે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દીવસની જીન્દગાની રખને યાદ કરી લે ગ્યાની
તો સરસ છે ત્હારી વાની પીસે નેક જામરે—નેકી
નિભાવો કઓલ ફરજ આપની મુકામ છે એજ
મનશ્ની પેશ અફુર મઝદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો અતેબાર નથી
ખોદાની યાદ જે કરે ખરો મુલકામ છે એજ—નેકી.

ગાયન ૩૦૦ રાગ—અંગ્રેજી.

સાંભલ મ્હારી વાતો જાની મ્હોબતના મન્દિરની રાની,
ફિદા થયો દીલદાર (કરૂં હવે કેમ)
આશક થયો હું જાની દુનીયા અકારી માની (બ્રેસીસે મારી યા ડાર.)
મ્હારા મોહબતના ફુલ ગોલ પાંખડી જેવી ગુલ
તું બને મ્હારી મહોરદાર
મહારી મહોબતનો ભરમ ખાઉચ બાપના કસમ
ગુલે ગુલાબી ગુલનો હાર

(કોરસ.)

ઓહુ સમજી વા ઇચમજી છેઓ નમુતેદાર
આય પેટન્ટ પીયારનો કરૂં બેડો પાર કે વાગે તમારા બાર—

ગાયન ૩૦૧. રાગ—માંડ તાલ—લાવણી.

ત્હારિ હલકે ગાડી હાંકોરે મેહેરા મણ ગાડીવાલા
ત્હારી મધરે ગાડી હાંકોરે સોદાગર ગાડીવાલા
અરમધ્ધર ગાડી હાંકોરે રૂસતમજી દાહડીવાલા
નીપામાં ગાડી હાંકોરે દારૂ ને તાડીવાલા
ઘોડા છુટા થાનસે પીછે પડી પુકાર
દસ દરવાજા બંધ હુવા અઓર નીકલ ગયા અસવાર—ત્હારી
રૂસ્તમ નાઠા જેલથી હાં પીછે પડી છે ધુમ

ગુલ માટે સાધુ બની આંય બેંસની પકડી દુમ—
ગંગા કીનારે ઘર કરો નાહેવો નીરમલ નીર
આપ્યા વીના શું પામીયેરે કહે ગયે દાસ કબીર—
દરિયા કિનારે હોટલ કહાડો હાં પીવો બ્રાંન્ડી બીર
લીધું તેનું નહી આપીયેરે કહી ગયા બમનું ફકીર—

ગાયન ૩૦૨. રાગ— ભેરવી તાલ—લાવણી.

જય રામા જય રામા સાધુ જય રામા જય રામા
ભજોરે ગોવીંદા સાધુ જય રામા જય રામા
દયા ધરમકો મુળ હય પાપ મુળ અભીમાન
બમન દયા ન છાંડીયે જબલગ ઘટમે પ્રાન—ભજો૦
તું જુઠું બોલી દયા બતાવે ચાલ ચાલ તું ટેડી
આય ભગતીના બદલામાં તારા હાથમાં પડશે બેડી—ભજો
પરધન પત્થર જાણીએ પરસ્ત્રી માત સમાન
ઇતનેસે પ્રભુ ના મીલે તો રૂસ્તમદાસ જમાન—ભજો૦
મે તારી સોબત કીધી પણ ના કરતો કાંઇ ભુલ
કોઇ દહાડો સપડાઇ જશું તો મારી રવડી મરસે ગુલ—ભજોરે૦

ગાયન ૩૦૩. રાગ—આશાવરી—તાલ ત્રીતાલ.

જાનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારોરે
દિલથી વિચારો નથી કોઇ ચારોરે—જાને.
જાની જવાની જાયે જુદાઇની જોતે જલ્દી
દુઃખી ગુલને તારોરે—જાનો

ગાયન ૩૦૪ રાગ—ભેરવી તાલ—અદ્ધો.

આશા—આશાઓની દુનિયા જુઠી છે
જુઠો એ વહેવાર—આશા
ખોટી છે એ જીન્દગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશાપર રાખું જાની હું આધાર—આશા૦
એતેબાર એનો શાનો ખોટી એને દિલથી માનો
દવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને જુઠી માનો
લુભાવે સદાએ આ જુઠો સંસાર—આશા૦

ગાયન ૩૦૫. રાગ—ભીમપલાસ તાલ—બેમંટા

પ્યારની કસોટી છે દુઃખનો દીલદાર
ભુલે નહી કદીબી જો સાચો હોય પ્યાર
વેચાનો એ નથી ખરીદે જેને કોઇ ગવાર

મજનુ ફરહાદ બનીયા શાદ દુખની યાદ માંહી
પ્રેમે કીધા જોડાં પાર ચાહું છું પ્રીતથી મીનોઇને
તેથી જીત થઇ છે ગળાનો હાર—કસોટી.

દોરંગી દુન્યા.

ગાયન ૩૦૬ રાગ—યમન કલ્યાણ—તાલ દાદરો.

કર કર, પરવર! અમ પામર પર નજર જરી!
દાદગર દાવર મારા રે, કરમ કંઈ કરી!—કર કર.
અમ નાચારી મહીં તારી કરી ભારી ઉમીદવારી
ઓ દાતારી! તું જ દીલદારી થકી તારી માંગુ યારી!
દાતા! પગે પરી.—પરીતાપ, ઓ બાપ! તું કાપ હરી!
અરજી એ સુનો ખરી, મરજી મુઝ હૈયે ધરી!—દાદગર.

ગાયન ૩૦૭ રાગ—પાહાડી—જીઓટી.

ખુદ હાથેથી જે થયુ કામ થકાવે
મન મલકાવે—હરખાવે!—ખુદ.
આપ મુવા વન હરગમાં કોઇ નવ જાએ,
'આહ નીરાહ પરાઇ' એ કેહતી કેમ ભુલાએ?
તે મનનુ માન્યુ તો મલે, મેહેનત ફલે,
ચિંતા ટલે—કામે ભલે વલગે બલે,
ને કામ કરે ભાવે!—ખુદ.

ગાયન ૩૦૮. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

લલકારો રસીલાં ગાઓ હેતે સઘળાં રંગીલાં,
રંગ રાગ આનંદ કરી;—
ગાયનની ખુબી નહીં પીછાણે જે,
ખુદાની નહીં ખુદાઇ બી જાણે તે;
લેહેર અજબ ખરી!—લલકારો.
રાત વિના નહીં ચાંદણી, ફૂલ રત વિન ન થાય,
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ!—લલકારો.

ગાયન ૩૦૯ રાગ—ભેરવી—તાલ—ખેમટો.

છે અજબ એ ખુબી ત્હારી ભારી!
વ્હા શરાબ! ગુલાબી, નશારી, મદારી—છે૦
યારો મલાલમાં એ પીણું હલાલ છે—
ખુશીની એ તો ખુમારી! સહ્વે અસર ને કરે બદર ને

નચાવે મજાકથી ગટર બી મપાવી !—છે૦
યારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે—બન્ને છે બેહેસ્તનીજ બારી !
બેવરો મસાલાનો તાકો તંબોરોને તાસો ખજુરાની ચડાઉ નાડી—છે

ગાયન ૩૧૦ રાગ—ભૈરવી

અએ જગવર ! પરવર ! સરવર ! અમપર રાખ તું એક નિગહ
અએ કીરતાર, અએ સરકાર, તું દરબાર દાદ ધે દયાથી—
નેક જાનો બરી, નેકી હયો નોશ કરી, નેકનામો જરી
નેકીનો હાથ ધરી; નેક કામો કરી દેસે પનાહ !
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે, જગતનો ખરો નીયમ સદા,
તેજ કરવો અદા—
અગર વગર દીરમ દીગર જીગર તો જસ પાંમે નહીં કદી,
જામે નહીં કદી જસકસ રસ હરગેઝ ખુદા !—અએ.

જુહ્રીન ઝઘેડા.

ગાયન ૩૧૧ રાગ—ભૈરવી.

મન મન મનમાં ફેર ઘણા, નહી આંખે એક સમાવે
પર પરવાનો સમ ઉપર જઇ જાણી જાનને ગુમાવે.—મન
તન મન જનમાં ફેર ફેરા ફેન નજર નજરમાં સમાવે
ફુલ ખીલ્યું નહી ખીલ્યું કોને ગમ ત્યાં મન રમાવે—મન
મન એક તન એક બને ત્યાં જઇ પ્રીત કરીને જમાવે
પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહ રીત રમાવે—મન

ગાયન ૩૧૨ રાગ—માંડ.

હેતવંતા પિતા તણી મજેશે પ્રીતી ઘણી યાદ ભુલે મન માયજી
માય માયા વીના મન દુઃખી બને તણી
નેક પીતાથી સમાયજી
માય વિના જીવતર બળે નહીં યાદ દીલથી દુર બની
પ્રીત વીના જીગર જળે નહી વહી જીગરથી પુર બની
છે નેક બાવા મુજ ઘણા ભુલાવે યાદી દીલથી
હર દીન સેવા તેમની હરખી કરું જીગરથી
પ્રેમ પ્રીતી મળે સદા પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી.

ગાયન ૩૧૩ રાગ—કાલીંગડો.

વેદના આવનીયાં લખેલા નહી એ રામ—વેદના
કરમ ફુટેલા દીન બનેલા પલ પલના દુખમા ડુબેલા નહી એ રામ

ઉંચી જે જાત કહેવાય તે હોળાઇમાં ફરે
મનીખ છતાં અહીં ભેદથી હીણી જુદા કરે
બધે ધકેલા મલે થમેલા ગરીબની ધરતીના ચાલા નહી બે રામ—વેડ

રાગ—હોળી

ગાયન ૩૧૪.

તાડી મદ માતીનું જામ, ખુબ લહેર લાવે
તન જંગી મન રંગી—તાડી
તનને પીલતન કરે જીંદગીમાં રસ ભરે
હરશે દુખ દર્દ બરે તાડીનું જામ—તાડી
પીવામાં રસ છે જીંદગીને કસ છે જેને એ વસ છે તાડી લાશાન છે
ખુશરંગી ખુબ ઢંગી મન રંગી તન જંગી—તાડી

ઘોટાલામાં ગોસ.

મેરે ગમકા તરાના—રાહ

ગાયન ૩૧૫

અસલા ઓ મારા બુલબુલ ઓ પ્યારા કાંય જુદાઇ કરેચ
જુદાઇ તારીનો જખમ મારાથી ખમાતો નથી હવે
જલ્દી આવીને મલશે નહિ તો ભલતો કોઇ ઉચકી જશે—
કુકુંબી કજીઆની બોહકાણને લીધે વહાલાંઓ તવલી મરેચ
બાંવા તો નાતરં કરવા તીકલ્યા દીકરી કુંવારી સબરેચ—

રાહ—ચાહ રાખી ચીતમાં દીલજાની.

ગાયન ૩૧૬

ગલે લગાદી ગરદન મારી, દીલદાર મારા અસલા ઇરાન વસાવી
ઝટ વેહલો આવજેરે—ગલે
તારા વગર પ્યારા સુનું લાગસેરે, રંડાપો આયો મને ભારી—
જલ્દીથી પાછો આવજે, મેવાનો કદીઓ લાવજે
રેહેજે તબ્યત ખુબ સંભાળી—દીલદાર
ચોટ્ટીઓથી દુર રેહેજે, રંડાયો છું એમ કહેજે, ના કરતો પૈસાની ખુવારી—

રાહ—દાસપરે દયા લાવોરે.

ગાયન ૩૧૭

ભુખરીઓ પર દયા લાવોરે, પરવર હમારા ભુખરીઓ પર દયા લાવો
રોકડ હતું તે રેસમાં ગુમાવ્યું, નાદારીમાં નામ નોંધાવ્યું
કરકા બાલુસો પગાર માગેરે—પરવર હમારા.
દખમાઓ મારગેજ મુકાવો, કીમેટારીયમ ખોલાવો
વગર ભાડાંના ઘેરો બંધાવોરે—પરવર હમારા.

ગાયન ૩૧૮. રાહ—કરમ કર મેરે હાલ પર.

જરા તો દયા કર ઓ વ્હાલી દીલબર, જુદાઇના જખમથી કેમ રાખસ સબર—
તારો બાપ મવાલીનો સરદાર છે, મારો બાપ પોલીસમાં જમાદાર છે.
એક દહાડો દબ્બો એનો ગુલ હું કરસ, ગારાંમાં નાખી તુંને ઉચકી જવસઃ—

ગાયન ૩૧૯ રાહ—મુને છીગરકો પીતી હું.

મને લટક આપી કયાં ચાલીરે ઓ ખટલી મારી જાન,
તેં તો ગરદન મારીઓ વહાલીરે ઓ ખટલી મારી જાન—
હું તો બાર વરસે નાહયો, વળી પેહર્યો રેશમી સાડયો.
હું હનીમુન કરવા આયો, પણ એપ્રેલ ફુલજ થાયોરે—ખટલી૦
તારૂં એબીયલ ડાચું જોઇ મારી દીકરીએ સુધબુધ ખોઇ
રાંડ પરી તારાપર મોડી આખર ખોહયો ખુદનો જાન—મને લટક આપી૦

ગાયન ૩૨૦ રાગ—અંગ્રેજી.

ઓ અસલાજી, અસલાજી, અસલાજી, કંઇ તો બોલ મોનું ખોલ બંધાઇ કેમ ગીયો—
દારૂની બાટલીબી હાથમાં પકડી, ફેંટો માથા પરથી ગયોચ ગબડી,
સમજ નહિ પડતી કે થયું શું હાય, મરી ગયોચ દીલદારઃ—ઓ અસલાજી૦

ગાયન ૩૨૧ રાહ-જબકે કલંદર.

મદીનાની અંદર બની સીકંદર જીત મેળવીને આયો છું
મેદાન ધ્રુજાવી, દુશમન ડરાવી કેદી પકડી લાયો છું
કોણુની માયે સુંઠ ખાધીચ કે મારા સામે આવે
સાંઢની સામે આવીને પંજો કોણ લડાવે
જતુંની જરથોસ્તી સામે મગોસા કેમ ફાવે—કોણુની માંએ૦

ગાયન ૩૨૨. રાહ—ગુન ભરી ધુન મોરી સુન પ્યારે.

જરા નીચે આવોની મારાં માયજી, ગોરા ગોરા પોર્યાઓ તો આવી ઉભા છે.
જરૂખે ઉભા રહી સાને સતાવો, કાંય હમારા ગુરા તપાવો
નીચે આવીને જરા દીલ બેહલાવો, ખાલી કાંય મચકાવો—જરા૦

ગાયન ૩૨૩. રાહ—ફાગણ કે દીન ચાર.

તું તો મારા કલેજાની કોર, ખટલી મારી વહાલી, મારી કટારી
મોનું ખોલી કંઇ તો બોલ, જરા મોનું ખોલી, કંઇ તો બોલ
ચીપ્રીબી આપું, ચોકલેટબી આપું, આપું ખાટાં મીઠાં બોર—

ગાયન ૩૨૪ રાહ—કામની શું કેલવણી તમામ.

શું કામના એ ધખારા તમામ, છે બૈરાંઓનું રાંધવાનું કામ—શું૦
આજ કાલની દુકતીઓ તો મેટ્રીક ફેટ્રીક થાય,

ગોટપીટ સોટપીટ આવડ્યું કે માસ્તરની થઇ જાય—શું કામના૦
દારૂવાલાની દીકરી ને તાડીવાલાની બ્હેન,
ચાય કરછો કરછી સુકી દઇતે પકરેસ ફોઉન્ટન પેન—શું કામના૦
છોડી કોલેજ સુધી ઘણી સારો જોવો જોઇ,
ત્રીસ વરસની ભરતી થઈ તો, સું ઘસે નહી માય કોઇ—શું કામના૦

શાહ—દાલ ગલે ઐયાં

ગાયન ૩૨૫.

આવો કોઇ આવોજી ખરછી પીવરાવો, ખરછી પીવરાવો મોબેદો બોલાવો,
સુખડના પેરીઆંને લોબાન મંગાવો, ઓટલો ઉઠમણું ને પાયદસ્ત જમાવો
છાંટો પાણી લાવો દીકરીનો ગમ ભુલાવો—આવો.
ઉંચી એરીના બુટ હું કોણુને પેહરાવસ
વાઘ છાપનો બંદુસ તારો કોણુને ઓવારસ
જાગો દીકરી જાગો પપ્પાને ગલે લાગો;—આવો.

પસ્તાયલો પારસી.

શાહ—નાનકડી નાજુક નાર.

ગાયન ૩૨૬

ઓમનજી મારૂં નામ, છેઉ હું એડમીરલ, વેરી ફેશનેબલ નરો કાનસટેબલ—
પીટપાટનું મારૂં કામ, છેઉં હું જાણીતો, બહુ માનીતો, બહુ નામીચો—
કરૂં સફાચટ રૂકલા એક રાતમાં, આંજી નાખું બસ બેરાંઓ વાત વાતમાં—
છું આંચયાનો સરદાર, હું બહુ જાણીતો, બહુ માનીતો બહુ નામીચો

શાહ—પ્રીત કરવી છે સેહલ ઘણી.

ગાયન ૩૨૭.

લગન કરવાં છે સહેલ ઘણા છુટા છેડા લેવા મુશ્કેલ.
આખર સુધી જો ટકી રહેવાય તો ના કરતો કંઇ ઢીલ—
કરજ કરીને કાપડીઆનાં બીલ ચુકાવવાં પડશે
મરઘા શેરીમાં રહેવું પડશે છોડીને મલબાર હીલ—લગન
પાછલી રાતનાં ઉઠી નળ પર પાણી ભરવું પડશે,
વલી સુવાવડણી કરવી પડશે, પાવું પડશે ગોવરીલ—લગન.

શાહ—કોઇ હાલ કહો જાકે.

ગાયન ૩૨૮

અરે તે શું મોહકાણુ વારી, મારી આંજી ઉઘી મારી—અરે
સદવારનાં પોહરમાં નક્કો કાઢે દીધો તારો તે જાન,
વગર નોટીસે દીધો જાન, કીધો હયરાન, બન્યો પરેશાન—અરે.

ગાયન ૩૨૯ રાહ—શાદમાં જાવો તમ.

વેચના વેચનાં તારાં વરસ, રાજા થતાં તુને આવડતું નથી
જુઠી કાંય મારેચ ડફાંસ—વેચના
મુગો મર મુગો મર ના કર તું ધાંધલ, આખર દરકારની જે વાત નથી કીધી.
કરસ તુને દેશનીકાલ—વેચના૦
વેચનાં વેચનાં તારાં વરસ,
દેર્યાંનાં ચણા તુને આપશે નહિ કોઇ, પડયાચ તારા બાપ સરસ—

ગાયન ૩૩૦ રાહ—અયસે પાપી નર હોવેગે કળજુગમે

દહાડો મારો બુરો આયોરે—કલજુગમાં
ફરતી ચકફીમાં પીસાયોરે—કલજુગમં
વીન પ્લેસના સટ્ટા કીધા, પીપે પીપે દારૂ પીધા.
મારવાડીની ટાંચ આવી તો, ગયા કોર્ટમાં સીધારે—કલજુગમાં.
રોશન ચેરાગ એક પુરો બેટો, ખોહયો મેદાને જંગે,
આફત સારી વરસી ભારી, કોઇ ન આયું સંગેરે—કલજુગમાં.
રાજપાટ સૌ વેચવા કાઢયું, થાય છે સદા ધણીનું ધાર્યું
કરફી ભાઇઓ એવી આવી, રહયું નહિ હાથમાં ફાર્યું રે—કલજુગમાં.

ગાયન ૩૩૧ રાહ—ચાલ હવે ચાલ વહેલી વહેલી.

ચાલ હવે ચાલ ઓ ચંડુલી, અરે એતો વરસ વેચાવે પોરી ઘેલી
એનો બાપ છે જાણીતો જાબુલી, જમાડસે દાબને મેવો કાબુલી—
મારા બોસ્ટોકનાં બુટની જોડી, ઢીલી થઇ ગઇ છે એની દોરી.
(ઢીલી થઇ છે બુટની છોરી, જારથી જોઇચ તેં પેલી પોરી.
હવે ચાલ કુતારા ચાલ,—હું નથી આવતો.)—ચાલ૦

બેવફા બરૂં.

ગાયન ૩૩૨. રાહ—For he is a jolly goo l fellow.

બાવા દેવા મજેના ઉતા, બાવા બેટી ખમનીના ઉતા
બાવા તદન પોણા આઠ ઉતા, એવણ વગર મને ગમતું નથી—
એવણ વગર ચેન પડતું નથી, એવણ વગર મને ગમતું નથી—

ગાયન ૩૩૩. રાહ—અરસલા ઓ મારા.

જાંગુ ઓ મારા, સાંભળ ઓ પ્યારા, કાંય રૂદન કરેચ
બાપ સુવાનો, બલાપો સાનો, મલશે બીજો કંઇ હજાર
માય તારી કંઇ, બુઢી નથી થઇ, રીઝવર્ડ રાખ્યાચ બીજા ચાર—જાંગુ.

પારસી અંજુમનને સલામત રાખે, મુકી છે તાતરાંની છુટ
ફાંકો તારો ખીજો, તન પાંચ કરશે તો, કેહવસ કે ગેટ આઉટ યુ બ્રુટ—

ગાયન ૩૩૪. રાહ—જ્યારે અક્કલ પર પડે છે પત્થર.

સત્યાનાસ જાય તારા કસાઇ કાકાનું, કચરઘાણું મારા કરમનો કીધો
ચોકલેટ ખવરાવવાની લાલચ આપીને, બાપ તારાનો જાન લીધો—
ડૉક્ટર છેઉ એમ કહી તોલ્લો મારીને, આખરે ધંધો ખાંધ્યાનો લીધો
પસ્તાવો કરીને ચાહુંચ હું મારી દોજખનો જેવસ રસ્તો હું સીધો—

ગાયન ૩૩૫. રાહ—તોરી છલબલ હય પ્યારી.

તારી ખુબસુરતી ભારી, તારી પીસ્તાં જેવી દાઢી,
મારાં નાજુક જીગરમાં કરે છે જખ્મ—
તારી કાલી કાલી આંખો, જાણે બગલાંની પાંખો,
તુંને જોતાંની સાથે બંધાઇ જાય દમ,
જાવો જાવો નાદાન, હવે આપો લેસન પર ધ્યાન,
કરસ તારી પર મારો જાન કુરબાન.
એને છોડો મારો હાથ, એ શું જબરીની વાત, ના દેખરાવ તારી જાત,
અજી વાહ વાહ વાહ, વાહ વાહ વાહ, વાહ વાહ વાહ—તારી.

ગાયન ૩૩૬. રાહ—જરથોસ્તી મહેઝબ પર મારો સદકે કરૂં જાન.

છું ખાનદાની જરથોસ્તી ને પાહલી મારૂં નામ,
છું સોસાયતીમાં માનીતો ને ખેતવાડી મુકામ—
એસ્કી થઇને ફરવા નીકલું કરૂં હું સઉને જામ—છું ખાનદાની
ધ્યાન ધરજો, વિચાર કરજો, માયને કેહજો.
મારા જેવો હેંડસમ તમને મલશે નહી ખીજો
ખાટી મીઠી મરજી હોય તો કાગલ મને લખજો—છું ખાનદાની
સેંટ્રલ બેંકની નોકરી મારી પગાર રૂપીઆ સાઠ
ફાંકડી પોરી જોતાં હું તો કરૂં છું લાંબો હાથ—છું ખાનદાની.

ગાયન ૩૩૭. રાહ—ખુદીકી પરસ્તી

ખરી તેજ તારી ધણીને છે વાહલી, ઉઠે બામદાદે દીએ કચરો વાળી—
મસાલના હાથે ચાય નહિ બનાવે, માહામાં કાપરેલ કદી નહિ લગાડે—
સદરો ને લેગો, ખુંટી પર તાંગે, સાબુ ને ટુવાલ સૌ મોરીમાં મુકે—ખરી તેજ
ખુંચે દાઢમાં બોટું તો ટાંચણીએ કાઢે,—દુખે પગ ધણીના તો ચંપી બનાવે—
પરાયા માટીડાની સામું ન જુવે, ધણીના ખીસામાંથી દોકડાં નહિ પીટે—

ગાયન ૩૩૮ રાહ—કુમારૂં રેહવું ઘણુંજ સારૂં.

ઓ માયજી બરી ગીયું પણવાનું, દોર્યા વગરનું ઐરૂં મલે તો જુગજુગ રડવાનું-
પ્યારમાં પડીને પણવાનું તો નાદાનોનું કામ, ઓ માયજી નાદાનોનું કામ
મોટર ગાડી નહિ હોય તો બરી ગીયું ફરવાનું—ઓ માયજી.
ફુઇજી મારાં કેહતાંતાં કે જોજે બીલ્લુ સાલુ, ઓ દીકરા જોજે બીલ્લુ સાલુ
બુઢી બી હોય તો લબ્બે કરજે કે દસ્તો પાય હાઉ—ઓ માયજી.

ગાયન ૩૩૯ રાહ—જુલ્યાં ખાધાં.

બચ્ચા કાકા, સુજી કાકા, બસ ફર હવે સાવધ થઇને
દહાડા પાકા, કીસ્મત વાંકા, એમ જાન હવે ચેતી જઇને—બચ્ચા.
દાલમાં છે કાલું એબી જાણુતો હતો
છે માયજી સડોવાયલાં એબી માનતો હતો
ખુનમાં છે ભેદ અંદેશો આણુનો હતો
કસમ કસમ છે બાવાના જો મુકુ હું જતો—બચ્ચા
ઉંધો પાડી, પીવરાઉં તાડી, પોહોચાઉં તુંને ડુંગરવાડી
આંતી મારી, નીચે પાડી, ઉપર ચલાવું મોટર ગાડી (પોં. પોં. પોં.)

ગાયન ૩૪૦ રાહ—જીયરા કલ નહી પાયે

ઓ બાવાજીરે કાંય તાકો ધરી કીધોરે—
ખાવા નહી ભાવે, છાંટો નહી ચાલે
બધેબધ તમારૂં કોહું નજર આવે—ઓ.
ભારતોની ખુચીઓ કરેચ બરાપો
ભાગોચ મમ્મા પાછલ મારો ચોરાંટયો કાકો
બાવા પાછા આવો, કીસી કરી જાવો
જાંગુ બાબાને તમે ના રરાવો—ઓ બાવાજીરે

ગાયન ૩૪૧ રાહ—લાગી લગન મને તારી

કીધી મસ્કરી મેં તો તારી, ઓ દીકરા મારા—કીધી.
પહેલી એપ્રીલની તારીખ, એપ્રેલ ફુલ કીધો
ધોંટાલો તેં શું વાલી દીધો, લગે સપ્પોમે તુંને કીધો—

ગાયન ૩૪૨. રાહ—હાયરે નસીબે શું દગો દીધો.

હાયરે નસીબે શું દગો દીધો—હાયરે.
માય કાકાએ સંપ કરીને તાગરો કીધો,
હાય હાય હાયરે હમ્બો ગુલ કીધો—હાયરે
સરકો નાંખીને નક્કો નણીને જાનરે લીધો.
હાય હાય હાયરે જુલ્મ શું આ કીધો—હાયરે

પારસી હરિશ્ચંદ્ર.

રાહ—પ્યારા હમારા.

ગાયન ૩૪૩

વાહલા ઓ મંચી જાઉં હવે હુ તારી રજા લઇને—વાહલા.
પ્યારી પરીચેહેર સુખે સીધાર પણ દીલાસો દઇને—પ્યારી.
દીલાસામાં તો એમજ કહું કે પીચતો ના દાર
ઘેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી, કહરાવજે ઝાર—વાહલા.
દારૂનું હરગીઝ નામ લઇશ નહી આંસુઓના સમ
તું જ ગયા બાદ ભુલાવવા ગમ, પીવસ થોડો રમ—પ્યારી.
છીબા દરજીનું બીલ ચુકવજે વેચી ના ખાતો કંઇ
સારી ને બ્લાઉસની સંભાલ લેજે ભુલમાં પડે નહી ઉધાઇ—વહાલા.

રાહ-મારી આસાની દોરી તુટીરે

ગાયન ૩૪૪.

પાન ખાઇ પીચકારી મારીરે, મારી મારી મારીરે—પાન ખાઇ.
પાવલો ખરચીને પીટમાં બેઠા, પાઘડીની માય મારી નાખીરે—પાન
ઇરાની લોહી તારૂં રસ પર ચઢ્યું, દુમ દખાવી નાઠોરે—પાન

રાહ—અરે નહી મુજકો છોડ જારે.

ગાયન ૩૪૫.

અરે નહી મુજને છોડી જાવો, બે દોઢીઆંની તો ઢીંગલી અપાવો—
થોડે પૈસે પપ્પા કાં તમે વેચાયા, રંગીલી દરજણના ગીત તો ગાવો—

રાહ—It's a long way

ગાયન ૩૪૬

લગનનાં લીલાઉમાં હોય કોઇ પોરી ઉમેદવાર,
તો સૌ સાંભલો સેવકનો છે પણવાનો વિચાર,
રાસ દોડાં કે રંગરૂપની કંઇ ભાંજગડ નહી લગાર,
બસ હયાં તો જોઇએ રીતમાં રૂપીઆ રોકડા લાખ દસબાર

(કોરસ)

લુલી લંગડી યા મુંગી બહેરી, કાની ઠુંઠી એક નાર,
લાગણી ઠલુસ ભલે હો લંબુસ નથી કંઇ તેની દરકાર,
પોરી હોય કાલી યા ગોરી ચાહે તેવો અવતાર,
જાડી પટલી ખુંધી ચેંગી પેંગી છે બંદો તૈયાર.
સાસુજી હોય બચકાં ભરતી સલગે જેમ અંગાર
ને સસરાજી થયા હોય જો પચ્ચીસ વાર નાદાર
સાલોજી હોય જેલનો મેમ્બર છટ કોણને કરનાર
જો લાવે પોરી રીતમાં રૂપીઆ રોકડા લાખ દસબાર. (કોરસ.)

ગાયન ૩૪૭ રાગ-અંગ્રેજી.

હાય હુજુ, ઓ હુજુ ઓ હુજુ, થયું શું રહુ હું શું કરૂં બોલ ખરૂં—
આફત ને સીતમનો છે આ પોકાર, કેશની છાલે તો માર્યારે ચાર
આવ્યો નહીં કાલે તો કોઇને વિચાર, કે આજે હતો મરનાર—હાય.

ગાયન ૩૪૮. રાહ— શેરે હઝારો જીસને મારા

નર હઝારો શુર સરદારો—તેબી હાર્યા બૈરીથી.
ગરીબ હો યા હો જરદારો—તેબી હાર્યા બૈરીથી
કોર્ટ કજીયા જીતનારાઓ—તેબી હાર્યા બૈરીથી
બાહરના મોટા ઓધેદારો—ઘેરમાં હાર્યા બૈરીથી
બાંગો મારનાર બલદીઆઓ—ચુપ રહયા હાય બૈરીથી
મુછોવાલા મરદાજીઓ—તેબી હાર્યા બૈરીથી.

ગાયન ૩૪૯. રાહ—ગેલે ગાતો તું ગીતડા.

હાયરે પત્થર જેવું બૈરૂં મેં તો બોહડી દીધુરે
સપ્પો બન્યો, સપ્પો બન્યો, સપ્પો બન્યોરે—હાયરે
વહેમી વિશ્વામીત્રે પાટીઆં ગોઠવ્યાં,
વર બૈયરનાં સુખની વચ્ચે આંટી મુકીરે—હાયરે

ગાયન ૩૫૦ રાહ-હાય માય કયસે કરૂં મય.

હાય માય કેમ કરૂં હું, હૈયે રાખું કેમ ધીર,
બેઠા બેઠા એવણુ પગો દબાવે, રખે પગે હોય ફીર-હાય
મમ્મા, મમ્મા મને લાગીય હવે ભુખ, ખવરાવો પોરી ને ખીર—હાય

ફીરોજી ગાયન.

ગાયન ૩૫૧. રાગ—ભેરવી.

દુનીયામાં બરકરારી કોઇની રહી નહિ
સદા હયા બખ્તયારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
જમશેદ ને જોહાકબી આધીન થઇ ગયા
સદા બાગ બ્હારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
ખુનખેખથી નેપોલ્યનું ગયું નામ નિશાન
હયાં તાજ ઓ તખ્તદારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
બેગુનાહો તોહોમતી જાશેમે તરફે
ે બહારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં

દિસમતી ઘંટી સૌને પીસે છે હરદમ
ખુદા સીવાય યારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં

પુરજ કાલીંગડો.

ગાયન ૩૫૨.

મ્હારી તુટી આસાની દોરી દુઃખ આવ્યું સુખોને છોરી—
મેં તો મનમાંજ બાંધી હવેલી તેમાં વલી બીજી અલબેલી—
દીઠી સ્વપને મુજને રાણી જાગી જોયું સઉ ધુલધાની—
ચઢ્યાં માથે આસના વાદલ, વર્ષે પર ખેતરે દીધાં ફુળ—
ઉમેદી ફુળો હાળે લાગ્યાં જ્યારે પાક્યાં બીજીએ ચાખ્યા—મ્હારી.

રાગ—દેશ.

ગાયન ૩૫૩

જગમાં નહિ કાંઇ વફાઇ મળે બસ જોઉં બહાર સફાઇ ભલે
તન બીતર કપટી છલ મન લપટી, પ્હાણુ પ્રાણુ કબુ ન પીગળે
કીધું તન મન અર્પણુ જેને, કીધી-પ્રીતી તેને જુઠી દીધી ફાંસી ગળે
રડી તજું છું ફરજંદ પ્યારા તજુ હું ધની ધામ સદા હા હાય ખુદા
હવે રાખજે લજ્જા મારી સરણાગત હું તો તમારી
બસ ભટકસ બસ રખડસ રઝડસ પડતી ખડતી
ચાહે દુખના વાદળ મુજ પર વર્ષે હર પગલે પગલે—
વરસે વરસે ઢગલે ઢગલે, તરસે તરસે ડગલે ડગલે—જગમાં.

રાગ—ભૈરવી.

ગાયન ૩૫૪

બદનામ થઇ દીલદાગ લઇ, દુનીયાથી ગઇ કપટી છલથી—
નહિ ધ્યાન કરો, આ હાલ થશે, પસતાઇ જશે, અન ને જલથી
બહુ ધ્યાન ધરી તુ તોલ કરી, જે વાત કરી, મનના બલથી—
કપટી જરશે, સુખને તારો, અંતે મરશે કરણી ફુલશે—
ફીરોજ કહે, દુઃખ તે ન સહે, જે ચેતી રહે કપટી કલથી—બદનામ

રાગ—જોગી આસાવરી.

ગાયન ૩૫૫

મુબારક રોજ આજે હમે ગાઇએ તમારે કાજે—
સદા સુખી રહી ન્યામત ચાખો કીર્તી જગતમાં કાજે
હાલે મારી ગીબત કરીને આજે વખાણી ન લાજે—
ખુદા ચેન આરામી સાથે વરસો ઘણા નિવાજે
કહયો જેણે ભુંડો હતો તે આજ ભલો નબિરાજે—
દર્દ બળાઓ નાબુદ થાએ સુખ તમ પર નિત સદાજે—
કાલ સરાયો દેઇ લાંખો આજ બળો છો દહાજે—
ચાલો હુરરે પુકારો ભાઇ તન મન એક અવાજે
માન સઉ એ છે પૈસાને મુજને તો નહિ છાજે—મુબારક.

ગાયન ૩૫૬. રાગ—પ્રભાત.

આજ આગ લાગી છે જુદાઇની આ તનમાં—મહોબતનો મેવો તો
બળે છે દુખ વનમાં
પ્રેમના તું પાણીથી બુઝાવ પ્યાસ ક્ષનમાં—નતો ભસ્મ થઇ આસ
રહેશે મનની મનમાં
ચીત મારૂં સદા રહ્યું ધનનાજ પ્રેમ ધનમાં—મારે જેમ મધન
થાય મેઘથી શ્રાવનમાં
પ્રેમને હું હઇડે ધરૂં ધ્યાન શુભ જનમ મિટે પ્યાસ એજ સારા
કોયલની દાનમાં—આજ.

ગાયન ૩૫૭ રાગ—જીંઝોટી ગરબી.

કલજુગ તારી રચના ન્યારી-ભેદ ભરી છે ભારીરે—
પાપી નાવ તરે છે દરીયે પુન્ય બુબે દુખ્યારીરે
ઉધોગી તો ભુખે તફડે-પેટ ભરે ધુતારીરે—
સખી શેઠયા વાડી વેચે-ઘર બાંધે ભીખારીરે
શેઠાણીની સાડી સડેલી-ચાકરડી જરતારીરે
કુલીનને સૌ ભુલી જઇને-ધનથી બાંધે યારીરે
પતિ હજારો રૂપ્યા માગે-જો પરણે કુમારીરે—
દેવળ દેહરે દર્શણ બ્હાને ચોરી કરે ભજનીરે
ધુપ દીપતો ક્યાંથી લાવે-ભુખે મરે પુજારીરે—

ગાયન ૩૫૮. રાગ—કાલીંગડો—દાદરો.

સદા સંગત રૂડાંની કરીએ-જહાંથી ડરીયે
વનનું ચંદન ઝાદતો-દે સહુને શુભ વાસ
દુર ગંધી ત્યાગી સહ-વૃક્ષાં પમરે પાસ
ભલો ભલાઇ ન તજે-કુમતી દુર આચાર
કુલીન સ્ત્રી ન લજ્યા તજે-વેશ્યા નીત સણગાર
સંગત જેવાની કરો-તેવા થાશો ભાઇ
મુગાને સમજાવવા-જીભ તજે ચતુરાઇ
સંગત રૂડી સાધતાં-જાશે બુરા ઢંગ
કાથો ચુનાને મળી-લાલ દીપાવે રંગ
રૂડાથી રૂડાં બને સદગુણ રહે નીભાઇ
જે દીવડે લાખો બને-તેજ ઘટે નહિ કાંઇ

ગાયન ૩૫૯. રાગ—યમન કલ્યાણ ધ્રુપદ-તાલ ચોતાલ.

એ મન કરની યાદ ખુદાની હરદમ જનમ સફળ તુંજ યારો

દીન દયાળ વિશ્વંભર સ્વામીના ગુણ ગાની તાપ ત્રણ જાશે
સત્ય અને સત વચન હમે ભજ ભાવે-નિત અમ્રત ફળ ખાશે
મંગલ નામ ફીરોજ રટે રસના જે-પાપ દુર સઉ નાશે.

ગાયન ૩૬૦ રાગ—બિહાગ-ધ્રુપદ-તાલ સુલફાગ.

સાંભલ સજની શિખ આ સારી-જુઠું તજની સાચ ઉચારી
સાચે સ્વામી અંતર જામી-રીઝી થઇ દે ધામ સુધારી
સાચે જય છે ના કો ભય છે-સાચે તરશે શિલા ભારી
ફિરોજ સાચું છે નવ કાચું-સાચ વિપતકે પાર ઉતારી

ગાયન ૩૬૧. મુલતાની પદ-તાલ દીપચંદી.

મુરખ કાં કરે છે કરમની આસ-જા ઉધ્યમ કરની ખાસ
કરમ ખેતનો ઉધ્યમ ખેડુત-છે જય જેહનો દાસ
ખેડ્યા વિના નહિ ધાન્ય પાકશે-રહેશે ઘાસનું ઘાસ
ઉધ્યમ વિના કેમ જશે પેટમાં-ભોજન રાખ્યું પાસ
કવલ કરે લઇ મુખ નહિ નાખો-તો કરશે ઉપવાસ
પંખો હલાવ્યા વીના વાયુ કેમ-ખાશો ચઇતર માસ
ફીરોજ માખણ કેમ નીકળશે-જો ન વલોવો છાસ.—મુરખ.

ધર્મો જય.

ગાયન ૩૬૨ સાંભલ મારી વાતો જાની—રાહ.

સાંભલ મારી ખુટની કાહણી, નથી ખરચી એકબી આની,
તકરાવી લાગોય યાર, (આતશ બેહરામમાંથી).
દલગીર છુ સમજી જાણી, તમારી આવી આ કાહણી.
દાહેલાં ના થાવો તમે યાર
છેવ ગયેલો બીલકુલ, કહ્યું તેમાં મારી ભુલ,
મોહનું સંભાલ તારૂં ખબરદાર,
સ્વાદ ચખોરસ ગરમ, ખાંઉ બાપના કસમ,
હારકાં ભંજાવી તારાં યાર.

(કોરસ.)

ભેજાં ભાજી, ઓ જામાજી, ખ્યાલ કરો લગાર,
મને મરાવતાં માર નહિ વાગે તારા બાર પેહલાં તેના કરજો વીચાર.

ગાયન ૩૬૩ કરી લે સીંગાર—રાહ.

કરી લે વીચાર ગાફીલ મુસાફર, જાવું છે જમ રાજાને દ્વારે—
મોજ બે દીન પણ ગરીબી, ત્રીસ દીન મશહુર છે.

ચાર દીનની ચાંદની પછી રાત કાળી જરૂર છે—કરીલે.
આદમ જાત પૈસાને ખાતર, લોભથી ફરતો નથી,
સાથી થઇ શયતાનનો, ખુનથીબી ડરતો નથી—કરીલે.

ગાયન ૩૬૪ **કામની શું કેલવણી—રાહ.**

જામાજી જોવ સુતાય, આય પહેલવાન,
ખોર્યો આરસા વગર કેવા બેધ્યાન,
મનમાં વાહરે શું આયું કે, થઇ ગીયા થંડાગાર
ગુસ્સામાં તમે ગુજરી જઇને, માર્યા હમને થાર—જામાજી.
ખારા હમારા કોણ માંડસે, ને હસ્સે ચાંદરાતે કોણ,
કુદના સાથની ચાય હવે હમને ઓરીસમાં પાસે કોણ—જામાજી

ગાયન ૩૬૫

ફાની આ ન્યાનો રે સો એતેબાર,
જહાન ગણાય આ પંખીનો મેલો
મુર્ખ તે પર કાં લોભાયો રે, જુઠો આ સંસાર.

(શએર)

કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ લોભ એ પાંચ ચીજને મારજો;
પરદુઃખ ભજન થઇને, દુઃખીઆના દુઃખ તારજો.
કુધામે જો કોઇ હોય જતો તેને જરૂર તમે વારજો;
માબાપ વીનાના બાળકોને પાલીને ઉધારજો—ફાની૦

પાતાલ પાણી.

ગાયન ૩૬૬ **રાગ—અંગ્રેજી.**

આજે શીરીન વરસ જોઇ હરખાઇ જવશ,
બસ ભેટી પરસ, ફુલ આપીને
રી તતરી પરસ, મીઠી વાતો કરસ,
માય દીકરા રમસ, ખુબ ચાંપીને.

(કોરસ.)

સપનો રાતે જોઇ, ઢોલીયા પર ઉભો થાઉં
હરખાઈ દીવાનો થાઉ, બસ બેટી પરવા જાઉ
ઢોલીયાની કોઇ ઇસ, સાથે ક્રાસ કરી આઉ
એવી રીતે ઉલગગરડી, રોજ રાતે ખાઉ—આજે૦

ગાયન ૩૬૭. રાહ—અમે તમે જુદા નથી.

બાઇ તમે કેવાં ભોળાં લુચ્ચાંના લુચ્ચા રસ્તા,
જોઇ વીચારી સંગત કરજો ભોળાઇમાં ના ફસ્તાં
ભેદ ભરેલો લાગે એમાં, ઠગવાની ખોટ છે જેમાં
અંધેર નગરી ચોપટ રાજા નગરીમાં ના વસ્તાં—જોઇ૦
લેખ લખેલા કેમ મીટાશે, હરખાને થવાનું થાશે,
બેસી રહીને એ આધારે રહેશો હાથ ઘસ્તા—જોઇ૦

ગાયન ૩૬૮. રાહ—હાં હાં રે મને ઠગી.

તારી સાસુ મારી સગી, હાં હાં રે મારી સગી, પીએ લટીયાં મારાં યાર
નથી સાસુ જાલમ એવી યાર, તારી ખોટી તકરાર,
મારી ખરી તકરાર (ખોટી; હાં ખોટી)

(શએર.)

સાસુ કાંય જુલાક બધી જમાઇઓની દુશ્મન,
ભુલાવવા સાસુ જુલમ, નાખુંચ હું તો રમ
તારી ખોટી તકરાર, મારી ખરી તકરાર, ખરી ખરી—તારી૦

ગાયન ૩૬૯ રાગ—Swance

કુદરતની બલીહારી સારી ગાવું, બંદગીમાં દીલ હમેશાં રીઝાવું
લઇ ખુદાનું નામ, સફલ કર કામ, ઠામ ઠામ હર મુકામ.
પરવરનું નામ લાગે કેવું પ્યારૂં ? હાજરી વીન એની વ્યાપે અંધારૂં
ભમે ચીત મારૂં, એની માયામાં સારૂં, બીજું લાગે અકારૂં.
બંદગી ન જેને જાણી, થઇ હયવાની દીલથી ગુમાની માની,
થયો પશેમાની, બન્યો હયરાની, પેદા કરતાર જગ હીત ધરનાર
વીના બંદગી છે જીંદગી શરમીંદગી,
ખુદા ને દીલ દે ઉઠી કાલ, કાલ જાલ જંજાલ મોતની હાલ.

(કોરસ.)

હજી ભજી લે તું નેકી કયામત કાજ, કરે કાલે તો કરી લે આજનો આજ.

ગાયન ૩૭૦ રાગ—આસાવરી.

ભલી કામ હીતકારી હોય જે નારી, બની રહું હું તેનો પુંજારી—
દીલની ઉમેદો એજ છે મારી, મલે મને રૂડી ગુણવંતી નારી—
ભોલી ભાલી ભેલ કાલી રૂપાલી, સાદી મોદી પર ઘર સંસારી—
હીત હમેશા હૈયે ધરનારી, રૂડાં રૂડાં કામી કર્મ કરનારી—

ગાયન ૩૭૧. રાહ—ગોવીંદા ગોપાળા.

લાગોરે લાગો મારી શીરીનને લારીસમાં લાગો
ભાગોરે ભાગો લાગો લારીસમાં ધોબીનો વાગો

વાગોરે વાગો એના મોતનો ઘંટો વાગો
લાગોરે લાગો મને દરદીનો ધોડો લાગો

વિક્રમ અને રાની.

ગાયન ૩૭૨.

જેને નયન બાણ વાગ્યાં હોય તેજ જાણે—નયન બાણ.
જે રસીલા ના હોય તે શું જાણે મજાહ ? શું જાણે મજાહ—જેને.

(સાખી)

નારી તણા નમણા કટાક્ષે, જે હૃદય વિંધાય નહી
તે પુરૂષ પત્થર હશે જેને પ્રીતી સમજાય નહી
એક મીઠી એ સેર વિધાતાને ગમી, સ્નેહ આંબાની શાખ પાકી ગઇ છે નથ

ગાયન ૩૭૩. રાગ—સોહીની

પાપી જનનો સંગ ન કરરે, તે શુદ્ધ સરલ મતી હરેજ હરે-
છાશ છાંટે ફાટે ઘટ દુધનો
પાપી તણો સહવાસ થતાં તેમ નીર્મળ જન તણી શુભ મતી બગડે-

ગાયન ૩૭૪

ખોટો છે સંસાર દુખનો સાર
જાય ઉડી આકાશ રંગ લક્ષ્મી એવી અસાર—ખોટો.
જે વિક્રમ સત્તા વખણાણી, કીર્તી વિશ્વ વિષે ફલાણી,
તે બેઠો પીસે છે ઘાણી, દૈવ પાસા પલટાવનાર—જાય.

ગાયન ૩૭૫ રાહ—કરલે સીંગાર.

કરના વિલાપ ચતુર અલબેલી, જે ગયું તે ફરી નહી મલવાનું—
દયા ન આણે દૈવ જરાયે, શોક કર્યેથી શું વલવાનું—કર.
અમર ન કોઈ અવની માહે, અંતે ચાલી નીકલવાનું—કર.

વસંત પ્રભા.

ગાયન ૩૭૬. રાગ—સોરઠ-તાલ-કેહરવો.

મદભરી જુવાની યાર
રસ લેજે લુટી દીલદાર અહો દીલદાર હાં હાં-મદ ભરી.
નાજુક ખીલતી હું ચંબેલી તું રસીલો ને છબીલો
ભમર મધુર પીનાર અહો પીનાર હાં હાં-મદ ભરી

ગાયન ૩૭૭ રાગ—જીલ્લા તાલ દાદરો.

નીતી તની તજી વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દઇને
દેવ મંદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જઇએ—નીતી
દુધ તજીને દારૂ શું પીવો રામ ભુલી કાં કામ સેવો
કોયલને તજી કાગ પાલી શું હીત થાએ
પાપનો ન પછડાયો લઇએ—નીતી.

ગાયન ૩૭૮ રાગ સોરઠ તાલ લાવણી.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીરશ્રી સીતાપતી
ભજી લેને મન અવસર આવો એળે-વહી જશેજી
ખીલી વસંત છેલા ખીલી જુવાની વ્હાલા
રસીયા રસ પી લેને સુખ ધામ
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળો
પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાંણુ-શ્રી સીતાપતી.
રમણી રૂપાળી હેતે હઇયે ધરી લે વ્હાલા
પીલે અધરામત રસનું પાન
નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળો
કરી લેજો કાયાનું કલ્યાણ—શ્રી સીતાપતી.

ગાયન ૩૭૯. તાલ દીપચંદી

નાકની નથની ને કાનની વાળી હીરાણી એરીંગ લઇશ દેરાણી
ઝાંઝર ઝમકે ને પુર ઠમકે બંગડી પહેરવા જઇશ જેઠાણી
નવસર હાર ને ઝુલતી દામણી અંબોડે ફુલ હું લઇશ દેરાણી
નાતમાં મ્હાલું ને ગામમાં ચાલું લટકતી લહાણુ હું લઇશ જેઠાણી

ગાયન ૩૮૦ રાગ—ભૈરવી

મોહબત અજબ છે પાની દીલ બાગ બાગ બેહેલાવે
દુન્યા બને મસ્તાની, અજબ દીવાની કોઇ પ્રેમ જામ પીવરાવે
પ્રેમ દીવાના માનવી તેમાં છે શી નવાઇ,
ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે કોઇ મોહબત શરાબ પાય
મોહબત સરીખી ચીજ કોઇ બતલાવે-દીલ.
ઇષ્ટ હમારા દેવતા પ્રેમ અમારા પ્રાણ,
નજર ફરે દીલદારની જીગર જાન કુરબાન
ચોલી મોહબત ખાક અલક જગાવે—દીલ.

બોલતો—કાગલ.

ગાયન ૩૮૧. રાગ માંડ તાલ કહેરવા

રંગી આ દુનીયાના રંગી એ રંગી તે રંગી બે રંગી દુનીયા દોરંગી
સાગર પાણી સીતલમાં વડવા નલ તેના તળમાં આગને પાણી બન્યા સંગી
આજે અંગીમનાતા કાલે ભુજંગી થાતા કોણ ભુજંગી કોણ અંગી
વાયુ જે દીપક ઠારે આગને એજ વધારે પ્રભુની પ્રભુના દોરંગી

ગાયન ૩૮૨ રાગ—પાહાડી તાલ કેહેરવા.

બંધન આ નહિ તુટે છટકી જાશો કાંહ છોગાલા—બંધન
તો જાણું વીર હું સાચ્ચા આ તાર સુતરના કાચા છોડો જો એ છુટે —બંધન૦
પ્રેમે વણ્યા છે તાર એ કાચા છે તો એ
જે કાષ્ટ કોરી દુર થાતા તે ભમર કમલે બંધાતા
એવો પ્રેમ તણો દઇ પાસ વણાટ વણ્યો તે નવ તુટે બંધન

ગાયન ૩૮૩. તર્જ અંગ્રેજી—તાલ કહેરવા.

બચ્ચા કચરા કંઇ સાવધ થા, ખુબખ ખુબો ચસકેલ ??
આ ધનચક્કર મોહીની દીપર, જો મીણ બની પીગલેલ દીસે
(કોરસ)
કાંઇ દાળમાં છે કાળુ એ નક્કી થયું શું ખરો છે ભેદ એ તો જાણવું રહયું
પાસને નાપાસનું દરદ નવું થયું શરમ શરમ ખુદાનું હવામાં ઉડી ગયું—બચ્ચા.

ગાયન ૩૮૪. રાગ—માંડ તાલ કહેરવા.

હું તો ઇચ્છું પતિ તમારી સેવા મને અન્ય વિષયથી નહિ કાંઇ લેવા દેવા
મળે છાશ બાકળા ખાઇને પેટ ભરીશું મળશે તે પર સંતોષે ગુજર કરીશું
પતિના એઠા ટુકડા તે મીઠા મેવા—મને
કંચન નહિ પણ સૌભાગ્ય કાષ્ટની ચુડી મંગલ દોરો ને સતી નારની ચુડી
કાચા સુતરને તારે બંધાવ્યા એવા—મને
જાડે કપડે પણ અંગ સકે ઢંકાશે પતિ સંગે પર્ણ કુટી મહાલય સમ થાશે
પતિ સ્નેહ દ્રષ્ટિએ અમે વેચાયા જેવા—મને

ગાયન ૩૮૫ અંગ્રેજી તર્જ તાલ કેહેરવા.

આશક પરખુચા જેવા માશુકતો પુર દમાંમ
ચાહે રાંડે કે માંડે શું અમને તેથી કામ
જાણે ઘરડી ઘોડીને પહેરાવી લાલ લગામ
જોડી જુક્તી છે એવી કે જોવા મલશે ગામ
(હસવાનું)
વર લોભ ધરે કન્યાનો જમવાને માર્ગ જાન
ઘોડાને બદલે ખાઘો, ને ગીતડાને બદલે કાણ
અહીં માંડવડો મંડાયો ત્યાં કાષ્ટ ગયાં સમશાંન
ચોરીને બદલે ચોડો ને રામ બોલો ભાઇ રામ.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ગાયન ૩૮૬ રાગ—ભેરવી—તાલ લાવણી.

પાપીના મોહડાં કાળાં સતીઆની બોલબાલા
થન થન કુટીલ મન શું કરે, તનમન કરી લે તું ભલે
દોરી છે સહુ તુજ હાથમાં જગનાથના—પાપીના૦
શું કરે ભલા વૃથા બડાઇ પ્રભુ કરતા જગધરતા સંહરતા
અદલ ઇનસાફ તેના હાથમાં નાદાન કર ગુમાનના
પાપીની ધારણા થાય અંતે ધુળધાણી
તજ શઠતા દુર્જનતા મન ક્રુરતા નીષ્ઠુરતા—પાપીના૦

ગાયન ૩૮૭ રાગ—દેસ માંઢ—તાલ દક્ષણી લાવણી.

શિતળ ચંદ્ર જેવું વદન કાન્તિમાન,
નયન મીચી લે તું શાન્તિથી વિરામ.
જાણે જઇ ભેટું એવા ઉભળકા આવે છે,
બોલું કંઇ બોલું ત્યાં તો શરમ દબાવે છે.
કાંઇ અંતર થાય થાય થાય ના કહેવાય,
થર થર થર કંપે કાયા સ્વર થરડાયે છે.
ચાલું ત્યાં ચરણો અન્યો અન્ય અથડાએ છે.
લાગી હાં સ્મર લ્હાય લ્હાય અસહાય.
જાગોજી જાગો વ્હાલા નિદ્રા વિસારી દ્યો.
રાગી થઇ ત્યાગી વ્હાલા ત્યાગી સમાધી દ્યો;
લળી લળી લાગું હું પાય પાય પાય ઢોળું વાય.

ગાયન ૩૮૮. રાગ—ખમાચ—તાલ લાવણી.

મને પ્યારી લાગે હાં છબી સુંદર મોહન વરની,
મોર મુકુટ પિતાંબર સોહે ગલે વૈજયંતી માળા.
વૃંદા વનમાં રાસ રમે હરી રાધા રમણ રૂપાળા,
રસિયા રસ તરસ્યા રસીલાના રસીક અધર ચુંમતા
પીન પયોધર મર્દન કરી હરી ભાવથી ભુજ ભરતા.

ગાયન ૩૮૯ રાગ—પીલુ કાફી—તાલ લાવણી:

અયસે પાપી નર હોવેંગે કલજુગમે,
પગડી બાંધે પેંચ સંવારે હુમક હુમક પાઉ દેંગે
ગલીઓંકે બીચ ફિરે બાવરે—
નાર પરાઇ પાપી તકત ફિરેંગે—કલજુગમે.
ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુન ન દેંગે
સાલા સસુરા રોજ જમાવે
ભાઇઓસે પાપી રાંડ લડેંગે—કલજુગમે.
માત બહનકો કછુ ન માને મનમે ન પાપ ધરેંગે
જબ રાજાકો દંડ પડેગો
રોક રૂપ્યા પાપી ગીન ગીન દેંગે—કલજુગમે.

ગાયન ૩૯૦ રાગ—પીલુ—તાલ લાવણી.

પરણીને પરવશ થઇ રહેવું પાંજરામાં પુરાવું
સુખમાં ફરતા સ્વતંત્ર છવને બંધનમાં બંધાવું
પરણીને પસ્તાવું વળી પાછું રંડાવું
રસભીના રંગ રસીયા સાથે રસમાં રસબસ થાવું
અધર સુધારસ પ્રીતી અપ્રત પીવું ને વળી પાવું
પરણી લહાણ કમાવું સુખી સંસારે થાવું—પરણી

સૌભાગ્ય સુંદરી.

ગાયન ૩૯૧ રાગ—માંડ—તાલ ખેમટો

તાત શાને કરો છો આવું ભુંડું કામ?
જેને રાખે શ્રીરામ કરે સહાય ઘન શ્યામ
તેનું લઇ શકે કોણ નામ?—તાત.
પ્રલ્હાદને પીડી હીરણ્ય કશીપુ, પીતાએ કમાવ્યો શા કામ
બુરે મોતે મુવો પાપી અને થયો બદનામ—તાત.

મોહી સતીપર શંભુને બાળવા, ભસ્માસુરે બીડી હામ
બળી ભસ્મ થઇ ગયો, જાતે બનીને એફામ—તાલ.

ગાયન ૩૯૨. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

મ્હેરી ચોળી લટકા મટકા કરતાં આવ્યાં,
રંગે ભોળી સાડી ઓઢી મન લોભાવ્યાં.
ઝાંઝરનારે ઝણકારે કરકંણના ખખડાટે
કાજળથી નેત્ર દિપાવ્યાં—મ્હેરી.
હવે શરમાવો હાલા, શાને દીયરજી મારા
બોલો—બોલોજી બોલો, બોલો
મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણાવ્યાં—મ્હેરી.

ગાયન ૩૯૩. રાગ—કાફી તાલ અદ્ધો.

અરે કોઇ આવો પિયાને મનાવો
મારૂં દિલડું ચોરી બોળી બતાવો—અરે૦
અરે પિયા મારો નહીં પ્રેમ હાણુનાં બાણુ
તારે મન હું તુચ્છ છું તુ મારે મન પ્રાણુ
મને તપતીને નાંહી તપાવો, લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો લોભાવો, પાણુ પીયા રીઝાવો—મારૂ૦

ગાયન ૩૯૪ આશાવરી—તાલ દાદરો.

બાઇરે કપટી ના મન મારૂં, લાગે શરળ મનડું મુજને પ્યારૂં.
ચયું હેત કોદી હું તો ન વિસારૂં—બાઇ
દુઃખણી હું શીદ બીજાને દુભવું, મુજ વીતી વીચારૂં.
નહીં ડગું હું માત કરીશ રૂડું થવાનીજ વાત
મુકત કરી વરે મન મારૂં—બાઇ

ગાયન ૩૯૫. કલ્યાણ—તાલ લાવણી.

ચાલો સાહેલી, ચાલો સાહેલી, ભુવનેશ્વરીના સૌ મળીને દરસન કરીયે,
દુખ હરનારી, સુખ કરતારી મુર્તિ માની અંતર ધરીયે;
ભાવ ધરી જો પુજન કરીયે, તો ભવ સીંધુથી તરીયે;
ચુવા ચંદન કુમકુમ કેશર, અરચન કરીને, મન ઠરીયે;
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માળથી, માને વધાવી મંદીર ભરીયે—ચાલો

સરોજની.

ગાયન ૩૯૬. તાલ—લાવણી.

નખરાલી જોબનવાલી કોઈ બુલબુલને બોલાવો
મચકાલી મેંદીવાલી આ બુલબુલને બોલાવો
કોઇ સલુણા સંગે માણું, મોહનમાળા પહેરી
મદન જંગનું જોર જણાવું લાલ કોઇ છે લહેરી–આ બુલબુલ
હાવભાવ રસ ભેદ બતાવું. સમજાવું સૌ વાતો
ગયો વખત પાછો નહિ આવે માનવી હોય મઝાનો—આ બુલબુલ

ગાયન ૩૯૭ રાગ—પીલુ બરવા તાલ ખેમટા

અનંગ રંગે બોલી રંગીલી ને અંગે,
મુગ્ધ બાળી ભોળી ન જાણું પ્રસંગે–અનંગ
છોડો બાંઇ છોડો વેણી જાશે જો વછુટી
જમાવ્યો રસ રંગ ઉછરંગે–અનંગ.
લાલ કપોલે દંતસાત પકતી છે,
ફુલ ચુંટતામાં સુવે ભમરે ડસી છે
શ્વાસો શ્વાસે ભરેલી પરસ્વેદે ભીંજેલી
ઢીલી ઢીલી, શ્રમિત અંગે અંગે
એ ઢીલી ઢીલી, ઢીલી શ્રમિત અંગે અંગે—અનંગ

ગાયન ૩૯૮. રાગ કાફી–તાલ લાવણી.

કઠણ જમાનો આતો પાપીરે, પાપી આતો પાપી,
જનમના મેલાં, ઝેર ભરેલાં
ફોલી ખાશે તાળી આપીરે આપી આ તો આપી—કઠણ
સ્વાર્થ માટે સ્હેજ સાંધે
સ્નેહપ્હુ નાખે ગળું કાપીરે કાપી આ તો કાપી આ તો કાપી–કઠણ
કાળાં કુકર્મી અંધ અધર્મી
જાણે ન જમડાં રહયા ટાંપીરે ટાંપી આ તો ટાંપી–કઠણ

ગાયન ૩૯૯. રાગ—પહાડી તાલ લાવણી.

વાલમજી મારા વરાગી
તારા મુખડાની માયા લાગી.
પ્રેમ તણી ગોળી વાગી અંતરમાં પીડા જાગી–વાલમજી,
ઘાયલ કીધી છાતી વીંધી, રાખુ બાંધી સ્નેહ સાંધી
મુજને કીધો માદા બાગી—મુખડાની

રંગે રમશું, સંગે જમશું હરશું, હેત જણાવશું
બવની ભાવક પ્હે ભાંગી—મુખડાની.

પરચુરણ.

ગાયન ૪૦૦ શાહુ—It's a long way
ઘર રાખુ જેની ખાતું તેના છે સુખય સંસાર
ધન દોલત તેના ઘરમાં જોશો મન સુખ અપરંપાર
સુખ દુઃખનો સાથી ઘરની રાણી જે ઘરમાં નેક નાર
આશિશ તે ઘરપર વરસે ત્યાં સુખ સંપજ બીસ્યાર
(કોરસ.)
નીત્ય નામને તુ દીપાવતી નીત્ય નામતે જે નાર,
નીત્ય નામતે તુ દીપાવતી સાચી સદગુણવંતી નાર.
નેક નારી સઉને વ્હાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ,
નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર.
(કોરસ.)
પરધન પર થુકી નેકી નીતી નહિ ખોશે નેક નાર,
નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર.
નેક કેળવણીથી આબાદી તે ફેલાવશે હેર હાલ,
નાર જાતી છે જગની શાંતિ હરપળ ને હરબાર
(ખુદાપર સબર)

ગાયન ૪૦૧ તાલ ખેમટો.
ગાવો ખુશી થઈ સંગમાંરે આજ
લાગ ફાવતા ગજવા આઉ કરવા
સાહુકાર બની ફરીયે હાઉ કરવા —
દંડાં ઉછાલતાં કેશણી ખાતાં, ગીદાઈ ચગરતાં, ફરીયે પમરતાં—
રંગીલી ફરીએ ઢંગમાંરે આજ—ગાવો
કામ કાજમાં કંઇતું આઉ કરતાં
તફરમચીમ સધર હાઉ કરતાં
હુન્નર અજમાવતાં નામના ફેલાવતાં
ગજવા કાતરતાં નથી શરમાતા
ભમીએ હમે તો ખુશ ઢંગમાંરે આજ—ગાવો. (ખુદાપર સબર)

ગાયન ૪૦૨ રાગ—જંગલો—તાલ લાવણી.
અરે જોરે મન દુશ્મન થઇ કેમ દીલડુ બુજાવે
નવ કર મુજપર જુલમ સીતમગર કાએ સતાવે—અરે.
હસીન સુરત તુજ મનના મોહન મુજ

મન મુંજનું લોહભાવે તન મન ધન સઉ કરૂં
અરપન પણ, જો મન દરદ મીતાવે
દુઃખ જાવે સુખ આવે—અરે.

(દોહરો.)

દીલદારીમાં દીલ લઇ દીલડું દુઃખાવે
દીલ અધીરા ધીર ધરે દુઃખતો ભુલાવે—નવ કર.

(બાગે બહેસ્ત)

ગાયન ૪૦૩ રાગ—કેહેરવા.

યાદ ખુદાની તુ કરલે ભાઇ, તે છે જગતનો પાલનહાર
ભજે ખુદાને નેકી આપે, સદા ખુશાલ સુખમાં રાખે
યાદ કર તે રબને—યાદ

(શએર)

નેકીની છે ફતેહ હંમેશ સદા દીલમાં રાખ તેજ
ભક્તિ તેની કરશે તો અમર સુખ પામશે—ભજે.

ગાયન ૪૦૪ રાગ—અંગ્રેજી.

કાકા વકટલેન, તેવા કહેવાએ આજે ખાસા
જેન્ટલમેન, ને હયાં તો બોંએ, ને જ્યાં ચડાવી,
બે આંગલા ને ખેંચી કહાડીએ નેન.
આજે અકરીકટ પર માર ને ચશમા ચાર ચહડાવી
ઇત્તર ટચાકો બનસે નાજુક નાર
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ, કે ત્યાંથી છુ થયા-બસ પોલ,
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ, તુચ્છકારી ને ધીકારી
મવાલી હમને કેહસે ખાસો આમ
જ્યાં હમારાં જોયું કામ
તો એ મવાલીને કરસે સો સો સલામ

(જેન્ટલમેન લોફર)

ગાયન ૪૦૫ રાગ—ભેરવી.

દુન્યા સારી છે ફરેબીરે તાહરી બરી સુદ્ધી કયાં ગઇ
જેમ પવનની લેહેર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જાઇ (સફાઇથી)
નહીં તો ટપલા ખાતાં તાહરો દુન્યા જનમ જશે અરવથ
જેવા સાથે તેવા થઇએ, ચાલો ચલાવી કંઇ (બુરી ભલી)
હાથે ચડેલું ન પાછું મેલો. દુન્યા સતવાદી ક્યાં થઇ
ચકમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કાડે ને કાતર છે છુપીયા જહીં તઇ

(જેન્ટલમેન લોફર)

(ઝીંઝોટી)

ગાયન ૪૦૬.

ગુણો વાપર અતિ ગુણકારીરે તું તો આખેર બની છે નારી—ગુણો
પ્રભુના પાલણમાં સેષ્ટ બની છે જગ રચનામાં નેક બની છે
"માતા" નામ તુંજ ભારી રે—તું તો આખેર
સરીઆમ તારી કોમળ કાન્તિ માયા મધુરી રહી તું જાણતી
રાખી સબુરી ધીરજ શાન્તિ બાળ ગોપાળ આભારી રે-તું તો આખેર
જંગ શોકમાં તુજની છાયા ઠાઠ માઠમાં સૌની તું દાયા
શિયળમાં તુંજ શોભે કાયા તુજ વિન જીંદગી ખારીરે-તું તો
તુજના સતમાં સ્તવન ચાલે વૈર અભાવ સૌ તુજથી ત્રાસે
અંધ હતું ત્યાં ઉજાશ થાશે સ્વર્ગતણી તું બારીરે-તું તો આખેર
(મીતાઇ મજાહ)

રાગ—કાફી તાલ લાવણી.

ગાયન ૪૦૭.

દાશ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબંધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે—દયાલુ દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોઠાં ખાવું
વારે અવીનાશી આવો આવોરે—દયાલુ દેવા
(સુરદાસ)

ઝીંઝોટી તાલ કેરબો.

ગાયન ૪૦૮.

જાવો જાઓ ન સતાઓ સાંવરીયાં મોરા સાવરીયાં
મોરા સાવરીઆં—જાઓ૰
મોરા, નાજુક તન ગુલજાર, વાપે કીની ફુલ સાંગાર
કાહે નજર લગાવો સાવરીઆં—જાઓ૰
મોરા જોબન ઝુમખેદાર, ખીલો જયસો કે ગુલનાર
હટો કાહે શરમાવો સાવરીઆં—જાઓ૰
(કરણઘેલો)

રાગ-પીલુ તાલ કેરબો.

ગાયન ૪૦૯.

નાનકડી નાજુક નાર હું બહુ નાનકડી,
બહુ નાનકડી બહુ નાનકડી (તનવાર)
મારા લાલાની છું લાડકડી છું લાડકડી—નાનકડી
આંખ તણે મટકે પટકું છું લાલને
તે નાની શું સમજે વાલાને વાલને
જાણી લેજો ભરથાર હું બહુ માથે ચડી—નાનકડી
(માલતી માધવ)

ગાયન ૪૧૦. રાગ—ભૈરવી તાલ એમરો.

પ્રેમના જુદા જુદા છે પ્રકાર
પ્રેમમાં વસી રહી પ્રભુ તું સાર—પ્રેમના
એક પ્રેમ સાચ્ચો શ્રી હરી પતીનો છે.
માત તાત ભ્રાત મીત્ર સતી પતીનો છે.
સાચો કહેવાય છે પ્રેમ ધરમ શુભ નેમ
જેથી તરી જવાય આ સંસાર—પ્રેમના

ગાયન ૪૧૧ રાગ પાહડી—તાલ લાવણી.

અરે આવ્યો હતો જ્યાંથી હવે હું તો જવાનો છું
તજી આ દેહ પીંજરને નિરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ધોળાં ઉડાવી મોજ દુનીયાની
કર્યાં જે કર્મ તેનું હું કટુ ફળ ચાખવાનો છું—અરે
સગાના સનેહ છોડી પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કરતારના દરબારમાં હાજર હું થવાનો છું—અરે
કમાવ્યો ખુબ દોલત ને વસાવ્યા મહેલ ને માળા
અરે હું એકલો સઘળું મુકી અહીંથી જવાનો છું—અરે
જગતમાં જનમ લેતાં હાં હતી બાંધી મુઠ્ઠી મારી
ઉઘાડી લઈને હાથ હવે હું તો જવાનો છું—અરે

(સ્પેશીયલ)

ગાયન ૪૧૨ રાગ—કાલીંગરો.

મારી આશાની દોરી તુટીરે
તુટી તુટી તુટીરે—મારી૦
બળ્યાં ઝુરાપો કેવો બળાપો
કોક મુકી રડવાનું રે—મારી
તહેમીની તદબીરથી થયો હું ખરાબ
વેચ્યાં મારાં પુરાંરે—મારી

(તહેમીની તદબીર)

ગાયન ૪૧૩ . રાગ—આસાવરી—તાલ દાદરો.

ના વિસારીએ દયા હૃદયમાંથી રામ ના વિસારીએ
રંકમાથી રાય થઈએ કરીએ લક્ષ્મીરાજ—ભુલીએ નહિ અસલ દશા
ભલે ચઢે સીરતાજ—ના વિસારીએ
માનવનો અવતાર ફરી ફરી આવે નહિ મન માન
આત્મા તેવા યાસના થશો મુકી માન ગુમાન—ના વિસારીએ

(ચંદ્ર કલા)

ગાયન ૪૨૨ રાગ—બરવા—તાલ કેરવો.

જપતી પ્રીતમની જપ માળ જુવતી જો અલબેલી
જોબન રસ રંગે જોતી આ બની ઘેલી.
વ્યાકુળ વૃક્ષના વિણ વ્હાલી વેલી
તન મનમાં વ્યાપી રહ્યો જોબન વસંત જંગ
રસ ભોગી રસીઆ વિના રમશો ક્યાં રસ રંગ
જાણ્યું ન જડીઓ કોઇ રસીઓ રંગીલો
ચપ ચપ કરતી લેતી જા તું ચમેલી—વ્યાકુળ૦
પેટ દુખે શીર કુટતાં સંકટ આ ન સમાય
બળતાને બાળી સખી હૈડું શું હરખાય
આઢ અકળીએ શાને છેલ છબીલી—વ્યાકુળ૦
(અશરૂમતી)

ગાયન ૪૨૩ રાગ—મહાડ—તાલ લાવણી.

ડરમાં તું દીલ સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ,
તુને કોઇ ન મારે લાત છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ—ડરમાં૦
તુને સંભાળું પ્રિતીથી પાળું, ચાલ તુને મારો મહેલ દેખાડું
ઘરેણાં વસ્ત્ર સારાં સારાં કાઢું, ચાલ તું જા મારા મહેલનાં ચિત્રો
રમકડાં રૂડાં ન્યારાં વિચિત્રો, ચાલ્યો આવ, ખીમાં, ચાલહું ભેરહીછું
મારે દેવા છે કંકણ હાથ, જોજે મારે દેવા છે કંકણ હાથ—છોકરા૦
(ચંદ્રહાસ)

ગાયન ૪૨૪ રાગ—બરહંસ—તાલ દાદરો.

કોઇ દુધ લ્યો દિલ રંગી શોખીલા શાણા ઉમંગી—હો—કોઇ૦
કોઇ પીયે કસુંબો ગાંજો પીયે અણુધ
દારૂ દીવાના પીયે દાના પીયે દુધ—હો કોઇ૦
એક અમીરસ દેવતો બીજો રસ છે પ્રેમ
ત્રીજો રસ ગોરસ ભલો, પીયે કાયા હેમ—હો—કોઇ૦
ગોરી ગવરી ગાયનાં ગોરાં મારાં દુધ
હું પણ ગોરી ગોરડી, ગોરૂં દિલ છે શુદ્ધ—હો—કોઇ૦
હેમ કટોરો હાથમાં, માંહી અમૃતસાર
ચતુર હોય તે ચિંતવે, ગુણ સમજે ન ગમાર—હો—કોઇ૦
(વિક્રમ ચરિત્ર)

ગાયન ૪૨૫. રાગ—તીલંગ—તાલ કેરવો

છોડો છોડો છબીલા જાઓ હઠો હઠીલા મારી લુટાશે નવ લખ લાજ—છબીલા૦
તમે મ્હોટા પુરૂષ મહારાજ પાણી પહેલાં બાંધી લ્યોને પાજ—મારી૦

વાહ વાહ વચન રસીલા તારા નયન રંગીલા, ગોરી ગાજે ગવરને ગુમાન૦
લાગે જેને પ્રીતીનુંજ તાન ગણે નાના મોટા સૌ સમાન—ગોરી૦
કથન કથે જગમાં બધા વિરલા પાલણ હાર પ્રીત ભગત ભામા
સદા વચન નીભાવણ હાર
મુકો મુકો માનુની ગુમાન શાણા દાસી છું તારી સુજાણ
ચાલો ચાલો ચતુર પ્રીય પ્રાણ—છોડો૦

(ઉમાદેવડી.)

ગાયન ૪૨૬ જીલ્લા ખમાચ તાલ હીંચ.

મને આવે છે ફેર, ઝુલે મારૂં મન હો સખી
બેસું રથમાં શી પેર, ઝુલે મારૂં મન હો સખી—મને૦
કેફ ચડી કોઇ કારમી હું સમજુ ના બ્હેન
બ્હાવરી મને કરી લ્યો વિસામો સુંદરી
ઝીણી આ લ્હેર—ઝુલે મારૂં મન હો સખી

(કામલતા.)

ગાયન ૪૨૭ હોસ રૂબા સીતમગર એ—રાહ

ગુલસનમાં ગુલ ગુલાબ છે, મગર નથી જો બાગબાન,
ખીલે ખુલે ખાહેસ નહીં, નથી જો તેનો કદરદાન !—ગુલ.
ભરયું પરયું અબેવાંન છે, સમાન બેહેસ્ત બાગોબાહાર,
ચમન અમન ફુલ ધુલ, નથી જો તેનો પાસબાંન !—ગુલ૦
મીસાલ એ મોહબત વણ, મન સોહણુ નહીં જરા,
ધણી વનાનાં ઢોર છે, નથી જો તેનો આલીશાંન !—ગુલ૦

(જેબનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૨૮ અયે રસકે કમર—એ—રાહ.

દરીયાએ મોહબતનો કિનારો નથી જડતો;
જાંન જાય મગર તે કિનારો કબુલ નથી કરતો—દરિયા૦
મોહબત નથી માંનતી, મનાવો એક હજાર,
પાક પ્યારને માગે, મગર જાનથી નથી મરતો !—દરિયા૦
મોહબત બેખતર બેસબર છે અમર,
પાક પ્યાર પાપી ખ્યાલનો તો દમ નથી ભરતો !—દરિયા૦

(જેબનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૨૯. રાગ—કાલીંગડો.

"અબલા જાતી—કોમલ કાની નાર ગણાતી નબળી નહી
સબલા જાની સુર મદમાની સદગુણમાં ઉભાની રહી"
સદગુણી નાર શોભી સંસારે સુખા રહે સદા સતવંતી
એક ખુદા ને એકજ ખાવીંદ રહે સદા તેને ગણતી
નારી તે સદગુણમાં પુરી સત જે માયંત તે છે સતી

પરપ્રીતને જે સમજે ગુરી પાક વેણુથી જે મધુરી,
"સદગુણ પ્રકાશની કીરતીમાં નીશદીન જીંદગી જાતી વહી—સબલા
(જમ્પનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૩૦. રાગ—કાલીંગડો.
સુખ જનક નામ છે તાહારૂં ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ ખરે શુકાર તાહારૂં આફતમાં પણ હીમત આપે
છે સઉ દુખનો દારૂ—સુખ
પરવર તુ નેક હીદાયત બક્ષ હસતે નીત્ય હમારૂં સારૂં—સુખ

ગાયન ૪૩૧. રાગ—કાફી હોલી.
સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદ્ગુણી જાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહિ શર્મ તેમાં
માનો ! જાનો તમો બ્હેનો મારી ના દેતાં શિખામણ વિસારી—સ્ત્રીની
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હમેશ જે ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહા રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો જાનો તેમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામણ વિસારી—સ્ત્રીની

ગાયન ૪૩૨ રાગ—આસાવરી.
ફાની દુન્યામાં જનમી બશર તુ કરજે ભલાઇ તજીદે બુરાઇ
જોબન જોર જુવાની તારી સાથ ન આવે કાંઇ
કરજે દીલથી યાદ ખુદાઇ—ફાની

ગાયન ૪૩૩ રાગ—આશા જોગી.
જુઠી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ઇનસાન, અરે નાદાન—જુઠી
માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સૌ પૈસાના યાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જુઠી
ભાઇ બહેન ને પરણી નારી પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી કોણુ લે તુજ નામ—જુઠી
માયા મોજે જગની ખોટી, ભકતી જાશે સાથ
તાહરૂં માહરૂં નહીજ રહેશે, ફક્ત નેકી બસ હાથ—જુઠી

ગાયન ૪૩૪ રાગ—કલ્યાણ તાલ દાદરો
હાથ જોરૂં તારા ચરણે પડી આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી નેણુ રસીલે આલો વાલી

અંખીયાં તેરી જાદુ ભરી—આવો સખી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે તારી માયા મારા મનમાં ભરી

ગાયન ૪૩૫. રાગ—જંગલો પીલુ.

નજુમી જોષી પાસે જઇ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો—નજુમી
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી ટીકીટ ડરબીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો—નજુમી
રમ્યા કંઇ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી
કરી સટ્ટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોપ કિસમતનો—નજુમી
ધણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઇ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો—નજુમી
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચઢાવે આસ્ર ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો આહોશ કિસમતનો—નજુમી

ગાયન ૪૩૬ રાગ—માંડ.

પલમે છ જાય પ્યારે–પલનહો બરબાદ
ખાલી હોંશમે ગુમાવે–દુર રહે ફરીયાદ–તેરીપલ
જાન જગ આયા– ઓ બયેચારા બોલા
તાલીમ દેના–એ કરલે યાદ—તેરીપલ
દેરના કર તું બનજલે–એ હયે દુઃખકા બાદ
શાન તેરી જાંહ પોંહચે હવો પુર શાદ–તેરી પલ
જીને સે સુખ પાય તો તેરા હય કામ
એ જીવનકો નાવ જુકલે—કીસ્તી હો આબાદ—તરી
જીંદગી તેરી આઇને રોજ મુખવા દે
જયસા તેરા કામ હય–વયસા તું આ લેખ
ક્રોધ કહું ન કીજીએ મંજલ કે બાર
પ્રેમ સબસે દે ધીટ જીસ તું રહે શાદ—તેરી

ગાયન ૪૩૭. રાગ—માંડ—તાલ લાવણી.

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પંડીત પુરાણારે કોઇના અમર છે લેખ લખાયા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણા તો સમજી અલગ થયા પણ બાળક બીચારા લપટાયા—જરી
ઋષિઓની પાંખો ગઇ છે પીખાઇ જેણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાળના કોવાટેથી કોણુ બચ્યું ભલે રંક ભલે ભૂપ મહારાયા—જરી

સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વધ્યાને લાડ લડાયા
જોબનને તનધન તેવાં સમજવાં પાણીમાંના પડછાયા—જરી
(ઉદયભાણ)

ગાય ૪૩૮ રાગ—પીલુ બરવા તાલ બેસતો.

ચાલ હવે ચાલ વ્હેલી વ્હેલી
લળી લળી લહેકે શું જોતી વળી ઘેલી
તારા તનમાં લાગી છે તાલા વેલી સાહેલી–તારા
રહે જાણે સોને સુગંધી મળેલી, અરરર પગમાં કાંટો વાગ્યો
ભુંડી કોઇ આવી બાંધો પાસે
(બોલવાનું) જુઠી કયાં વાગ્યો છે કાંટો આમાં બાંધવો કયાં પાટો
હવે ચાલ ધુતારી ચાલ, ચાલીયે છીએ–ચાલ
(બેધારી તલવાર)

ગાયન ૪૩૯. રાગ—કચ્છી-કાફી તાલ લાવણી.

રાણા અચો વતનતે પાજે, સેલ સેલાણીડે ધડી ધડી સંભારે,
તારાં તોડી મુડે ન થાડે વિસરે, મુંજે હયડેમે પ્યા ચુણ કે—રાણા
મુંજે તો રાણા મુંસે રૂસે તો, ડેહ છડીપર ડેહ વીર્જ તો
બધ્ધ ગાલ રૂદેમે ધરત તો રાણા—રાણા.
(સતી તોરલ)

ગાયન ૪૪૦ કચ્છી કાફી–તાલ લાવણી

દીલ ડીયા મુંજો હારે વિછોડો વિછડન જો મારે
આતશ દીલમે એશુંજી મુકે સંતોડી બારે—વિછોડો
ધડજા ધટમે કોડ મજાનું નકકી પુછી ન્યારે
લાલ લુટાણા હિણુલાડ, મજાનું ટાણું, ટંકસારે—વિછોડો
દાદ ગુરઇ બેદાદ કનાનું હલી હજુ હારે
દર્દ ડીસી બેદર્દ ચોપ આંજો લીખ્યો કેર ટારે–વિછોડો
(સતી તોરલ)

ગાયન ૪૪૧. રાગ-પીલુ બરવા-તાલ લાવણી.

પ્રીય આવો પ્રીય હૃદય પામતું મંગળ પ્રભાત વધાવો
સુખના દીનની શરૂઆત થઇ રજની દુઃખની દુર ન્હાસી ગઇ
પ્રભુની કરૂણા છવાઇ રહી.
પ્રીતીની સરીતા ઉભરાઇ વહી છલકાઇ ગઇ—પ્રીય.

(દેવ કન્યા)

ગાયન ૪૪૨ રાગ—ગોડ સારંગ—તાલ લાવણી.

લોભાવીઓ લટકાળા
રૂપીયાળા, મરમાળા પ્રિય અપું રૂદય વરમાળા
દીવ્ય સ્વર્ગના તેજે બરેલી અંતરમાં ધરૂં અમૃત વેલી,
મુજ કલ્યાણ તણી મૃદુ હેલી એ મુજ વ્હાલા-લોભાવી

(દેવ કન્યા)

ગાયન ૪૪૩ રાગ--પીલુ—તાલ લાવણી.

ગોવીંદ ગુણ ગાવોરે, ગોપાલા ગુણ ગાવોરે રે નર નાર
ગીરીધર શ્રીધર શ્રી મુરલી ધર નામથી નેહ લગાવો હાં નેહ
લગાવો રે—નર નાર
મારૂં તારૂં મીથ્યા માની કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે હાં કૃષ્ણ
કહે જાવો—રે નર
અધમ ઉધારણ ભવ જલ તારણ નિરભય નામથી થાવોરે
ભય નામથી જાવોરે—રે નર નાર

(સતી દ્રોપદી)

ગાયન ૪૪૪ રાગ-પાહાડી તાલ દાદરા.

ઝુટી તઅરીફ હુએ કબ કીસને પરસતાં દેખા,
હમને ગુજરાતમે કુલ અએશકા સામાં દેખા;
હુસનો ખુબીમે નજાકત મેં કદો કામતમે
બખુદા રશ્કે પરી જાદ હર ઇનસાં દેખા.

(ફીરઅ.)

સફ્હા સોનેકા દવાત અઓર કલમ સોનેકા
ખુબી ગુજરાતકી લીખ્ખું જો ગો ગમ સોનેગા;
રંગને ફુટકે બરદી હુએ જહાંકી સારી.
હસને કુદરતને બનાયા હુઓ હરમ સોનેકા
કોહો બન બાગો ચમન માલો ખજાના રૂઓશન
અએસા દીલશાદ ઇન આંખોને ગુલીસતાં દેખા;

(કરણ ઘેલો)

ગાયન ૪૪૫ રાગ—ભેરવી.

ગાવો ગીત ગાઇ, સુર લઇ, રંગ દઇ, ખુશ થઇ, રોજ મુબારક આજ
થાવો ખુશાલ, આ નવ સાલ, ફુલો નેક ફાલ
આજે મલ્યાં મારાં, દોસ્તો જાની પ્યારાં પ્યારાં અતી વાહલાં
કરો ચમન લાલા, દુશ્મનના મુહ કાલા, માલીક રાખે લાજ—
પાક યઝદાનનાં પાક ફરમાનથી કીના કપટ દુર કરો હલી મલી
રબને ભજીને, બદીને તજીને, પાપથી ડરીને નેકીને હરીને
દુ:ખને સહીને, સતને વલગીને "દીપન" કીર્તિએ ગાજ—
(વિકાજીનું વસ્યન)

ગાયન ૪૪૬ રાગ—ભેરવી.

દુન્યાં અજબ છે ફાની, ચાર દીનની છે જીંદગાની
ધન દોલત ને માલ ખજાના જોબન જોર જુવાની—દુન્યાં
કાચી રસીના દોર સમ આય આપરી જીંદગાની છે
દર્યાનો મોજો આવી પાછો જાય તેમ જુવાની છે
લોભી આદમ લાલચને વશ તજ આ આંખો બંધ થવાની છે
કરણી તેવી ભરણી આ જગમાં સર્વેને ભરવાની છે
કરી લે કાંઇ ભલાઈ; તજી દે તું બુરાઇ
કરી લે નેક કમાઇ, ભજી લે યા ઇલાહી
કરણી આખરમાં છે સાથી, પૈસો ટકો સૈ છે ફાની—

ગાયન ૪૪૭ રાગ—પીલુ પદ—તાલ દીપચંદી

નેકી કરોરે કોઇ નેકી કરો, બદીથી દુર રહો—નેકી
નેકીથી મલશે જગતમાં સુખ. તે સમજીને સ્યાણાઓ—
નેકી ને ભલાઇ આવશેજ કામ, નેકીથી મલશે તમનેરે માન.

ગાયન ૪૪૮. રાગ—હમીર ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ધન ધન શાદી મુબારક, હો નુરભરે તનજાન સલામત
નેક લગન મહેમાન મુબારક, જાનમાલ જાવેદાન સદાહો—
રંગ રંગ સુરતાન ભરાહો, માનપાન યઝદાં મુબારક
હો હમેશ હરયાં મુબારક—શાદી

ગાયન ૪૪૯. રાગ—કટયાણ પદ તાલ દીપચંદી.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે, ખુદાનો રહો હાથ સુંજ કોમ માથે
સુખી કોમ છે આપણી આજ રોજે, મુબારક તમોને નવું સાલ આજે
... અમન ને ચમનમાં, વસાવો ભલા ખ્યાલ નેક મનમાં

ગાયનથી ખુદાને વહેલું મળી શકાય છે.

પણ ગાયન કેવાં હોવાં જોઇએ, તેની શીખનાર આલમે ખુબ સંભાળ રાખવી જોઇએ. ખુદાઇ ગાયનોજ ખુદાને મેળવી આપે છે, પણ તે શીવાયના બીજાં ગાયનો, ભલતા જુસ્સાઓ ઉત્પન્ન કરે છે ગાયનનો સંગાર **તાલ, સુર** છે, તેની ઉપર પણ શીખનાર વર્ગે ધ્યાન આપવું જોઇએ. અને જ્યાં એવું સંગીત શીખવવામાં આવતું હોય ત્યાંજ તેઓએ સંગીતની તાલીમ લેવી જોઇએ.

ધી પારસી મ્યુઝીક ઈન્સ્ટીટ્યુટ.

આજે પાંચ વર્ષ થયાં, પદ્ધતિનુસાર સંગીતની તાલીમ આપી રહ્યું છે. માટે નવા ઉમેદવારોને આ ઉમદા ટકનો લાભ લેવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે.

મી૦ જાંગીરજી જમશેદજી વીમાદલાલ શું કહે છે

"તમારે ત્યાં અપાતી સંગીતની તાલીમ વીષે અભીપ્રાય આપતાં હું કહેવાને ઘણો ખુશી છું કે તે તાલીમ મને ઘણીજ લાયક તથા સંગીન માલમ પડી. રાગ અને તાલ તેમજ ગાયન કળા ઉંચ પ્રકારે શીખાડવામાં આવતી જણાય છે."

(સહી) **જાંગીરજી જમશેદજી વીમાદલાલ.**
એમ. એ., એલ એલ. બી., સોલીસીટર.

સ્કુલ બોયઝ તેમજ લેડીઓનો વખત સાંજે ૫ાા થી ૬ાા. અને ગ્રહસ્થોનો ૭ થી ૮ (સ્ટે. ટા.) રાખ્યો છે.

તે ઉપરાંત **સવારના કલાસીસો** ચાલુ કર્યા છે જેમાં ગ્રહસ્થોનો વખત ૮ **થી** ૯ અને બાનુઓનો ૯ાા **થી** ૧૦ાા (સ્ટે. ટા.) રાખ્યો છે. ફી નજીવી રાખી છે.

સાયન્ટીફીક રીતીથી ગાતાં, તેમજ હાર્મોનિયમ, દીલરૂબા, વાયોલીન, તેમજ હર કોઈ જાતના વાજીંત્ર શીખવાનો શોખ હોય તો હમારે ત્યાં એક વખત મુલાકાત લઇ જશો.

પ્રાઇવેટ ટ્યુશન માટે ખાસ સગવડ કરવામાં આવે છે.

સ્થાપક અને પ્રીન્સીપલ,
ફરામરોજ ધનજીશાહ શરાફ.
નં૦ ૨, ચીરાબજાર, ગોવીંદજી વસનજીની સામે, ગીરગામ રોડ

વધો સંપતી સંતતી સાથ રોજી, ખુદાવંદ રાખે તમોને ક્યો મોજી
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી, ખુદા પાક આપો સદા નેકનામી

ગાયન ૪૫૦ રાગ—ઝીંઝોટી.

મારા અહુરાની યાદી સમાઇ રહે સમાઇ રહે છવાઇ રહે–
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર, તારા સીતારા ને અગ્ની અંગાર
જાથુકના આનંદ કલપાઇ રહે—અહુરા૦
દીધો પ્રથમે પુત્ર પનોતો, ભવ્યમાં પુરો જો તમે ગણો તો
જેની જ્ઞાની તરીકટ ગવાઇ રહે—અહુરા૦
હતો તે સાહેબ જરથોસ્ત પયગામબર, હતો અહુરાનો દીગંબર
ભાવના જગત છલકાઇ રહે—અહુરા૦
દીધા કલામો સલામી ભરીને, અહુરાના ભાનોના ભેદો કરીને
ખરા માજદયસનાન મલકાઇ રહે—અહુરા.

ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૫૧. રાગ—કલ્યાણ—તાલ ત્રીતાલ.

મેરી લાજ શરમ રખલે જુગમે પાક જાત પરવરદેગાર
પયેદા કીયે લાજ તુમહીકું તું દાતા મય બન્દા તેરા
ગાએ બજાયે રીઝાએ પ્રભુકુ રાગ કલ્યાણ પ્રભુકો સરસ સમજાયો
સપત સુરન ઓર તીન ગ્રામતી ગરેસાનીધપપ ધરીસાંનીધપપ.

ગાયન ૪૫૨. રાગ—કાહારવો—તાલ ત્રીતાલ.

ધર જાને દે છાંડ મોરી બૈયાં
હા હા કરત તોરે પૈયા પડત હું
મોહનસે ઝુક રૈહીયાં—ધર.
ઓગર ડગર કે લોકવા સુનત હય
ચરચા કરત બીજ નારીયાં
જાવોજી જાવો તુમ અપને ડગરવા
મુખસે દેઉંગી ગારીયાં—ધર.

ગાયન ૪૫૩. રાગ-ઠુમરી-તાલ-ત્રીતાલો.

મગ ચલત કહાન શું અટકી
ખોજમે દધી બેચન જાત ગુજરીયા
ઝપટ છીન મટકી પટકી-મગ

હમારી ડગરીયાં ખીગાર ટારી શામને
વો તો નાહક અપની હટકી—મગ.

ગાયન ૪૫૪. રાગ—બાગેશ્રી એક તાલ.

ખડુ ગુન કામ ન આવે સજની જબલગ યે કરમ નહિ જાગે
જગત સુની હયે બાત રંગીલે રૂપ જોબન ગુન ધરો હી
રહે તું હયે તેરે ભાગનકે આગે—ખડુ

ગાયન ૪૫૫ રાગ—કેદાર ત્રીતાલ.

ભજ ભજ મનુ જારે તું કમલ નયન બાસુ દેવ
પ્રણુ તત્સલ કરૂણા કર ભકતન પ્રતીપાળ રે તું—ભજ.
જા કે સુમરણ સુણીત પાપ હરત જનમ તરત
પાવત પડપર મઉ ચતરક હત સુળ ભજુ ગત
ભજ દીન દયાલ રે તું—ભજ.

ગાયન ૪૫૬ રાગ—પીલુ

નીત ઉઠ સુમરન હરીકો કરીએ ભાવ ધરે શુધ અપને ગતમે
ભવસાગરકો તરીએ—નીત
હરીકો નામ સદા સુખદાયક
મંગલ સુખ સુચરીએ—નીત

ગાયન ૪૫૭ રાગ—જીલ્લા—તાલ દાદરા.

આનબાન જીયા મય લાગી, પ્યારી ચીત કયો દીયા—આનબાન
પડત લાગી છબકે બૈયાં, બોલો મહેરબાન સૈયાં
તુમ બીન મોહે કલ ન પડે તુમારે કારન જાગી—આનબાન

ગાયન ૪૫૮ રાગ—ભૈરવી તાલ દાદરા

અપને મૌલાકી જોગન બની, જોગન બનીરે મી જોગન બની
અપને ખ્વાજાકી મય જોગન બની—અપને મૌલાકી.
મય અપને દીલકુ કીસી બુતકો દીયા ચાહતા હું
છોડ ઇસ્લામકી રાહ કુફ્ર લીયા ચાહતા હું
અય મુસલમાનો કહો, કયા મય બુરા ચાહતા હું
જીસ્સે મીલા હય ખુદા ઉસે મીલના ચાહતા હું—અપને મૌલાકી

ગાયન ૪૫૯. રાગ—આસાવરી.

કરલે સીંગાર, ચતુર અલબેલી, સાજનકે ઘર જાના હોગા—કરલે
માટી ઉઢાવન માટી બીછાવણુ, માટીમે મીલ જાના હોગા—કરલે
લાજકી સુંદરીઆં મુખમે હાલો, પીયાકો મુદ બનાના હોગા—કરલે
નાહલે ધોલે શીશ ગુંદ લે, ફીર વાંદસે નહી આના હોગા—કરલે

ગાયન ૪૬૦ રાગ—જંગલા-ઠુમરી તાલ ત્રીતાલો.

પીયાકે ચિત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે મન બેરાગી મોરારે
આંબુ વાંકી ડાલી કોયલીયાં બોલે ટેરારે
નદી કીનારે સારસ બોલે મયે જાનુ પીયા મોરારે-પીયાકે
અપને પીયા પર તન મન વારૂં જે વારૂં ઓ થોડારે
આજા પ્યારે ગલે લગા લું જગમેં ઉના થોડારે-પીયાકો

ગાયન ૪૬૧. રાગ—ખમાચ તાલ—દાદરો.

આજ શામ મોરલીનો બાંસરી બજાય કે
બાંસરી બજાય કાહાન મોરલી સુનાયકે—આજ.
ઘર ઘર સબ કરત જાત ગાગર સીર ધરત જાત
નીર નાર ભરત ચલી સુધ ન રહી શરીરકા—આજ.
બન બન સબ ઢુંડકે કટાય દારૂ બાંસવા
નીપજે ન બાંસ વેહ બજે ! બેરન બાસરી—આજ.

ગાયન ૪૬૨ રાગ--કાફી રેખતા

સાડે તીન પૈસે શેર મછલી ના બેચુંગા
મંય તો ના બેચુંગા—સાડે
છોટી મેરી મછલી મયેશ નીકલા એક અંગુઠી
બજારમે જા બેચું ઇસકી ખરીદ સાડે ચોટી—સાડે
અંગુઠીકો બેચું જલા રૂપીઆ સાડે તીન
મુરગીયા ઉસકે લાકે બેચું અંડે સાશ દાન—સાડે.
અન્ડેકે જો પૈસા આવે ઉનકી લઉંગા બકરી
જાલા દેકે હાથમેંસે લે શીંગ લકડી—સાડે.

ગાયન ૪૬૩ રાગ—ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ

નજ પ્યારે અભીમાન—તજ૦
સોચ સમજ કર દીલમે સબર ધર. ક્રોન બનેસે બુરા નંદન—તજ.
કાચી કાયા જુઠી માયા જમનકે ઠગભગ આન— તજ.
અપને ક[illegible] [illegible] જમે [illegible]—[illegible]

ધસ ધનકી કાણ બડાઇ, કાયાકી રીત પયછાન—તજ.
રાજપાટ હય રેનકા સપના જપના શ્રી ભગવાન—તજ.

ગાયન ૪૬૪. રાગ—સોહીની તાલ એકતાલ.

દાતા ગુન ગાએ તેરો હમદમ, ધડી પલછીન રટે રટે દીન
રેહ મેરી બીપતા તુંહી છીનુ—દાતા.
ચંદ્ર સુરજમેં તેરો નુર રહે, હમ સબ મીલ તેરો નામ ગ્રહે
ચતર કહત સબ વાંકો રંગ, રૂશી કહે એ બીસ્તાર અંગ—

ગાયન ૪૬૫. રાગ—હીંદોલ તાલ ઝપતાલ.

સરજન જગદાતા તુજકો જપત હએ
વરી બ્રહ્મ વર માહતમા, નમું નમું શીશ ઝુકાયે—સરજન
નારદ સારદ ગાએ, પંચ સુર મીલાવત,
કહત શકલ ગુનીયન મધુર લાગે મન હમરે—સરજન.

ગાયન ૪૬૬ રાગ—કાલીંગડો.

રબસે મીલા રહોરે ભાઇ, તેરી સબી બાત બન જાઇ—રબસે.
કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી,
અયસી કરણી કરલે પ્યારે વાંહી ન પુછે સાંઇ—રબસે.
રામ નામકી લુટ હય, લુટ શકે તો લુટ.
અંતકાલ પચતાયગા જબ પ્રાણ જાયગા છુટ—રબસે

ગાયન ૪૬૭ રાગ—કાફી-તાલ ત્રીતાલ.

પ્રભુ તેરી દયા હય અપાર, તું અગમ અગોચર અવીકાર
ચર અચર સકલકો તું આધાર, પતી તનકો ઉધાર—પ્રભુ.
દીના નાથ પતીત દુરબલ હું મહદ અપરાધી
શરનાગત હું ચતર તે હાર, મોહે પાર ઉતાર—પ્રભુ.

ગાયન ૪૬૮. રાગ—ભેરવી-ટપ્પો.

હયાં કોઇ નહી હયરે અપનાં
વે તું મત કર મેરા મેરા—હયાં
દોલત દુન્યા માલ ખજાના,
સુખ સંપત્ત હય સપના—હયાં.

ગાયન ૪૬૯ રાગ—આસાવરી.

કોન ખબરીયાં લે હમારી
બીના રામ રઘુનાથ દયાબીન—કોન

ભવ દુઃખ ભજન જનમન રંજન
વાંકો ખબર કરદે હમારી—બીના રામ

ગાયન ૪૭૦ રાગ—આસાવરી.

અબ તો સાચો કલજુગ આયો,
પુત્ર પીતાકો કહયો ન માને, કરત અપને મન ભાયો
નારી સ્ત્રી પતીવ્રતા નારી, નીરખત પુરૂષ પરાયો-અબ
સાધુ સન્યાસી ધન સરચન લાગો, હરી નામ મનથી બીસારેરે—

ગાયન ૪૭૧ રાગ—સોહીની

સમય જબ આવે પલત જંગ જાએ, કીસીકા કછુ ન ચલે,
બુધીમાની, અભીમાની, રાજારાણી, બલદવાની દુખ પાએ—
દુન્યાં મુસાફીરખાના આયે યહાં હએ જાના.
રએન સમજ હારે ભોર ભએ ચલના
મન હયરાના, હરીગુન ગાના, યેહી નીત સંગ જાએ—સમય.

ગાયન ૪૭૨ રાગ-પીલુ ભજન તાલ ત્રાતાલ.

રામ ભજન કર લેના જન્મ સફલકા ફેરા
પામે કોન્હી હય તેરા તું તો માયામે હય ઘેરા-રામ.
સોના પહેનો રૂપાં પહેનો પહેનો પીતલ કાંસાં
રૂપીએ ગજકા રેશમ પહેનો નહિ જીવનકી આશા-રામ.
કોડી કોડી માયા જોડી રૂપીઆ લાખ કરોડ
પ્રભુકા ઘરકી ચીઠ્ઠી ઉતરી રાજ કાજ અબ છોડા-રામ.
બાડી બગીચા બંગલા બનાયા ગાય ભેંસ ઘર ઘોડા
સુંદર નાર એકેલી છોડી બી છડ ગયા તેરા જોડા-રામ.
દેશ દેશકે બૈદ બોલાયા લાયે જડી બુટ્ટી મોટા
જડી બુટ્ટી કછુ કામ ન આયા જબ આવરદા તુટા-રામ.

ગાયન ૪૭૩. રાગ—ગોડ સારંગ ત્રીતાલ.

સખી કોઈ જાય સુનાવો સુંદરકો
ઘરી પલ છીન નહિ ચેને પરત મોહે
ધ્યાન લગો ગિરીધરકો-સખી.
ગૌર તનુ અર સારંગ પ્રાણી મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર સુખ ગુખ સદન શામકો બળબળ જાઉ ચતુરકો-સખી.

ગાયન ૪૭૪ રાગ—માલકોશ.

હર હરકો હરસે પએછાના આ લખ આદની રંજન તુહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના—હર
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉ જગતમે જગતમે હે જગતમે
કહું જાહીર કહું જાના અલખ ગલખ રૂપ વાહીકો
હક રંગ આપ ભુલાના—હર.

ગાયન ૪૭૫. રાગ—કાફી જીલ્લા તાલ ત્રીતાલ.

એક ચતર નાર, કરકે સીંગાર, ઠાડી અપને દ્વાર પીયા નીકસ બાહાર,
એક પલક માર હસ મેરા મન લીજો—એક.
એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરન, આઇ હય સનદ પીયા નેક નજર
બાનોકી એરનચાસે મેરા મન લીજો—એક.
છોડો બ્રજકો વાસ, સૌતનકો સાથ, એક બાજત બાંસરી આવત :
એક કસક રસક હસ મેરા મન લીજો—એક.

ગાય ૪૭૬ રાગ—બીહાગ તાલ ત્રીતાલ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની ઓઢવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદી સુર ગંધાર
સમવાદી ભયો સપ્તમ જામે ઉપજત નીત અનુરાગ સજની—સોહત

ગાયન ૪૭૭ રાગ—દેસ—તાલ ત્રીતાલ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર સુરલા બોલે
મેહા બોઝારન બરસે
કારી ઘટા ઘન ઘીર ઉ મડાવત
પપીયા બોલે સદા રગ મતુંવા લરજે—મેહારે.

ગાયન ૪૭૮ રાગ—માંડ તાલ ત્રીતાલ.

ભજ મુખસે દીન દયાળરે સબ જુઠા હયે સંસાર
કોઇ દીન આવેગા કાલરે સબ જુઠા હયે સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે સુન મેરી એક બાત
માયાતો સંગન આઇ સબ ગયે પસારે હાથરે—સબ.
ચાર દીનકી જીંદગી રાગ રૂપ વો રંગ જીતે કે સબ યાર હયે
કોઇ મુવે નજાવે સંગરે—સબ.
માતીમે મીલ જાયગા કબહુ તેરા શરીર
બની શકે તો કરો કુચ્છ તુમ વો દીનકી તદબીરરે—સબ

રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે હમરી શીખામણ માન
ધર પ્રભુકો ધ્યાન બસ તું જબ લગ ઘતમે પ્રાણરે—સબ.

ગાયન ૪૭૯ રાગ—કલ્યાણ—ધ્રુપદ તાલ સુલફાક.

ભજલે ભજમન શ્રી ભગવાન, કહા ભયો તું અજાન—ભજ.
ઉત્તમ દેહ તું પાયા હય તું, ભુલ્યો વેતું તજી શુદ્ધ સાન-ભજ.
વૃથ્થાએ દીન દીન, જાતે ગીનગીન, તજ અબ અભિમાન-ભજ.
ફીર તું આવેગા, રોતા જાયેગા, જફા પાયેગા, તજ અજ્ઞાન.-ભજ.

ગાયન ૪૮૦. રાગ—ઝીંઝોટી પદ તાલ જલ્દ ત્રીતાલ.

ન ખુદા વણ પેહેલું ખરે કંઇરે, ન ખુદા વણ મોટું ખરે કંઇરે,
બહુ મેહેર કરે પુજવાથી રવી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી-ન ખુદા.
ખુબ આતશ ખાક હવા હું ભણું. વળી આબ અનાસર ચાર ગણું,
બીજી જે ચીજ એથીજ થઇ છે ઘણી, સહુનો સત અહુરમજદ
ધણી—ન ખુદા.
અમશાસ્પંદ ઝોરાસ્ટર બન્યા તું થકી, નદી પહાર સરોવર સિંધુ નકી,
ખુબી ભારે દીસે સુર ચાંદ તણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી-ન ખુદા.
રચના બધી ખાકી મીનોઇ વળી, રસરંગથી એક સુ એક મળી,
મુજ આંખ રખાવ નિત્ય તું ભણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી-ન ખુદા.

ગાયન ૪૮૧ ખમાચ પદ તાલ ત્રિતાલ

અરે મન કાયેકો સોંચ કરે—અરે
સોંચ કરે કછુ બન નહીં આવે ધીરજ કયુના ધરે—અરે
જો કછુ લેખા લેખ વિધાતા ટારી ના રેખ ટરે—અરે.

ગાયન ૪૮૨ રાગ-કેદારો-તાલ ત્રીતાલ

જગના સ્વામી અંતરજામી, સન્મતિ અમને આપો,
અરસપરસનો મેલ મટાડી, કુસંપનું મુળ કાપો—જગના.
ઉન્નતી કરજો પ્રભુ કૃપાળુ વિધયા કળા કૌશલ્યતા થાપો,
કરી કૃતાર્થ કૃપા દ્રષ્ટિથી પ્રબળ શત્રુ ઉથાપો
અહો દીનબંધુ વિપત્ત વિદારી કીર્તિ મંડળની જગમાં સ્થાપો,
વાર્ષિક ઉત્સવ સમયે પ્યારા, ગાઓ પ્રભુના ગુણ અમાપો-જગના.

ગાયન ૪૮૩ રાગ—જંગલો પદ, તાલ ત્રીતાલ.

મન ભજનીરે રાધે કૃષ્ણ હરી—મન.
દુર્લભ દેહ મનસાદે માગો, નહી મીલે ફરીરે ફરી—મન.
દાસ હરી ભટ સદગુરૂ પાગે, ન ભટકે છે મરી, અવતરી—મન.

ગાયન ૪૮૪ રાગ—કહાનડો હોળી ત્રીતાલ.

ખેલ હોરીમેં પીયુકો રીઝાઉ, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો,
જનમ જનમ સુખ પાઉ—ખેલ
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અબીર ઉડાઉ,
હૃદય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉ,—ખેલ.
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મે તીન તાપ બુઝાઉ,
ભર સુખ હેત ગુલાલ મુઠસો; બાર બાર બલજાઉ.—ખેલ.

ગાયન ૪૮૫. રાગ—બાહાર પદ—તાલ ધીમો ત્રીતાલ.

પ્રીતમ મુજમેં પાયા, મેરા પ્રીતમ મુજમેં પાયા,
આજ આનંદ અપારહી મેરે, તનકે તાપ બીલાયા.—પ્રીતમ૦
ખોજત ખોજત દીન ભયે કેતે, કરેતહી કોટી ઉપાયા,
જબતે મીલે સદ્‌ગુરુ ભેદુ, તિનહી પલમે મીલાયા.—પ્રીતમ૦
ખેલત ખેલાવત અંતરજામી, જન બહુ નામ ધરાયા,
સો પીયા મોપે પલ નહી બીછુરે, પ્રાનપતિ જો કહાયા—પ્રીતમ૦
પડી પરીક્ષા તબ હર્ષ ભયો હય ભયા સકલ મન ભાયા,
સમભાવ હુવા તબ દેખા સકલસે નીરભે નિરંજન રાયા.—પ્રીતમ૦

ગાયન ૪૮૬. રાગ—માંડ પદ,—તાલ જલદ ત્રીતાલ.

નર મુરખ પંછી ઉસ મારગ મત જાય—ઉસ.
કામની તનકા તાર જહાં હય, ઉસ પરબત દુઃખદાય
કામ મહા ભડ ભીલ બુરા હય, અબ બસ્તુ લેત છીનાય—ઉસ.
પરનારી ઝેરી છુરી, મત લગાવો અંગ,
દશ શીશ રાવનકે ગયે, પરનારીકે સંગ.
પરનારી એક વૈરી હય, નેહે કરો મત કોય,
બાંધેહી મર જાવોગે, મુકત કહાં સો હોય—ઉસ.

ગાયન ૪૮૭ રાગ—માંડ ગરબો તાલ દીપચંદી.

સખી આજનો દીવસ સોહામણોજો,
તેજ ભર્યો પુર્વે ઉગ્યો સુરજ દેવ છે જો. સખી
વહાણેલા વહાલા લાગે નવીન વર્ષના જો,
હેતે હળી મળીને રહીએ સાથમાં જો. સખી
બેહેન ભાઇના સુખ દુઃખ પુછીએ જો,
બળતી જળતી, આંતરડીને ઠારીએ જો. સખી
જીવીને જગમાં તે શું કરવું ભલુ જો,
શું કરીશું કલ્યાણ નવીન વર્ષમાં જો. સખી

કીધાં શાં શાં કર્તવ્ય ગત કાળમાં જને,
વિચારી બાંધો હવે કાંઇ હીસાબને જો, સખી

ગાયન ૪૮૮. રાગ સાંઠ પદ તાલ પીસ્તો.

શુભ વેળ બીતી જાત હય ભજસે નાથજી,
અચ્છે દીન નીકલ જાત હય સમર સે નાથજી શુભ
બહોત ગઇ થોડી રહી પ્યારે અબ તું ચેત
કાલ ચીરૈયા ચુગ રહી નીશદીન આયું ખેત શુભ
પ્યારે તુમ પ્રભુ ભજનમે દેર ન કુચ્છ લગાય,
કયા જાને યા દેરમે સાસ રહે કે જાય. શુભ
ધન જોબન તેરો યુંઇ જાયગો જા વિધિ ઉડત કપુર
પ્યારે અબ ગોપાલ ભજ કયું ચાટે તું જગધુર. શુભ
આજ નહીં મેં કલ ભજુ કલ કહે ફીર કાલ,
આજ કાલ કરત કરતહી અવસર જાતહી ચાલ. શુભ

ગાયન ૪૮૯ રાગ—સોરઠ પદ—તાલ ત્રીતાલ.

હવે મુને રહેતી નથી પ્રભુ ધીર રહેતી નથી પ્રભુ ધીર,
ઓતપ્રોતમાં સુત્ર છતાં પણ દેખાણું છે ચીર.—હવે.
તરંત લ્હેરી બુદ બુદ જોતાં સત્ય ન જાણ્યું નીર.—હવે.
સ્વપ્ન સમે જો બનીયો ભીક્ષુક આપે છતાં અમીર.—હવે.
દુર ગણી આ જો નીજ વસ્તુ નેત્રે ભરાણું તીમીર.—હવે.
નિર્જ દર્શન દેશો પ્રભુ કયારે આપો આશ લગીર,—હવે.
પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ પદ પામુ વ્હાતાં પ્રેમ સમીર.—હવે.

ગાય ૪૯૦ રાગ—સોરઠ પદ તાલ ત્રીતાલ.

જુઠી દેખત પ્રીત જગતમેં જુઠી દેખત પ્રીત—જગત
અપને સુખકો સબ જગ રોવે, કયા દાશ કયા મીત—જગત
મેરો મેરો સબહી કહત હય હેતસે બાંધે પ્રીત—જગત
અંતકાળ કોઈ સંગ ન ચાલે યેહી અચરત હયરીત—જગત
મન મુરખજી અજહુન સમજત ગાઓ હરીકે ગીત—જગત

ગાયન ૪૯૧ રાગ—દેશ ભજન તાલ દાદરો.

બાઇ દુઃખ નિવારક પાલક સાધુનો તેને નિત્ય સંભારોરે,
ધર્મ સુધારક કષ્ટ સંહારક પળ ન વિસારોરે—બાઇ
રાવણાદીકનો નાશ કીધો ગોપને કારણ અગની પીધો
અર્જુનાદીકને આપ્યું જ્ઞાન કૈરવ પાપીનું તોડ્યું માન
જમુના નીકટ રહીને કાંન કૃપા પસારોરે—બાઇ

ગાયન ૪૯૨ રાગ—જેજેવંતી ધ્રુપદ—તાલ ચોકડો.

ગગન ઉસ મેહેલ જાકે ચંદ્રારી મશાલ જલે
નવ લાખ તારે જાકે બીચ કદરના રહે-ગગન
ભીમસે વઝીર જાકે ખળસે દીવાન હય,
ભેરૂસે કોટવાલ જાકે ગનેશ ફોઝદાર હય—ગગન

ગાયન ૪૯૩. રાગ—કાલીંગડા ભજન તાલ ત્રીતાલ.

રામ નામ ગીહા મોરે બોલના. રામ.
લેતે દેતે ખુટે નાહી. ચોરવાકો લુટે નાહી,
ખરચ ખરચ કર વાકો નાહી તોલના રામ.
ઉઠત બેઠત નીત જાગત સોવત દીન,
હસી ખુશીસે ખાણા, હરીકી હુંડી ખોલના. રામ.
રતન જતન એ તો, હય અતિ અમોલન,
સુરદાસ ઇતઉત, નાહી નાહી ભુલના રામ.

ગાયન ૪૯૪. રાગ—લલત ધ્રુપત તાલ ચોતાલ.

મેરો મન લાગ રહો, મોહની સુરતસે, તતે મોહે કછુન સોહાયે મેરો૦
નિંદ્રા ઉજટ ગઈ સુપનો પ્રગટ ભયો, આગે અચાનક દરશન પાએ. મેરો૦
એરો કહો માન લેરી, સુનદો સુઘડનાર, તાપર જીયાવાર પ્યારે લાલકે અલી,
ભુજહા ભેનાલ ભયે મુરલીમે લલત, બજાએ ગાએ-મેરો.

ગાયન ૪૯૫. રાગ—લલત ખ્યાલ તિલવાડા.

યા રબ સુન લીજીઓ મેરી અરજી, જો કુચ્છ ચાહસો રહે તેરી મરજી યારબ,
ઇસ દુનીયામે કોઇ નહી અપના, જો દેખેસો મતલબકી ગરજી યારબ.

ગાયન ૪૯૬ બસંત ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ગોવીંદ ગીરધર હળદર ગીષધર, નામ તિહારો કહાન—ગોવીંદ
મોર મુકુટ શીશ મુરલી અધરગુંજ, ગાખન માંગત દાન-"
હાથ લકરીઆં, ખાંધે કમરીઆં, બન બન મારત તાન-"
ગોરસ ચાખત જનમ ગુમાયો, સો નંદ જસોમતી પ્રાન-"

ગાયન ૪૯૭ રાગ—પાહડી—પહતાલ કેરબો.

મન કોનકી બાટ નીહારત હય અબ કોનસા યાર તુમારા હય
ધન ધામ રહા સબ સાથ રહા, અબ સબસે કીયા કીનારા હય—મન.
માત પિતા દારા ભગની અબ કોઇ ન કહત હમારા હય,
સબ ભરભર નીર વીલાપ કરત, અબ કોઇ ન કહત હમારા હય—મન.
તુમ દેશ બિદેશ ફીરે ભમતે, બિધના કછુ ઓર બિચારા હય,
જેસી કરની કર આયે બાવરે, તેસી ભોગવહારા હય—મન.
સોચ કરે અબ હોત કયા, કછુ દીનભર ઓર ગુજારા હય,
સ્યામ સુંદર (પ્રભુ) કો સુમરન કરલે, વોહી મીત્ર દુલારા હય—મન.

ગાયન ૪૯૮. રાગ—ભેરવી ભજન—ઠેકો—દાદરો.

જપા કર માલા, કાહેકો ભીખારી રે, હાં—જપા.
રામ ભજનકો તુલસીકી માલા, ઓઢનેકો મૃગછાલા—જપા.
ખાન પાનકો બારીજે ટુકરા રેહેનેકો કું જતમાલા—જપા.
ધન જોબન મદમે મત ભુલે, જમ કરત બેહાલા—જપા.
કૃષ્ણ પીયા બીયા હેતુ ન જગમે, સબ જુઠા જંજાલા—જપા.

ગાયન ૪૯૯ રાગ—ભેરવી—તાલ ત્રીતાલ.

સબસે ઉંચી પ્રેમ સગાઇ, લગાલે પ્રભુસે બાઇ—સબસે.
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગો, સાક બીદુર ઘર પાઇ
જુઠે ફલ સબરીકે ખાયે, બહુ વીધી પ્રેમ લગાઇ—સબસે.
પ્રેમકે બસ નુપ સેવા કીની, આપ બને હરનાઇ
પ્રેમકે બસ અર્જુન રથ હાંકો ભુલ ગયે ઠકુરાઇ—સબસે.
ઐસી પ્રીત બઢી બીંદ્રાબન, ગોપીયન નાચ નચાઇ
સુર કુર હસ લાયક નાહી. કહાં લગ કરે બડાઇ—સબસે.

ગાયન ૫૦૦. રાગ—આશાજોગી—પદ તાલ ત્રીતાલ.

મત કરના અભિમાન પ્યારે તું
એક દીન નીકલ જાયેગો પ્રાન પ્યારે તુ—મન
રાવન જીતો સંપત દેખો ફીરત લંકમેં ઢુંડી
રામચંદ્રકા લગા જપેટા ખુસટ ગઇ હરા મુંડી—મન
દુર્યોધનકા બલ કયા દેખો, બાર હજાર હાથી
ભીમસેનકી લગી ગદા જબ, નનકી ગઇ મતી—મન
સાન બાપ માર કેસ, મરત બા મથુરામેં
બાલાકૃષ્ણસો મરદ ગયા, તબ રાજ લીલા ગુલનમે—મન

કહત મંછંદર સુનલે ગોરખ, બાર બાર નહી આના
નહીં શરન પ્રભુ કે નરનારી, ફીરફીર ગોતા ખાના—મત

ગાયન ૫૦૧. રાગ—બિલાવલ ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ.

મંદ મંદ ચરત ચલત, નેવર ઝનકાર પરી
ચલત ગજ ગેંદ પ્યારી સોહત છબ કામીની—મંદ
ગરજ ગરજ બરસે બાદુર, અનહદ લાગી
શામ ઘટા બન આઇ, કુંજ દમકે દામીની—મંદ

ગાયન ૫૦૨ રાગ—ધનાશ્રી પદ—તાલ ત્રીતાલ.

મુરખકો નહીં સાન, લહે ન સ્વરૂપ પયછાન—સંતો.
સારાસાર વિચાર નહી હય, અંતરમે અભિમાન,
કામ ક્રોધમે મસ્ત ફીરત હય, નિશદીન તરૂણી તાન—સંતો,
ગીતા ભાગવત જ્ઞાન વિના કંઇ, ચલે જાત સમશાન,
ગીરધર ગોવિંદ તલ ન ચિંતે, બહુ બીધ હોત હેરાન—સંતો.

ગાયન ૫૦૩ રાગ-પીલુ લાવણી—તાલ ત્રીતાલ.

નગર તુમારા રખ્ખો મુસાફીર, ચલો બતન અપને,
ખોલા ચાલા માફ કરો, અબ આય મીલે સ્વપ્ને—નગર.
હમ પંછી પરદેશ મુલક, મુલકોકે સહેલાની,
બસે તુમારે ગામમે, જબ લગાથા દાનાપાની—નગર.
કછુ યાદ મત રખીયો, દીલમે જબતક ઝીંદગાની,
ભલે હોત યા બુરે હોત, માયા રખીઓ મહેરબાની—નગર,
ઇસ દુન્યા દરમ્યાન બતનદાર નહીં કોઇ રહેવાસી,
આજ ચલે કોઇ કાલ ચલે. મુસાફીર સબ હે પરદેશી—નગર.
સાથી હમારા ચલા ફઝરમે, હમભી ચલનેકે,
બતન હમારા દુર પીછે, હમ નહીં ફીરનેકે—નગર.
કહાં ગોકુલ કહાં મથુરાં નગરી, કહાં બીંદાબન કાશી,
બડે બડે શાહુકાર સારે, આલમ પરદેશી—નગર.

ગાયન ૫૦૪. રાગ—પુરબી પદ—તાલ ત્રીતાલ. મુરખ.

મુરખ નાહક જન્મ ગમાયો.
ધર્મ ત્યાગ અધર્મ ગ્રહ લીનો, યહ જગ બીચ કમાયો,
રામનામ કબહુ નહી લીનો, કુમત અતિ ચિતલાયો—મુરખ.
બાલાપન સબ ખેલ ગમાયો, જવાની માન બઢાયો,
બાલાપન સબ ખેલ ગમાયો, જબાની માન બઢાયો, —
દેખ બુઢાપા રોયો જબહી, સમય કાલકો આયો—મુરખ

માતપિતા સુત બનિતા ભાઇ, સબહીને ભરમાયો.
અંતકાલ તોહી કોન બચાવે, જબ યમ ત્રાસ દીખાયો—મુરખ.
રાવણ સો બલવાન દેખ, જીને કર કૈલાસ ઉઠાયો,
આત્મજ્ઞાન જબહી જીને પાયે, ઉન્હે કાલ ન ખાયો—મુરખ

ગાયન ૫૦૫. રાગ—માલશ્રી ખ્યાલ—તાલ ત્રીતાલ.
ભજો મન રાધે નંદ કીશોર.—ભજો.
માત જશોદા પાલન ઝુલાવે, હાથમે રેશમ દોર—ભજો,
નંદ બાબાકે આંગન ખેલત, ઘુગરનકી ધમઘોર
જમુનાકે નીરતીરે ધેનું ચરાવત, બંશી બજાવે મુખમોર-ભજો
મોર મુકુટ પિતાંબર શોભે, કુંડલકી છબી ઓર,
ચંદ્રસખી ભજ બાળકૃષ્ણજીકી, રાધાકૃષ્ણકી જોર—ભજો.

ગાયન ૫૦૬ રાગ—શ્રીરાગ ખ્યાલ—તાલ ત્રીતાલ.
હરવા મોરા દે મંગા,
નાતર માઇ ગારી દઉગી, ના ડરૂંગી તુમસે બલમાં—હર.
જબ દેઓગે મોહે મોતન હરવા,
તબ લાગુગી તુમરે ગરવા.—હર.

ગાયન ૫૦૭ રાગ—મારવા ધ્રુપદ—તાલ સુલફાક.
જબ કરતા કરમ કરે, તબ કછુ પાવે. નાદ ભેદ સુર સંગીત ગાય—જબ.
ભુલા ફીરા હય. વાકુ નામકો યા સુમરે, સુરતાલ આવે—જબ.
ગુનીજન મુનીજન સબ પસ્તાએ, બીના કદરકો કોન બતાવે,
તાનસેન પ્રભુ નીશબાસુર તેરો નામ ભાવે.

ગાયન ૫૦૮ રાગ—કાનડા.
પૈસા તમામ જગમાં છે, વિપત્તિની જડ મુળ,
લોક જરદાર લોભ કરતા, કરશે લાભની ધુળ.
દ્રવ્ય ધન ને માલ ખજાના રહ્યા કોણના કહાં,
પૈસાની ઇઝત ગઇ, પૈસે થઇ જો એક ભુલ,
કેળવણી ઉદ્યોગ, નેકી, નીતિ ધર્મ શુભ.
એજ શોભા એજ આબરૂ, એજ દીપાવે કુળ.—પૈસા.

ગાયન ૫૦૯ રાગ—કાલીંગડા.
ખુદા હુકમ જો કરે તો બંદા, જાગીર મુનસફ ડરે નહીં.
મોતભી ઉસકા કુછ ન કર શકે, કભી વહાં બદનસીબ ગરે નહીં.

કુલ અખ્તીયાર જહાંમે ઉસ્કા, ઓર કોઇ કુછ ક્રે નહીં.
જહાં દેખે જ્હાં હાઝીર હય, બીન ખુદા ઓર કોઇ આવે.

ગાયન ૫૧૦ રાગ—પીલુ

શાહી તો ક્યા હય સરભી જો જાયે તો ગમ નહીં,
ફેરુંગા રાહે હકક્સે મગર મેં કદમ નહીં.
નામર્દ ઝરપે મરતે હય, ઓર મર્દ નામપર,
મિલ જાય નેક નામીમે ક્યા અયસા હમ નહીં?

ગાયન ૫૧૧ રાગ—પહાડી.

ખાસે મેહેલ ઉઠાતે હય કવડી કે ઝોરસે
પક્કે કુવે ખુદાતે હય કવડીકે ઝોરસે
પુલ ઓર સરા બનાતે હય કવડીકે ઝોરસે
બાગો ચમન લગાતે હય કવડીકે ઝોરસે
પૈસેહીકા અમીરકે દીલમે ખ્યાલ હય
પૈસેહીકા ફકીરભી કરતા સવાલ હય
પૈસેહી જસ દીલાતા હય ઇનસાનકે હાથકો
પૈસાહી ઝેબ દેતા હય બ્યાહ ઓર બરાતકો

ગાયન ૫૧૨ રાગ—આસાવરી.

કહે રહા હય સમાં યહે આસમાં કુચ્છભી નહીં,
પીસ દુંગા એક ગરદેશમે જહાં કુચ્છભી નહીં.
જીસ જગહે થા જમકા જલસા ઓર ખુશરૂકા મેહેલ,
ચંદ કબરોં કે સીવા ઓર અબ વહાં કુચ્છભી નહીં.
તખ્તવાલોકા પતા દેતે હય તખ્ત ગોરકે,
ખોજ મીલતા હય યહીં તક બાદ કુચ્છભી નહીં.
ધુનતે થે જીનકે ડંકેસે ઝમીનો આસમાં,
ચુપ પડે હય કબ્રમે અબ હું ન હાં કુચ્છભી નહીં.

ગાયન ૫૧૩ રાગ—(મારા મનમાં તનમાં) તર્ઝ.

મારા મનમાં તનમાં નિત્ય દીપી રહી, ઝગમગ આતમ જ્યોતિ
માનસરોવર માંહેલો હંસલો ચારો ચરે જ્ઞાન મોતી—મારા
નિત્ય અનાદી સ્વયંવિભુ વ્યાપક, આતમ જ્યોતિ જણાય
સચ્ચિદ આનંદ બ્રહ્મ સનાતન, તે જ્યો તે જ્યો જગજ્યોતિ—મારા

ગાયન ૫૧૪. રાગ—આંખ વિના અંધારૂં રે. એ—રાહ.

જ્ઞાન વિનાનું અંધારૂં રે, સદારે મારે—જ્ઞાન
મન કહે મારૂં તારૂં આ સારૂં ને નઠારૂં
પણ જ્ઞાન વિનાનું અંતે સહુ નકામું રે—જ્ઞાન
જીવ ને શિવ સાથે રહેતા, અવનીમાં અવતાર લેતા,
જીવ ને જ્ઞાન થવાથી, રસમય થાતારે,
સેવક કહે કર જોડી વિનંતી, હમારી લ્યો સ્વિકારી
અમને લેજો ભવમાંથી ઉગારીરે

ગાયન ૫૧૫. રાગ—થયા છોરે પતી એ-રાહ.

પ્રભુ ! આવો હવે બાહુ દીન વિત્યા આપ દરશન કરવા
આપ વિયોગે ક્ષણ ના રૂચે, અંતર વૃત્તિ મુંઝાય
મન બળતું, નવ ઠરતું, ચણચણતું, દુઃખ ધરતું,
સ્મરી પ્રેમ તમારો ક્ષણ ક્ષણ નયને માંડે નિર ભરવા—પ્રભુ.

ગાયન ૫૧૬. સુરદાસનાં પદ.

દરશ બીના તરશત મોરી અંખીઆ,
તુમહી પીઆં મોએ છાંડ શીધારે, ફરકરન લાગી છતીઆં-દર.
બશતી છાણુ એ ઉજડ કીનો,
વીઆકુલ ભઇ શબ શખીઆંરે
સુરદાશ કહે પરભુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં,
સુરદાશ કહે પરભુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં-દરશ બીના

ગાયન ૫૧૭ ગોપલદાશનાં પદ.

કોઇ મન મત બુજે હમ બરે (બેવાર)
એક માંટીઆકે શબ ધરે—કોઇ મન.
કીઆ ઉંચ, કીઆ નીચ, કીઆ ઓતમ,
કીઓ મધમ, એકહીયાં મંડે શબ મહરે—કોઇ મન.
દુખ સુખ આવા ગવન શબકુ કીઆ,
ગુમાન કર શીર ચહુરે કોઇ દાશ ગોપાલ,
કહે શુનો નર સુની મરમર જાગે ગરે—કોઇ મન.

ગાયન ૫૧૮ છોટમનાં પદ.

પરભુ તને પરશન તે એમ થાએ,
જો તુ શાચો મારગ શાધાએ—પરભુ તને

એક ટેક ગુરૂ વચને રહીને સેવા સમરણ કરીએ,
નીરમલ મન ઇશ્વર ગુણ ગાતાં કો થકી નવ ડરીએ—પરભુ તને
કુલ કુટુંબ ને સગાં સહોદર સરવે સ્વારથ સારૂ,
અંત સમે કોઇ નાંવત આવે ભજન કરો તે સારૂં—પરભુ તને

ગાયન ૫૧૯ રાગ—ભેરવી ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.
કંગ નવા ગડા દેવું તો મેડા મારૂં ઢોલા
તુંતો મેડા મારૂં ઢોલા તુંતો મેડા મારૂં ઢોલા—કંગનવા.
આઠ મહોરકી કંગનવા ગડાદે
હીરા મોતી લાલ જડા દીજોરે—કંગનવા

ગાયન ૫૨૦ રાગ—ભેરવી ઠુમરી-તાલ અધ્ધો.
સખીરી પીઆ મોરા નહી આયો કે બદરા ગરજ ગરજ લાયો
સજન જરણ જાત ઉંઆ બુરા ગુન પીઆ મોરો નહી આયો—સખીરી.

ગાયન ૫૨૧. રાગ—ભેરવી ઠુમરી—તાલ ઠેકો.
અબ મોરી છાંડ દે કળાઇ કોન ગાંવકે છોરો એસોઢીટ લંગર વાસો.
સનદ પીઆ મોરી માનત નાહી
એસા ચતુર કહી ઢીગોલી કરત બીચ ડગર વાસો—અબ મોરી.

ગાયન ૫૨૨ રાગ—ભેરવી ઠુમરી—તાલ ઠેકો.
અબતોરી બાંકી, ચીત્ર બનમન બસ કરલીનો
પ્યારે પ્યારે બતીઆ કરકે
સનંદ કહેત વોતો જીનાહી
અરદીઓ મોયેજાદુ ટોના કરકે—અબતોરી

ગાયન ૫૨૩ રાગ—ભેરવી દાદરો.
મૈજગાયે હારીહા મૈજગાયે હારી હો—
પીઆ પાપી ન જાગે જગાયે હારી હો—મૈજગાયે
નીચે બસે ગંગા ઉપર બસે કાસી
ચીડીઆ સબ જાગે હો બ્રજવાસી—મૈજગાયે હારી

ગાયન ૫૨૪. રાગ—ભેરવી ટપો—તાલ ઠેકો.
ચતર છબીલવા સ્યામજી મેરા
આજ રહો મેરે ડેરે—હો સ્યામજી.
બાર બાર બીનતી કર કહું કર જોડી સ્યામ
પ્રીત લગાકે જાસતી ઓર ચીગાકે દવાર—હો સ્યામજી.

ગાયન ૫૨૬. રાગ—ભૈરવી ટપ્પો તાલ ઠેકો.

સજન સાંઇઆં સામા મીલે તો
મેં વારી વારી જાન દીલોના—સજન સાંઇઆં
હમ હમ ઇસ્કો દે કોઇ ન પુછે
કૌન કરે એસી ગોળ ઘુમાવે ચાંદીસોના—સજન સાંઇઆં

ગાયન ૫૨૭ રાગ—ભૈરવી ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.

કૈસે છુટે દઇઆં બાલાપનકી પ્રીત.
હેજી સૈયાં મોરે બાલાપનકી પ્રીત.
સાસ બુરી મેરી નનદ હઠીલીરે
એહી ગવન વાકી રીત—કૈસે છુટે

ગાયન ૫૨૮ રાગ—શુધ્ધ કલ્યાણ તાલ એક તાલો.

કોઉ રસીલા છબ અત ન્યારી, બતલાવો હમે સખીરી.
બીર હાકી મારી ગભરાતી, અકુલાતી મધમાતી કારે કરૂ—કોઉ
મોહની સુરત બતાલાવે અરપન કરૂ સબ મન.
કહત નહિ હમરી રયેન—કોઉ.

ગાયન ૫૨૯ રાગ—હમીર કલ્યાણ—તાલ તીત્રો.

ગાવો મીલકર રાગ હમીર, સંપુરન મેલ કરન હયે,
સમય સમય, ગાવત રાગ, ચતર કહત મન બસન હમીર
ગાવો મીલકર.

ગાયન ૫૩૦ રાગ—હમીર કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ

કરોના જગરા હમસે પીયરવા, સાચ કહુ તોહે દુખ લાગત હયે,
નાહક કરત હમસે દીરાહ લંગરવા—કરો.
મયે તુમસે જો બોલી ચાલી, માફ કરો, સબકુંજ બેહારી
કોઉ કહત કપટી હયે ગીરધારી શામ સજુનયે હમ નીસદીન
વારી કરોના જગરા.

ગાયન ૫૩૧. રાગ—કેદાર તાલ સુલફાગ

મોરી નૈયા કે ખેવૈયા તુજ બીન નાહી કોઉ પાર લગાનેવાલા.
દાતા મોરા શાનેવાલા—મોરી.
જલ થલ સબમે તુહી, જહાં દેખુ જહાં જલવા તેરા,
કષ્ટ હમરે દુર કરો તબહિ અરજ આયે પરે—મોરી.

ગાયન ૫૩૨. રાગ—કેદારો ખ્યાલ તાલ તીલવાડો.

મારા જીઅરારે મા મારા જીઅરા.
તરશેરી તેહારે મીલનકુ.
અછોનીકો સુંદર દરસ દેખાડે.—રે મારા.
કુછ ભુજ ફરકત લાગે મીલનકુ.
રેન જાવત ના દરસવા જો ચીત ચાહત તે હારે તીલનકુ
નેન ચાહત દરસનકુ—રે મારા.

ગાયન ૫૩૩. કેદારો ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.

આજ મોહે આનંદ ખંધાઇ
મીતા પીઅરવા શુભ ઘડી શુભ દીન.
સોહત સુખ સેજરીઆં—આજ
બોહત દીનનકી બરજા રહી હું
બરજત અબ બર પાઇ—આજમોહે.

ગાયન ૫૩૪ રાગ—છાયાનટ તાલ ત્રિતાલ

ઇતની બત મોરી માનો, કનૈયા, લાગત અબ મયે તોરે પૈયા
આન સબી સખી બલ જૈયા—ઇતની
બીન દરશન મોહે ચયેન ન આવે, કબહુ શામ હમે ગરવા લગાવે
ચતર પીયાપે હમ બળ જૈયા—ઇતની

ગાયન ૫૩૫ રાગ—હોરી.

હેરી આજ નાચત બીરીજકી ગોરીરે, લોક દેખન આવે
સુંદર નાર લટકશે ચાલે, કુમ કુમ ગુલાલ ઉડાવે
લોક દેખન આવે—હેરી આજ
ફગવા મોર મંન ભાવે ઉનકુ, આનંદ ઉમંગ લગાવે
સુંદર નાર શબકુ રીઝાવે, લોક દેખન આવે—હેરી આજ

ગાયન ૫૩૬. રાગ—હોરી.

હોરી ખેલન દમોરે ગોશઇઆં, પરતોરે પઇઆ મોરે શઇઆં
ઉંગલી પકર મોરી સુંદરી જહટકી, તરક ગઇ મોર અંગીઆ—હેરે
હાહા કરત તોએ બીનતી કરત હું અબ તું માન લેરે ઓ
શઇઆ પરતોરે પઇઆ—હેરી

ગાયન ૫૩૭. રાગ—હોરી.

માંથે હોરી આઇ ઉરૃ બાજન લાગ—માંથે
બીનદરા બોવનકી કુંજ ગલનમો, મોરલી અધર બજા ઓરી

ડંક બાજન લાગે–માંયે
ગોકુલમે ડંક બાજે, પાણીઆં ભરન ગઇ રાધા એકલી
ગોકુલમે જમુનામે બાજે, મથુરામે બાજે
રાધ ગોપીઅનોકુ નચાવે, પાણીઆં ભરણુ ગઇ રાધા એકલી
ગોકુલમે ડંક બાજે–માંયે

ગાયન ૫૩૮. રાગ—હોરી.

તુને હરસું ચીત ન લગાઇ, શરીરી કેશી ઉંમર ગુમાઇ
નર નારી રાગ ઉનકોહી ચાહવે, મને એશો પીઆ પાઇ
આ નગરી પર કરંમ અલીકો શીર ગઇ રાંમ દુહાઇ–તુંને

ગાયન ૫૩૯. રાગ—હોરી.

હોરી ખેલનકું આઇ રાધા હરશે, છીન લઇ પીચકારી મકરશે
અબીર ગુલાલકી બાદલ છાએ, કુંમકુંમ મેહા જમાં જગ બરશે
છીન લઈ પીચકારી મકરશે, તુમબીન મોહકુ કલ ન પરત હે–હોરી

ગાયન ૫૪૦ રાગ—હોરી.

કોણ ખેલે હેગી હોરી હમારી, જામે આઇ ગવન વાકી શોરી
તનક તમોરા શુનત શારંગી બનઓ મીરદંગ બજા આઇ
ધેઆંન ગેઆંણુ જપ કરીશનાં રાંમ જપ જોરી હમારી
—કોણ ખેલે

ગાયન ૫૪૧ રાગ—હોરી.

જાઓરી પીઆકુ મનાવો, મેરા દીન બહત શોહાગ
શઇઆં નહીં આએરી, શંગરી રાખી મીલ હોરી
ખેલતહે હમારો પીઆબર નાહીરે, છીનકો પીઆ પરદેશ બસતહે
ઉનબીન કેશો શોહાગ, શઇઆં નહી આએરી–જાઓરી

ગાયન ૫૪૨. રાગ—હોરી.

પેઆરા મોહન બનશીવાલા કનઇઆ પેઆરા મોહન
મોહે મારગમે પીચકારી, મેં ભીજગઇ શારી
ઓર દુરજન અહારા, પેઆરા મોહન
એકનો મન તોરેગા લોનો, તોરે ગાલીદીની કુચ બાતકાની
ગોરી શુરીકે દીન મેમે કરા બસ જોરી એશો બડ મનવારા–પેઆરા

ગાયન ૫૪૩. રાગ—હોરી.

આજ હોરી ખાજ ખામન એક પ્યારી, તોરા પીનેમ ચતર
હમેશા પ્યારી
બગો શાગા આવાજ મોરલીકી જો, પોહચી, શુનત દીવાને
શુદ્દ બુદ્દ ખોએ ડારી—આજ
નદાનેશેતમ હમેશા રંગ પરેઆહા, યે કુદરત અંગ જો ભર
પીચકારી—આજ.

ગાયન ૫૪૪. માલકોશ ધ્રુપદ—તાલ ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર મોયે બરની ન જાત
નીરંજન નીરાકાર નારાયણ—તેરી તો.
સપ્ત પ્રીય સપ્ત સાગર અષ્ટ કુલ પરબત,
મેરૂ સેજ્યો સપ્તદ્વ નારાયણ—તેરી તો
તું જલ થલ પવન તેજ તુંઇ ધરતી આસમાન
તુંઇ ઉડગન સરવ નારાયણ—તેરી તો
તાન સેનકે પીઆ ગટ ગટમેં કરત—ધ્યાન
અગમ નીગમ સકલ શ્રેષ્ટ પારાયન—તેરી તો

ગાયન ૫૪૫ રાગ—આશાવરી.—તાલ ત્રીતાલ.

સજન મોસે નાહી કરો જુઠી બતીયાં—સજન.
સૌતન કે ઘર આવત જાવત, હમરી લીની નાહી એક જ્યરગ
ઢીટ લંગર ભયે હમસે મધુબન—સજન.

ગાયન ૫૪૬ રાગ—આશાવરી ઠુમરી—તાલ અધ્ધા

મોરી સુધ ના લીની પીઆ પ્યારેને
મેતો બાર બાર બીનતી કરાં—મોરી સુધ
કોન સખી મોસે બેર પરીહે.
નાહક મોહે સતાવે—મોરી સુધ નાં લીની

ગાયન ૫૪૭. રાગ—ટોડી ધ્રુપદ—તાલ ચોતાલ

સનમુખ મોરે શ્રમ ખડે, આપને બહુકે સાથ,
સુન્ન મીલ જાવો ઉનશ્ચ છબ દેખત—સનમુખ.
હસત હસત લાગો મન રાઝ, એસી હમારો ભાગ
ગોતમે દીનશે પ્યારે હમારે.
પધારે અયોધ્યા નાથ—સનમુખ.

ગાયન ૫૪૮ રાગ—ટોડી હોરી—તાલ ચાચર.

નાહી ડેંકો ગુલાલ અબીરવા,
પીઆ નાહી ડેંકો ગુલાલ અબીરવા,
મે તોરે કારન આઇ—પીઆ નાહી.
ગુલાલ કરત મોરી સાડી રંગીલી,
સાસ દેખે દે ગારીઆં—પીઆ નાહી

ગાયન ૫૪૯ રાગ-મુલતાની ખ્યાલ-તાલ ત્રીતાલો

સોહેરી માઇ કુંવર કાહાન બરજો
મોરી છૈઆ લરજો સોહેરી માઇ—કુંવર.
અતહી ચપલ છલબલ ન કરત સંગ
લાગોહી રેહેત તન તજત ન એક પલ,
છલબલ કરત ન ડરત કાહુકે સંગ,
કેસે કરે જળ ભરજો સોહેરી માઇ.—કુંવર કાહાન.

ગાયન ૫૫૦ રાગ—મલાર.

ગરજત બરશત ભીજત (બે વાર)
અપને પીઆકો ઇચાર પેહરવો—ગરજત.
જબ દેખુ તબ અંખીઆં શીરાની
એતને દીનમે આપશે રેહલી—ગરજત.
શાવણ આએ ઓ લાલ ચુંદરીઆં,
દેઓ દેઓ ગરકુ લગાંએ—ગરજત (બેવાર)

ગાયન ૫૫૧ રાગ—મલાર.

જર લાગીરે શખી શાવનકી (બે વાર)
શાવનકી મન ભાવનકી—જર લાગીરે
હે કોઇ એશા વારી પીઉકી મીલાવે (બે વાર)
ખબર કરે ઘર આવનકી—જર લાગીરે.

ગાયન ૫૫૨ રાગ—મલાર.

મોરા પરાંન લરજે હો બાલમાં મોરે (બે વાર)
નાની નાની નીકી નીકી બુંદરીઆ ઝુમ ઝુમ બરશે—મોર
અનહં મોરા શોર કરે, પપઇઆ પીઉ પીઉ બોલે,
પીઆ બીન ઝુઆરા મોરા નરશે—મોરા પરાંન.

રાગ—મલ્હાર

ગાયન ૫૫૩.

રૂમ જુમ ચાઇરે બદરીઆ (બે વાર)
જીની જીની બુદંત બરશે મેહરવા—રૂમ જુમ.
એક તો ઘન ગરજ ગરજ બીજલી ચમકે
પીઆરી શઘરંગ પીઆ બીન તરશે હરવા—રૂમ જુમ.

રાગ—હોરી.

ગાયન ૫૫૪.

અબ હોરી કે મોશમ આએ લાલા, મેબી શહીઆ ઘર જાઉંગી.
અબીર ગુલાલકી ધુમ મચી કેશર સાધોમે દઉંગી—અબ હોરી.
ભર પીચકારી મારે મારી, લાલા, મેબી શહીઆં ઘર જાઉંગી.

રાગ—હોરી.

ગાયન ૫૫૫.

કેશી શોહાવે જાની બીન એ હોરી—કેશી.
અરી આગ લગો હોરી જલ કોઉ ન જાવે
પીઆરે બીન એ હોરી—કેશી.
જાની બીન એ હોરી કેશી સોહાવે.
અબીર ઉરાવત લાલા ભરી બદરી,
મેરે ભએ પીઆ ધુલ ઉરાવત—કેશી સોહાવે.

રાગ—હોરી.

ગાયન ૫૫૬

બાંકે મીરજાંને ધુમ મચાઇ, ઢાલ તલવારોશે ખેલુંગી હોરી,
શા વરેશે મે ખેલુંગી હોરી, ગોકુલ જાઉ તો રંગ પડતહે,
મથુરા જાઉ પીચકારી, કાશી જાઉ તો કીચ પડતહે,
અએશી કીની બરજોરી—બાંકે મીરજાંને

રાગ—હોરી.

ગાયન ૫૫૭

બાવરી બન આઇ તુજે કીન હોરી ખેલાઇ—બાવરી બન
બાવરી બન આઇ તુજે કીન હોરી ખેલાઇ—બાવરી બન
શાશ કહે મોરી બાલી બવરીઆં, અંગીઆ કોહાં જકડાઇ તું
જે કીન હોરી ખેલાઇ—બાવરી બન.
મેં જો ગઈ જમનાં જલ, ભરને કાંહાનાને રંગતે ભીગોઇ,
ઉનને મોકુ હોરી ખીલાઈ—બાવરી બન.

એમન કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડો.

ગાયન ૫૫૮

પ્યારે ગલીઓમે કરત પુકાર
રાત દીન પીયા સમુરન તેરા.
સુનત મોરલી આ બાજકી તાર—પ્યારે.

કુંજ બિહારી છબ નિરખત પ્યારી.
ગોકુલ કૃષ્ણ મુરારી.
નેન સેન સુન બીખલ ભએ હય,
સબ સખી અનમે રાધા રાની—પ્યારે.

ગાયન ૫૫૯ જેજેવંતી ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ

રંગ રહે લાલ ઉનહી તેરે સંગ
નીરખત છબ ઢંગ પરત ઔર માઇ,
હમસે અવધ બધી અંનત બીલમ રહે
કરત ફેરત પ્રીત નઇ નઇ ચુર ચુર,
જાઓજી ઉનીકે જાહાં સારી રેન રમે,
કાયકો ઉન પરત મેરે દુર દુર.

ગાયન ૫૬૦ જેજેવંતી ખ્યાલ તાલ સુલફાક.

નંદજીકે દ્વારે કોઇ માલા મેરી લે ગયો,
માલા મેરી ગયો.
માલાનો મે ઓર પાઉં રાજ ઢોલા કહાં પાઉ,
ઓહોહી, બીસ બાસી ગાની છાની મેરી લે ગયો

ગાયન ૫૬૧. રાગ—સીહાનો કહાનડો તાલ ચાચર

તોરે ચિત્ર બનગે કરજ વામે ચસકો,
બડોરી પેંહચ મોપે ડારોની રસકો—તોરે.
તેડોહી મેડો પેંહચહી ન્યારો,
કરુંગી મે અપનેહી બસકોહી બસકો—તોરે

ગાયન ૫૬૨. રાગ—મારવા ઠુમરી—તાલ ત્રીતાલ.

નીકી લાગે તોરી બતીઆં
નાહુઓ નાહુઓ છતીઆં—નીકી લાગે.
સાસ બુરી મોએ રસ ભરેગી
નનંદ કરેગી તાના
અનાડી લંગર તોરી દેખી ચાલ.
મોસે નાહી લગા તોરી ગતીઆ—નીકી લાગે.

ગાયન ૫૬૩. કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડો.

દરીને મોહેકુ સબ સુખ દીનોરે
દુધ પુત અન ધન ઓર લછમી,

અર પાયો ગોવિંદ રંગ ભીનો—હરીનો
અધમ ઓધારન ગિનકા તારણ,
કૃપા સિંધુ ભય હરન શરન,
મોહે સબ બિધ લાયક કીનોરે—હરીને

ગાયન ૫૬૪. એમન ખ્યાલ તાલ તીલાવાડો.

અબ ગરવા જાને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા
રેન ગઇ અબ બોહોત સજનવા જાગે હમારી નનદીઆ,
એકતો બંગરકે ચરચા કરત લોગ
દુજે સોસનીઆ ગર આવે,
સગરી બીયત મોયે ઓન પડત હય,
જાગે હમારી નનદીઆ—અબ ગરવા.

ગાયન ૫૬૫ ખમાચ કાફી ઠુમરી—(મીશ્ર) તાલ ઠેકો.

અરે હાંરે સઇયાં હમશે કરો ના પ્રીત—અરે હાંરે
પ્રીરત હું ન્યારી અલબેલે મતવારે,
તુમ કાહુકે નહી મીત—અરે હાંરે
તુમ સોતનગર આવન જાવત હય
કોન ગાંવકી રીત—અરે હાંરે

ગાયન ૫૬૬ રાગ-ધાની—તાલ ઝબતાલ.

પીયા હમસે કાહે કરત બરજોરી કરો ના ઠઠોરી
નંદ કુંવર જબ આવત, છેડત હમકો નીસદીન—પીયા.
ઘરસે જબ નીકસત, મગબીચ હમકો રોકત,
દેખત રહત બ્રીજ નારી, છોરો હમકો પૈયાં પરત—પીઆં

ગાયન ૫૬૭ રાગ—બાહાર—તાલ ત્રીવરો.

સગન બન ગગન પુરવા, ચલત પવન પુરવાઇ મોરી માઇ
જીયા હમરા અતહી ડરાવત—સગન
કુહૂ સુનાવે હેરી કોયલીઆં, ભવરતકે યંકત કલીરસ ભરીલ
બીરહાં અગન મોરો જીયાં જરાવત, ચતર કહત રૂત બહારકી
—સગન બન

ગાયન ૫૬૮ રાગ—બાગેશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.

પીયા બીન મોહે સખી કલના પરે
મનમે આવત તોહે લગાવું ગરે—પીયા

મન મોહન છબ અતકી લુભાવે
મીલ ઝુલ કર સખી મંગલ ગાવે—પીયાં

ગાયન ૫૬૯ રાગ—ધનાશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

જાને દે કર છોડો છેડો નહિ—જાને દે
ઝગરા કરત તુમ હમસે ના મોહન સાસ નનંદ દેંગી ગારી,
સુનેંગી મેરી દેખો બીન્ડા સામ ગરવા લગાયે હાંડે,
મયે તો કહુ નાહી નાહી—જાને દે.

ગાયન ૫૭૦. સારંગ ઠુમરી—તાલ દીપચંદી.

સૈયાને મેકુ ગરવા લગાય લીનોરે
એકેલી જાનકે મોકુ ગરવા લગાય લીનોરે—સૈયાને
સાસ નનંદકીમે આઇ ચોરા ચોરી
પ્યારેને મોકુ અલગ બોલાય લીનોરે—સૈયાને

ગાયન ૫૭૧ રાગ-સારંગ તાલ એક તાલો.

કર મેહેરકી નજર હમપે, સારંગ પ્રાની કરત બીનતી-કર
અમૃત રસ ભર બરસાવત, સબ સખીયન મીલ રીઝીવત,
ચતર કહત નીત દરશન, રૂપીકે હૃદયે કમલપર-કર

ગાયન ૫૭૨ રાગ—સુહા તાલ ત્રિતાલ

સુહા અતહી સોહત હયે, ચતર સુધ હમરી સબહી બીસરાઇ-સુહા
ખોજત ખોજત સબહી હારે, પર નાહી પાવત કોઉ ભેદ વાકે-સુહા

ગાયન ૫૭૩ રાગ—સુહા તાલ ઝપતાલો.

ગુની સુનાવત રાગ સુહા, મનકો બજાવત બાગ,
તનપે સુહા કરત દાગ, સુનાવત રસભરી બાત
પાડવ સબ કોઉ કહત, ધઇવત કો નાહી છુવત
ગુની દો નીશાદ ગહત, રૂપી નીત ગુન ગાવન—ગુની

ગાયન ૫૭૪. રાગ—ભૈરવી તાલ ઝપતાલો.

દારીદ દુઃખ ભંજન બીગ્યાન રસ દાન ગાહા ગ્યાન ગુરુકી
સેવા તુ કરરે—દારીદ
બીકૃત સુરજન પરગીત શુદ્ધ મધ ગાવો
સમ રંગ કહત સત્ય સુરનકો ધ્યાન તું ધરરે—દારીદ

ગાયન ૫૭૫. રાગ—કાફી ખ્યાલ તાલ તીલવાડો

મત છાંડોરે લાગી પ્રીત મોરારે નાદાન સૈંઆરે
દેગી સઇઆ તોરી પરતીત
મેદી શિખ ન માની ભલા—મત છાંડો
ધરક લગાઇ વારી પીઆ પરેદેશ સોતનીઆ દેગઇ તાના
સબ જલ જાનોરે એસી પ્રીત—મત છાંડો

ગાયન ૫૭૬ રાગ—કાફી ઠુમરી—તાલ ઠેકો.

સઇઆં તોરી બતીઆં મે ના માનુંગી
દુગન—મેતો તોસે હારી તું તો નીપટ અનારી
તેરી નેનો કી કટારી મોરે જોબનાપે મારી—તોરી બતીઆં
આએ અચાનક મોહન પીઆ
એઇસી મેતો ભોલી નહિ તોસે દર જાવું—તોરી બતીઆં

ગાયન ૫૭૭ રાગ—કાફી ઠુમરી—તાલ અધ્ધો.

નેક નજર મોરો મન બસ કર લીનો
આલી ઉન સાંવરીઆને કીની બરાજોરી
બાટ ચલત બંસીઆ બજાઇ—નેક નજર
નીંદ ન આવે મોકુ દીનરે ન સજની
મોરી સખી ઉન બીન મેકુ્હે સતાવે
બીનતી સનદ પીઆસે મોરી કહીઓ જાય—નેક નજર

ગાયન ૫૭૮. રાગ—શંકરા—તાલ—એકતાલ

યાકો પાર ના પાવે, છાન છાન સબ હારે
ચેહ રાહ ગુરૂ બતાવે, જો હીરદયે તું વાકો ભાવે—યાકો
દેવનકે દેવ મહેશ. શંકર ભોલાનાથ,
બીનતી કરૂ કર જોર, દીજે ગ્યાન મહેશ મોહે—યાકો

ગાયન ૫૭૯ રાગ—સાંઢ—તાલ ત્રીતાલ.

કયેસે કટે એ રતીયાં પીઉ દરશન બીન
કોયલીયાં કાહે કુકત હુકત નીસદીત—કયેસે
જલીકો કાહે જલાવત હે ? પપીહરા, પતીયાં લીખ લીખ હારાર
કબહુ તો દેખુંગી સખીરી દરશન વાકો,
ચતર પીયાસે કહુંગી લાગે અંગુ બનકો—કયસે.

ગાયન ૫૮૦ રાગ—દેશ—તાલ એકતાલો

અપનો દેસ તું કાહે સોરત શીરત રહત જંગલ ચંગલ.
જીંદગી તેરી હો જાવેગી ખાક—અપનો.
આદમ દમકા કુછ નાહી દમ, વાનર કર તું અભીમાન,
કહત રૂપી તું મેરા માન, થોડે દીનકા તું મેહમાન જાન—અપનો દેસ.

ગાયન ૫૮૧ રાગ—સોરઠ—તાલ તીવરો.

ધનુષ ધર કર આયે શીવ જબ, કંપત લગે સબ દેવરે,
દેવન મહાદેવકી ગતી ન્યારી. રૂદ્ર મુદન બીરાજે—ધનુષ.
ગગન પર વઇમાન ચલત હયે, દેખને લગે સબ દેવ દુવ મબર
ન જાનું કાહા હોગો અબ જગતપર, ચનર કહે નીન કરૂં વાકી સેવરે—ધનુષ.

ગાયન ૫૮૨ રાગ—જીલ્લા.

બગીયાં બગીયાં બગીયાંરે, મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં
મોર મુગટ પીતાંબર ધારી, કુંડળપર ચીત લગીયાંરે,
મારો બાલમ બીરજે બગીયાં—બગીયાં
વંદ્ર વનની કુંજ ગલનમે, સોલસે ગીપીને શામે ઠગીયાંરે,
મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં—બગીયાં
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચીત લગીયાંરે,
મારો બાલમ બીરાજે બગીયાં—બગીયાં

ગાયન ૫૮૩. તાલ દાદરો.

મએ જગાએ હારીરે, પીઆ પાપી ન જાગેરે.—મએ
નીચે બસે ગંગા ઉપર બસે કાસી,
બોલી બોલ ચીરહ્યાં મએ બીન બાસીરે—મએ

ગાયન ૫૮૪. રાગ—ખમાચ લાવણી

નીકલા હય કાતીલ તુંહી હમારા,
અપનાં જી હમને તુઝપર નીસારા—નીકલા
દયદમે હમકો ડાલકે બયઠા હય તું શાદ,
ગમી હમે શાદી તુમકે સદા મુબારક બાદ,
કયું કે હય આલમકા તું પીઆસ
એક નજરનો આંન કર દીખલા દે દીદાર—અપના

ગાયન ૫૮૫. રાગ—દેશ ઠુમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કૈસે નીભાવોગે
નદીઆં નેરસે બેહતી ખબરીઆં મુજ નહી પડતી,

પોકારૂ આપને હૈમદકુ લગા દેઓ પાર મોરી નઇઆ—સુનો.
બાલપન ખેલમે ખોયા જુવાની નીંદ ભર સોયા,
બુઢાપાં દેખકે રોયા નબીજી આસરા તેરા—સુનો.

ગાયન ૫૮૬. રાગ—ગોડ ઠુમરી.

પીયાકો સંદેસા મોરા કહીયો જા,
જારે જારે કાગા જારે.—પીયાકો સંદેશા
યાદ આવત મોહે ઉનકી બતીયાં
ઉન બીન જીયા જાગે,
જબસે પીયા પરદેસ સીધારે
તબસે ખબર ભીલીનાં—પીયાકો.

ગાયન ૫૮૭ રાગ—ખમાચ ઠુમરી.

સજન નાહી મનકો દુખાવોરે—(બે વાર)
ધીરજસે પાવે આસ મયે વારી.
નાહી મનકો દુખાવોરે—સજન નાહી
રયન દીનાં મોહે સોચ તેહારી,
સાથ ચલો પીયા જીયાકો જલાવો ન પાવો
નાહી મનકો દુખાવોરે—સજન નાહી

ગાયન ૫૮૮ રાગ—ભેરવી ઠુમરી.

મયે તો સેજરીયાપે ભુલી મોરા દે કંગનાં
મોરા દે કંગના મોરા દે કંગના—મયે તો.
ઇસ કંગના કંગનેસે મેરો લગન લગો હય
તન મન દેઉંગી સૈયાં મોરા દે કંગના—મયે તો.
ઓ કંગનાં કુ જાકે ઢુંઢ કોઇ લાવો,
ધન માલ કરંગી ફના મોરા દે કંગનાં—મયે તો.
તુમ જો સૈયાં કંગનાં ન દેવો
મારૂંગી કટારીઆં તોરે અંગીયા, મોરા દે કંગના-મયે તો

ગાયન ૫૮૯. રાગ—સોડ.

મારો જોબન બીતો જાએ બાદીલા બેગાહ આયોરે
મયે ઉપર ખડી રહી નીચુ ખડો મોરો પીર
ગરીબ બીચારા કયા કરે કઇ કસ લગ ગયો તીર—મારો
સાજનકુ પતીઆં લીખુ ઔર ભર ભર લીખું સલામ
જો દીનસે તુમ બીછડેરે મેરી લીની નીંદ હરામ
બાદીલા બેગાહા આયો રે—મારો જોબન બીતો જાયે—બાદીલા

ગાયન ૫૯૦ રાગ—ભુપ કલ્યાણ—ત્રીતાલ.

છબ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાય—છબ
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઇતઉત ચીત વત કછુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચંચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

ગાયન ૫૯૧ રાગ—યમન કલ્યાણ તાલ તીલવાડા.

દેખતહી ચીત ચોર લીયો હયે
સ્યામકો નામ મય જપત મનમે
સ્યામસે સબ મેરો કાજ જીયો હયે—દેખત
યા જીગમે તુમારે ચરન સદાચીત પ્રાન દીયો હયે
અગમ પ્રેમ રસ મોહે પીયો હયે—સ્યામસે સબ

ગાયન ૫૯૨ રાગ—તેલંગ—તાલ ત્રીતાલ.

પનીયાં ભરન મય કયસે જાઉં ઘરસું
મગ રોકી ઠાડો મોસે કરત બરજોરી સ્યામ
લટક રહી ચુદરી સરસુ પનીયાં
પરત પૈયાં લેવું બલૈયાં
તોસે બીનતી કરત મયે હારી, યેહ ધીત લંગરવા
લપટ ઝપટ મોરી મટકી ગટકી સરસુ—પનીયાં

ગાયન ૫૯૩ રાગ—કાફી ઠુમરી ત્રીતાલ.

મગમ સ્યામ મોરી ગગરી ગીરાઇ
બાટ ચલટ મોસે કરમ લરાઇ—મગમ
મયતો નીર ભરન નીકસી ડગરવા પન ઘટ ચલી જાત
પકડ હાથ ઘુવટ ધાત ઔર બાત
સુન સજની અયેશ પીયાને ગરે લગાઇ ધમકાઇ ડરાઇ—મગમ

ગાયન ૫૯૪. રાગ—માંડ જીંઝોટી કેહેરવા.

તોસે બચન દેકે મયે હારી બલમાં
હારી બલમાં રે મયે હારી બલમાં—તોસે
જો તું મોરે પીયાં સ્નાન કરોગે
તુમરી બનુંગી પનીયારી બલમાં—તોસે
સાસ નીઠુર મેરી નનંદ ઠગારી
દીવરા દેવે સોકા ગારી બલમાં—તોસે

કર્મકી રેખા કહી ન જાયે
મય બીરહન દુઃખીયારી જલમાં—તોસે

ગાયન ૫૯૫. રાગ—પહાડી લાવણી

કયસી બજાઇ તુંને બાંસરીયાં સુન બનસીવાલે
જીયાકો આવે નહી ચયેન રે, દીન રયેનરે
કયા કહેનારે—સુન બનસી વાલે—કયસી
ટેરે સુનાયે ગયો, જીકો લુભાયે ગયો
અમૃત બરસાયે ગયો
બ્યાકુલ ભયે તોરા બનસીસે દીન રયે નરે નાહી ચએનરે
કયા કહેનારે સુન બનસી વાલે—કયસી

ગાયન ૫૯૬ રાગ—માંઢ લાવણી.

સોબત સજ્જનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરના, ભલા ઇસ જગમે—સોબત
સોબત કરીએ અયે સોંકી જો અંગમ બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગધ્ધો કી તો ફીર ફીર મારે લાત—ભલા ઇસ જગમે સોબત

સોબત કરીયે અયે સોંકી કે જયસે ટંકન ખાર
આપ જળેપર આખરી બ્હો ભાગ્યા સાંધેહાર—ભલા ઇસ જગમે
સોબત કરીએ અયસોંકી કે જયસે સીસકો બાલ
કટે કટાવે તોબી અપનો કબી ન છોડે ખ્યાલ—ભલા ઇસ જગમે

ગાયન ૫૯૭ રાગ—રામ કાનડો ત્રીતાલ.

લંગરવા છોડો બૈયાં મોરી
કરકન લાગીરે નાદાન ચુરીયાં
દોઉ કરનસે પકડ મરોરી—લંગરવા
તુમારે મીલનકો આઇરે પીયરવા
સાસ નનંદકી મય ચોરીરે ચોરી—લંગરવા.

ગાયન ૫૯૮ રાગ—દરબારી કાનડો.

મોરી શુનો શ્યામ
છાંડ દે લંગલવા,
કહા માન જારે, હું તેરી ચેરી—મોરી.
જાને નહી દેત ઢીંઠ કનેયાં બીન્ઠા કહે નહી પાતકા દાન તેરી—મોરી.

ગાયન ૫૯૯ રાગ—દેશ દાદરો

રે એ ગોવીંદ રાકો ચરન અબ તો જીવન હારે
નીર ભરન હીત ગઇ સિંધુક કીનારે
હાથ પકડ લેત જાત મોહે મજ ધારે––રે એ.

ગાયન ૬૦૦ રાગ—બેહાગ ઠુમરી—ત્રીતાલ

મોરો ગુંઘટ પકર મગર હાડોરી
આલીરી કયસો નીપટ કનાઇ
મટકી ફોરી દહી લુટત ઝકઝોરી––મોરો.
લાલ અધરસે દે પીચકારી
દેખ ભીજાઇ નવરંગ સારી
લુટત જોબન ગયો કહાં ગીરધારી—મોરો.

ગાયન ૬૦૧ રાગ—સોરઠ ત્રીતાલ.

પનીયાજ ભરન ગઇ બીચ ડગર મોહે ઘેરી
મયતો ચંચલ નાર હું નીપટ નીડર નટવર નટખત
દેખો, હમરી કછુ નામી સુનેરી—પનીયાજ.
બીન્ડા કહે નહી માનું કાન તેરી—મોરી.
લપક ઝપક મયતો ગઇ પન ઘટપર
ગગરી ઉતાર લીની જે મોરી
ગોહર પ્યારી મયતો નયના તોપેવારી જાઉં બરજોરી કીની
મોપેરી—પનીયાજ

ગાયન ૬૦૨ રાગ—જોગીઆ પદ.

સબદ સુનરે ફલ પાઓ જગ અનદર પ્યારે
રખો માલીક સુખ ભાઇ એ આસીસ હમને સુનાઇ
ભજન કહો રબકે—ફલ પાવો જગ.
ફીકા બચનમે ગાંન કર લઇ ગઓ દેશ જાંન,
ઇન્કે સુબાગે પર રહેનેમે પુરી ફકીરી માન
કબ ધ્યાન ધરે જો તું ભાઇ, કે નીપટ સુખ તન પાઇ
આમલ કર તબરે—ફલ પાઓ જગ,
અગર લઇ મએ સીખ કર બના ખુબ હુસીયાર
મસ્ચા માંનક શંભુ સદાશીવ રબ ઉપર આધાર—સબદ

ગાયન ૬૦૩. રાગ—ભૈરવી પ્રભાત.

ઉઠો સજન ભોર ભઈ હરી ભજન ગારે,
પશુ પંછી જીવજંત સંત હો પુકારે—ઉઠો.
નીત પીતરસે જો સજન ઈશ ગીત ગાવે,
કષ્ટ વાકે તારે પ્રભુ દુખકો નીવારે—ઉઠો.
જગમે જુગ જુગ વહી સાચ સુખ પાવે,
કામ ક્રોધ લોભ કપટ હીર દેસે નીકારે—ઉઠો.
કરત રઉ કર જોડ ખીનત તેરે દ્વારે,
દુખ દલીદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તુ નીવારે—ઉઠો.

ગાયન ૬૦૪. રાગ—ભૈરવ ખ્યાલ તીલાવાડો.

સાચી જુગમે નાહી રહી,
જુઠી સબસે પ્રીત ભઇ પ્યારે—સાચી જુગમે
જો જો કહુંસો બાત ઉડાવત
એ નાહી અપની રીત જાલની
સબકો દેખત અપને દીલસે
હમેના જાનો ભઇસો ભઇ પ્યારે—સાચી જુગમે

ગાયન ૬૦૫. રાગ-સોહીની—તાલ ત્રીતાલ.

પીયા સુનાવેરી અબ હમ સોહીની,
કરે હમકો સખીરી જાદુ ભરી મોહીની—પીયા.
સપુરન કરે સોહીની રૂપ દીખાવે,
નીસદીન હમરેરી મન હરખાવે—પીયા.

ગાયન ૬૦૬ રાગ—પાહડી માડ—તાલ લાવણી.

ભલાઇ કર ચલો જગમે તુમારાભી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા વયસા ફલ સદા હોગા—ભલાઇ
સતાતે હો ગરીબોકો ન ખાતે ખોફ માલીકકા
ફુલી કોઇ જુલમ ગર દેખા ફુલા ઓર ઓ ફુલા હોગા—ભલાઇ
ખુદાકે હય સભી બંદે બનો મત ખુનકે પ્યાસે
છુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા ખુદ ગલા હોગા—ભલાઇ
સમજકર જાન અપનીશી દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલા વેગા તુમે બેશક જો ખુદ તુમસે જલા હોગા—ભલાઇ
ફુવળ અપની હો હરદમ અંદા કરતે રહો ફઉરન
મઝા હવસોમે પાતે હો વોહી એક દીન બલા હોગા—ભલાઇ.

ગાયન ૬૦૭ રાગ—ભૈરવી—ગઝલ.

અરે મન સોચ તું ભાઇ હરીકી યાદ બીસારી હય
ચલાથા કોલ તું કરકે વહાંપે આયે કર ભુલા
ફસાયા મોહને તુજકો નાહક અપની બીગાડી હય—અરે.
કુટુંબ પરીવાર હયે તેરા વહાં નહિ કામ આવેગાં
પડેગા યમ રાજમે ઝગડા વહાંકી કયા બીચારી હય—અરે
ભજો તુંમ શ્યામકે શ્યામકો કરેગે માફ અર્ઘ ભારી,
કહે શ્યામ આધીનીસે કૃષ્ણકી ભકતી પ્યારી હય—અરે

ગાયન ૬૦૮. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

દુનીયા એક મુશાફીરખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના,
સાંજ સમજ કે આ બેઠેહે, ભોર કે હય જાના—દુનીયા
ચુન ચુન મીટી મહેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા—દા
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચીરીયા રએન બસેરા
મત લલચાના, દીલ દુખાના, હરીકા ગુન ગાના—દુનીયા

ગાયન ૬૦૯. રાગ—ગઝલ બેહાગ—તાલ પીસ્તો.

તાબ ઉસકે દેખનેકી ન લાયે ચલે ગયે
કયા કયા પરી જમાલથે આયે ચલે ગયે—તાબ.
દારા રહા ન જમન શીકંદરશા બાદશાહ
તખ્તે જમીપે સેંકડો આયે ચલે ગયે—તાબ.
આદમ રહા ન કોઇ પયંબર રહા નહિ
વોહભી ધરી જમીંમે સમાએ ચલે ગયે—તાબ.
આલમ થા ગેહ ઝુલીખાંકા યુસુફકી ચાહમે
રૂકકે હજાર ખ્વાહકે આયે ચલે ગયે—તાબ.
દેખા 'નઝીર' મયને ચમનમે જો આપકો
મયેદાં ભરે જો હાથ દીખાયે ચલે ગયે—તાબ

ગાયન ૬૧૦. રાગ—પાહાડી ગઝલ.

ખુદા જાને કે ગેહ જગકા કયું બેહાલ હોતા હય
બને નાદાન કયું બેતાલ ખ્વાબે માલ ખોતા હય—ખુદા
કંઇને ઝુલ્મકા દાવારે પેશીમે ડાલે હય
કંઇકો બેગુનાહ હોકે હલોલ દમકો ખોહતા હય—ખુદા
કંઈ તસબીરસે બહાને હઝારો રંગ કહા દેને
કંઇ મજદુર કરે મેહેનત, દેરમ મીલનેકા તોતા હય—ખુદા
કંઇ સખ્ખો કશરીસે નિવાલ સાફ ચખાતે હય

કંઇ હરરોજ નયે પકવાન, ખાતે વક્ત રોતા હય—ખુદા
અઝીઝો ઓ અરે દમ ખાવ, પુછો સબસે ગમકી બાત
હસમ કહેતા કરોના દેર, જાતેકા દેર હોતા હય—ખુદા

ગાયન ૬૧૧ રાગ—પીલુ તાલ દીપચંદી.

ખુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કબ યાદ
તેરી રહેગી—ખુદી

તબક ફુલ કીતોકલ ઉડેગી હવા પર, મગર ઉસકી દોરી
દોહોરી રહેગી—ખુદી

ન કર ઝાલીમ ઝુલમ કીસી કેતો ઉપર, તેરે ઘરમે જબ તક
ફ્કીરી રહેગી—ખુદી

ન કર ઉમ્ર દોલત પેઇતની ગરૂરી, ન કીસકી રહી હય ન
તેરી રહેગી—ખુદી

ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જબ તક, તેરે ઘરપે દીન રાત
ફેરી રહેગી—ખુદી

અગર દીની દોલત તુજકો જો ચાહે, તેરી ચરખ ખીચરી
ચરેગી રહેગી—ખુદી

ગાયન ૬૧૨ રાગ—પીલુ જીલ્લા તાલ લાંવણી.

જરારે સમજો ઇસ દુન્યાકો મુસાફીર સબકો જાના હય—
લગાલો ઇસક અલ્લાસે, ભલા ખુશ જમાના હય—જરા
સરંગરબાજ ભારી હય તુજે મંઝલ કો જાના હય
ખરચ કુછ પાસ રખ્ખેના તુઝે વહાંકા ખુલાના હય—જરા
હય માલી ચમન ખાલી લગાડો ફુલકી ડાલી
ચમન કો ફુલસે ભરદે હયાં ક્યા નજારા હય—જરા
પલંગ હે ચાર યે પાયે રીસ્તે લેનેકો આયે
ચાલકે લે ચલો યારો હસી ખુશીમે જાના હય—જરા
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદર કહાં કીનારા હય
કહાં રૂસ્તમ કહાં સોરાબ કારન ક્યા ખજાના હય—જરા

ગાયન ૬૧૩. રાગ—ભેરવી કવ્વાલી.

વોહ લેકર હાથમે ખંજર જો અયસે તનકે બયઠે હયે
કીસીસે આજ બીગરી હય જો અયસે તનકે બયઠે હયે—વોહ
ખુદા કે વાસ્તે અબ તું કદમ ઘરસે નીકાલ અપના
કે લાખો મુન તરીન દરપે તેરે દરશનકો બયઠે હયે—વોહ
હુવા હયે આજ કયા ચારજ, પરીરૂ યાને આલમમે
કે ખીખડે એ હુવે એસો હો નેગન અનકે બયઠે હયે—વોહ

ગાયન ૬૧૪. રાગ-પહાડી ઝીંઝોટી ગઝલ તાલ દાદરો.

તખ્ત ઉપર બયેઠકે જો કરતેહે ઇનસાફ
ચીઠ્ઠી આઇ સરકારસે ઘડી ન કરે માફ—તખ્ત
ફતેહકી તરવારથી સુલ્કો પેદા નામ
નેક કઝા યકી આલગી કોઇ ન આયા કામ—તખ્ત.
દુન્યા હય દો રોઝકી ઇસપર ન કર ગુમાન.
સો બરસ ઓ સાલ્પે આખીર મોતની ધાન—તખ્ત.
તાજ સીરપર રખકે હોતે જો જહાંકે સરદાર
દેખત દેખત તાજ છોડ ખાકસા હયે ગીરફતાર—તખ્ત.
મરદોકી મરદી રહે સખીયોકી ખયેરાત
જાએ દુનીયાએ ફાનીસે તબ ખાલી ઉનકા હાથ—તખ્ત.

ગાયન ૬૧૫ રાગ—તથા તાલ (સમયાનુકુલ)

બન શકે તો નેકી કરના આખીરકો હય મરના
અયસી કરની કરલે પ્યારે ફીર ન ચોર્યાશીમે ફીરના—બન
ધન જોબનકે પુર જોશમે ઇતના નહિ ઉછલના
દો દીનકી હય હશમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના—બન
જાન બુઝકે રાહે બદીમે પ્યારે કદમ ના ધરના
ભજો ખુદા અલ્લાહ રામકો ભવસાગર હય તરના—બન

ગાયન ૬૧૬ કવ્વાલી.

ન છોડો તુમ ધરમકો ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હોય લેકીન શીરી દહનસે નીકળે—ન છોડો
હરવકત મોતે સરપર ચલ લેલે તોશા બાંધ
બકતી વીનાયકી કરલે જીતની દસ તનસે નીકળે—ન છોડો
સુનલો કરમ ધરમ કે બહારે જવાનીમે ગુલ
નહિ તો બીઝામે રોશે બુલબુલ ચમનસે નીકળે—ન છોડો
દયા ધરમકો કરલો નહિ તો સમજવો આઝીઝ
સીકનદરકે હાથે દોનો ખાલી કફનસે નીકળે—ન છોડો
મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હય તો એ હય
જાનુપે ઉનકે સર હો ઓર જાન તનસે નીકળે—ન છોડો

ગાયન ૬૧૭. રાગ—સોયની ગઝલ—તાલ પીસ્તો

જુલમ કરના છોડદે ઝાલીમ ખુદાકે વાસ્તે,
તોડ જાનઃ હયફ હરકતનીરવા, અદલ વફાકે વાસ્તે—જુલમ
કાટકર ઓરોંકી ગરદન, ખપર અપની માંગના.

દે જગા ઈનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્તે—ઝુલમ
કર ભલા હોગા ભલા, નેકીકા બદલા નેક હય,
ખ્વામખાં મુઝરીમ કયોં બનતા સજાકે વાસ્તે.—ઝુલમ.

ગાયન ૬૧૮ રાગ—ગઝલ—તાલ ઠેકો કુવ્વાલી.

મહોબ્બત શયરસે મેરી, છુડાદો યા રસુલ્લાહ,
કદમમે ધ્યાનકો મેરા, લગાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.
લગા તકીયા ગુન્હાહોકા, પડા દીન રાત સોતા હય,
મુજે તુમ ખ્વાબ ગફલતસે, જગાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.
પડા હું બીચ દરીઆમે, ભમરમે ખાતા હું ચક્કર,
કીનારા વોહ લગે મુજકો, લગાદો યા રસુલ્લાહ.
બડી કીસમત હમારી હય, ઉમેદ હમકો તુમારી હય,
ભરોસા દીન દુનીયામે, નીભાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.
વસ્લકી પીડ ભારી હય, નેહાયત એકરારી હય.
મુસાફીર હું બે મુકામે, પહોંચાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.

ગાયન ૬૧૯ રાગ—પીલુ ધનાશ્રી ગઝલ તાલ પીસ્તો.

બીગડ ગઇ તકદીર તો નહી તદબીરભી આડે આતી હય
જબ બીગડી તકદીર, કહો તદબીર હુઇ કહાં સાથી હય. બીગડ૦
તકદીરકે આગે તદબીરોકી, એક પેશ નહી જાતી હય,
તદબીરે સમજો વઝીર, તકદીરહી શાહ કહલાતી હય બીગડ૦
રાજ રામકો દેનેકો દશરથને, લાખો તાર કીયે,
દેખો ઉસકી કીસમતને કછુ તાર ઓરસે ઓર કીયે બીગડ૦
તકદીરને દેખો રાવનકો, કયા કયા રંગ દીખાયા હય,
તકદીર ન આઇ પેશ, હરએક તરેહ સમજાયા હય. બીગડ૦

ગાયન ૬૨૦. કુવ્વાલી.

ખુદાજાને કે કીશમતમે હમારે કયા લેખા હોગા,
જો જાહેર હએ શો દેખીગે વલે બાતેનમે કયા હોગા—ખુદાજાને
મુજે હએ ખોફ ઉશ દીનકા બતાવો કોનશા દીન હએ
ઉતર કર શમશ જબ નીચે શવાને જે ખરા હોગા.—ખુદાજાને
ઉશી કુછ ખોફ નહીં મેહરકુ અએશે રાજે મેહશરકા
શવાબ હગે ઉશકે શીને પર દરદે સુશતકા હોગા—ખુદાજાને
હમારા વોહ વશીલા હગે કે જો હએ દોશત અલ્લાહ કે
નવાશા ઉશ પેઅમ બરકા શહીદે કરબલા હોગા—ખુદાજાને

ગાયન ૬૨૧ રાગ—સીંધ ભેરવી ગઝલ.

ચમનમે આકે કોઇ દમ જોતું સબા ઠયરી
નસીમે બુલ બુલે શેદા ખેર્જાંબી આ ઠયરી
જુતુને છોરાના એક કુતાર પેહેરન ચેરા
બદન પર ખાક ફકીરોં કે એ કબા ઠયરી
ગયા ન છુતા હુવાકુ યારસે કોઇ,
ગલી સનમકી અછજે એ કર્બલા ઠયરી.
જો કત્લ કર કે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,
હમારા ખુન તેરે પાંઉ કી હીનાં ઠયરી.

ગાયન ૬૨૨ રાગ—પીલુ બરવો ગજલ દીપચંદી.

લગા હય દીલ પ્યારેસે નીભા હોગે તો કયા હોગા,
હમારે કલબમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા—લગા.
હમીકો ચાહ મીલનેકી મીલા વોગે તો કયા હોગા.
હુસ્ન ચશમોકે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા—લગા.
જરા દીદાર તુમ અપનાં દીખાવોગે કયા હોગા,
હમ મરતે હય તેરે ગમમે જીલાવોગે તો કયા હોગા—લગા
અજબ દીદાર રોશન હય છીપાવોગે તો કયા હોગા.
ચમન બીચ આન કર મુખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા—લગા.

ગાયન ૬૨૩ રાગ—જીલ્હા ગઝલ.

નાગનકે બચે નાગ ઉસે કબુ પીયાર ન કરનાં.
પ્યાર જો કરનાં તો હુશીઆરીમે ખુબ રહેનાં.
અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મીઠાં ન કહેનાં,
અગર હોવે અપનાં દુશમન ઉસે બાત ન કહેનાં.
અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેનાં.
કમ સીલકુ ઇલમ દેકે હુશીયાર ન કરનાં.
હુશીઆર જો કરનાં તો ઇતબાર ન રખનાં.
જો કરનાં ઇતબાર તો ખબરદારીમે રહેનાં.—નાગનકે.

ગાયન ૬૨૪ રાગ—બીલાવલ ગઝલ.

હમશરે અશ્મે બુતાં શામો સહર ગર્દીશમે હું.
ચર્ખસા અય આસમાં આઠો પહર ગર્દીશમે હું.
કાર હય શીરનકી મેરા રાત દીન પરકારમા,
સુ ની માગે સાદિએ કોહરાતે સર ગર્દીશમે હું.

તાલીબે દીદારે સાકી હું મગર ગાય દોસ્તો,
શીસ્સે સાગર કીસ લીયે ગયે ઉમ્રભર ગદી શમે હું.

ગાયન ૬૨૫ રાગ—જીંઝોટી ગઝલ.

બયદા હું જીસકા આગે વોહી મેરે ખુદા હય,
કદમો સે બસ ઉસીકા સીઝદા મુજે રવા હય—બયદા
બસાયા જીસકા કદ હય, વલ્લા બસર નહી હય
જાહીરમે મુસ્તફા હય, બાતેનમે વોહ ખુદા હય—બયદા
આદમકો ખુદા મત કહો, આદમ ખુદા નહી હય
મગર ખુદાકા નુરસે આદમ જુદા નહી હય—બયદા

ગાયન ૬૨૬ રાગ—ગઝલ.

કહતે હય લોક યારો, અહલે જર નહી તો કુચ્છ નહી
હુવા જબ જર પયદા યારો, ધર નહી તો કુચ્છ નહી—કહતે
હુવા જબ ધર તો અય યારો, દીલબર નહી તો કુચ્છ નહી
દીલબર આઈ જબતો યારો, મોહબત નહી તો કુચ્છ નહી—કહતે
મોહબત મીલી અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુચ્છ નહી
ખુદાસે મોહબત મીલી તો યારો, શાહ કહેતે સબ કુચ્છ નહી—કહેતે

ગાયન ૬૨૭ રાગ—ભેરવી ગઝલ.

ખુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે યાર
ના મરતી હું ના જીતી હું બસ ગમમે તેરે યાર—ખુને
અયસી હવા ચલાઇ, જમના મુજે દીખાઇ
જમનાકા આસપાસ, શાહેરે ચમનમે ફીરતી હું—બસ ગમમે
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુહ આંસુઓસે ધોતી
વોહ કહાં ગયા મેરા મોતી, મોતી બીના ના સોતી—બસ ગમમે

(શએર)

દીલ ઉસીકો દીજીએ, જો દીલબર યાર હો
ક્યા હીંદુ ક્યા મુસલમાન, કદરદાન યાર હો
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઇ, મય પલંગકે નીચુ પડ ગઇ
વોહ કહાં ગયા મેરા પ્યારે, મય અગ્ની જયસી જલ ગઇ—બસ

---

૬૨૮. રાગ—ગઝલ ઠુમરી.

રાહે મૌલામે, સર કટવાએ જાયેંગે,
જાકે રનમે શાહાદત, પાએ જાએંગે—રાહે
મુજકો બુલાલો, યા સરવરે આલમ

દીદસે હમ તો બીસ્તર ઉઠાએ જાએંગે—રાહે
શેખ, કહેતાહે દીલ, કરય લેકો ચલે
દરે આકદસપે ધુની, રમાએ જાએંગે—રાહે

ગાયન ૬૨૯ રાગ—સારંગ કવ્વાલી.

પ્રેમ નગરકી રાહ કઠણ હય, સંભાલ સંભલકે ચલા કરો
રામ નામકો મનમે જપો તુંમ, બચન ગુરૂકા યાદ કરો—પ્રેમ
બદકો તુમ નાયુદ સમજલો, નેસ્તકો સમજો ઔર બકા
કુચ્છ ન આવે કામ તુમારે, લાખો બર્સો ઉયા કરો—પ્રેમ
મંદીરમે કયા સુરત પુજે, મસજીદમે કયા સીજદા કીએ
રામ મીલનકી રાહ નીરાલી, મનકી માલા જપા કરો—પ્રેમ

ગાયન ૬૩૦. રાગ—ભૈરવી ગઝલ.

જરા તો સોચ આય ગાફીલ, એ દમકા કયા ઠીકાણા હય,
નીકલ જબ પ્રેહ ગયા તનસે, એ સબ અપના બીગાડા હય,—
મુસાફીર તું હય ઔર દુન્યાં, સરાએ ભુલ તું મત ગાફીલ.
સફલ મુલ્કો અરમ આખેર, તુજે હરપેચ આના હય.—
લગાતા હય આબ ઘસ દોલતપે, દીલકો કયું તું અબ નાહક,
ન આવે સાથ કુચ્છ હરગીઝ, હયાં સબ છોડ જાના હય.—
ન ભાઈ બહેન ન કોઇ હય, ન કોઇ આસના અપના,
બખુબી ગૌર કર દેખો, તો મતલબકા જમાના હય.—

ગાયન ૬૩૧. રાગ—કવ્વાલી સારૂ.

ઉન્હકા ઘર ઝુલતે હાથી, હઝારેં લાખ કે સાથી,
ઉન્હીકો ખા ગઇ માટી, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ટેક
નક્ષરા કુચકા બાજે, ફી મારૂં મૌતકા બાજે,
જયોં શ્રાવણ મેઘરાજ ગાજે, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ઉન્હકા.
કહાં ગએ ખાન મદમાતે, જો સુરજ ચાંદ ચમકાતે,
ન દેખે કહાં ઉઠ જાતે, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ઉન્હકા.
ઉન્હકા ગર લાલ ઔર હીરે, સદા મુખ પાન ઔર બીડે
ઉન્હાનું ખા ગએ કીડે, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ઉન્હકા.
ઉન્હકા ઘર પાલખી ઘોડે, જરી જર પહેન કે જોડે,
વોહી અબ મૌતને તોડે, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ઉન્હકા
ઉન્હકે ખાસ થે કાલે, મલયાં દુધ સે પાલે,
વોહ આખર આગમે ડાલે, તું ખુશકર નીંદ કયોં સોયા—ઉન્હકા

ગાયન ૬૩૨. રાગ- ગઝલ.

દીલ હમને સનમકો દીયા નજરાના સમજકર
ઝાલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજ કર—દીલ.
પહેલે તો મેરે સામને મુહ ખોલકે બયઠે હયે
ફીર કર લીયા પરદા મુજે, બેગાના સમજ કર—દીલ
સાકી મેં તેરે સદકે, મએ વસ્લ પીલાદે
આયા હું બોત દુરસે મયખાના સમજ કર—દીલ
મનસુર ઈસી વાસ્તે, કહેતા થા અનલ હક
સુલીએ ચડાયા મુજે, દીવાના સમજ કર—દીલ

ગાયન ૬૩૩ રાગ—સારંગ ગઝલ.

એ જર હય કૌન, ઔર કહો જરદાર કૌન હય!
ગુલ કોસ જગાસે આયા, ગુલઝાર કૌન હય!—એ જર
જરવાલોંસે ગરીબ, ગરીબોંસે અહલે જર
ગર ન રીયાસત હોવે, તો સરકાર કૌન હય!—એ જર
આશક અગર ન હોવે, તો માશુક હોવે કૌન!
ગર બાવફા ન હો, તો જફાકાર કૌન હય!—એ જર
અંધેર નગર હો, તો ઉજાલેસે કામ ક્યા!
રૌનક ન હો, તો તાલીબે દીદાર કૌન હય!—એ જર

ગાયન ૬૩૪ રાગ—કવ્વાલી.

ક્યા પુછતા હો સાહેબ મુજસે કે ક્યા હય દુન્યાં
હીસી હવાકા ઘર હય દારલ ફના હય દુન્યાં—ક્યા
અગર ચે બચસમે જાહીર, ઈસમે હસી ખુશી હય
લેકીન હય ગમકી બસ્તી, ઈબ્રતકી જા હય દુન્યાં—ક્યા

(શએર.)

કોત કપટ મત સર ધરો, મંઝીલ અપની દુર
નેકી કુચ્છ કમાઈ લો, જો પુંજી હો ભરપુર
ગર આજ હય કીસીકી કલ હોગી દુસરેકી
હર જાઈ બેહયા હય ઔર બેવફા હય દુન્યાં—ક્યા

(શએર.)

આંખ કાન મુખ મીચકે, નામ નીરંજન લે
અંદરકે જબ પટ ખુલે જો બહારકે પતદે
ઈસ પીરે જાલમે કુચ્છ ઉલફતકી બુ નહી હય
ગો બાદ યું એક નજરસે એક દીલરુબા હય દુન્યાં—ક્યા

ગાયન ૬૩૫. રાગ—ભૈરવી ગઝલ.

દીલા ગાફીલ ન હો યકદમ યેહ દુન્યાં છોડ જાના હય
બગીચે છોડ કર ખાલી જમીન અંદર સમાના હય—દીલા.
બદન નાજુક કંચન જયસા, જો લેતે સેજ ફુલો પર
હોવેગા એક દીન મુર્દા, બદન કીડોને ખાના હય—દીલા
ગફ્લતમે તું ક્યું સોયા, નહી આરામ દસ જગમે
મુસાફીર બેવતન હય તું, કહાં તેરા ઠીકાણા હય—દીલા
નજર કર દેખલે પ્યારે, ન ખેશોને કોઇ તેરા
પેદર માદર ઝનો ફરઝંદ, સબીકો છોડ જાના હય—દીલા
ન ભેલા હોયગા પ્યારા, ન બેટા બેટી ઔર પ્યારી
યહાં કરલે ધર્મ તેરી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હય—દીલા

ગાયન ૬૩૬. રેખતો.

ઇઆરકી કોઇ ખબર લાતા નહી,
અરે દમ લબોસે નીકલ જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
અરે મત સતા જાલીમ દીલે રંજુરકુ,
ક્યા તુજે ખોફે ખુદા આતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
તુમ હસો ગઅેરોસે હંમ દેખા કરે,
એ સીતમ હંમસે સાહા જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
અબ ખતાકુ બખશ દે પરવરદેગાર
હશર તક દાગે જીગર જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
કે યા ખતા હંમસે હુઇ હઅે દોસતો
અય તરાવર ઇઆરકા આતા નહી—ઇઆરકી કોઇ

ગાયન ૬૩૭. રેખતો હુશેનીનો.

શરમીંદેહ કમર હઅે તેરી તશવીર કે આગે
શમશુલ હઅે બીજલ જુલફકી જંજીરકે આગે—શરમીંનદેહ
આશકકા તો કુછ બસ નહીં માશુકકે આગે
ઓલવાકે હમે તેગે નીગેહસે હઅે કીઆ કતલ
જાનાકી ન થા કાફરે બેપીરકે આગે—શરમીંનદેહ
દરદ દરદકી દાર નહીં બીન સબર "હુશેની"
તદબીર તો ચલતી નહી તકદીરકે આગે—શરમીંનદેહ

ગાયન ૬૩૮ રેખતો નઝરનો.

ફલાસે ગરદું અગર જહાંમે જો ખાક મેરી કુજામ કરના
તો મેં સનમકે લબોંસે મીલકે અરજ હઅે હઅેરા મુદામ કરના—
જો પાતા લેજત બશાને મશતાં મઅે મહબતકી તેરે જાદુ

તો શામએશ નીકલકે અયને વોહ મએ કદેમે મોકામ કરતા—ક્યાકે
વોહ બજમ અપનીબી મએ કશીકી વગેર હોજાતી મથતો બે ખુદ
જો શેખજી વહાંશે બચકે આતે તો મેં ને ગુરફર સલામ કરતા—ક્યાકે

રેખતો નજીરનો.

ગાયન ૬૩૯.

દુરસે આએથે શાકી શુનકે મએ ખાને હું હંમ
બશત રશનેહી ચલે અફશોશ પએમાને હું હંમ—દુરશે
મએબી હુએ મએ નાંબી હુએ શાગેરબી હુએ શાકી નહી
દીલમે આતા હુએ લગાદે-આગ મએખાનેકુ હંમ—દુરશે
કોઉ નહી લેતા હમારી તું ખબર અએ બે ખબર
કૈઆ તેરે આશક હુવેથે દરદો ગમ ખાનેકુ હંમ—દુરશે

રેખતો મીરનો.

ગાયન ૬૪૦

ગંમ રહા જબ તક કે દંમમે દમ રહા
દીલકે જાનેકા નેહાએત ગંમ રહા—ગંમ રહા
દેખ મેરા રોના ઉસને હંસ દીઆ
બરક ચંમકી અબર બારાં થંમ રહા—ગંમ રહા
મેરે રોનેકી હકીકત જીસમેથી
એક મુદત તકવો કાગજ નંમ રહા—ગંમ રહા
શુબેહ ગુજરી શામ હોને આઇ મીલ
તુંને ચોંકા દીન નેહાએત કંમ રહા—ગંમ રહા

રેખતો સોદાનો.

ગાયન ૬૪૧

પેહલુસે મેરે શુબેહ વોહ દીલદાર ઉઠ ગએઆ
શેજે વશાલ કરકે શબે તાર ઉઠ ગએઆ—પેહલુસે મેરે
આહો ફેગાંકી આજ જોઆતી નહી સદા
શાએદ મેરા જહાંસે વોહ બેમાર ઉઠ ગએઆ—પેહલુસે મેરે
બદનામ તું એબશ મુજે કરતા હુએ નાસેહા
મુદત હોઇ બુતોંસે શરોકાર ઉઠ ગએઆ—પેહલુસે મેરે

રેખતો ખોરશેદનો.

ગાયન ૬૪૨

મુતરેબસે કેહ શરૂ કરે ગાનાં બસંતકા
મુતરે બસે
ફરખુન દેહ શાકીઆ હુએ ઇએદ આના બસંતકા—મુતરે બસે
તંગ બહાર ચલ ગઇ મુલકે ખેજાંગે જબ
મેથા હુએ શાખશારએ થાના બસંતકા—મુતરે બસે
"ખોરશેદ" ને લેબાશ કીઆ તુજ બગેર જરદ,
કરતા હુએ જીસ શબબશે તરાના બસંતકા—મુતરે બસે

ગાયન ૬૪૩. રેખતો હાજીનો.

તકતીહે તેરી આંખોકું અએ ઇઆર ચમનમે
કેઆ ચુપકી ખરી નરગેશે બેજાર ચમનમે-તકતીહે
હોજાએગી બેજાર હર એક ફુલસે બુલ બુલ,
તું જાઇઓ મત છનતે ગુલજાર ચમનમે-તકતીહે
બો આજ તો લાતી હુએ શબા ઓર તરેહકી
શાએદ કોવોહ પોંહોંચા, હુએ તરેહદાર ચમનમે-તકતીહે
તાકીદ હુએ દરબાનોકુ ઇએહ બાગમે જાકર
આ જાઇએ ઇએહ "હાજી"ન ખબરદાર ચમનમે-તકતીહે

ગાયન ૬૪૪ રેખતો નીઆજનો.

દેખલાએ દાગે દીલને ગુલેસતાં નએ નએ
વેહશત દેખા રહી હુએ બીઆબાં નએ નએ-દેખલાએ
જઓરે બુતાંસે મુજકુ ઇલાહી બચાઇઓ.
પેદા હુએ હુએ જાંનકે ખાહાં નએ નએ—દેખલાએ.
મેં ઇસ તરેહ જનુ તેરે હાથશે તંગ હું,
લાઉ કહાંશે રોજ ગીરેબાં નએ નએ—દેખલાએ.
દેરો હરમમે કોઇ નહી તેરે રાહપર
કાફર નએ નએ હુએ મુસલમાં નએ નએ-દેખલાએ
કીસ તરેહ હો ગુજર દરે જાનાંપે અએ "નીઆજ"
દરબાં નએ નએ હુએ નેગેહબાં નએનએ-દેખલાએ

ગાયન ૬૪૫ રેખતો રજીનો.

કીન દોડયે તેરે દેખીએ કીસશાનકી શુરખી,
પોંહોંચે ન છસે પનજએ મર જાંનકી શુરખી-કીન દોક
તારીફ દેહેનેકી કર ઇઆ લબકી નીસ્બત
મીશીકી ઉદાહટ કહું ઇઆ પાંનકી શુરખી—કીન દોક
અલમાસ નજર આને હુએ ઇઆ કુતકી માનંદ
પડતે હુએ કરન ફુલપે જબ કાંનકી શુરખી—કીન દોક.
કાતેલ મુજે ડર હુએ કોઇ પેહચાંન ન લેવે
ધો ડાલ જરા ગોશએ દામાનકી શુરખી—કીન દોક.

ગાયન ૬૪૬ રાગ—રેખતો.

દીવાનાં તેરા આશકે જાર હું મય.
ફીદા તુજપે સુરતશે અએ ઇઆર હું મય—દીવાનાં તેરા
ફકીરોમેં કબ તેરે આતા હું, જાકેમ

ફ્રેખી જો તું હએ તો ઇઆર હું મય—દીવાનો તેરા.
જીસે તુને કાટા મુવા બે અજલ વોહ
સમજતા તેરે જુલફકા માર હું મય—દીવાનાં તેરા.
અગરચે તું ગુલ હએ વઇઆ ચશમે નરગેશ.
તેરે આગે તાજેકા એક ખાર હું મય—દીવાનાં તેરા.

---

૬૪૭. રેખતો—મલંગ શાહાનો.

મેરા દરદો ગમ તુજપે એજ હાર હોગા,
ઉધર મંજલે એશક બીશીઆર હોગા—મેરા દરદો.
ઇધર તો જેગર હય મેરા પારે પાર,
ઉધર મરહમે વશલ તઇઆર હોગા.—મેરા દરદો.
વોહ પુલતો હે છોટા જો રસતા હય બારીક,
ઇઅહ બંધ ગુનેહગાર કેઆ પાર હોગા—મેરા દરદો.
મલંગશાહ શાઇ તુ રોશન ઇશમ હય,
ઉધર લાલો ગઉહરકા બાજાર હોગા—મેરા દરદો.

ગાયન ૬૪૮. રેખતો વલીનો.

જીસકુ લજત હએ સજનકે દીદકી,
ઉસકુ ખુશવકતી હએ શુબહે ઇદકી—જીસકુ.
મુખકે ઉપર જુલફ એ દરીઆએ હુશન
મોજહએ ઇઅહ ચશમએ ખુરશેદકી—જીસકુ.
દેલમેરા મોતીહો તુજ બાલે મેંજા
કાંનમેં કેહતા હએ બાતે ભેદકી—જીસકુ.
તુજ દેહનકુ દેખ કર બોલા વલી
ઇઅહ કલીહએ ગુનચએ ઉમ્મેદકી—જીસકુ.

ગાયન ૬૪૯ રેખતો રફાયતનો.

જોશમે હેજર મોંહ દેખાતી હએ,
જાંન રફાઅતકી લબપે આતી હએ—જોશમે.
ઇઅહ જુંદાઇ જેગર જલાતી હએ,
આંખભી અશકે ખુન બહાતી હએ—જોશમે.
દેલતો કુછ એક બએક નહીં મીલતા,
પેહલે ઇઅહ આંખ ઘર ડુબાતી હએ—જોશમે.
ચશમેં મુશતાતેકુ રાજન હેએ ઇએહી,
જએસા કરતી હએ વએસા પાતી હએ—જોશમે

ગાયન ૬૫૦ રેખતો આબરૂનો.

તુમારા દેલ અગર હમસે ફીરા હુએ
તો બેહતર હય હમારાભી ખોદા હુએ—તુમારા.
હમારી કુછ નહીં તકસીર લેકીન,
તુંમહીકું સબ કહેંગે બેવફા હુએ—તુમારા.
વોહ બેદમક હુએ કહા હુએ જીસને તુંમસે
મીલો જીસસે તુમારા દેલ મીલા હુએ—તુમારા.
હોવે હો ઇસ કદર બેઝાર હમસે
કહો હમને તુમારા કેઆ કીઆ હુએ—તુમારા.
અબસ બેદેલ કરો મત આબરૂકુ
મુશાફેર હુએ શેકશતા હુએ ગદા હુએ—તુમારા.

ગાયન ૬૫૧. રેખતો ઇનશાનો.

કસંમ ન ખાઇઓ જાલેમ તું મએ કે પીનેસે,
વગર ન હોવે હમ આઝુરદે અપને જીનેસે—કસંમ
અગર મય પાઉં બેફીલા કહીં તુજે હુએ હુએ,
તો કીસ મજેસે લગા રખુ અપને શીનેસે—કસંમ
ચમકતે ચાંદ કે હુએ જીસ તરેહ તારે
અજબ મજા હુએ તેરે મુખરે પર પસીનેસે—કસંમ
વોહ સુનકે અરજકુ ઇનશાકી ઇસ તરેહ બોલા
કીસે ગરજહુએ અબસ મોંહ લગે કમીનેસે—કસંમ

ગાયન ૬૫૨ રેખતો.

ગુલકે બનાનેવાલે ગુલપર બેજાં કીઉ આયા
ગુલકુ તઇઆર કરકે ઉસ બાગસે છોરાયા—ગુલકે
જાં બોશતાંકે અંદર એક ગુલ કીઆ હુએ રોશન
ઉસ રોશની કે અંદર બુલ બુલ ફુલા બેઠાયા—ગુલકે
માલીસે જાકે કહીઓ કાચી કલી ન તોરો
અએ હાકુ કેઆ કર મગે ખાલેકને ઇઉ બનાયા—ગુલકે,
બુલબુલને જાકે પુછા રોરો કે બાગબાંસે
સખતીસે ઇસ કદર તું ફીર ગુલકુ કેઉ દુખાયા—ગુલકે.

ગાયન ૬૫૩. રેખતો મોઇનુદદીનનો.

રાજી હુએ હમ ઉસમે જો તું દીલરૂઆ કરે
ચાહે જફાઓ જોર કરે કેઆ વફા કરે—રાજી હુએ.
દીલકશા રફીક જીસકા જુદાઇ ગમ ચાહો ઇશ્માર

દીલ અપની એકશીકુ ન રોવે તો ક્યા કરે—રાજી હુએ.
જીસને હમારે દોસતકુ હમસે જુદા કીઆ
વોહભી મુરાદ અપની ન પાવે ખોદા કરે—રાજી હુએ.
કેહતા "મોઈનુદ્દીન" હુએ તુમહી મેરે દોસતો
આશો શબોંકી મુશકલી મુશકેલ કુશાકરે—રાજી હુએ.

ગાયન ૬૫૪ હિંદુસ્તાની રેખતો સોદાનો.

મકદુર નહી ઉસકી તજલીકે બયાંકા,
જીઉ શઅએ સરાપા હો અગર સરફ જુબાંકા—મકદુર
પરદેકુ નાઘ ઉન કે દરે દીલસે ઉઠા દેએ
ખુલતા હુએ અલી પલમે તલેસમાત જેહાંકા—મકદુર

ગાયન ૬૫૫ રેખતો એકીનનો.

હાતસે વેહશત કે ટુકરે પેરહન હો જાએગા
પેરહન ક્યા ચીજ હુએ ટુકરે બદન હો જાએગા—હાતશે.
તું ટપકને દે મેરે એશકો કે હમદમ ગમ ન કર
રફતે રફતે એક દીન દુરદે અદન હો, જાએગા,—હાતશે.

ગાયન ૬૫૬ રેખતો રમજાન અલાનો.

શીર દો ખાર એશકકા દીલપે અસર પેદા હુવા
આગસે તેરી મોહબતકા શરર પેદા હુવા—શીરદો.
એશક જારી રાત દીન હુએ—ચશમ ગીરીઆંસે મેરે
ઇસ કદર રોઆ કે આશકોંકા ગોહર પેદા હુવા—શીરદો.
દેખ કર ગુલશનમે કેહતે બુલબુલે ઉસે માહરો
ક્યા ચમન મે દુસરા રશકે કમર પએદા હુવા—શીરદો.
અબ મુજે તેરે બજુજ આતા નહીં, આરામો ચેન
શીર તુંને ક્યું કર જુદાઇસે સબર પેદા હુવા—શીરદો.

ગાયન ૬૫૭ રેખતો છનશાનો.

જેગરકી આગ મુજે જલદ ઉસમે વો શએલા,
લગાકે બરફને શાકી સુરાહીએ મએલા—જેગરકી.
કદમકુ હાથ લગાતા હું બસ કહી ઘર ચલ
ખોદાકે વાસતે જાલેમ તુ પાઉ મત ફેલા—જેગરકી.
નીકલકે વાદીએ વેહસતસે દેખ એ મજનુ
કે જોર ધુનમે અબ આતાહે નાકએ લયલા—જેગરકી

ગાયન ૬૫૮ રેખતો કરમનો.

આનેકાં તેરે પાસ કર દીઆ મેં બહાનાં
બીન દેખ તેરે હોના મેરા દીલ હુએ દેવાનાં--આનેકાં
મરતી હુ તેરે વાસતે ઓર દીલકુ નહી ચેન
સો બાર તુજે દેખને દરવાજે પર આનાં---આનેકાં.

ગાયન ૬૫૯ ફારસી ગઝલે અતાઇ.

બતાબે જુલફેઆં ખુરશેદ રૂખસાર
ગીરેફ્તારેમ ગીરેફ્તારેમ ગીરેફ્તાર---બતાબે.
ચો મજનું દરતરીકે ઇશકે લેલી.
ખબરદારમ ખબરદારમ ખબરદાર---બતાબે.
જુલેખાવર એહરે ઇશકે યુસફ
ખરીદારમ ખરીદારમ ખબરદાર---બતાબે
લબશ ગોઇ કેબામા દર તબસ્સુમ
પરસતારમ, પરસતારમ, પરસતાર---બતાબે

ગાયન ૬૬૦ ફારસી ગઝલે હાફેજ.

સાકી બેઆર બાહેદ કેઆમદ જમાંન ગુલ
તા બેકનનીમ તોબેહ દીગર દરમીઆંને ગુલ---સાકી
કુરીએ ખાર નારેજનાં તાચમન રવીમ.
ચું બુલબુલાં નુજુલફુનીમ આસીઆંને ગુલ---સાકી
દરગેહને બોસતાંને કદેહ બાદે તુશકુન,
કઇઆતે ખુશદેલી બેરસીદ અઝજમાંને ગુલ---સાકી.

ગાયન ૬૬૧ ફારસી ગઝલે હાફેજ.

લોતફ બાશદ ગર ન પુરસીદ અજગદા હારૂતરા,
તાબે કામે દેલ બીબીનદ દીદએ મારૂતરા---લોતફ
હમ ચે હારૂતીમ દાએ દર બલાએ એશ કેરાજ
કાશકી હરગેજ નદીદી દીદએ મારૂતરા---લોતફ

ગાયન ૬૬૨. ફારસી ગજલે મોહસુદ.

ઇમરોજ દીગરંમ બફેશકે તો શાંમશુદ.
દર આરજુએ વસલેતો ઉમરંમ તમાંમ શુદ---ઇમરોજ.
આમદ નમાજે શાંમ નેઆમદ નેગારેમન
અએ દીદેહ પાશદાર કે ખાબંમ હરાંમશુદ--ઇમરોજ.
બસતંમ બસી ખેઆલ દેબીનંગ જમાલે દોસત

આહંમ નશુદ મંધ અશરો શોદાએ ખાંમશુદ—ઇમરોજ.
ખાલેતો દાંને દાંને વ જુલફે તો દાંમદાંમ
મુરગે કે દાંને દીલ ગીરફતાર દાંમશુદ—ઇમરોજ
મેહમુદે ગઝનવી કેહજારાં ગોલાંમ દાશત,
ઇશકશ ચુનાં ગીરેફત કે ગોલાંમે ગોલાંમ શુદ—ઇમરોજ

ફારસી ગજલે ખાકાની.

ગાયન ૬૬૩

લાલેરૂખા સનંમબરા, સરવે રવાંને કીસતી
સંગદેલા સેતમગરા આફતે જાંને કીસતી—લાલેરૂખા
દાંમ ને હાદે મીરવી મસત જેબાદે મીરવી,
શશત કુશાદે મીરવી, સખત કમાંને કીસતી—લાલેરૂખા
અબરૂ એતો ચોમાહેતો ખુરદે જે માહે નો ગીરો
આફતે જાંને મંન મશો શીત નએ જાંને કીસતી—લાલેરૂખા
ખાકાનીએ ગોલામે તો મશત શુદેહ જે જાંમેતો,
જાંમે મએ બીદેહ બઉ રહે રવાંને કીસતી—લાલેરૂખા

ફારસી ગજલે જામી.

ગાયન ૬૬૪

શીમીં જકના સંગેદેલા લાલે ઉજારા,
ખુશ કુન બને ગાહે દેલે ગંમ દીદએ મારા—શીમી
આજુરદેહ મબાદા કે શવદ આં તને નાજુક
અજ બેહરે ખોદા ચુશત મકુન બંદે કબારા—શીમી

ફારસી ગઝલે ખુસરો.

ગાયન ૬૬૫.

કાફરે ઇશ્કમ મોસલમાની મરા દરકાર નીસ્ત
હર રગે મન તાર ગસ્તેહ હાજતે જુનનાર નીસ્ત-કાફરે.
અઝ સરે બાલીને મન બરખીઝ અય નાદાં તબીબ
દર્દમંદે ઇશ્કરા દારૂ બે જોઝ બીદાર નીસ્ત-કાફરે
નાખુદા દર કીસ્તીએ મન, ગર ન બાશદ ગુમબાશ
મા ખુદા દારીમ, મારા નાખુદા દરકાર નીસ્ત-કાફરે
ખલ્ક મી ગુયદ કે ખુસરો બુતપરસ્તી મી કુનદ
આરી આરી મીકુનમ બા ખલ્કે આલમકાર નીસ્ત-કાફરે

ફારસી ગઝલે હાફેઝ.

ગાયન ૬૬૬.

દેલબરે જાનાને મન બોરદ દેલો જાને મન,
બોરદ દેલો જાને મન, દેલબરે જાનાને મન.
રૂવનેગો રૂઝવાને મન, ખાકે સરે કુએ તોસ્ત,

ખાકે સરે કુએ તોસ્ત, ખ્વઝેએ રૂઝવાને મન.
યુસફે કાનાને મન, મસ્ત્ર મલાહત તોરાસ્ત,
મસ્ત્ર મલાહત તોરાસ્ત, યુસફે કાનાને મન.
હાફેઝે ખુશ ખાને મન, નકદે કમાલે ગ્યાસ,
નકદે કમાલે ગ્યાસ, હાફેઝે ખુશ ખાને મન.

ગાયન ૬૬૭ ફારસી ગઝલે હાફેઝ.

મોતરબે ખુશ નવા બેગુ, તાઝે બતાઝે નવ બ નવ,
બાદે એ દેલ કુશા બેજુ તાઝેબ તાઝે નવ બ નવ.
બરઝે હયાત કએ ખુરી, ગરનેહ મુદામ મએ ખુરી,
બાદે બેખુર બયાદે ઉ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ.
શાહેદે દેલરૂબાએ મન, મી કુનદ અઝ બરાએ મન,
નકશો, નેગારો, રંગો બુ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ,
બાદે સબા ચુ બેગઝરી, બર સરે કુએ ઉપરી,
કીસ્સેએ હાફેઝશ બેગુ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ.

ગાયન ૬૬૮. રાગ—ફારસી ગઝલે સાદી.

અય માહે આલમ શુઝે મન, અઝ મન એશ રંજીદેઇ,
અય શમંચ શબ અફરૂઝેમન, અઝ મન એશ રંજીદેઇ—અય૦
મન આશકે જારે તો અમ, અઝ જેહાં વફાદારે તો અમ,
તા ઝેન્દે અમ યારે તો અમ, અઝ મન એશ રંજીદેઇ—અય૦
મન આશકે દીવાનેહ અમ, અંદર જેહાં અફસાને અમ,
તો શમઓ મન પરવાનેહ અમ. અઝ મન એશ રંજીદેઇ—અય૦
અય સરવે ખુશ બાલાએ મન, અય દેલબરે રંનાએ મન,
લાલે લબત હલવાએ મન, અઝ મન એશ રંજીદેઇ—અય૦
મન સાદીએ દેલખાહે તો, અબરૂએ તો ચુ મોહ નવ,
મન યારે નેક ખાહે તો, અઝ મન એશ રંજીદેઇ—અય૦

ગાયન ૬૬૯. રાગ—બિહાગ—પદ તાલ ત્રીતાલ.

ચલના હોગા જરૂર એક દીન ચલના હોગા જરૂર,—ચલના૦
લછમન રામ અમર જો હોતે, રહેતે કબરસો દુર;
સોહી જગમે રેહેન ન પાયે, સમજ દેખ નર કુર,—ચલના૦
રાવન, કુંભકરન બડે જોધ્ધે, કેહત હતે હમ સુર,
કફીન મોતસે કોઈ ન બચે, ગીલ ગયે માટી ધુર—ચલના૦
જમશેદ, ફરેદુન. મહમદ, ઇસા, ઓર રાજ ધર્મકે સુર,
ગયે જગતકે મોહમાં તોડે, દેવી દેવના દુર.—ચલના૦

અરજુન સમ ક્ષત્રી નથી જગમે, કરન કાન ભરપુર,
પાંચો પાંડવ ધીર પ્રતાપી, હો ગમે ચકનાચુર—ચલતા૦
પીર મરે પયગમમ્બર મર ગયે, મરે ચાંદ ઓર સુર,
કહે કબીર ભકિત કબ રચના, થોડા કાલ હજુર—ચલતા૦

ગાયન ૬૭૦ રાગ—આરવા પદ—તાલ ધીમા ત્રીતાલ.

ગુરૂ બિન કોન બતાવે બાટ, બડા બીકટ જમ ઘાટ.—ગુરૂ૦
ભ્રાંતિકી બડી, નદીયાં બીચમે, અહંકારી લાટ,
મદ મત્સરકા મેહુલા બરસાત, માયા પવન ઘોંઘાટ;
કામ ક્રોધ દોઉ પરબત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાત,
કહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ, કયોં કરન બોંબાટ.—ગુરૂ૦

કબીરી-પદ.

ગાયન ૬૭૧

આખર મરનાહે, આખર મરનાહે, તુંમ કોહેકુ ગુમાંન કરતાહે
કોઇ મોટા રાવ ઓર રાનાં, જીને જોધપુર બંધાનાં
શો નર સુતાહે મશાના—આખર.
જે નર કુર કપુરે જમતા, જે નર સુખ પાલે શન મરતા
શોમેં નજરે દેખા જલતા—આખર
કહત કબીરા સુનોરે ભાઇ, તેરી માન તાત લોગાઇ
એ શબ જુઠી જાલ લગાઇ—આખર.

કબીરી-પદ.

ગાયન ૬૭૨.

કીઆ ધુંદી આંખોસે ઇશારો. સમજ રખે કછુ મનમો
દેખા દેખી સબ જાવતહે કવન નર રહે જગમો
ખલકચ બીના કાવ ચબાવે કછુ પલવ કછુ સુખમો—કીઆ.
રાજા રંક મરદા મરદી જોગ જુગત શબ તનમો
લાખો હાથી ઘોડે ફોજા લુટલેલ હે ખીનમો—કેઆ.
ચોકી પાહરા નાકે બદી અરબમ ગન બાજેમો
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ કોન છુડાવે ઇનમો—કીઆ.

કબીરી-પદ.

ગાયન ૬૭૩

રામ નામ ભજલે પેઆરે, કાએકુ મગરૂરી કરતા હૈ,
કચ્ચી મટ્ટીકા બંગલા તેરા, પાવ પલખમે ઢલતા હૈ
બ્રહમન હોકર પુરાંન બાંચે, સનાન તરપન કરતા હૈ
સબકાલ સુચીલ રહત હૈ, એ કયા સાહેબ મીલતા હૈ—રામ.
જોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મશતમે રહતા હૈ

દોનો હાત શીરપર ધરકે, કહો કેઆ સાહેબ મીલતા હે—રામ
માન ભાવ હોકર કાલે કપડે પેરે, દાઢી મુછી મુંડતા હે
ઉલટી લકડી હાતમે પકડકર, કહો કયા સાહેબ મીલતા હે—રામ
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, મનકી માલા જપતા હે
જેવ ભાવ ભગતસે ધેઆંન ધરતે હે, ઉનકુ સાહેબ મીલત હે—રામ

ગાયન ૬૭૪ કબીરી પદ—પીલુ દીપચંદી.

ઇસતન ધનકી કોન બઢાઇ, દેખત નૈનોમે મટ્ટી મીલાઇ—
હાડ જલે જૈસી લકડેકી મોલી, બાલ જલે જૈસી ઘાંસકી પોલી—
અપને ખાતર મેહેલ બનાયા, આપહી જાકર જંગલ સોયા
કહેત કબીરા સુન મેરે ભાઇઆ, આપ મુવે પીછે ડુબ ગઇ દુન્યા—

ગાયન ૬૭૫. કબીરી—પદ.

નજર ન આવે આનમ જ્યોતી,
તેલન બતી બુજ નહી જાતી નહી જાગત નહી શોતી—નજર
જલમીલ, જલમીલ નીશદીની જમકે, જેશા નીરમલ મોતી
કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ, ઘરઘર બાંચત પોથી—નજર.

ગાયન ૬૭૬ કબીરી—પદ.

મનરે આગમ તીરથકુ ચલનાં
ગાગન બીજ પવનનઃ, પાટની બીન બાદલકા જરના—મનરે
જાહાંનાહી તાલ અખડકી ધારા, ઉશ સરોવરમેં જુલના—મનરે
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, કાહેકુ ભરમ બટકે મરનાં—મનરે

ગાયન ૬૭૭ કબીરી—પદ.

સંગત મત કરના ખોટી, દુનીઆં ઉલટી હે જુઠી—સંગત
સગાં ભાઇશો બુરા બોલે, શાલેકુ સનમાના,
માઇ બાપ તો ભીખ માગે, શશરેકુ જમખાના—સંગત.
કોરી કોરી માયા જોરી, લાખ કરોરા મોટા,
ચીઠી આઇ રામજીકી, બોલ ગયા લંગોટા.—સંગત
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, દુનીઆં ભઇ દીવાંની,
મહાદેવકુ છોડ દીઆ, ઓર પુજવા લગી ભવાની.—સંગત

ગાયન ૬૭૮. રાગ—ધનાશ્રી તાલ લાવણી

સબ પૈસેકા ભાઇ, દીલકા સાથી નહી કોઇ—સબ૦
ખાને પીનેકુ પૈસા હોએગા તો જોરૂ બંદગી કરે,

એકદીન ખાના નાહી મીલતા, તો ફીરકે જવાબ કરે—સબ૦
જબલગ અપને પલ્લોમે પૈસા, તબલગ લોક સલામ કરે,
અપના પૈસા નીકલ ગયા તો, કોઇ નાહી મીઠા બોલે—સબ૦
ભાઇબંધ ઔર બહીન સાલે, સબ પૈસેકા ભાઇ,
દીલકા સાથી નાહી કોઇ કહત કબીર સુનાઇ—સબ૦

કબીર પદ

ગાયન ૬૭૯.

હમારો તીરથ કોન કરે, ભટકટ કોન ફીરે,—હમારો૦
મનમે ગંગા મનમે કાશી, મનમે શનાન જપ કરે.—હમારો૦
મનમે આસન મનમે ખડાસન મનમે ધુની જલે.—હમારો૦
મનમે મુદરા મનમે માલા, મનમે ધીઆંન ધરે.—હમારો૦
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ ભટકટ કોન ફીરે.—હમારો૦

કબીરી પદ.

ગાયન ૬૮૦.

કયા ભુલા જગ શારા, હરહર કયા ભુલા જગ શારા,
ન માન જુઠ પશારા.
કાલ ભુજંગ શરીર ચબાવે, મેંડ ચબાવે મખખી,
પલ પલ ઉમમર ટોટા હોવે, વીશઅન હોવે ન આરા—હર૦
દીપ દેખકે પતંગ બઇશા, ધન કામીનીકુ જોબે,
મછ્છી જેશી ગલપર લોટે, પરાન ગઓ શો પઆરા.—હર૦
ગ્યાન નહીં ઉશ તનકું મરતે, તરતે કુ ઓ ડુબાવે.
નોકા છોડ નદીમે ધુશા, પેટ બાંધકે પથરે—હર૦

કબીરી પદ

ગાયન ૬૮૧.

કીઆ દેખે દરપનમે, મુખડા કીઆ દેખે દરપનમેં,
જેશી ફુલ રહે ફુલ બાડી, બાશ રહેતીજ ફુલમે,
એક દીન એશી હો જાવેગી, ખાખ ઉડેગી તનમે.—મુખડા૦
ચુવા ચંદન અબીર અરગજા, શોભે ગોરે તનમે,
ધન જોબન ડોંગરકા પાની, ઢલ જાવેગા ખીનમે—મુખડા૦
પગીઆ બાંધે પગ અશવારે, લેત જુલા જુલ તનમે,
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, એ કયા લગ રહે મનમે—મુખડા૦

કબીરી પદ.

ગાયન ૬૮૨.

રામ ભજનકુ દીઆ, કમલ મુખ રામ ભજનકુ દીઆ,
લખ ચોરાશી ફેરી ફીર કર, સુંદર તનુ પાઓઆ—રામ૦

ખાએઆ પીઆ સુખે શોએઆ, નાહક જમાંનાં ખોએઆ,
જઆસુખ નીશી દીની રાંમ નાંમ નહી, વાતુમ કછુ નહી કીઆ.
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, આએઆ એશા ગએઆ—રામ૦

ગાયન ૬૮૩. કબીરી પદ.

મેરે નજરમે મોબી આઓ, મેં ભલા ભરોશે પાએઓ,
ચાર ખુટકા દેવલ બનાઓ, ઉશપર કર શધરાએઓ.—મેરે૦
દેશ દેશકે દરશન આએ, શતનકે મન ભાએઓ.—મેરે૦
રોજ સુનો પર સાહેબ મેરા, તીન લોક છબ છાએઓ.—મેરે૦
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, હુકમી નાંમ ચલાએઓ.—મેરે૦

ગાયન ૬૮૪ કબીરી પદ.

ઘુંઘટકા પટ ખોલ તુજે રાંમ મીલેગા,
ઘટઘટ બીચ રાંમ રમઇઆ, જુટા પચરંગ ખોલ—ઘુંઘટકા.
શુનીએ મેહુલજે દીપ જોતહે, બાજે અનુહદ ઢોલ,—ઘુંઘટકા.
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, રાંમનાંમ ભરતોલ.—ઘુંઘટકા.

ગાયન ૬૮૫. કબીરી પદ.

હર કછુ કરનારે, શાહેબ રાછ રખનારે,
દો દીનકી જીંદગાની બાબા શહારે કેઓં નહી ચલતા,
કાલ જપેટકર લે જાવેગા શીર શીરગોતે ખાના—હર૦
જુટી કાઆ જુટી માઆ જુટી બાત બનાતે,
જુટા લેના જુટા દેના આખરકુ પશતાતે—હર૦
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ એ શંતકા લડકા
હરી ભજનમે રમહુંગા નહી કાલર કાયોકા—હર

ગાયન ૬૮૬ કબીરી—પદ.

એૌ તનુ મંડના બે મંડના, આખર મટીમે મીલ જાના
માટી કહે કુંભારકુ બેતું કયા ખોદે મુજકુ
કોઇ બખત એશા આવેગા ડીબાઇ ગાડુ તુજકુ—ઐ તનું
લકડી કહે સુતારકુ બે તું કીઉ છેદે મુજકુ
કોઇ બખત એશા આવેગા કી મઇ જલાઉ તુજકુ—ઐ તનું
કપડા કહે દરજીકુ બે તું કીઉ કોદે મુજકુ
એક દીન એશા આવેગા કીમે ઢગાઉ તુજકુ—ઐ તનં

કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ દેને વેશા લેના
ભાવ ભગતીશે પાર ઉતારે રામ નામ જપ કરના—એ તતુ

ગાયન ૬૮૭ કબીરી—પદ.

હરીશે કોઇ નહીં બડા, દીવાના કીઉ ગફલતમેં પડા
પરહાદ બેટા હરીશે લપટા, જગી ખાંબ કડકડા—દીવાને
ગોપીચંદા બચન સુનકર, મહાલ મુલુક સબ છોડા—દીવાને
હનુમાનને શેવા કીઇ, લેદરેણા ગીરી ઉડા—દીવાને
પુંડલીકને શેવા કીઆ, વીઠુલ ઇટ પર ખડા—દીવાને
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ હરી ચરન ચીત જડા—દીવાને.

ગાયન ૬૮૮ કબીરી—પદ.

મુખરા કીઆ દેખે દરપનમેં, દયા ધરમ નહી મનમે,
ધરકી તીરીઆ ધરમે રાજી, તપશી રાજી બનમેં
અંબવાકી ડાલી પર કોએલ રાજી મેના રાજી જલમે—મુખરા
એક કાગજકી નાવ બનાઇ ઉતરા ચાહે ઠલમેં
સત કરમી સો પાર ઉતર ગએ પાપી ડુબ ગએ જલમે—મુખરા
કેહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ નોકી ચલતી ફલમે
કરની ધરની શબ પાર ઉતર ગએ પાપી જલ ગએ જલમે—મુખરા

ગાયન ૬૮૯ કબીર—પદ.

ભજોરે ભઆ રામ ગોવીંદ હરી
જપતપ સાધન કછુ નહીં લાગત, ખરચત નહીં ગઠરી—ભજો
સંતતી સંપતી સુખકે કારંત, જાશે ભુલ પરી—ભજો
કહત કબીરા જીસ મુખ રામ નહી હે, ઓ મુખ ધુલ પરી—ભજો

ગાયન ૬૯૦ રાગ—સારંગ લાવણી.

જનમ તેરો બાતોમે બીત ગયો
કબી તુને મુખસે ન રામ કહયો—જનમ
પાંચ બરસકા બાલા ભોલાં અબતો, બીસ ભયો
મકર પરશીસી માયા કારન દેસ બીદેશ ગયો—જનમ
ત્રીશ બરસકી અબ મતી ઉતજી લોભ હય બઢટ નયો
માયા જોરી લાખ કરોરી તોભી ન તૃપ્ત થયો—જનમ

સાધુકી સંગત કબહુંન નકીની નીચ સંગતમે રહયો
કહત કબીર સમજ મન મુરખે ચોરોહી બખ્ત રહયો—જનમ.

ગાયન ૬૯૧ રાગ—આશાવરી.

મટ્ટીમે મીલ જાના, એક દીન આખર બેશક જાના—મટ્ટી૦
મટ્ટી પુછે કુભારસે તું કયા ગુંદે મુજકો,
એક દીન અયસો વકત આયેગા મય, મય ગુદુંગી તુજકો—મટ્ટી૦
કપરા પુછે દરજીસે તું કયા સીવે મુજકો,
એક દીન અયસો વકત આયેગા, લપટ દઉંગી તુજકો—મટ્ટી૦
લકરા પુછે સુથારસે તું કયા છીલે મુજકો,
એક દીન અયસો વકત આયેગા, જલા દુંગી તુજકો—મટ્ટી૦
મટ્ટી ઓઢન, મટ્ટી બીછાવન, મટ્ટીકા હય સીરોના.
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, સાવધ હોકે રહેના—મટ્ટી૦

વધારાના ગાયનો.

ગાયન ૬૯૨ રાહ—La Marseillaise.

ચાલો ચાલો જરથોસ્તીઓ, હમ વતન માદરે ઇરાન.
કુલ નરો નારીઓ ધરો હોંશ આજ, ફખર જોવાને વતન,
હામ ધરો ના ડરો જોવા, અસલ ક્યાની તમારૂ રાજ
ભલી મનશની કાજ, દાદાર થશે મદદગાર
રૂહ સ્પીતમાનનું ખુશ ખુશાલ થશે ખુશાલ
ખુશ ખુશાલ ખુશ ખુશાલ
મન કરો મન કરો માતુશ્રીને
ભેટવા રહમ દીલ સાથ.

ગાયન ૬૯૩. રાગ—કવ્વાલી

તજી જેને ખુદાઇ બકતી, બુરો સંસાર તેનો છે.
ફરજ જેને ન પીછાણી, બુરો અવતાર તેનો છે—તજી.
ગણે ના ગાન શયાને બની ખાલી અભીમાની,
કરજ માથે ચઢાવે જે, બુરો વેપાર તેનો છે—તજી.
હજારો બોધ દે સઉને, બની નીજ પગ બગત કાજી

સંજાણ માર્યું.

તાલ કેહેરવા.

ગાયન ૭૦૦

ગેરા, શુરા, હમદીનોએ દીન કાજ છોડ્યું ઇરાન,
ધીરા, વીરા, દીવ થઇ આખેર કીધો મુકામ સંજાણ.
વેઠી દર્દ બેશુમાર આફતો,
તોએ દીન કાજ સઉ રહ્યા ખુશાલ,
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો,
જે કીર્તીવંત કહાણી નરીઓસંગની વાણીને
થયા આજ બારસો સાલ—વેઠી,
જાઇક જવાનો સઉ ખુબ વખાણો,
અરદેશીર સમ હતા પેહલવાનો,
કાજે સંજાણ ખોહ્યા જાનો,
સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહ વાહ—વેઠી.
ધન્ય ધન્ય ટોલા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થંભ યાદગાર.
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બજાવી તે આશકાર.
તોએમ કયાનીની અમર કીર્તી જાલવી રાખજે અય દાદાર,
ચાહે હયરત જગ જરથોસ્તીઓ રહો શાદ આબાદ દીનદાર—વેઠી.

"દાદી હુધપાઉ."

ગાયનો જોડનાર:—"અ. રી. દાજી."

(જનમના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ.)

ગાયન ૭૦૧

દુવા ગુજારૂ નવા સાલે રહો સુખી તમ વહાલાં સાથ
સગનમાં તમ સગનથી રહો માત પીતાને બાલા સાથ
મુબારક સાલ મુબારક રોજ વલી મુબારક માસ છે
ખુશી ખુરમીની ખુશનુદી તમને મુબારક આસ છે,
ભલા આ દીનની ભલાઇ કરો બન્ને ફલો ફાલે,
કરો કીરતાર ચદીની દુવા આમીન નવા સાલે.

(માનવ ન ગુમાવ તું જીવન—એ રાહ.)

ગાયન ૭૦૨

દોરી જીવનની વળ બાંધને પલ એકમાં તુટી જાશે,
પવન મીશાળે આ જીવડો એક દીન ઉડી જાશે.
કાગજની કાયા માયા તો નથી અમર છે કાની,
મટીમાં તે મળી જાશે જેમ બરફી ઓટના પાણી.
જન્મ લીધો જગમાં જેને અમરની આશ ન રાખીએ,
"ચદી" ગુણ ગાએ બંદગીનાં જે બેહસ્તનો દ્વાર દેખીએ.

ગાયન ૭૦૩ (આજકાલના શીખેલ જવાનો—એ રાહ)

આજ કાલની ફટાઉં છોકરી તરેહ તરેહના બતાવે નાચ
જુદીન સાથ લગન કરીને પારસી કોમનું કપાવે નાક
પારસીઓને પડતા મેલી જુદીનોનો કરે છે સંગ (૨)
બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મ તજીને, જહાનમગારમાં પડેચ એકદમ
માબાપ પોતે રખડતા છોડે તેઓનો અંજામ બુરો છે યાર (૨)
એવા મા બાપપર લ્યાનત પરજો, પડેચ તેઓપર ખુદાઇ માર
માટે હજી પણ "ફલી" કહે તેમ છોડો તમે સઉ જુદીન નામ
જેથી અમર રહે તમારૂં નામ, એવું જાવ કરી તમો કંઇ કામ—આજ.

ગાયન ૭૦૪ (મનમાં જપી પ્રેમની માલા—એ રાહ)

તનમાં રમીયો મહારો વહાલો, નહીં ભુલાતો ખિયાલરે
ખાતાં પીતાં, હરતાં ફરતાં, વહાલા તુંહને નહી વીસારૂં
હાથ ધર્યો તુંજ વહાલાનો, એકમેકથી બંધાવાને
જાની લેઉં હરખા...ઇ, તનમાં રમીયો મહારો વહાલો
પ્યાર છે સાકર સરીખો, મહોબતને લાયકનો......(૨)
આખર પ્રોમીશ લઈ લેવાની, હઇયાનો હાર બનાવવાની
જાની લેઉં છલકાઇ, તનમાં રમીયો મહારો વહાલો

ગાયન ૭૦૫ (જુટયાં ખાધાં ફુટયાં માથાં—એ રાહ.)

ખાઉં કરદું, પીસું પટકુ, ભચરી રોરી ચુરો કરૂં. (૨)

(કોરસ)

આજ સુધી મારી આગલ કોઇ ફાવ્યું નથી
મારી આગલ છાતી કહાડી કોઇ આવ્યું નથી
તો બી એ તો મારી આગલ શું બીસાદ છે
મારી નજદીક એ એક ઉંદરડી મીશાલ છે (૨)
હા......આ......ત છીં ઈં ઈં ઈં

મારા શીતમના જોરથી ઘણા થયા છે ચાર
તેમજ એનીપર બી લેવશ હું હોજરનો ખાર (૨)
હા......આ......ત છીં ઈં ઈં ઈં

ગાયન ૭૦૬ (જનમના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ.)

વહાલી તું પ્રાનથી પ્યારી, લડાવ્યા લાડ મેં ભારી
વહાલાનું દુખ હરનારી, મને છે તું અતિ વ્હાલી
સાંભલો વ્હાલા માહારારે, કે દુઃખનો નથી પારરે
વ્હાલીનું દુખ હરનારારે, ધની છેવ આપ મારારે—વ્હાલી તું
વ્હાલી તું જાઉંગ વેપારે, રેહેજે તું સુખ સંપમાં રે
ફીકર ના કરની માહારીરે, આવશ કમાઇ ભારીરે—વ્હાલી તું